

د پښتو ژبې

د تدریس اصول

Ketabton.com

پوهنوال محمد رفیق رفیق

۱۳۹۴ لمریز کال

کابل پوهنتون

د ژبو او ادبیاتو پوهنځی

پښتو خانګه

د پوهاندۍ لېاره علمي اثر

د پښتو ژبې د تدریس اصول

لیکوال:

پوهنوال محمد رفیق رفیق

۱۳۹۴ ل کال

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: د پښتو ژبې د تدریس اصول
لیکوال: پوهنوال محمد رفیق رفیق
خپړونډی: د افغانستان ملي تحریک، فرهنگي څانګه
وېبپاڼه: www.melitahrik.com
ډیزاینګر: ضیاء ساپی
پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید
چاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوکه
چاپکال: ۱۳۹۴ ل کال / ۲۰۱۵ م
د تحریک د خپرونو لړ: (۸۴)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسوولیت لیکوال پورې اړه لري.

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) كال په پيل كې له خپلو گرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهير كې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد كابل د كب پر (۲۸) مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترڅ كې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحريك په ياده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهير كې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دى، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينگ هوډ كړى چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملى كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دى د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دى، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې گټه پورته كړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهير كې يې يو بل سره مرسته او ملگرتيا كړې او دا فرهنگي بهير يې بريالى كړى، د زړه له كومې مننه كوي او كور وداني ورته وايي.

د هېواد د فرهنگ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنگي خانگه

نيوليک

سرليکونه	مخگنه
تقریظ.....	الف.....
تقریظ.....	ج.....
تقریظ.....	د.....
مخکنی خبرې.....	ج.....
سریزه.....	۱.....
لومړی څپرکی	
د تدریس اصول او میتود (The Teaching Method)	
پیلیزه (مدخل).....	۳.....
میتودولوژي یا د تدریس پوهه.....	۸.....
میتودونه او د هغو مختلف ډولونه.....	۱۰.....
۱- په ښوونکو باندې متمرکز یا: (Teacher Centered Method).....	۱۰.....
۲- په زده کوونکو باندې متمرکز (شاگرد محوري) یا نوی میتود:.....	۱۱.....
د وینا یا لکچر میتود (Lecture method).....	۱۴.....
د سوال او ځواب میتود (Question and Answer Method).....	۱۷.....
د مباحثې یا مناقشې میتود (Discussion Method).....	۲۰.....
انکشافی میتود (Discovery method).....	۲۲.....
عملي یا نمایشي میتود (Demonstration Method).....	۲۳.....
د تمرین او تکرار میتود (Repeation and Practicing Method).....	۲۸.....
د لوست پلان.....	۳۱.....
په فعاله یا ښکارنده زده کړه کې.....	۳۳.....
۱- د زده کړې یا د یادولو تجربوته پراختیا ورکول:.....	۳۵.....

- ۲- له گډ ځواک څخه گټه اخیستن: (Power of interaction) ۳۵
- ۳- استدلال (Dialectic): ۳۶
- د شاگرد محوری د زده کړې ځانگړنې: ۳۶
- په شاگرد محوری سیستم کې د ښوونکي رول په ټولگي یا صنف کې: ۳۷
- ښکارنده (فعال) روش: (Active method) ۳۷
- د تدریس د روش ارزښت ۴۱
- د ژبې د تدریس د ځانگړي میتود موخه ۴۳
- په ښوونځیو کې د پښتو ژبې تدریس ۴۴
- د پښتو ژبې په تدریس کې موخې (هدفونه): ۴۷
- د لومړي څپرکي لنډیز 48
- د لومړي څپرکي پوښتنې ۵۱

دویم څپرکی

د ژبې د زده کړې څلور مهارتونه

- پیلیزه (مدخل) ۵۲
- لومړی د اوریدلو مهارت: ۵۳
- د یوه ښه اوریدونکي خواص: ۵۴
- د اوریدلو د مهارت دودې لپاره لاندې ټکي او فعالیتونه اړین دي: ۵۵
- د غور د نه نیولو لاملونه (علتونه) ۵۶
- د ژبې دویم مهارت خبرې کول یا غږیدل ۵۸
- د خبرو کولو د مهارت موخې (هدفونه): ۵۹
- د یو ښه ویونکي یا خبرې کوونکي صفتونه: ۶۰
- د خبرو کولو د مهارت دودې لپاره باید لاندې فعالیتونه ترسره شي: ۶۱
- د خبرو کولو لپاره څو لارې: ۶۲

- د دویم څپر کی لنډیز ۶۹
- د دویم څپر کی پوښتنې ۷۱

درېم څپر کی

درېم: د ژبې د لوستلو مهارت

- ۷۲ پیلیزه
- ۷۳ د لوستلو مهارت
- ۷۴ یو ښه لوستونکی کوم دی؟
- ۷۵ په لومړنیو زده کړو کې د لوستلو پړاوونه:
- ۷۶ لومړی: د پاملرنې (توجه) او ذوق را بلل:
- ۷۶ دویم: د پټې خولې لوستل:
- ۷۷ درېم: په لوړ اواز لوستل:
- ۷۹ د لوستلو دودې لپاره لارښوونې، د لوستلو لپاره تیاری:
- ۸۰ د لوستلو لپاره څنگه پلان طرح شي
- ۸۳ لومړنۍ مرحله یا طریقه:
- ۸۳ دویمه مرحله:
- ۸۴ دریمه مرحله:
- ۸۴ څلورمه مرحله:
- ۸۴ پنځمه مرحله:
- ۸۵ څنگه یو ښوونکی د زده کوونکو د لوستلو چټکتیا ته وده ورکولای شي؟
- ۸۶ د درېم څپر کی لنډیز
- ۸۸ د درېم څپر کی پوښتنې

څلورم څپر کی

د ژبې د زده کړې څلورم مهارت لیکل

پیلیزه	۸۹
د لیکلو مهارت:	۹۱
د لیکلو لپاره ځنې مهارتونه:	۹۵
د لیک او لیکدود د لیکلو په خاطر څو وړاندیزونه:	۹۷
د ژبې د زده کړې طریقې:	۹۸
ژبه د لاندې اصولو په پام کې نیولو سره ښه زده کېږي:	۱۰۰
په ټولیزه توګه د لیکلو د مهارت لپاره لاندې فعالیتونه اړین دي:	۱۰۳
د املاء اصول او هدف یې	۱۰۵
د املاء د تدریس اصول	۱۰۷
د املاء د زده کړې د روش پړاوونه:	۱۰۸
د کلمې جوړونې زده کړه:	۱۱۱
د جملو جوړونې زده کړه:	۱۱۲
د جملې جوړونې د تمرینونو ډولونه:	۱۱۴
د لیک په زده کړه کې د املاء اهمیت	۱۲۰
لاندې کمزور تیاوې د املاء په لیکنه کې نیمګړ تیاوې رامنځته کوي: ۱۲۰	
د انشاء او د هغې د زده کړې طریقې	۱۲۶
د یو متن د لیکنې لپاره لازمي لارښوونې:	۱۲۷
د انشاء روشونه:	۱۲۸
د یوې انشاء لیکلو لپاره باید لاندې ټکي په پام کې ونیول شي:	۱۳۱
ښه انشاء:	۱۳۳
په انشاء کې له ګرامر څخه پیروي کول:	۱۳۶
د انشاء نظم او اوډنه:	۱۴۰
په انشاء کې د لیکوال شخصیت:	۱۴۴
د انشاء لیکنې ستونزې:	۱۴۵

د څلورم څپر کی لنډیز ۱۴۷

د څلورم څپر کی پوښتنې ۱۴۹

پنځم څپر کی

په زده کړه کې د سمعي او بصري توکو اهمیت

پیلیزه ۱۵۱

په زده کړه کې د سمعي او بصري توکو اغیزې: ۱۵۲

د سمعي او بصري وسیلو په واسطه زده کړه ۱۵۵

په زده کړه کې د سمعي او بصري وسیلو مرستې ۱۵۶

د حواسو رول په زده کړه او یادونه کې: ۱۵۷

د زده کړې د اغیزمنتیا له پلوه د درسي موادو او وسایلو ډلبندي: ۱۵۸

د یو ادبي اثر د تدریس په اړوند د پام وړ ټکي ۱۶۰

د ادبیاتو منځپانگه (ماهیت)، ډولونه او د هغو تدریس ۱۶۰

د ادبیاتو ډولونه: ۱۶۳

د نثر د تدریس په برخه کې یوه کوچنۍ بیلگه: ۱۷۱

د ښوونکي درسي پلانونه ۱۷۴

درسي پلان: ۱۷۴

ورځنۍ درسي پلان ۱۷۸

د ورځنۍ درس د برابرولو پړاوونه: ۱۷۹

د مهال له مخې درسي پلانونه: ۱۸۵

درسي فعالیتونه: ۱۸۷

درسي توکي (مواد) وسایل او لوازم: ۱۸۸

د ارزښتي کولو لارې چارې: ۱۸۹

د موخو (هدفونو) ټاکل: ۱۸۹

۱۹۱.....	په ټولګي کې د فعاليتونو د اجراء کولو اساسي لارې:
۱۹۲.....	د ارزيايي کولو لارې چارې:
۱۹۴.....	د منځنۍ مودې د درسي پلان بېلګه:
۱۹۵.....	هدفونه:
۱۹۶.....	درسي فعاليتونه:
۱۹۷.....	درسي توکي (مواد):
۱۹۸.....	ارزيايي:
۱۹۹.....	د کلني درس طرح:
۲۰۰.....	د لنډې مودې د درسي پلان بېلګه د جدول په بڼه:
۲۰۳.....	د پنځم څپرکي لنډيز
۲۰۵.....	د پنځم څپرکي پوښتنې
۲۰۷.....	اخځليکونه

تقریظ

کتاب ((د پښتو د تدریس اصول)) عنوان اثری است که محترم پوهنوال محمد رفیق «رفیق» جهت ترفیع به رتبه علمی پوهاند تألیف کرده است، این اثر که حدود (۱۷۵) صفحه را احتوا نموده و دارای پنج فصل میباشد مطابق به پلان درسی مضمون (اصول تدریس زبان پشتو) دپارتمنت که تدریس آن در یک سمستر یک کریدت صورت میگیرد تهیه و تدوین شده است. از آنجایی که موجودیت کتاب درسی از مبرم ترین مواد تحصیلی بوده و از جمله مواد درسی در اولویت قرار دارد، کار تحقیق و تألیف کتاب در زمینه همچو این اثر خیلی ها شایسته و ارزشمند است. محترم پوهانوال رفیق که در تطابق با پلان درسی، کتاب «اصول تدریس زبان پښتو» را تألیف کرده است طوری که ملاحظه میشود در تألیف کتاب همه موازین و معیار های کتاب نویسی را رعایت کرده، اثر تألیفی موصوف، حاوی مواصفات ذیل است:

۱- کتاب از آنکه برای یک سمستر و یک کریدت میباشد دارای حجم و محتوای مناسب است.

۲- در تهیه مواد آن از منابع و مآخذ معتبر استفاده شده است.

۳- موضوعات کتاب در همه قسمتها با در نظر گیری یک تسلسل منطقی ارایه شده است.

۴- در هر فصل کتاب مهارتهای اموختن زبان از جمله چهار مهارت (اوریدل، غریدل، لیکل، لوستل) با در نظر داشت جزئیات دیگری به انشاء خوب تشریح شده است.

۵- کتاب در آخر هر فصل برای درک کامل مطالب، تلخیص و نتیجهء فصل را دارا است.

۶- همه بخشهای کتاب برای فهم بهتر موضوعات، حاوی سوالنامه ها، پلان های درسی روزانه، هفته وار، ماهانه، سالانه، طویل مدت و کوتاه مدت است؛ که این خود از مواصفات یک کتاب درسی میباشد.

از اینکه محترم پوهنوال رفیق کتاب را با همه مزایایی که به آن اشاره شده با شیو بیان رسا و انشای خوب تهیه و تألیف کرده، و از اینکه این کار علمی اش بخشی از ضرورت دیپارتمنت را برآورده ساخته است، موصوف سزاوار ترفیع به رتبه علمی پوهاند میباشد.

و همچنان قابل ذکر است، که این کتاب درسی از نگاه شکل و محتوا به معیار های تألیفی و نورم اکادمیک تهیه و تحریر شده بناً چاپ و نشر آن لازم پنداشته شده، امید است پوهنتون کابل با چاپ این اثر مفید استفاده آن را عام سازد.

به امید موفقیت های بیشتر شان
پوهاند دکتور محمد حسین "یمین"

تقریظ

محترم پوهنوال محمد رفیق «رفیق» برای ترفیع علمی به رتبه پوهاند کتاب درسی «د پښتو ژبی د تدریس اصول» تألیف نموده است. این کتاب در پنج فصل مطالب متنوع را تشریح و توضیح نموده است، در ضمن فصول استاد رفیق در رابطه به چگونه گی اصول تدریس چهار مهارت تدریس زبان، (اوریدل، غریدل، لوستل، لیکل) به جزئیات آنها توضیحات دقیق داده است. موصوف کوشیده تا زمینهء فراگیری سیستماتیک را بر مبنای تحلیل و توضیح موضوعات با هم مرتبط، محقق سازد. در پهلوی چنین مسایل، کتاب دارای تمرین ها، خلاصه های مباحث و سایر مواصفات می باشد، و ماهیت کتاب درسی را تکمیل نموده است، نثر کتاب روان و به آسانی قابل فهم میباشد. استاد رفیق کوشیده است همه مطالب را به طرز منظم ترتیب و تألیف نماید، یقین است که این کتاب دارای مزایای در خور تحسین می باشد، بدین سبب اثر مذکور برای ترفیع علمی به رتبه پوهاند کاملاً مناسب می دانم. کتاب "د پښتو ژبی د تدریس اصول" تألیفی است مطابق پلان درسی مضمون که از نگاه شکلیات مکمل و محتوا آن برای یک کریدت کافی است. ازین رو بنده تاکید و سفارش نشر آنرا می نمایم، اگر کتاب به زیور چاپ آراسته شود، سومندی آن بیشتر می شود. و از آن استفادهء بهتر صورت می گیرد.

با احترام

پوهاند دکتور عبدالقیوم "قیوم"

تقریظ

د درسي کتابونو لیکل د پښتو څانگې د ستونزو د حل لپاره یو اړین کار دی، له نېکه مرغه زموږ درنو استادانو د دغې تشې د له منځه وړلو په خاطر گټور گامونه اخیستي دي. دا دی په دې لړ کې ښاغلی پوهنوال محمد رفیق د څانگې یو تکړه او با تجربه پخواني استاد هم د یوه اړین درسي کتاب په لیکلو او تالیف لاس بری شوی، نوموړي (د پښتو ژبې تدریس اصول) تر سرلیک لاندې کتاب بشپړ کړی دی.

د کلونو راهیسې دا مضمون په بریالیتوب سره تدریس کړی هم دی. دا ویلای شم چې دا کتاب د څو کلونو د تدریس په رڼا کې لیکل شوی دی چې د پښتو څانگې د درسي مفرداتو سره سم غني منځپانگه لري. د درسي کتابونو د اصولو له مخې لیکل شوی چې مخکنی خبرې یوه جامع سریزه، پنځه څپرکي، د هر څپرکي پیلیزه، د څپرکي لنډیز او پوښتنې لري.

همدا ډول د معتبرو اخځونو لست هم په پای کې راوړل شوی دی. ټول کتاب د (۲۳۵) مخونو په شاوخوا کې پای ته رسېدلی. ښاغلی محمد رفیق رفیق په کتاب کې سرلیکونه او راغلي مطالب په خپل خپل ځای کې د اړتیا په اندازه په مناسب ډول تشریح او توضیح کړي دي. د شاگردانو لپاره په زړه پورې گټور مواد لري. د یوه ښه تالیفي کتاب ټول معیارونه یې پوره کړي دي. د شاگردانو د سوبې سره سم یې په ساده انشا لیکلې دی. په دې کتاب سره به زموږ د اړوند مضمون د تدریس ستونزه حل شي.

زه د نوموړي دغه زیار او پرځای هڅې ستایم. زما له نظره دغه اثر چې د پوهاندۍ علمي رتبې لپاره کاندید دی، مثبت ارزوم. هیله لرم چې ددغه کتاب چاپي بڼه ژر تر ژره د علاقمندانو تر لاسونو ور ورسېږي. لیکوال ته یې نورې بریاوې هم غواړم او ددې علمي اثر مبارکي ورته وایم.

په درنښت

پوهاند محمد صابر خوشکي

د پښتو څانگې استاد

مخکنی خبرې

هر علم او پوه ځانته د تدریس کولو لارې چارې لري. پرته له ښوونې او لارښود څخه د هر مضمون د تریس کولو چارې تل ستونزمنې وي. په تیر کلونو کې د ادیبانو او بشري علومو پوهنځي کې دغه مضمون په ټولو څانگو کې د (تدریس اموزي) تر سرلیک لاندې په عملی توګه ټاکلي استات په لارښونه په حضوري توګه د مشخص دندې په ورکړې سره تدریس کیده همد محصل مکلف و چې د مضمون د نوعیت له مخې په عملی او نظري درسونو کې ازموینه ترسره کړي. مانا دا چې نمونوي درس به یې په یو ټولګي کې د موظف ښوونکي تر نظر لاندې وړاندې کاوه، دغه درس بیا د استاد له خوا د نمره په ورکړې سره ارزیابي کیده. خو متاسفانه چې اوس په ژبوو کې هغه عملی پروسه په مکتبونو او لیسو کې له پامه غورځول شوی ده. یوازې د یو کریدت تریس په عملی کولو سره بسنه کیږي. زما له نظره دغه تیوريکي برخه په عملی تدریس کې ډیره اغیزمنه نه شي کیدلای. د تدریس کولو یا د تدریس میتود لپاره د کریدتونو یا د درسي ساعتونو شمیر او مهال ډیر کم په پام کې نیول شوی دی.

له پخوا څخه د پښتو ژبې د تدریس میتود د یو مسلکي او ځانګړي مضمون په توګه، د استادانو له خوا په شخصي او خپل ذوقي ځانګړو میتودونو او تجربو له مخې تدریس کیده، د یو واحد نصاب اومفرداتو شتون نه برسترګو کیده. د

همدې اړتيا له مخې پښتو څانگې پریکړه وکړه چې د دې مضمون (د پښتو ژبې تدریس میتود) تر سرلیک لاندې زه د خپلو څو کلونو تجربو په رڼا کې یو نسبتاً منظم درسي کتاب چې د پښتو څانگې له خوا یې مفردات منل شوي او بیا د پوهنځي د شورا له غور څخه وروسته تاءید کړي او همدا ډول د لوړو تحصیلاتو د وزارت د اکاډمیکو چارو د انسجام زیاست له خوا تائید او د لیکلو یا تالیف اجازه زا کړه شوه، چې دادي بینده د خپل وس په کچه ستاسې مخ به پروت دسي کتاب تالیف کړ. هیله لرم چې گران لوستونکي او استادان د دې کتاب څخه گټه واخلي، او په راتلونکي کې ددې کتاب نیمگړ تیاوې په گوته او سره بشپړې کړي.

په درنښت

پوهنوال محمد رفیق "رفیق"

سريزه

په لرغوني افغانستان کې هم د زده کړې لړۍ (سلسله) له ديني او مذهبي علومو را پيل شوې، زړه برخه يې لرغونې (ويدي) سرودونه دي چې د لرغونې عقيدې، د طبيعت رازونه راسپړي. پندونه او لارښوونې لري او خلک پوهې او زده کړې ته را بولي. ۱۱: ۱۹۷-۱۹۸

دغه ويدي سرودونه له نن څخه څلور زره کاله وړاندې د هندوکش په شمال د بلخ په تاريخي سيمه کې پيل شوي چې له هغه وخته را په دې خوا د تعليم او تربیې لړۍ را پيل شوې ده.

وروسته د بلخ په تاريخي سيمه کې درېنيم زره کاله وړاندې د (اوستايې) مدنيت بنسټ کېښودل شوی چې مشر يې زردشت وه.

په اويستا پسې بيا د بودايي دين دوره راځي چې تر ميلاد شپږ پيړۍ وړاندې يې په هند کې رواج موندلی وو چې لرغونې اريانا په سيمه کې د اشوکا پاچا په واسطه دلته د درېيمې پيړۍ (ق م) کې دغه دين خپور شوی و چې د بلخ د نوبهار معبد يې ستر تاريخي شهرت لري. ۳: ۵۰

له دې څخه بيا وروسته په جزيره العرب کې د حضرت محمد (ص) په زېږېدنه او د اسلام د سپيڅلي دين په راتللو سره نړۍ روښانه او يو نوی انساني تمدن پيل شوی چې په چټکۍ سره يې خپلې د حق نوراني پلوشې وغوړولې.

د نړۍ د هيوادونو په لړ کې گران هيواد افغانستان هم له دې انوارو څخه فيض وموند. په لنډه توگه ویلی شو چې د زده کړو اساسي بنسټ له همدې ځايه څخه را پيل شوی دی.

د پورتنیو زده کړو او تعليمونو اساسي وسيله ژبه گڼل شوې. د بشري ټولنو تجربې د همدې وسيلې په واسطه انتقال مومي د فکري او ذهني ودې لامل همدا ژبه گڼل کېږي.

لکه څنگه چې په هر تعلیمي او تربیتي پروگرام کې موضوع ، موخه ، پیام،
کرکټرونه، د موضوع پرمختیا، سناپسس (لنډیز) طرحه ، ښودنه (تمثیل) او
خپرېدنه سره لازمي او اړین توکي دي. همدا ډول د ژبې تدریس لپاره هم له
مختلفو میتودونو ، روشونو او طرزونو څخه کار اخیستل کیږي.

ژبه د تیرو تمدونونو د انتقال او سپړنې یوازنی وسیله ده . د همدې وسیلې له
برکته انساني ټولنې خپلې تجربې سره تبادله کوي او له یوې ورځې نه بلې ته
انساني ټولنې خپلې ستونزې له منځه وړي او د برياوو په لور گامونه اوچتوي.

په همدې بنسټ د پښتو ژبې د زده کړې او تدریس لپاره هم د یو منظم
فهرست له مخې د تدریس په اوصولو او میتودونو بحث شوی ، او په پنځه
فصلونو کې د لنډیز او پښتنو په راوړلو سره ستاسې گرانو شاگردانو او مینه
والو حضور ته وړاندې کیږي.

لومړۍ څپرکي

د تدریس اصول او میتود (The Teaching Method)

پیلیزه:

- په دې څپرکي کې د میتود ځینې ډولونه تشریح کېږي.
- په میتودولوژي باندې یو څه بحث ترسره شوی دی، چې د تدریس لارې چارې نښي.
- د هر درسي میتود په اړه د اړتیا سره سم معلومات وړاندې شوي دي.
- ددې میتودونو پر بنسټ یو ښوونکی کولای شي خپل تدریس اغیزمن او چمتو کړي.
- د دې اصولو په اجراء کولو سره ښوونکي ښه تدریس کولای شي او زده کوونکي به ترې ښه استفاده وکړای شي. میتود ښوونکي خپلو اهدافو ته ژر رسوي.
- د پوښتنو یا سوال ځواب کولو طریقې لارې چارې او اصول په روښانه توګه ښودل شوي دي.
- د مباحثې او مناقشې د میتود ځانګړنې، او ګټې په روښانه توګه تشریح شوي دي، په دې میتود کې د نظریاتو تبادله ډیره ترسره کېږي. ټول ګډونوال پکې فعال وي. پوهه پکې ښه ارزول کېدای شي.
- د انکشافی میتود په اړه لازم معلومات او څرګندونې شوي دي، چې لار موندنې کشفولو، خپلې پوهې ته د پراختیا ورکولو مسایل رانغاړي. د واقعیتونو درک کول او ښه نتیجه اخیستل له درس څخه د

همدې میتود په لړ کې کیدای شي. په دی میتود سره د مسئلو د حل لارې هم موندل کېږي.

- د نمایشي میتود پراوونه توضیح شوي دي، چې ښوونکی پرې درس په اغیزمنه توګه تدریس کولای شي. وروستی میتود بیا د تمرین تشریح ده چې ښوونکي به ترې بشپړه ګټه ترلاسه کړي.
- په فعاله زده کړه کې به د ښوونکي او زده کوونکي ونډه وپيژندل شي. همدارنګه د تدریس د روش ارزښت هم بیانېږي.
- هر مضمون د ټاکلو میتودونو په مرسته تدریس کېږي او ځانګړو موخو ته پرې زده کوونکي لاره مومي او زده کړه ترسره کیدای شي.
- د پښتو ژبې د تدریس موخې په شپږو مهمو جملو کې خلاصه شوي دي.

میتود څه شي ته وايي؟

میتود یوه یوناني ګرڼه (اصطلاح) ده، چې له دوو کلمو میتا (Meta)، هودوس (Hodes) څخه یې جوړښت رامنځ ته شوی دی.

میتا (Meta) په لغت کې (دنده، منځ کې، وسط) او (Hodes) د (لارې، روش، طریقې) ماناوې ښندي. په دودیزه (عنعنوي) توګه دغه اصطلاح داسې پیژنو:

میتود یعنې د مفکورو او الواکونو تنظیم او ترتیبول. میتود د یوې لارې، روش په واسطه د یو کار، ترسره کول او له هغې طریقې څخه پیروي کولو ته وايي:

کله چې د تدریس میتود وایو، هماغه ټاکلې لاره چاره ده، چې د هغې پواسطه د تدریس چار (عملیه) په منظم ډول ترسره کیدای شي. یا د کار کولو منظمه عملیه چې د نظر او عمل یووالی او ترتیب پرې ترسره کېږي د تدریس میتود بلل شوی دی.

دې لارو چارو، ښوونو، فعاليتونو ته چې ښوونکي او زده کوونکي يې کاروي او په لږ وخت کې خپل ټاکلی هدف ته پرې ورسېږي د (تدريس اصول) هم وايي. همدا ډول ميتودولوژي د (ميتود پوهې) ته وايي، چې د ښوونې، روزنې علم او پوهي د ليرېد چار له ښوونکي څخه زده کوونکو ته ليرېدوي.

نو په روښانه توگه ويلي شو، چې علم، پوهه او معلومات په مختلفو ډولونو، ميتودونو، او لارو چارو سره انتقال موندلی شي، چې ورته ميتودونه يا د تدريس اصول وايي. هر څوک د يو ټاکلي هدف او کار د ترسره کولو لپاره، اغيزمنې، آسانه گټوري لارې چارې غوره کوي. د ښه ترسره کولو په خاطر يې هغو لارو چارو او ميتود ته اړتياوي چې پايلې يې تر نورو گټورې، اسانه، ارزانه او لږ مهال ونيسي.

په زده کړه کې هغه ميتودونه وکاروي، هغه درسي اغيزمن فعاليتونه په درسي بهير کې ترسره کړي چې زده کوونکي په خاصه توگه او ښوونکي د ورځني ژوند په بېلابېلو اړخونو کې ترې سالمه گټه واخلي.

په لنډه توگه میتود داسې تعریف شوی دی:

میتود اصلاً یوه یونانی کلمه ده (Methods) چې مانا یې د یوې لارې، طریقې او روش په وسیله موخې (هدف) ته رسیدل، یا دیوې مسئلې د حل لارې، ته میتود وایي.

یو وتلی چکوسلواکيايي پوه (کومنسکي) په (۱۵۹۲م) کال د میتود بنسټ په جدې ډول په ښوونه او روزنه کې رامنځته کړ. هغه میتود په لاندې ډول تعریف کړ:

میتود د شاگرد او ښوونکي هغو تنظیم شوو فعالیتونو او لارې ته چې هغوی یو ټاکلي هدف ته رسوي، روزنیز (تربیتي)، زده کړیز (آموزشي) بهیر ته وده او پراختیا ورکوي، میتود بولي.

میتودونه د زده کړو او روزنیزو موخو له بنسټیزو توکو څخه گڼل کېږي، پرته له میتود او لارو چارو څخه موږ نه شو کولای چې خپلو دندو او زده کړو ته په ښه توگه دوام ورکړو، د ژوند په ټولو برخو کې میتود ته اړتیا وي. مگر په تدریس کې چې یوه فوق العاده منظمه انساني هڅه او فعالیت دی، دغه میتودونه په جدې ډول د تطبیق او پاملرنې وړ دي، چې د ښوونکي او زده کوونکي لپاره تدریس او فعالیتونه د همدې (میتود) له مخې پلان او ځانگړي کېږي. هر څومره، چې د یو فعالیت او کار لپاره میتودونه د اړتیا، شرایطو سره سم د یو ښوونکي سره په متنوع ډول شتون ولري او پر ځای له هغه څخه کار واخلی په هماغه اندازه کامیاب او بریالی ښوونکي کیدای شي. یو میتودیسټ او مسلکي ښوونکی کولای شي، چې په ټولگي کې د هر یو زده کوونکي درسي زده کړیز فعالیتونه په سمه توگه طرح او وټاکي او همدا ډول کولای شي هر تن وڅاري او زده کوونکي په خپل فعالیت کې یو نوښت ته وهڅوي. د میتود له مخې ښوونکي هر اړخیزه څارنه ترسره کړي. خپل درسي فعالیت داسې سره

تنظيم كړي، چې د شاگرد جسمي او رواني حالت له پامه ونه غورځول شي. د ميتود تر څنگ د طرز کلمه هم کارول کيږي. ۴:۲۸

طرز: د يوه ميتود تطبيق لپاره له مختلفو ساده روشونو او لارو څخه گټه اخيستنې ته طرز ويلی شو. د طرز گرڼه له ميتود څخه محدوده وي. د يوه ميتود عمده اجزاوي جوړوي.

په يوه ميتود کې کيدای شي مختلف طرزونه شتون ولري. د ساري په توگه: په يوه لکچر کې واړه طرزونه د موضوع د په زړه پورې والي په خاطر کارول لکه:

په څرگندونو کې؛ پوښتنې، ځوابونه، د عکس، چارت، فلش کارت، د کيسې ويل، مثالونه وړاندې کول، هڅونکي سوالونه، خبرې کول او د هغو د ويلو طرز حرکات، نغوټې (اشارات) ټوکې، متلونه ويل، خاطرې او داسې نور، ورته فعاليتونه چې د وخت د غوښتنو او حالاتو سره سم د تدريس په بهير کې ښوونکي ترسره کوي ورته طرز ويلی شو.

طرز د تدريس په لړ کې ضمني فعاليتونه وي. که چېرې زيات وخت هر طرز ونيسي، کيدای شي د ميتود په توگه وکارول شي. طرز د تدريس په وخت کې دسترېا او يا هم د زده کړې د اغيزمنتيا لپاره کارول کيږي. طرزونه د زده کړې بهير دلچسپ او گرڼدی کوي.

کامياب ښوونکي کولای شي له شرايطو سره سم خپل ميتودونه او د

تدريس لارې سمبال کړي. ۲۰:۱۲

د چاپيريال د حالاتو او د وخت له غوښتنو سره سم خپل تدريس په زړه پورې کوي.

میتودولوژی یا د تدریس پوهه

د ښوونې او روزنې ماهرین میتود د ښوونکي لپاره د هغې ډیوې یا چراغ سره پرتله کوي، چې د هغې په واسطه ښوونکي، روزونکي خپله لاره مومي. له تیارو او نامعلومو موخو څخه یې ژغوري. که چیرې د ښوونکي سره دغه میتودولوژی نه وي، نو هغه، مسافر ته به ورته وي چې د شپې په تیاره کې سفر کوي. میتودولوژی د پیداگوژي د علم یوه مهمه برخه جوړوي. د زده کوونکو د هڅولو او ښکارنده ساتلو په برخه کې بنسټیز رول لري.

څرنگه چې په تدریس کې د پوهې د لېږدولو مسأله وي، نو باید ښوونکي دا پیدا کړي چې څه ډول هغو ته ښه زده کړه او پوهه ورولېږدوي. ښوونکي دنده لري، چې کوم ډول میتود د ټاکلې موضوع لپاره وکاروي، چې په حقیقت کې دغه کار د ښوونکي په وړتیا او مهارت پورې اړه لري. د میتودونو په کارونې کې یو ښوونکی باید د خپلو وړتیاوو (قابلیتونو) په ټاکنو کې لاندې ټکو ته پاملرنه وکړي.

- ښوونکی باید په ټولګي کې د شاګرد محوري او د فعال تدریس کولو ځواکمني ولري.
- ښوونکی باید د موضوع ښوونیزې او روزنیزې موخې په خپل درسي پلان کې ځای کړي.
- ښوونکي د خپل درس لپاره یوه مناسبه منځپانګه د تعلیمي نصاب سره سمه برابره وي.
- ښوونکي به د زده کولو لپاره د یو هڅوونکي او تشویق کوونکي ذهنیت د رامنځته کولو ځواک ولري، چې د هغوی مینه او علاقه مندي ټاکلي لور ته ورجذب کړي.

- یو ښوونکی خپله ارزونه په پرله پسې ډول په مختلفو طریقو سره ترسره کوي.
- ښوونکي له نورو څخه په درسي برخه کې مرسته غواړي. خپله د نورو لپاره د ښو اخلاقو نمونه وي، همدا ډول باید د متقابلو تجربو تعادل ولري.
- ښوونکي باید د شاگردانو دفردي اختلافاتو پیژندنه او دهغوی درک په پام کې ولري.
- ښوونکي باید د مضمون د نوعیت د درک ځواکمني ولري. د ساري په توګه: د ریاضی، ساینس، ژبو او ادبیاتو او نورو لپاره لابراتوار ولري. یا د غوره کړ شوی مضمون وړتیا او ځواک ولري.
- ښوونکي باید د سمعي او بصري وسایلو د کارونې او پوهیدنې ځواک ولري.
- د ټولنې د اړوند فرهنگ او ثقافت په پام کې نیولو سره د درسي موضوعاتو منطقي لړۍ او همدارنګه د موضوع منطقي تسلسل ښوونکي باید په پام کې ولري.
- په ټولګي کې د منظم درسي پلان درلودل چې په هغه کې میتودونه پلي شي، نه یوازې د هغو ترتیب او چمتو کول بلکې داسې برابر شي چې بدلیدونکي او انعطاف منونکي وي، چې په ټولګی (صنف) کې د تطبیق وړ وي.

میتودونه او د هغو مختلف ډولونه

میتودونه په عمومي ډول په دوو برخو ویشل کیږي:

۱. په ښوونکو باندې متمرکز یا عنعنوي میتود: (Teacher Centered Method)

په ټولګي کې په دودیزه توګه د ښوونکي لکچر ورکول، درسي کتاب له مخې نه لوستل قرائت کول، میخانیکي حفظ کول، د موضوعاتو تکرارول او ځینې نور فعالیتونه په ټولګي کې د ښوونکي له خوا ترسره کول، چې یوازې په هغه پورې اړه ولري، د معلم محوري میتود په نامه سره یادېږي. ښوونکي هدایت ورکوونکي، د پوهې لېږدونکي او عمل کوونکي وي، د تدریس په بهیر کې زده کوونکي یوازې د پوهې اخیستونکي او غوږ نیونکي وي او بس.

په دې ډول میتود کې ټولې خبرې یوازې په ښوونکي پورې اړوندې راڅرخېږي. په ډیرو هېوادونو کې اوس دغه میتود له پامه غورځیدلی، ددې پرځای اوس د شاګرد محوري میتود تبلیغ کیږي او پام ور اړول شوی دی، چې پرمختیایي هم کړې ده.

دغه میتود له ډیرو تخنیکونو څخه برخمن دی، چې په دې کې د شاګردانو د تجربو، یادونو او د اهدافو د فعالیتونو څخه کار اخیستل کیږي. په ټولګي کې یوازې ښوونکي د ټولو عاجلو ستونزو او مشکلاتو حل کوونکي نه ګڼل کیږي. شاګردان په خپله د درس په بهیر کې فعال نه وي، له کنجاوي، پلټنې څخه کار نه اخلي، کوچني دوه نفري یا ډیر نفري ګروپونه، ډلې نه جوړوي.

له تمثیل، رول پلې (Rule play)، خبرې اترې، نورې زده کړیزې لوبې یا انفرادي هڅونې نه ترسره کوي. درس د شاګرد په وسیله هم ټولګیوالو ته نه وړاندې کیږي.

په معلم محوري کې یوازې لاندې ټکي په پام کې نیول شوي:

میخانیکي یادونه (حفظ) - تکرار او تمرین - لکچر - لوستل (قرائت) - د ښوونکي له خوا پوښتنې - څرګندونې او شرحې - د ښوونکي له خوا شننه (تحلیل او تجزیه).

د پورته ټکو په یادولو سره چې د ښوونکي له خوا اجرا کېږي د تدریس کولو عنعنوی یا دودیزه میتود گڼل کېږي، چې په اوسنی مهال کې اغیزمن میتود نه بلل کېږي.

شاگرد ته د فعالیت چانس نه ورکول کېږي، چپه خوله د ټولگی په کونج کې ناست وي. د هغه د استعداد روزنه او غوښتنې له پامه لویږي. یوازې لیدونکي، اوریدونکي پاتې کېږي. له ډیرو مسایلو څخه چې د تدریس په بهیر کې شاگرد باید پرې وپوهیږي خالي ذهنه او بي تفاوته پاتې کېږي. زده کړه په بشپړه توګه نه ترسره کېږي، یو اړخیزه بڼه خپلوي، یوازې ذهین او لایق زده کوونکي یو څه حافظې ته د عادت له مخې سپاري. د ښوونکي څخه لږ شاگردان زده کړه کولای شي.

۲. په زده کوونکو باندې متمرکز (شاگرد محوري) یا نوی میتود:

په ښوونه او روزنه کې د نویو څیړنو له مخې نوي میتودونه او اصول کارول کېږي، چې په دې میتودونو کې د نویو نظریو له مخې د تدریس په بهیر کې د ډیرو درسي فعالیتونو اصلی محور شاگرد گڼل کېږي. زده کوونکي له ښوونکو سره په اړیکه کې د ښوونکي له خوا جوړ شوی درسي پلان په منظمه توګه پلی کوي، ښوونکی یوازې د اړتیا په وخت کې د هغو لارښوونه کوي. د ښوونکي پر ځای شاگردان درسي چارې پر مخ بیايي او په ټولگی کې ټول زده کوونکي فعال د ښوونکي تر څارنې لاندې په درس کې ونډه اخلي.

په شاگرد محوري کې په عمده توګه دغه لاندې ټکي په پام کې نیول کېږي:

ډله ایزه یا گروپي زده کړه - یو له بل سره خبرې اترې کول - زده کړیزې لوبې - د ښوونکي پر ځای فعالیت (رول پلې) یا د ښوونکي پېښې - د افکارو تکاثر - انفرادیت - سلا مشوره - عملي هڅې... او داسې نور فعالیتونه، چې د درس په بهیر کې رامنځته کېږي او د تدریس په اغیزمنتیا کې ونډه لرلی شي، د ښوونکي په لارښوونه ترسره کېږي.

همدا راز ددې میتودونو په کارولو سره زده کوونکو ته د ګډې زده کړې - (Participatory learning) شرایط برابرېږي، چې زده کوونکي ځاني زده کړو ته چمتو او هڅول کېږي. په زده کوونکو باندې راڅرخیدونکی میتودونه د ابتدایي یا

لومړنیو زده کړو د درسي ټولګيو په ماشومانو کې ډیر اغیزمن وي، ښوونکي باید د همدې میتودونو په کارولو سره شاګردان ګډې (اشتراکي) زده کړې ته وهڅوي.

هغوی ته د هدفمندې زده کړې ښه شرایط برابر کړي، چې شاګردان وکولای شي ژر وپوهیږي او ژر فکر وکړي، اخیستل شوې پوهې او تجربې یو له بل سره شریکې کړي، چې له ټاکلي درس څخه ښې ګټورې پایلې ترلاسه کړي. په ګډه زده کړه کې د ټولګي ټولو شاګردانو ته په یوه موضوع یا مطلب باندې د قضاوت کولو، فکر کولو او نورو ګډو فعالیتونو زمینه برابرېږي، دوی کولای شي چې نه یوازې خپلې پوهې او تجربې نورو ته ولېږدوي، بلکې د نورو د پوهې او تجربو څخه هم ګټه اخلي.

ګډه یا اشتراکي زده کړه د کوچنیو ماشومانو لپاره ګټوره او اړینه وي. د لوبو او نورو درسي فعالیتونو له مخې زده کړه ډیره اسانه کیږي، په ګروپي زده کړه کې ماشومان د روزنیزو ډله ایزو لوبو او درسي فعالیتونو په لړ کې نورو ته ځان ورپېژني، د خبرو کولو، دلیل ویلو او قضاوت کولو ځواک یې پیاوړی کیږي. دغه ډول فعالیتونه شاګرد ته ډیره ګټه رسوي.

لنډه دا چې په زده کوونکو باندې متمرکز یا نوي درسي میتودونه لاندې ښیګڼې او ځانګړتیاوې لري:

۱. د دې میتودونو د کارولو په لړ کې ښوونکی (معلم) د لارښود دنده پر غاړه لري. زده کوونکي د درس په بهیر کې معلومات لېږدوي، خپل نظر یې او فکرونه څرګندوي.

۲. د تدریس بهیر ځانګړې عملي بڼه خپلوي، د زده کوونکو په پوهاوي او د موضوع په درک کولو ټینګار کیږي، د درسي موضوعاتو په یوازې حفظ کولو زور نه اچول کیږي، حفظ کول دویم پړاو ته پرېښودل کیږي.

۳. ټول زده کوونکي د درس په پروسه کې ونډه اخلي، درسي عملي فعالیتونه ترسره کوي، انځورونه او نور ډله ایز او انفرادي هڅې او فعالیتونه شاګردان فعاله ساتي.

۴. ښوونکي له پلان سره سم خپل درس تنظیموي، له ډول ډول هغو موادو څخه د تدریس په بهیر کې کار اخلي چې درسي بهیر اسانه او په زړه پورې کوي.

۵. د دوی تر منځ د تدریس په بهیر کې د موضوعاتو په اړه یو او بل ته د تجربو د لیرې په زړه پورې معلومات او چاپیریال رامنځته کیدای شي.

۶. زده کړه مانا داره، موخه لرونکې، گډه یا اشتراکي گرځي.

۷. ټولو زده کوونکو ته د تدریس په بهیر کې د نظریو، وړاندیزونو او د خبرو د کولو ونډه ورکول کیږي. کمزوره او گوښه گیرو شاگردانو ته هم په خپله ډله کې د نظر د بیان او ځان پیژندنې شرایط برابرېږي.

۸. زده کوونکي په تدریس کې فعال او په مینې سره په درسي بهیر کې گډون کوي او په خپله خوښه فعالیت کې برخه اخلي.

د تدریس میتودونه خورا زیات ډولونه لري. هغه میتودونه چې ښوونکي د تدریس په جلا جلا پړاوونو کې د ښې، اغیزمنې او هدفمندې زده کړې کې ترې کار اخلي، په لاندې ډول پیژنو:

۱. د وینا یا لکچر میتود (Lecture Method)

۲. د سوال او ځواب میتود: (Question and Answer Method)

۳. د مباحثې یا مناقشې میتود (Discussion Method)

۴. انکشافی میتود (Discovery method)

۵. عملي یا د نندارې (نمایشي) میتود (Demonstration Method)

۶. د تکرار او تمرین میتود (Repetition and Producing Method)

د وينا يا لکچر میتود: (Lecture Method)

دا میتود په لوړو زده کړو کې اغیزمن وي، وخت پکې ډیر سپما کیږي. په دی میتود سره په شفاهي توګه زده کړه انتقال مومي.

هر ښوونکی چې یو مضمون یا موضوع د خپل مسلک سره سم تشریح کوي، حتماً به په هغه مضمون یا موضوع کې بشپړ معلومات لري. کله چې یوه موضوع په لنډه توګه زده کوونکو ته تشریح کوي او په موضوع باندې له هغو سره بحث کوي، د ښوونکي یو له مهمو مهارتونو او پوهې څخه ګڼل کیږي. کله چې ښوونکی پرته له کوم یادداشت څخه په یوې ټاکلې موضوع باندې رڼا اچوي او شاګردان غوړ نیسي او یا په ګډه له زده کوونکو سره بحث کوي. د پوهې دې ډول لیږدولو ته د لکچر میتود وايي.

ښوونکي د شاګردانو په وړاندې د موضوع بنسټيزې مسئلې څرګندې او بیانوي.

دا میتود هغه وخت اغیزمن کیدای شي، چې زده کوونکو ته پکې فعاله ونډه ورکړل شي.

ځینې درسي فعالیتونه هغو ته پریږدي، چې د هغوی فکري وده او د هغو د یو او بل پوهه سره یوېل ته ولیږدول شي. په دې درسي میتود یا درسي بهیر کې د هر درس لپاره درې پړاونه په پام کې نیول کیږي:

لومړی: د درس لپاره د تیاري یا چمتوالي پړاو (مرحله).

دویم: په اصلي درسي موضوع باندې خبرې او درسي فعالیت ترسره کولو پړاو.

درېم: د درس لنډیز، پایله او د ارزونې پړاو.

یو ښوونکی په دې میتود (لکچر) کې لاندې ټکو ته جدي پاملرنه کوي:

- د لکچر په میتود کې ښوونکي باید وخت په پام کې ونیسي، په هغه څه تمرکز وکړي چې د بحث موضوع وي، حاشیه روي او له موضوع څخه لیري والی د درسي موضوع ماهیت ته زیان رسوي. باید ښوونکي ورڅخه ډډه وکړي. د زده کوونکو توجه اصلي درسي موخې ته راوگرځول شي نه نورو څیرمه مسائلو ته!
 - ښوونکي خپلې درسي بنسټیزې دندې وپیژني او ټاکلې موخې له پامه ونه غورځوي.
 - د درس په موضوع باندې ترهغه زیات وپوهیږي چې په درسي متن کې راغلي وي.
 - د لکچر پر مهال زده کوونکو ته هم د خبرو کولو برخه او د هغو د نظریاتو خیال وساتل شي.
 - ځینې فعالیتونه دې زده کوونکو ته پرېښودل شي او هم دې د هغوی نظریات او فعالیتونه په خپل لکچر کې له پامه ونه غورځوي.
 - د درس هغه برخه چې ډیر ارزښت لري او موخې پکې نغښتي وي په هماغه برخه دې ډیرې خبرې او تشریحات ورکړل شي.
 - زده کوونکو ته دې ډیرې خبرې پرېښودل شي، چې د ټولو نظریات څرګند او یو د بل له پوهې څخه برخمن شي، ښوونکي په لنډو خبرو کې خپل درس تشریح کوي، نور شاګردان هڅوي چې د موضوع سره تر پایه ملګري او فعال ګډون کوونکي واوسي.
 - ښوونکي باید متحرک وي یعنې په ټولګي کې پر یوه ځای ولاړ پاتې نه شي.
- خپل حرکات دې له وینا سره سم داسې تنظیم کړي چې د ټولو شاګردانو سره دې خپلې اړیکې د سترګو او حرکتونو پواسطه یو ډول وساتي. خپل توان او غږ

دې په داسې ډول، نرم، جگ او کښته کړي چې د ټول صنف لپاره یو ډول په زړه پورې واوریدل شي او اغیزمن وي.

- زده کوونکو ته دې د بحث مناقشې، فکر کولو او نورو درسي هڅو چاپیریال په وار وار سره برابر شي.
- په دی میتود کې د شاگرد لپاره وخت کم وي.
- په لکچر کې باید د موضوع اساسي ټکي څرگند کړل شي.
- زده کوونکي د حقایقو په کشفولو کې فعال نه وي.
- زده کوونکو ته کورنۍ دنده (شفاهي، تحریری) ورکړشي، زده کوونکي د نمر و په ورکړې سره تشویق او وازول شي.

د سوال او ځواب میتود

(Question and Answer Method)

سوال او ځواب د ښوونکي لپاره په تدریس کې یو ښه میتود گڼل شوی دی. ددې میتود په کارولو سره زده کوونکي هڅول کیږي، ښوونکي د ټولو درسي پړاونو په ترسره کولو کې ترې گټه اخیستلای شي. خپل شاگردان ارزښاتي کولای شي او هم یې د پوهې کچه په موضوعاتو کې ورته معلومیږي، چې څومره یو له بله سره توپیر لري.

په دې میتود کې باید ښوونکي سوالونه او ځوابونه په ساده کلماتو او الفاظو داسې مطرح کړي، چې زده کوونکي ژر پرې وپوهیږي او ځوابونه یې هم لږ او مختصر وي. د سوال او ځواب پر مهال باید درسي ټاکلې وخت په پام کې ونیول شي، نه داسې چې په محدودو پوښتنو او ځوابونو ټاکلې وخت تیر او تمام شي، چې گڼو زده کوونکو ته د سوال ځواب هیڅ وخت پاتې نه شي.

په دې طریقې سره ښوونکي خپل درس په زړه پورې او د لچسپ کوي. د شاگرد درک او فهم پیاوړی کوي. یوناني وتلی عالم (سقراط) زده کوونکو ته د تفکر یوازینی لاره په سوال او ځواب کې وینې. دغه میتود د شاگرد په درک، تفکر او ارزښاتي کې مهم رول لوبوي. سوال او ځواب په تدریس کې یوه پیاوړې وسیله پیژندل شوې ده. ښوونکي باید د مختلفو سوالونو خزانه وي.

د دې میتود ښیښي:

لومړۍ: زده کوونکي ته د سوال او ځواب د ورکولو لارې چارې او د سوالونو د ذکر کولو وخت او زمان ښیي.

دویم: زده کوونکي ته جرئت ورکوي او هم یې د افادې د ځواک پیاوړتیا رامنځته کوي.

درېم: ښوونکي خپل درس اسانه کوي، کمزورو او ضعیفو شاگردانو ته پاملرنه کوي، د هغوی ستونزې ښوونکي درک کوي او د هغو لپاره د حل لارې لټوي. څلورم: د پوښتنو په لړ کې ښوونکي د خپل درسي فعالیت اغیزمنتیا له یوې ورځې څخه بلې ورځې ته ارزولی شي.

پنځم: هر زده کوونکي ته له توپیر څخه پرته په سوال او ځواب کې ونډه ورکول کېږي، زده کوونکي له بې تفاوتۍ، بې پروايي او بې علاقه څخه ژغورل کېږي.

شپږم: د هر زده کوونکي او ښوونکي د سوال او ځواب ورکولو په لړ کې شاگردان نوي معلومات ترلاسه کوي او د خپلې پوهې کچه لوړوي. اووم: نیمگړي معلومات بشپړېږي، اصلی موخې په سمه توګه پرته له شک څخه پیژندل کېږي.

اتم: کومې گړنې او مفاهیم چې زده کوونکو ته په سمه توګه مفهوم شوي نه وي، د گډو نظرياتو او ځوابونو په لړ کې د هغو اصلی ماناوو او موخو ته زده کوونکي رسیږي.

نهم: د دې میتود په کارولو سره ښوونکي او زده کوونکي ته دوه اړخیزه معلومات او ډاډمنتیا حاصلېږي. د پوښتنو کولو لارې او طریقې:

د سوال کولو یا د سوالونو د جوړولو ډولونه د تعلیم او تربیې ماهرینو په مختلفو ډولونو او لارو چارو سره په ګوته کړي دي. دلته په هغو ډولونو باندې بحث نه کوو، فقط په ټولیزه توګه د پوښتنو یا سوال کولو په مهال کې باید لاندې ټکي په پام کې ونیول شي:

- د زده کوونکو څخه باید سوال داسې مطرح شي، چې هغه فکر کولو ته وهڅوي، نه داسې چې د (هو) یا (نه) په ویلو سره هغه ځواب وښيي.

- په سوال کې بايد يو ټاکلې موخه نغښتې وي يعنې هدفمند سوال وي.
- سوالونه بايد د زده کوونکو له سويې او عمر سره سمون ولري.
- سوال بايد ميخانيکي يا حفظي بڼه تر ډيره خپله نه کړي.
- سوال بايد يوه پوښتنه ولري، نه داسې، چې د يو سوال په دننه کې نورې اړوندې پوښتنې مطرح شي.
- ښوونکي د زده کوونکو پوښتنو او ځوابونو ته ارزښت ورکړي او د هغوی پوښتنې پرځای وبولي.
- ښوونکي د شاگردانو د ډيرو سوالو نو په کولو سره له زغم څخه کار واخلې، او ستړي نه شي. هغه زده کوونکي چې ډيرې پوښتنې کوي لا زيات وهڅول شي.
- د شاگردانو د ځوابو په وړاندې ښوونکي بايد بې تفاوته پاتې نه شي، د سم او نا سم ځواب په برخه کې بايد خپله رایه څرگنده کړي.
- که چيرې سوالونه پېچلې مطرح شي، بايد د مثالونو په ورکولو سره هغه ساده کړای شي. که سوالونه ډير جامع او هر اړخيز ځوابونه غواړي، نو په جزونو او برخو دې ورته وويشل شي، چې د زده کوونکو لپاره پوښتنې په اسانه توگه مفهوم او درک کړل شي.
- زده کوونکو ته د ځواب ويلو يا پيدا کولو په خاطر د وخت او مهال ورکول لازمي خبره ده، چې په اړوند ځواب ورکولو فکر وکړي.
- په سوال کې بايد ځواب نغښتی نه وي او يا په خپله پوښتنه د سوال ځواب نه وي.

د مباحثې يا مناقشې میتود: (Discussion Method)

دا میتود نسبت د سوال او ځواب میتود ته یو څه پراخ او ازاد بحث وي. د نظرياتو د تبادلې امکان پکې زیات وي، مگر د سوال او ځواب میتود ته ډیر ورته او نژدې میتود پیژندل شوی دی. په دی میتود کې ټولو زده کوونکو ته د نظر د څرگندولو او خپلو دلایلو د ویلو چانس زیات وي. په داسې بهیر کې ټول زده کوونکي د خبرو کولو حق مومي، د موضوع په اړه فکر کوي او فعال وي. د موضوع په اړه غني معلومات ترلاسه کیږي. یو د بل له پوهې او تجربې او تفکر څخه اغیزمن او وړ معلومات هر یو خپلولي شي.

په دې میتود کې باید ښوونکي شاگردان داسې وڅاري او لارښوونه یې وکړي، چې له موضوع څخه ونه وځي، هسې په نورو تشو خبرو وخت ضایع نه شي. په مناقشه کې خبرې اترې له یوه سوال یا پوښتنې څخه راپیلېږي، ځواب مومي او یوې پایلې ته رسیږي. کله بیا بحث له موضوع څخه بل لورته ځي. ښوونکي باید کونښن وکړي چې مناقشه خپل اصلي لورته بیرته راوگرځوي، چې له اصلی موخې څخه لرې نه شي. دا میتود تل ډیر وخت ته اړتیا لري، ښوونکي باید په درسي پلان کې پیدا کیدونکو ستونزو او خنډونو ته له مخکې نه پاملرنه کړي وي.

ددې میتود په کارولو سره چې یو پیاوړی میتود پیژندل شوی دی لاندې گټې لري:

لومړۍ: په ټولگي کې د گڼو شاگردانو او ښوونکي تجربې او افکار درس غني کوي.

دویم: ټولو زده کوونکو ته د گډې زده کړې او هڅونې چاپیریال رامنځته کیږي. درېم: د ښوونکو او زده کوونکو دوه اړخیزه پوهه او معلومات زیاتېږي. څلورم: د زده کوونکو پوهه او زده کړه په ښه توگه ارزول کیدای شي.

پنځم: د مباحثې په لړ کې د درس د ټاکلې موضوع څخه نور اضافي معلومات زیاتېږي، تجربې او نظريې سره څرگندېږي.

شپږم: د زده کوونکو تر منځ د علمي بحثونو تجربې، اړیکې او پیژندګلوي لا بشپړېږي.

اووم: هغه زده کوونکي چې په درس کې ګډون نه کوي یا فعاله برخه نه اخلي، هغو ته د خبرو او معلوماتو د وړاندې کولو زمینه او شرایط برابرېږي.

اتم: یو بل سره یې مینه او پیژندنه، د خبرو او خطابي فن او جرأت لا پیاوړی کېږي او هم یې په ځان او نورو د باور حس رامنځته کېږي. په رواني لحاظ ډاډمنتیا ترلاسه کوي.

په لنډه توګه ویلي شو، چې په دې میتود سره ډله ایز بحثونه، ګروپي مناقشې په مختلفو طرزونو سره ترسره کېږي. ددې میتود ګټې او اغیزې د ټولو شاګردانو په فعال ګډون سره د ښوونکي په ښې لارښوونې، څارنې او ارزښاتي پورې اړه مومي، چې د ټول ټولګي لپاره یو ډول د زده کړې شرایط او چاپیریال چمتو کړای شي.

انکشافی میتود: (Discovery method)

دا میتود (د پیدا کولو، کشفولو او لار موندلو) ماناوې نښدي. ددې په مرسته ښوونکي کولای شي، چې زده کوونکو ته هغه لارې په گوته کړي چې شاگردان خپلې پوهې ته پراختیا ورکړي، واقعیتونه درک کړای شي، پخپله د درس او موضوع څخه نتیجه اخیستنه هم وکړي. زده کوونکي فعال وي، فکر کولو ته هڅول کېږي، درسي پرابلمونه پخپله حل کوي.

د ښوونکي پرځای خپله شاگردان په درسي بهیر کې ښکارنده ونډه لري. ښوونکي لارښونه کوي. زده کوونکو ته ددې میتود په کارولو سره د فکر کولو او نظریو د څرگندولو شرایط برابر وي. ددې میتود په کارولو سره ښوونکي داسې درسي چاپیریال رامنځته کوي، چې زده کوونکي لومړی د یوې پوښتنې یا پرابلم سره مخامخ کوي، چې بیا د هغې په ځواب موندلو سره زده کوونکي ژور فکر کولو او د موضوع د ژور درک او لاپوهیدو په موخه په پر له پسې توګه نویو هڅو او نظریو څرګندولو ته مخه کوي او معلومات یو په بل پسې زیاتېږي، تر هغه پورې درسي موضوع انکشاف او پراختیا مومي چې اصلي موخه او پریکړه د اړوند درس ترلاسه شي. په دې میتود کې باید پوښتنې یا سوال داسې مطرح شي، چې د زده کوونکو له سویې سره سمون ولري. په داسې بهیر کې د اکثریت لپاره د پوهې د پراختیا وړ شرایط او زده کړه رامنځته کړای شي، ښوونکي ددې میتود په کارولو سره د لارښود او ښه مشاور یا سلاکار په توګه مرسته کوي. هغه لارې چارې پوښتي او وړاندیزونه ورته، ترسره کوي، چې د هغوی د ذهن او پوهې د پراختیا او پیاوړتیا سره مرسته وکولای شي. شاگردان پخپله بیا د حل لارې پیدا کوي، د موضوع شننه ترسره کوي او یوې ټاکلې پایلې ته رسیږي. په دې میتود کې د پرتلیزویا مقایسوي حالتونو او څرنگوالي څخه اغیزمنه ګټه اخیستل کېږي.

هغوی د یو لړ سوالونو او پرابلمونو سره مخامخوي. دې ته زده کوونکي هڅوي، چې یو د بل په ځوابونو کې په تدریجي توګه زده کوونکي د ښوونکي په لارښونه اصلي درسي موخه پیدا او منطقي نتیجه اخیستنه وکولای شي. په دی لړ کې د پوهې لمن پراختیا او ژورتیا مومي. دې میتود ته د پیدا کولو، موندلو او د مسئلو د حل کولو د لارو چارو میتود هم ویل شوی دی.

عملي یا نمایشي میتود: (Demonstration Method)

دغه میتود ننداریزه، نمایشي او د کتنې (مشاهدې) په دود ترسره کېږي. د دې میتود په کارولو سره زده کوونکي په ځانګړې توګه کوچنیان د لیدنې او کتنې په بهیر کې نسبتاً اوریدلو او ویلو ته ډیر څه په اغیزمنه توګه او ژر زده کوي، موخې ته ژر رسیږي. په دې میتود کې ښوونکی یو کار، یو فعالیت په عملي توګه زده کوونکو ته ور زده کوي. د عملي کردار او کړنې په نتیجه کې زده کوونکي هغه ژر زده کوي.

په لنډه موده کې ډیر معلومات او تجربې ترلاسه کولای شي. د عملي زده کړې په لړ کې شاګردان ډیر مهارتونه زده کوي. یا دوي یې په ژوره توګه په ذهن کې ساتي.

د ښوونې او روزنې ماهرین وایي، چې: یوازې اوریدل هیریدل وي. کتنه او مشاهده زده کړه وي. عمل او پلي کول د تجربو په یو فعالیت پوهیدل وي.

د دې ځانګړنو په درلودلو سره نوموړی میتود د تدریس او عملي ښودنې او کتنې په بهیر کې د زده کوونکو لپاره یو غوره او اغیزمن میتود پیژندل شوی دی. ددې میتود له لاري څخه پوهه، زده کړه او تجربه په ذهن کې تل پاتې کېږي او هم په اسانه توګه له ذهن څخه نه وزي.

د همدې میتود په کارولو سره زده کوونکي فعاله او اغیزمنه پوهه او زده کړه ترلاسه کولی شي.

هغه زده کړه او پوهه چې په خپله يې د عمل په ډگر کې لاسته راغلې. هغه پوهه په عملي توگه د ژوند په مختلفو اړخونو کې کارولې شي او اصلی موخې ته پری ځان رسوي او په عملي ژوند کې تر گټه اخلي.

۳۸:۲۳

دغه میتود چې کله ښوونکي کاروي، نو دغه لاندې څلور پړاوونه (مرحلې) باید په پام کې ولري:

الف: د چمتووالي یا تیاری پړاو:

ب: د تشریح او توضیح کولو پړاو:

ج: د ښودنې یا کتنې پړاو:

د: د ارزښتي یا ازموینو پړاو:

اوس به په ترتیب سره په دغو مرحلو لاندې خبرې ولرو:

الف: د چمتووالي یا تیاری پړاو:

په دې میتود کې د مضمون د تدریس په بهیر کې له وړاندې څخه باید د عملي تجربو او وسایلو د برابرولو او چمتو کولو غم خوړل شوی وي، یعنی لازم او د اړتیا وړ څیزونه په ټولگي کې د زده کوونکو لپاره د میز پر سر موجود او یا په داسې ځایونو کې ایښودل شوي وي چې د ټولو زده کوونکو لپاره د لیدلو وړ وي. دغه میتود او پړاو په ساینسي علومو کې تر نورو ډیر د اړتیا وړ او لازمي بریښي. ښوونکي باید د تدریس له پیل څخه د مخه ټول هغه اسباب او وسایل چې عملي کار پرې کیږي، په دې پړاو کې آماده کړي وي. حتی داسې یې کتلی او ازمايلى وي، چې په درسي پروسه کې خنډ رامنځته نه شي. د همدې پړاو په ترسره کولو سره ټول هغه څیزونه ښوونکي برابر وي، چې د وخت د ضایع کولو څخه مخنیوی وشي او په تدریس کې بیا خنډ او ستونزه پېښه نه شي. په دې پړاو کې ښوونکي په هر اړخیزه توگه پاملرنه کوي، ټولگي، شاگرد او د درس چاپېریال او فضا رامنځته کوي. له روحي پلوه زده کوونکي د درس لپاره چمتو کوي. د صنف فضا اوریدلو، ویلو او لیدلو ته برابروي.

ب: د تشریح او توضیح پړاو:

په دې مرحله کې ښوونکي د ماډلونو، انځورونو، چارټونو او ضمني کیسو او له موضوع سره د تړلو څیزونو، تجربو په ښودلو، ویلو او وړاندې کولو سره درسي موضوع په اغیزمنه توګه تشریح او توضیح کوي. د اړتیا سره سم د برابر شوو موادو څخه کار اخلي، په ځای او په خپل وخت سره مرستندویه توکي کاروي. کارول شوي توکي باید په ساده ژبه او ساده الفاظو او جملو سره تشریح کړل شي. د تشریح ژبه په عمومي توګه باید ساده او د ژر پوهیدو وړ وي.

د تشریح په لړ کې د لنډې پوښتنې، سوال، ځواب لپاره وخت ورکړ شي، چې درس یا تشریح ګټوره، اغیزمنه او د ټولو لپاره د پوهیدلو وړ وګرځي. په عملي یا نمایشي میتود کې د شاګردانو لپاره د عملي زده کړې شرایط برابر او د توکو په اړه معلومات ورکړ شي. ټول څیزونه او مفاهیم په ساده او اسانه توګه توضیح کړل شي. کومه توضیح او تشریح چې ورکړ شوي وي په هر شاګرد په عملي توګه ترسره کړي.

د وخت په پام کې نیولو سره د زده کوونکو ونډه چې هغوی فعال ساتي له یاده ونه ایستلی شي.

ج: د نمایش یا ښودلو پړاو:

په دې پړاو کې ښوونکي له تشریح سره سم ځنې سمعې او بصري آلات په ننداريز ډول زده کوونکو ته ورښيي او په عملي ډگر کې هغه کاروي. د دغو نمایشي وسیلو په توګه دوه اړخیزه زده کړه ترسره کیدای شي. په دې خاطر چې درسي فعالیت یوازې په ښوونکي پورې محدود پاتې نه شي. د نمایشي پړاو په ترسره کولو سره زده کړه دوامداره او اغیزمنه کیدلای شي. ښوونکي د ښوونې په لړ کې داسې شرایط برابر کړي چې ټول زده کوونکي په ټولګۍ کې په سوالونو او ځوابونو کې په فعاله توګه ونډه واخلي، ټول په درسي پروسه کې برخمن واوسي. د ښوونې یا نمایش په اړه د زده کوونکو پوښتنو ته قانع کوونکي ځوابونه ورکړل شي.

د: د آزماینښت یا ازموینو پړاو:

دا هغه پړاو دی، چې له تدریس څخه وروسته ټول هغه مسائل چې ښوونکي د مختلفو فعالیتونو په لړ کې شاګردانو ته ور زده کړي او ورښودلي وي، په زده کوونکو تکرار او نیمګړتیاوې یې بشپړې کړي. له هغو څخه تشریح او توضیحات وغواړي. په همدې ډول خپل ورکړی درس وازمایي. که چیرې په کومه برخه کې ستونزه وي، په یو بل ټولګیوال دې هغه تکرار کړي. که اړتیا وي په څو تنو دې هغه موضوع بیا د زده کوونکو په خوله تکرار کړي، تر هغه چې اصلي مطلب او موخې ترلاسه شي. په دې میتود کې تر ټولو غوره لاره او طریقه دا ده، چې زده کوونکو ته زمینه برابره کړای شي، چې هغوی یو د بل له معلوماتو او توضیحاتو څخه په عملي ډول اغیزمن شي، ټول هڅه وکړي چې تر دغه ازیمینښت بریالي راووزي.

هغوی هر تن ته د ښوونکي په نقش او کردار کې ځای ورکړ شي، چې دغه عملیې ته په ښوونه او روزنه کې د (Role-play) ګرڼه (اصطلاح) کارول کیږي. په دې رول کې زده کوونکي د مسؤلیت او ډاډمنتیا احساس کوي او باوري کیږي، د موضوع ټول تیاره ګوتونه روښانه کیږي.

شاگرد ذهناً او جسماً موضوع اخیستني ته پاملرنه کوي. خپل حواس په ټاکلې موضوع باندې متمرکز کوي. د زده کړې ځواک یې پیاوړی کوي. موضوع په واقعي او عيني توګه درک کوي.

ښوونکي کولای شي د موضوع او مضمون سره په تړاو کې خپل نظري او عملي هڅې او فعالیتونه داسې تنظیم کړي، چې د هماغه مضمون سره سمون ولري. د ساري په توګه ښوونکي کولای شي د ریاضي په مضمون کې په شاگردانو باندې د یو دکاندار په رول کې یوه تمثیلي لوبه ترسره کړي. په دې لړ کې د جمعې، منفي، ضرب او تقسیم عملیې په نندارېزه توګه زده کوونکو ته وروښيي. هغوی په اړوندو اصطلاحاتو وپوهوي. د رول پلې په نمایشي هڅو او فعالیت کې باید دغه لاندې ټکو ته پاملرنه وشي.

لومړۍ: د نندارې (نمایش) لپاره ټول درسي لوازم او شرایط برابرول. دویم: هغه موضوع چې ښودل کیږي او یا تمثیلېږي په نمایشي ډول باید ولیکل شي.

درېم: په ننداره یا نمایش کې د هر تن زده کوونکي دنده او نقش په ګوته کول او ورباندې تمرین کول.

څلورم: هر شاگرد ته د هغه له ذوق او سويي سره سم د لوبولو دنده سپارل. پنځم: ټولو هغو زده کوونکو ته چې په دې درسي پروسه کې شامل وي د تمثیل اهداف او موخې له وړاندې څرګندې شي، په ځانګړي ډول اجرا کوونکي له مخکې څخه له ټاکلي برنامې څخه خبر او معلومات ولري.

شپږم: د ښودنې (نمایش) څخه وروسته په موخو، (اهدافو) او موضوع باندې داسې بحث وشي چې ګډونوال یوه ټاکلې پایله ترلاسه کړي او هم هغه ارزښتي کړل شي.

اووم: په ګډه یې اغیزمنتیا او د هر تن څرګندونې په دقت سره واوریدل شي، چې په نورو درسونو کې ترې ګټه واخیستل شي.

د تمرین او تکرار میتود

(Repetition and Practicing Method)

د ښوونې او روزنې د دودیزو میتودونو په لړ کې د (تمرین یا تکرار) میتود له پخوا څخه ډیر کارېږي. دغه میتود ډیر اغیزمن او د ښو پیلو لرونکی وي. ښوونکي د تکرارولو او تمرین په مرسته کولای شي، ټاکلي درسي مفاهیم او مطالب په آسانه توګه د شاګردانو په ذهن کې ځای په ځای کړي. په دې ډول زده شوي مفاهیم تل د زده کوونکو په حافظه کې ځای نیسي، بیا په آسانه توګه له حافظې څخه نه وزي. تل کولای شي هغه زده شوي مفاهیم په عملي ډول وکاروي او ګټه ترې واخلي.

تمرین مختلف او جلا جلا ډولونه لري. له هغو څخه د ځینو یادونه په لاندې توګه کولای شو:

حفظي تمرین - استنباطي تمرین - له نظره تیرونه (مرور) د عملي کولو تمرین.

الف: حفظي یا د حفظولو تمرین:

دغه ډول میخانیکي زده کړه او تمرین چې یوازې حافظې ته جملې سپارل کیږي، د تفکر او تعقل برخه پکې ډیره لږه وي چې ورته د حفظولو تمرین وایه شي. لکه د ضرب زباني جدول په یو ډول تکراري یا حفظي تمرین بللی شو. په دې ډول تمرین کې زده کوونکي یو مطلب په ډیرې محدودې مانا سره په تکرارولو او زور سره خپل ذهن ته سپاري. د موضوع اصلي مقصد ته چندان پام نه کوي.

د ساري په ډول یو زده کوونکی کیدای شي د افغانستان مساحت په تکراري توګه خپل ذهن ته وسپاري. په دې نه پوهیږي، چې طول البلد او عرض البلد یې څومره دی؟ یوازې ارقام حافظې ته سپاري او په دې هم نه پوهیږي چې کوم مشهور سیندونه لري، او پیداوار ددې خاورې څه دي؟

یا دې ته ورته نورې بیلګې!...

ب: استنباطی تمرین:

په دې تمرین کې د مختلفو تیوریو، نظریو څخه پایله ترلاسه کیدای شي. نوموړی تمرین عقلی استدلال، خبرو اترو، د نویو مفهومونو او موقعیتونو له کارولو سره اړه مومي، سره له دې چې د تکرار ونډه په استنباطي میتود کې هم شته، مګر دغه تکرار یوه ښه نه لري. دغه تمرینونه یو له بل سره په توپیر کې د یوې موضوع یا مفهوم په شاوخوا را څرخي.

کوم تمرینونه چې د هندسي قضیو په اړه ترسره کېږي او همدا ډول هغه مسایل چې زده کوونکي یې پر قضیو او دلایلو باندې له پوهې څخه وروسته حلوي، ورته استنباطي تمرین وايي.

ج: له نظره تیرونه (مرور) یا ځغلنده کتنه:

دا تمرین هغه وخت کارول کېږي، چې د یادو شوو مسایلو او مطالبو په اړه پوهه لاپخه کړای شي.

په ځغلند نظر پخوانی پوهه یا تجربه لا پیاوړې کول، یعنی هغه څه چې پخوا زده شوي وي یو ځل بیا په هغو مرور وشي. دغه مرور د موضوع د لنډیز، کره کولو، بشپړولو او طرح کولو په موخه چې په تجربو کې لښه مهارت او پوهه زیاته شي له دغه میتود څخه کار اخیستل کېږي.

مرور په یوه درسي مطلب او موضوع باندې بیا راګرځیدل او په هغې باندې ښه ځان پوهول چې په عمل او نظر کې ترې بیا ګټه واخلي، په ذهن کې بیا د اړوندې موخې ژوندی کول او تازه کولو ته ځغلنده کتنه او مرور ویلی شوي دي. په دې کتنې یا مرور سره هغه برخې چې موضوع له ذهن څخه وتلې یا هیرې شوي وي بیرته را تازه کیدای شي او یا هم نیمګړې پوهه بډایه کیدلی شي. کیدای شي هغه پوهه یا تجربه په عمل او نظر کې د تل لپاره په ذهن کې ژوندی پاتې شي.

د: د کړنې یا (عمل) تمرین:

دغه تمرين د خوځنده (حرکتې) او تخنیکي مهارتونو او تجربو د ترلاسه کولو او پیاوړي کولو په خاطر کارول کېږي. ورزشي تمرینونه او د کسبي او حرفوي مهارتونو د زده کړې لپاره عملي تمرینونه دي، چې ددې ځانگړنې د مخه يادې شوې.

ددې تمرين لپاره ښوونکي بايد لاندې څو سپارښتنې په پام کې ولري. لومړۍ: زده کوونکي بايد تر ټولو د مخه په دې وپوهیږي، چې دغه تمرين د کومې موخې لپاره ترسره کوي. دويم: د تمرين مهال بايد ټاکلی وخت ونيسي، نه داسې چې يو ساعته تمرين په دوه ساعتونو کې ترسره شي.

درېم: زده کوونکو ته هغه ټاکلي تمرینونه ورکړل شي، چې په درسي پروسه کې ارزښت ولري، هغه چې له ښوونیزو مفهومونو او موخو سره مرسته کوي او گټور تماميږي. د درس د ارزښت د ښودنې لپاره زده کوونکو ته له ټاکلي اندازې زیات تمرين ورکول بې گټې او مناسب نه بریښي.

د تمرینونو حجم بايد د زده کوونکو له اړتیاوو او سوبې سره سمون ولري. د تش مطلب له حفظ کولو څخه بايد ډډه وشي.

یوازې حفظ کول بايد موخه نه وي، ځکه چې د یو مطلب یوازې حفظ کول د هغه د پوهیدلو په مانا وي.

په هغه صورت کې د یو مطلب یا مفهوم حفظ کول جایز گڼل کېږي چې د بنسټیزو اهدافو سر مرسته وکړي او یا ورسره تړاو ولري یا د هغه درس د هدفونو په ترلاسه کولو کې مرسته او اسانتیا وي رامنځته کړي.

ددې ټولو پړاوونو څخه وروسته دې ښوونکي درسي پلان چې د هغه له مخې خپل درس په ټولگي کې مخ ته بیایي د کاغذ پر مخ په لاندې توگه ترتیب او تنظیم کړي.

پاملرنه وکړئ د هغه یو فورم یا د جدول بڼې ته چې د بیلگې په توګه ښودل شوي دي:

د لوست پلان

موضوع: ښوونځی:.....

.....

تولگی:.....

ساعت:.....

ښوونکی:..... د زده

کوونکو شمېر:.....

مضمون:..... وخت او

نېټه:.....

موخي (هدفونه)	درسي مواد او میتودونه	د لوست د تطبیق مرحلې او فعالیتونه	پایله (نتیجه) ارزبایي او کورنی دنده	د پلان بدلون (تغییر) او وړاندیزونه
الف: بنسټیز یا اصلي هدف: د خدای ج رضا حاصلول ب: عمومي هدفونه: د ژبي د څلورو مهارتونه وده او انکشاف وړکول او ریدل- خبرې کول لوستل او لیکل- ج: خصوصي موخي: د زده کوونکو پوهیدل د قرآن کریم په مفهوم باندې، چی نوموړی درس شاگردان	الف: توره تخته یا سپینه تخته چار تونه، فلش، رنگه مارکر، کار تونه د اړتیا نور وړ توکي. ب: درسي اصول او میتودونه: ننداریز میتود سمعی او بصری میتودونه. سوال ځواب میتود گروپی یا ډله ایز میتود او درسي نور میتودونه	الف: د لوست د پیل پړاو: د سلام په اچولو سره تولگی ته ننوتل، له زده کوونکو سره پوښتنه کول، د تولگی تر ترتیب تنظیم، د کورنی دندې، کتنه، او حاضري اخیستل. د شاگردانو رواني حالت له نظر تیروول چې آیا درسي فضا برابره ده او کته! د تیر درس په اړه یوه لنډه ارزبایی: د نوي او زوړ درس ترمنځ اړیکه پیدا کول. او هم د نوي درس لپاره انگیزه ایجادول چې درس په زړه پورې واقع شي. ب: د نوي درس لپاره د ښوونکي او زده کوونکو هڅې او گټور فعالیتونه. د نوي درس پیل د (بسم الله الرحمن الرحيم) په ویلو سره، د نوي درس سرلیک (عنوان) په تخته یا چارټ کې لیکل، د درس نوری اړوندې برخې د تختې یا چارټ له مخې د ښوونکي له خوا لوستل او تکرارول او همدا ډول په زده کوونکو اړونده موضوع په وار سره تکرارول او زده کول.	الف: د نوي درس ارزبایی کول. قرآن کریم د چا کتاب دی؟ قرآن کریم د چا په واسطه سره په حضرت محمد (ص) نازل شوی دی؟ ب: د لوست پایله. ج: کورنی دنده نوموړی درس په کور کې مطالعه کړئ او دوه ځله یې په خپلو کتابچوکې په ښه خط سره چې د لوستلو وړ	الف: د پلان بدلون (تغییر) ب: ستونزې او مشکلات ج: د زده کوونکو هیلې او غوښتنې وړاندیزونه، د نوي او راتلونکي درس په اړه د گډونوالو نظر!

وي وليکۍ.	او يا د بحث موضوع د کتاب له مخې په زده کوونکو لوستل. په داسې حال کې چې ښوونکي يې نيمگړتياوې په هماغه شيبه کې ور پوره کړي. په وار سره د کتاب له مخې تکرار او لوستل - د کار تونو کارول، دفلش کار تونو استعمال په وار سره - په گروپي او ډله ايزه توگه فعاليتونه تر سره کول، په توره او سپينه تخته د مارکر قلم پواسطه ليکل او په زده کوونکو باندې هغه لوستل.	ولیکلی شي او هم يې ولولی او په مانا يې پوه شي.
-----------	---	--

۲۴-۲۳:۲۲

موخي (هدفونه)	درسي مواد او ميتودونه	د لوست د پلي کولو (تطبيق) پړاوونه. د نن ورځې يا درسي ساعت د چمتوالي د هغو او فعاليتونو په اړه فکر کول چې څه بايد تر سره شي.	پايله (نتيجه) ارزيايي او کورنی دنده	د پلان بدلون (تغير) او وړاندیزونه
۱- اصلی اوبنسټيزه موخه:	۱- درسي توکي (مواد) او د اړتيا وړ څيزونه.	الف: د نوی درس د پيل څخه د مخه: سلام اچول- له شاگردانو څخه د جوړ ناجوړ پوښتنه، د تولگي د فضا برابرو او له نظره تيروول، د تولگي نظم او رواني حالت په پام کې نيول او کتنه!	۱- ارزيايي _____ _____ _____ _____	۱- ستونزې
۲- مضمون عمومي موخه	● ● ● ● ●	حاضري اخيستل - کورنی دنده کتل- د تير لوست پوښتنه او له نوی درس سره د يوې انگيزې د پيدا کولو په وسيله اړيکه ټينگول- د کيسې يا سوال په مطرح کولو سره!	۲- پايله	۲- وړاندیزونه
۳- د لوست خصوصي موخه:	۳- د تدريس ميتودونه او لارې چارې او روشونه	ب: د تدريس عملي بهير(د نوي درس هڅې او وړ فعاليتونه) د ښوونکي فعاليتونه ۱- ۲- ۳- د زده کوونکو فعاليتونه ۱- ۲- ۳-	۳- کورنی دنده	- - - -

۲۳:۱۷

په فعاله يا ښکارنده زده کړه کې د ښوونکي

او زده کوونکي دنده

د ژبې او ادبیاتو د تدریس په عملي میتودونو کې هم د نورو څانگو د تدریس د میتودونو په څېر یو ښوونکی ژبه هم داسې تدریسوي او خپل فعالیت د شاگرد محوري او فعالې زده کړې اصولو پر بنسټ برابروي.

په دې لړ کې د مختلفو سرچینو او منابعو څخه کار اخیستل کېږي. گروپونه او ډله د زده کوونکو په داسې ډول ویشل کېږي، چې یوه د بلې سره مثبتې سیالۍ او سالم رقابت ته چې د هغوی د سويې او زده کړې او پراختیا او پیاوړتیا لامل کېدای شي هڅول کېږي. ښوونکي ورته داسې شرایط برابر وي، چې د زده کوونکو لپاره اسانتیاوې او ژر زده کړه رامنځته کړای شي.

زده کوونکي په خپل درسي فعالیت کې برخمن کوي. د زده کړې وسایل لکه، فلم، عکسونه، انځورونه د کمپیوټر او انټرنیټ څخه ګټه اخیستل او داسې نور وسایل او شرایط برابرول، چې د زده کړې له بهیر سره مرسته وکړای شي. د کلمو، جملو او عبارتونو د تلفظ، اوریدلو او غوږنیولو له لارې به زده کړه په دوه اړخیزه توګه ترسره شي. د تیر درس او نوي درس تکرار او د پیل لپاره زده کوونکو ته انگیزه ورکول، چې درس د ټولو لپاره په زړه پورې شي. د کیسو، شعرونو، لطیفو په ویلو، غوږ نیولو سره د زده کوونکو د مهارتونو او وړتیاوو (قابلیتونو) لوړول، د ګډو هڅو په پایله کې ممکن کېدای شي.

د ښوونکو په لارښوونه او مرستې سره د شاگردانو ترمنځ مشکل لغتونه، ګرڼې (اصطلاح)، جملې املایي بڼې، د کلمو مختلفې ماناوې او مترادفو لغتونو کارونه ښودل کېدای او ستونزې حل کېدلی شي.

د زده کوونکو ترمنځ د سوال ځواب په لړ کې مبهمې ګرڼې، چې یو ډول تلفظ کېږي او داسې نورې کلمې او لغتونه چې یو ډول لیکل کېږي او مختلفې

ماناوې لري په شاگردانو پيدا او په گوته شي، چې ټول گروپونه او زده کوونکي پرې پوه شي. هغه په توره تخته وليکي او نورو ټولوته يې واوروي، سوالونه په خپل منځ کې اوهم د ښوونکي په مرسته حل کړل شي. په ټولگي کې درسي فعاليتونه ویشل کېږي. هر یو تن ته د خبرو، شعر ویلو وخت ورکول کېږي، دگروپو ترمنځ سوالونه او ځوابونه ترسره کېږي.

هر یو په وار سره د خپلو ټولگيوالو په مخ کې درېږي. سوالونه مطرح کوي، ډول ډول مطالب او هغه مضامين لولي چې له شاگردانو سره د املاء انشاء په برخه کې مرسته کوي. د سوالونو په وړاندې ځوابونه ورکوي، ښوونکي يې تفاوته نه وي، ټوله درسي پروسه څاري او په تشریح کې برخه اخلي.

د ژبې او ادب په اړه عمومي معلومات هم ورکوي، هنري او ادبي هڅې، آثار او کتابونه په ملي او بين المللي کچه ورپيژني، زده کوونکي د ډالۍ او د هغو د عکسونو او لنډې پيژندنې يا بيوگرافي د نشرولو په واسطه لاهڅوي، چې په اخبار، مجلو او نورو د يوالي جريدو کې خپل مضامين او نوشتې چې د دوي د هڅونې او تشويق سبب کېږي خپرولوته وسپارل شي. د صنفی ازموينو، کورني کار او نهايي آزموينو له لارې زده کوونکي په کار واچول شي، د پلان سره سمې دغه هڅې د شاگرد محوري ځانگړنې گڼل کېږي، چې ښوونکي ورته د اصولو پر بنسټ شرايط برابروي. شاگرد ته که چيرې د فعالې زده کړې شرايط برابر نه کړل شي، يوازې په ټولگي کې د هغه فزيکي شتون او نه برخمن کول، د زده کړې په بهير منفي اغيزې بندي او فعاله زده کړه چې د گډ فعاليت په بهير (ښوونکي، زده کوونکي) کې را منځته کېږي صورت نه نيسي. شاگرد په دې ډول يوازې جسمي يا فزيکي ليدونکي پاتې کېږي. ټول درسي فعاليت د ښوونکي په محور راڅرخي چې په دې ډول زده کړه په سمه توگه نه ترسره کېږي، نو لازمه ده، چې آموزگار يا ښوونکي د تعليم او تربيه د اصولو سره سم په تدريس کې له درسي نويو روشونو څخه کار واخلي چې د

اوسني (معاصرې) ښوونې او روزنې غوښتنوته د اړتيا سره سم د شاگرد محوري او فعالې زده کړې پر بنسټ ځواب وويلى شي. د فعالې زده کړې لپاره بايد دغه لاندې درې ټکي ښوونکي په پام کې ولري او هغه بايد پلي کړي:

۱. د زده کړې يا د يادولو تجربوته پراختيا ورکول:

په دوديزه او سنتي زده کړه کې، زده کوونکي بايد متن مطالعه او د ښوونکي خبروته غورځوي. په دې ډول زده کړه کې د زده کوونکو تر منځ خبرې کول او اړيکې محدودې وي. د دې په خاطر چې زده کوونکې فعال شي او د زده کړې لپاره ښه فضا رامنځته شي، نو زده کوونکي بايد په وړو يا کوچنيو ډلو وويشل شي او په مختلفو برخو کې دې فعاليت ترسره کړي. وروسته له درسي فعاليت څخه د خپل کار او فعاليت د پايلو په اړه دې د خپل ښوونکي سره خبرې اترې وکړي، هغه پوښتنې چې ښوونکي يې ورڅخه مطرح کوي، ورته ځوابونه ووايي. زده کوونکي دې داسې لارې چارې ولټوي او خپلو خبرو اترو ته دې پراختيا ورکړي، چې ټولگيوالو او له ټولگي څخه بهر مسلکي او تجربه لرونکو کسانو سره اړيکې وساتي. ۲۸:۱۲

د مستقيمي او غيرې مستقيمي ليدنې کتنې امکانات دې زده کوونکو ته برابر کړای شي. داسې تدابير دې ورته خپل کړای شي چې زده کوونکي په عملي ډگر کې فعاليت ترسره کړي.

۲. له گډ ځواک څخه گټه اخيستننه (Power of interaction)

لکه څرنگه چې هر يو له څلورو فعاليتونو څخه (له ځان سره خبرې، او له نورو سره خبرې، ليدنه، کتنه، او ترسره کول يا انجامول) په يوازې ډول هغه مهال ارزښت لري، چې يو له بل سره د يادولو په کار او فعاليت کې ورڅخه کار واخيستل شي. له گډو هڅو او کار څخه د يادونو پلويان د مسئلود حل لپاره

وړاندیز کوي، چې ښوونکی باید په عمل کې د مسئلې په طرح کولو په واقعي ډول پیل وکړي.

وروسته بیا له زده کوونکو څخه د گډې مشورې او د مسئلې د حل غوښتنه وشي یعنې (یو له بل سره خبرې) کول. زده کوونکي په دغو فعالیتونو کې خپلې او د نورو تجربې اوږي عملي، کوي یې او وینې یې.

۳. استدلال (Dialectic):

د تجربې او خبرو کولو په منځ کې یو بل روش چې د پیاوړتیا او بشپړتیا د اصل سره یوځای (Principle Interaction) مرسته کوي، هغه د تجربو او خبرو په منځ کې د استدلال ویل او ارایه کول دي، چې نوي تجربې او په عملي توګه نوي کتنې او مشاهدې، نوي نظرونه، تازه زده کړه، زده کوونکو ته حاصلوي. د یو سړي استدلال د ځان او له نورو سره کیدای شي د زده کوونکو د ژورې او پراخې زده کړې لامل وګرځي. کیدای شي په دې لړ کې ډیر نوي مطالب زده کړای شي.

د شاگرد محوري د زده کړې ځانګړنې:

- تدریس او متمرکز زده کړه نسبت د ښوونکي یا معلم فعالیت ته د زده کوونکي فعالیت او ذهني برخه اخیستنه زیاته وي.
- زده کوونکي په ټولګي کې علاقمند او په فعال ډول د زده کړې په بهیر کې بوخت وي.
- د فعالیت تمرکز ډیر د زده کوونکو په اړتیاوو او د هغو په علایقو پورې اړوند وي.
- زده کوونکي یا شاګردان د زده کړې په عملیه کې یو له بل سره مرسته کوي.

- شاگردان په خپله خپل پرابلمونه حلوي. په داسې شرایطو کې واقع کېږي، چې د مسایلو د حل لپاره مباحثې او استدلال لورته مخه کوي، په هغو موضوعاتو چې په پام کې یی وي خبرې او بحث کوي.
- زده کوونکي ډیر له اوریدلو څخه فکرمن کېږي، په دې پوهیږي، چې څه ډول زده کړیز مواد په داخل د ټولګي کې وکاروي.
- زده کړه جوړونکې او ځواک خیزه ترسره کېږي.

په شاگرد محوري سیستم کې د ښوونکي رول په ټولګي یا

صنف کې:

- ښوونکي د شرایطو برابرې او لارښود وي.
- معلم د شاگردانو یا زده کوونکو د ګډې یا مشترکې علاقې په لټه کې وي.
- زده کوونکو ته لارښوونه کوي، چې هغوی په آینده کې نوښت ګرو اوسي او د هغوی استعدادونه پیاوړتیا ومومي.
- زده کړیزې تجربې ورته برابرې، تعلیمي او تربیتي موخې ورته په پام کې لري.
- زده کوونکي داسې چمتو کوي، چې د زده کړې په مهال ښکارنده رول ولوبوي.
- هر زده کوونکي ته یا ګروپ ته د هغوی د استعداد او فهم سره سم وخت په پام کې نیسي.

ښکارنده (فعال) روش: (Active method)

په دې ډول روش کې موخه داده، چې زده کوونکي د زده کړې په مهال کې فعال او خوځند (متحرک) وي.

البته هیڅ ډول روش په هیڅ ډول غیرې فعال نه وي، د ساري په توګه د خبرو یا لکچر په مهال معلم فعال او زده کوونکي غوړ نیونکي او په ظاهري ډول غیرې فعال وي، اما هغوی په ذهني ډول فعال وي. ځکه چې د آموزگار خبرو ته غوړ نیسي، او د هغو مطالبو په اړه فکر کوي او هغه یاداشت کوي. سره د دې نن ورځ ډیر ښوونکي د غیرې فعالې زده کړې څخه فعالې زده کړې ته مخه کوي، چې د زده کوونکو د زده کړې لپاره نوي روشونه او د هغوی فعال کولو ته چې زده کړه وکړي لارې چارې پیدا کوي. دغه لاندې بیلګه د یوې فعالې زده کړې لارښونه کولای شي.

خبرې له	تجربه
ځان سره	کتنه (مشاهده)
نورو سره	ترسره کول یا انجامول

پورتني بیلګه رانښيي، چې د یادولو فعالیتونه د خبرو اترو او تجربې سره مل وي.

دغه (خبرې) په دوه ډوله وي. ((له ځان سره خبرې)) او ((له نورو سره خبرې))!

همدارنګه دوه ډوله تجربې: ((لیدنه، کتنه یا مشاهده کول)) او ((ترسره کول)) دي.

۱. له ځان سره خبرې: دغه ډول خبرې هغه مهال تر سره کیږي، چې زده کوونکي د اړوندې موضوع په اړه فکر کوي. مثلاً: له ځانه څخه پوښتي، چې د څه شي په هکله فکر کوي، یا باید فکر وکړي، څه احساس د موضوع په اړه لري. په حقیقت کې له ځان سره خبرې کول د خپل ځان په اړه د ټاکلې موضوع په اړه تفکر وي.

۲. له نورو سره خبرې کول: دغه خبرې کول په مختلفو ښو سره ترسره کیږي، په دودیزه یا سنتي تدریس کې زده کوونکي خبرو ته یا لکچر ته غوړ نیسي، په

حقيقت کې (معلم يا مؤلف د کتاب) ته زده کوونکي غوږ نيسي، چې دغه يوه اړخيزه اړيکه کيدای شي. چې د نظرياتو تبادل صورت نه نيسي. د خبر ښه او ښکارنده ونډه هغه مهال رامنځته کيدلی شي، چې له نورو سره د خبرو کولو امکان شتون ولري.

مثلاً: په دې برخه کې ښوونکی د گډې مباحثې او يادولو له روش څخه گټه اخلي او په وړو گروپونو کې زده کوونکي تنظيموي، اړيکې سره ټينگوي او هم بهر له مدرسې څخه د نظر خاوندانو او بافهمه افرادو سره په تماس کې وي. يا د انټرنټ له لارې معلومات او اړيکې ساتي، چې د دوي ترمنځ معلومات ډير او پوهه زياته او زده کړه غني شي.

د (Rule Play) او نورو اړيکو په درلودلو سره زده کړه په ژوره توگه وده مومي او دغه خبرې کول پر پوهې او تجربې مثبتې اغيزې ښندي.

د تجربې کتنه (مشاهده):

دغه کتنه يا مشاهده هغه مهال ترسره کېږي، چې يو زده کوونکی د بل زده کوونکی د يادولو او فعاليت بهير وويني. لکه د هغه د کار روش او د ازمايلو يا ازماينېت نورې وسيلې او يا لابراتوار چې په عيني بڼه يې گوري.

يا د يوه داستان د لوستلو او نقد کولو لارې چارې او يا د نورو ټولنيزو، طبيعي او فرهنگي پديدو په مستقيم او غيرې مستقيم (Vicarious) يعنې غيرې واقعې پديدو ليدنه کول چې په عيني توگه يې نه شو مشاهده کولی.

مستقيمه مشاهده په عملي توگه ليدل کېږي او غيرې مستقيمه ليدنه يا کتنه لکه د يوې فلمي سناريو کتل او يا اوريدل چې غيرې مستقيمه بڼه لري. د ساري په توگه: د فقر ليدنه په يو کلي او باندې کې په خپلو سترگو يوه عيني تجربه او مشاهده گڼل کېږي، اما د يوه داستان او کيسې په انځور کې هغه څه نه شو مشاهده کولای، چې د سترگو ليدلی يا کتلی حال وي، نو ځکه ورته غير

مستقیمه مشاهده ویلی شو لکه د بینوایان په کتاب کې د هغه داستان، یا د الفت له نثرونو څخه (دوی جنازې) یا دولی شوچې غیر مستقیمه مشاهده څرگندوي.

د سرته رسولو یا انجامولو تجربه:

دغه سرته رسونه په هر ډول فعالیت سره ترسره کېږي، چې زده کوونکي د یادولو په خاطر هغه کاروي.

مثلاً: د یوې جغرافیایي نقشې انځورول، د یوې آزمونې د اخیستلو طرح جوړول په یوه آزمایشگاه کې د یوه ادبي مطلب نقد کول یا کره کول او د یوې تاریخي موضوع ارزونه کول. د(تعامل د اصل) په خاطر یو بل روش هغه د ښه والي او و دې لپاره چې د تجربې او خبرو ترمخ واقع شي، هغه استدلال کول دي، چې باید تر سره شي. نوی تجربې چې ممکن وي د عمل یا مشاهدې له لارې حاصل کړل شي.

نوی نظر د زده کوونکو سره ایجادېږي. د فرد استدلال د ځان او نورو سره ددې سبب کېږي، چې پوهه لاژوره او پیاوړې شي. له مطالبو څخه پراخه پوهه ترلاسه کیدلی شي.

د تعلیم او تربیې پوهانو تجربه کړې ده چې زده کړه هغه مهال ښه ترسره کېږي، چې زده کوونکي علاقه ولري او هم یوډبل په څنگ کې په فعاله توګه په مینې سره په درس کې ډیره برخه واخلي او تمرین په عملي توګه اجرا کړي.

زده کوونکو ته زیاته ونډه ورکړی شي. په فعاله زده کړه کې پوهه او علم حاصلېږي. په دې عملیه کې د اوریدلو، لیدلو، فکرکولو، خبروګولو حواس برخمن وي او عمل تر سره کېږي چې هره تجربه د زده کړې په بهیر اغیزه کوي. ۴۸:۱۶

د تدريس د روش ارزښت

د تدريس د روش ارزښت او اهميت په دې کې دی، چې شاگردان په ځيرتيا (دقت) سره په ژوره توگه دايمي او بنسټيزه زده کړه حاصلوي. هغه ښوونکي چې روش پيژني او په مناسبه موقع کې ترې گټه اخلي، ټول کسان او په ځانگړې توگه شاگردان هغه د يو پوه او با فهمه ښوونکي په صفت پيژني. که چيرې گران ښوونکي وکولای شي (او بايد وکولای شي) نوي روشونه چې د فعال تدريس يا ښه په نامه سره يادېږي، په منظم او سيستماتيک ډول په کار واچوي. په دې لړ کې شاگردان لاندې ځانگړنې او مهارتونه خپلوي او پياوړتيا مومي.

۱. په لومړي سر کې شاگردان ژمن کوي، چې د ټولنيزو او فرهنگي مسايلو په نسبت په ځان کې بدلون رامنځ ته کړي.
۲. د شاگردانو په وجود کې خلاقيت او نويوالي پياوړی او تقويه کوي.
۳. په ورځينو چارو کې شاگردان د مستقلې لارښوونې په ترسره کولو باندي لاس بري کيږي.
۴. په زده کوونکو کې د همدردۍ، عاطفې، يوالي، ځواک او صبر کچې لوړ وي.
۵. ځان او نور په ښه توگه پيژندلی شي.
۶. د زده کوونکو ذهني پياوړتيا پراختيا مومي.
۷. شاگردان په ټولنيزو کارونو کې فعال گډون او د هغو مسايلو حل ته هڅوي.
۸. د پوهيدنې مهارتونه زده کوونکي پياوړتيا ته وربولي.
۹. څه ډول د پوهيدنې مهارتونه پياوړتيا مومي.
۱۰. په ځان کنترول او د خپل چاپيريال کنترول، مهارت او پوهه، پيدا کوي.
۱۱. په خپل نفس باور (اعتماد) او ټولوته درناوی رامنځته کيږي.

۱۲. د اختلافاتو زغم، تیری، د ژوند توپیرونه او داسې نور په ژوند پورې اړونده پدیدې په ښه او اگاهانه توگه درک کولی شي.

۱۳. د پوهانو الواکونه (نظريات) منل.

۱۴. د استدلال او منطق وده او همدا ډول په لس گونو نورې ځانگړنې او نور مهارتونه.

د ژبې د تدریس د ځانگړي میتود موخه

پخوا داسې دود و، چې هر چا به چې په یوه مسلک او پوهه (علم) کې لاس درلود.

هغه به کولای شو، چې د هماغه اړوند مسلک په ور زده کولو کې برخه واخلي او هغه ته ژمن ووسي چې نورو ته یې ور زده کړي. په دې کې هیڅ شک نشته، چې حاصل کړې پوهه او مهارت به نورو ته ولېږدوي، مگر پوهیدل او د نورو پوهول بیا دوی جلا لارې دي چې په هغو بلدتیا او ځانگړنې سره توپیر لري. هره پوهه د تدریس ښوونکي ته اړتیا لري او هر ښوونکی باید د اړوندې ځانگړې په ځانگړو میتودونو سمبال وي. سره ددې، چې د تدریس عام میتودونه په ورزده کولو کې کارول کېږي.

مگر ددې په خوا کې د تدریس ځانگړي میتودونه شتون لري، چې د هر مضمون د ځانگړنو سره سم په درسي یا تدریسي بهیر کې کارول کېږي. هر ښوونکی باید د تدریس د عامو میتودونو په څنګ کې په ځانگړو (اختصاصي) میتودونو هم وپوهیږي. په دې خاطر چې د اړوند مضمون د زده کړې بهیر او چاپیریال زده کوونکو ته اغیزمن او ډاډمن شي. لنډه دا چې معلم باید د ځانگړې ځانگړې د تدریس کولو او ټاکلو مضامینو په ځانگړو میتودونو وپوهیږي. په دې لړ کې به د ژبې د زده کړې او د هغې د تدریس په اړه لنډې څرگندونې ولرو:

ولې ژبه زده کوو یا لولو؟

انسان د یوه ټولنیز مخلوق په توګه چې د لوړ شعور څښتن دی، د څیزونو په تولید او د هغو د ځانګړنو، تولید او کارونې په هکله تر نورو ټولو موجوداتو زیات پوهیږي، اشرف د مخلوقاتو ګڼل شوی دی.

انسان د ژوند کولو په بهیر کې، په دې خاطر چې خپل ژواک ته دوام ورکړي حرکت کوي.

نوی پدیدې او څیزونه پیژني او د ځان په ګټه یې کاروي. د څیزونو اړتیا پیژني، ځان پرې پوهوي، نورو ته خپل پوهه او تجربه لیږدوي. ددې تجربو اړتیاوو، پیژندنې او پوهې د انتقال بڼه وسیله نورو همځیلو (انسانانو) ته همدا ژبه ده.

خومره چې انسان په دې اړت او پراخه طبیعت کې لاس او پښې ووهلې، طبیعي پیښو سره مخ شو، د هغو سره یې مقابله او مجادله وکړه، د ځان لپاره یې په هر زمان کې بېلابېل لارې چارې وموندلې. د وخت او مهال په تیریدو سره یې د ژبې له لارې دغه تجربې راتلونکو نسلونو ته پریښودې. همدغه ژبه د بدلون او پرمختیا وسیله وګرځیده! ژبه د انسانانو تر منځ د ګډکار، تفکر او اړیکو د پیدا کیدو لامل شوله. د تیرو زمانو د تجربو، بدلون او پوهاوي لړۍ د انځوریزې ژبې (خط) په واسطه تر پخوا او ورځ تر بلې د انسانانو د مادي او معنوي ژوند ارزښتونه په څرګنده توګه د همدې وسیلې پواسطه پاتې او لا راڅرګندیږي. ۸: ۲۵۰

نو له همدې کبله ژبه زده کوو، چې لاندې ټولنیزې موخې پرې حاصلیږي.

۱. د دې لپاره چې انسانان خپلې تجربې او فکر سره شریک کړي.
۲. د انسان د تصور، خیال، پوهې، عقل، کچه پرې معلومیږي.
۳. د انسانانو تر منځ اړیکې، فکرونه او تجربې د همدې په واسطه خوندي کیږي.

۴. دیني، مذهبي لارښوونې او نورې مادي، معنوي فرهنگي چارې پرې ترلاسه کیدای شي.
۵. په ټولنیزه توګه ویلی شو، چې ژبه د فکر (استر) ده، په ښوونه او روزنه کې بنسټیز رول لوبوي.
۶. د ژبې د زده کړې په صورت کې د انسانانو تر منځ د ژوند کولو او ګډ تفکر لارې چارې اسانېږي.
۷. په ټولنه کې یوازینۍ لومړۍ ارتباطی وسیله د انسانانو تر منځ همدا ژبه ده، اشارې او علامه یې یا سمبولیکې ښې لري.
۸. د بشر لومړنۍ اختراع همدا ژبه ده، چې د نورو اختراعاتو او پرمختیا وو لپاره سریزه ګڼل کیدای شي.
۹. یوه ټولنیزه اکتسابي پدیده ده، چې د انسانانو او ټولنو تر منځ په قراردادي توګه د پوهولو او راپوهولو لپاره کارول کیږي.

په ښوونځیو کې د پښتو ژبې تدریس

ژبه په ټولنه کې د پوهولو او راپوهولو یا افهام او تفهیم وسیله ده، چې په قراردادي بڼه د خط، علامو، سمبولونو، اشارو، غږونو او یو شمېر حرکتونو په بڼه په شفاهي او لیکني (تحریري) ډول رامنځته کیږي.

پر دینان دوسوسور وایي: «ژبه یو مجرد ذهني بالقوه امر دی چی په دوه وسیلو عینی او محسوس صورت بالفعل عامل د تفهیم او تفاهم ګرځي. دغه دوه وسیلی عبارت دی له: (صوت) او (خط) څخه خط او صوت دواړه د محسوسی، (اوریدونکی) او (لیدونکی) د ژبې د ذهني نظام منعکس کونکی دي. ۱۹: ۶۱

ژبه یو مهارت دی، چې د خبرو کولو په واسطه پیاوړتیا مومي. د ژبې په تدریس کې تر ټولو مهمه داده، چې زده کوونکي د خبرو کولو، پوښتنو، بحث کولو او یو لړ درسي فعالیتونو او هڅو ته وهڅول شي، چې په هغو کې د خبرو

او اترو اړتيا ډيره وي. د ژبې په تدريس کې بايد لاندې وړتيا وو يا قابليتونو ته پاملرنه وشي.

//الف: د لوستلو او ويلو موخه پوهيدل او مفهوم اخيستل دي. دوديز تدريس يعني ليکلې علامې او اشارې په آواز بدلولو متمرکز وي. د مفهوم اخيستلو ډول ډول تمرينونه او فعاليتونه دې ترسره شي.

د سارې په ډول: په پټه خوله لوستل به يو مناسب فعاليت نه وي. د ټاکلي متن په اړه پوښتنې کول، ځوابونه يو بل ته ويل، په بل عبارت سره مطلب افاده کول او يو لړ نور داسې فعاليتونه ترسره کول، چې ښوونکي ته اړين وېر ښيي. په دوديز ډول له کتاب څخه تمرين ليکل او کاپي کول ښايي په لومړيو کې يو مناسب کار او اړتيا وي.

خو دغه کار بيا له ځان څخه د ليکنې مهارتونو ته وده نه شي ورکولاي. يو څيز تشرېح کول، پيښې په نثر انځورول، خپلې خبرې ليکل، لارښوونې ليکل، نور توضيحات او نور ليکنې فعاليتونه بايد په تدرسي فعاليتونو کې ورشامل کړای شي.

له ځانه د ليکلو د مهارت په پياوړتيا کې لاندې فعاليتونه گټور د پاملرنې وړ دي.

- د ليکنې لپاره بايد تمرينونه ترسره شي، چې زده کوونکي د خپل فکر د ليرېدولو لپاره چمتو کړای شي.
- داسې ليکنې تمرينونه ترسره کړي، چې الفاظ او مفاهيم په منظم او منطقي توگه وليکلې شي او د جوړښت پوهه ترلاسه کړي.
- د لغاتو د ذخيرې زياتوالی په داسې تمرين سره چې: د کلمو اشتقاق اصلي ريښې، مترادف، مشابه يا ورته لغتونه او هم مانيز، ډير مانيزې، متضادې کلمې پکې څرگندې او وښودل شي.

- د لغتونو ډولونه زده کوونکو ته په گوته شي، په هغو باندې د لغتونو تلفظ، جمع، مفرد، مترادف، مشابه، متضادې معناوي په عملي توګه د پروګرام د منځپانګې سره د هغوی د سويي سره سم وکارول شي، چې شاګردان نوي کلمې او لغتونه زده کړي.
- د ژبې د نظم او نثر هغه برخې چې اړتيا ورته موجوده وي، زده کوونکو ته وروپېژندل شي، چې زده کوونکي ساده نظم په نثر وليکلی شي. د نثر او نظم لوستلو، لیکلو اصول او قاعدې بايد د هغو د پوهې د سطحې سره سم وروښودل شي. د ساري په توګه يو متن لوستل څه ډول ځانګړنې بايد په لازم وخت، ځای او مهال کې له موضوعاتو سره سم خپلې کړي. د اواز لوړوالی، ټيټوالی، تعجب، خبر په څرنگه ډول ادا کړای شي. ښوونه ورته وشي چې اوږده درسونه او متنونه خلاصه کړلی شي.
- ښوونکی د يو متن فني، هنري او ګرامري، اخلاقي، فرهنگي، مذهبي، ديني او نورې برخې د تدریس په بهير کې شاګردانو ته د هغوی د سويي او پوهې سره سم چې د اړوند مضمون په پروګرام کې شاملې وي څرګندوي، د ساري په توګه د بيت نيکه په اړه معلومات او د هغه د منظوم کلام په اړه معلومات او اړونده اړينې څرګندونې د زده کوونکو، ښوونکو او نورو پوهانو د يو بل په مرسته حاصلول.
- د املاء (ليک دود) په برخه کې زده کوونکي وکولای شي د کلمې، جملې سمه واحده دوديزه بڼه چې په ليک دود کې منل شوي وي ليکي.
- د مختلفو ګړنو (اصطلاحاتو) کلمو، لغتونو او يو شمېر مفاهيمو په ورکړې سره شاګردان د يوې انشاء يا ليک ښود لپاره، چې يو مضمون ترې جوړ کړای شي وهڅوي او په هغوی يې تمرين وکړي. هغوی ته په دې برخه کې وړ لارښوونې وکړي.

- مختلف موضوعات دې ورته په مجسم ډول تدریس شي، چې د هغوی ټول حواس په کار ولویږي.
- کیسه، حکایتونه، تاریخي پېښې دې په ننداریزه توګه په زده کوونکو باندې په ټولګي کې اجراء کړل شي.
- شاگردانو ته دې په ساده جملو او متن کې ګرامري لارښوونې، لیک نښې یا د تنقیط؟ نښې او علامات په عملي بڼه ور وښودل شي.
- په لنډه توګه ویلی شو، چې د یوې ژبې د تدریس لپاره دغه برخې اړینې بریښي. ښوونکي باید دا برخې په پام کې ولري.
- د ژبې بنسټیز مهارتونه – املایي برخه یا لیک دود – د انشاء وده یا لیک ښود – د ژبې ګرامر برخه – د لغتونو ذخیره کول – د نظم برخه او هم د نثر برخه او په هغه کې په عملي توګه د لیک نښو یا تنقیط علامې یا نښې کارول.
- د پښتو ژبې په تدریس کې موخې (هدفونه):**
- په عمومي توګه د ژبې په تدریس کې یو ښوونکی باید لاندې مهم ټکې یا موخې په پام کې ولري:

 ۱. په لومړي سر کې باید د ژبې د زده کړې څلور مهارتونه د زده کړې لپاره په عملي توګه په زده کوونکو یا ټولګي کې اجراء شي.
 ۲. دمتن، کیسو، ډول ډول لیکنو څخه د جاج (مفهوم) اخیستل او وړتیاوي زیاتول.
 ۳. په ملي او فرهنګي ارزښتونو پوهیدنه – او ټولنیز او انفرادي مسؤلیتونه درک کول.
 ۴. کورنۍ، ملي او په نړیواله کچه د مسؤلیت احساس.
 ۵. دسمې افادې خبرو اترو او دخپلو نظریاتو دڅرګندولو لارې چارې (طریقې) زده کول.
 ۶. د زده کوونکو ذهني ودې او نړۍ لید (جهان بینی) ته پراختیا ورکول.

د لمړۍ څپرکۍ لنډيز

میتود یوه یونانی ګرڼه ده، چې د یوې لارې، روش په واسطه دیوه کار تر سره کول، او له هغې طریقې څخه پیروي کولو ته وايي. دهمدي لارو چارو په واسطه علم، پوهه او معلومات په مختلفو ډولونو، میتودونو سره انتقال موندلی شی، چې ورته میتودونه یا تدریس اصول وایه شي.

یا میتود د تدریس هغه لارو او طریقو ته وایي چې سپړی هدف ته رسوي. په تدریس کې له طرز څخه هم ګټه اخیستل کېږي. له ساده مختلفو روشونو او لارو څخه ګټې اخیستنې ته طرز وایي. طرز د تدریس په لړ کې ضمني فعالیتونه وی.

میتودولوژي یا د تدریس پوهه د ښونې او روزنې د ماهرینو له نظره یوې ډیوی یا خراغ ته ورته وي چې د هدف په لور لاره رڼا کوي. له نا معلومو موخو څخه سپړی ژغوري.

میتودونه په عمومي توګه په دوو برخو ویشل کېږي. په ښوونکي باندي متمرکز میتود او بل هم په (شاګرد محوري) یا نوی میتود. په نوي میتود کې، شاګردانو فعالیت زیات او د ښوونکي فعالیت یوازې لارښونه کیدای شی.

د تدریس میتودونه خورا زیات دي. دوینا یا لکچر میتود په لوړو زدکړو کې اغزمن وي.

د سوال، ځواب په میتود کې هرزده کوونکي هڅول کېږي. سوال ځواب د تدیس کولو یو ښه وسیله پیژندل شوی ده. زده کونکی د پوښتنو لاری چاری ښي زده کولای شي.

د مناقشې او مباحثې میتود هم زیاتې ګټې لري، هغه زده کونکي چې برخه نه اخلی، هڅول کیږي.

ارزیاوي پکې ښه ترسره کیږي. مناقشې په مختلفو طرزونو سره کیدای شي. انکشافی میتود، دا میتود (د پیدا کولو، کشفولو، لارموندلو) ماناوی ښندي. په دی میتود کې شاگردان د یولړ سوالونو او پرابلمونو سره مخامخوي، مقایسه او څرنګوالی پکې ښودل کیږي او معلوماتو ته پکې پراختیا ورکول کیږي. عملی یا نمایشی میتود، د کتنې (مشاهدې) په ښه ترسره کیږي. په دی میتود سره زده کونکي په عملی یا نمایشي ښه ویني او خصوصاً ماشومان چې په ویلو او اوریدلو سره ځان هدف ته رسوي.

ماهرین وایی چې اوریدل هیږول دي، مګر په عملي توګه یوڅه ترسره کول زده کول او پوهیدل دي.

دغه میتود د چمتوالي پړاو، د تشریح او توضیح پړاو، د نمایش یا ښودلو پړاو، د ازمایښت یا ازمویلو پړاو ترسره کوي. بل هم د تمرین او تکرار میتود دی، دغه هم ځانته ګټې لري.

لمړی د حفظولو تمرین، استنباطي تمرین-مرور یا مخ کتنه-عملي د کړنې تمرین ښونکي ترسره کوي. د دې ښې په اړونده جدولونو کې کتلی شو. په فعاله یا ښکاره زده کړه کې د ښوونکي او زده کوونکي دندې باید په پام کې ونیول شي.

زده کوونکي په خپل درسي فعالیت کې برخمن کوي. دزده کړي یا د یادولو تجربوته پراختیا ورکوي.

له ګډ ځواک او فعالیت څخه پکې ګټه اخلی، له استدلال څخه کار اخلی. شاگرد محوري ګټورې ځانګړنې لري، په شاگرد محوري کې د ښونکي رول په ټولګی یا صنف کې ښونکي د شرایطو برابرۍ او لارښود وي.

په ښکارنده يا فعال روش کې شاگردان تل خوځند يا متحرک وي. له ځان سره خبری، له نورو سره خبرې، تجربه، کتنه (مشاهده) او بالاخره دانجامولو يا تر سره کولو تجربه ترسره کوي. هر يوه تجربه د زده کړی په بهير اغيزه کوی او ښه زده کړه تر سره کېږي. د تدريس هر روش ځانته خپل ارزښت لري هغه بايد په پام کې وینول شی.

ولی ژبه زده کوو؟ ددی لپاره چې ژبه د ټولو انسانانو تر منځ تجربې شريکوي. همدا ژبه د انسانانو تر منځ اړیکې ټينگوي، د پوهې او علم انتقال ښه وسيله ژبه ده. ژبه د انسانانو ذهني وده او پياوړتيا رامنځ ته کوي. د ژبو په لړ کې پښتو ژبه هم د پوهولو او راپوهولو وسيله ده. اړتيا شته چې هغه په شفاهي او تحريري ډول زده کړای شي.

د لومړي څپرکي پوښتنې

۱. میتود د کومې ژبې اصطلاح ده تعریف یې کړئ.
۲. د تدریس په وخت کې باید یو ښوونکي کومې وړتیاوې ولري؟ فقط دري اصله یې بیان کړئ.
۳. د څو میتودونو یوازې نومونه واخلئ.
۴. د شاگرد محوری او معلم محوری میتود سره څه توپیرونه لري؟ پر تله یې کړئ.
۵. د لکچر د میتود پړاوونه په ګوته کړئ.
۶. د سوال ځواب د میتود پنځه ښیګڼې په ګوته کړئ.
۷. د مناقشې یا مباحثې د میتود ګټې په ترتیب سره وښایست.
۸. د نمایشي یا ننداریز میتود د پړاونو نومونه واخلئ.
۹. تمرین میتود کوم ډولونه لري یوازې نومونه یې واخلئ.
۱۰. د شاگرد محوری د زده کړې ځانګړنې کومې دي واضح یې کړئ.
۱۱. ښکارنده روش څه ته وايي په اړه یې معلومات ورکړئ.
۱۲. د تدریس د روش ځانګړنې بیان کړئ.
۱۳. د عامو میتودونو تر څنګ (...) میتودونو ته هم اړتیا وي؟
۱۴. ژبه د څه لپاره زده کوو؟
۱۵. له ځانه د لیکلو د مهارت په وده کې کوم فعالیتونه د پاملرنې وړ یا ګټور دي؟
۱۶. د ژبې د تدریس په مهال کې باید کوم مهم ټکي او د ژبې کومې برخې په پام کې نیول کیږي لکه: بنسټیز مهارتونه...
۱۷. په ژبه کې (لغتنه) (نثر...) - (...) ... ټولو برخو ته پاملرنه باید وشي؟
۱۸. د پښتو ژبې په تدریس کې (۳-۵) ګڼه موخې تشریح کړئ؟
۱۹. د ژبې د تدریس په بهیر کې د څلورو مهارتونو نومونه واخلئ او ګډ بحث پری وکړئ.
۲۰. د ژبې په تدریس کې په (۴) ګڼه هدف باندې خپل بحث ته یو څه انکشاف ورکړئ.

دویم څپرکی

د ژبې د زده کړې څلور مهارتونه

پیلیزه:

- په دې څپرکي کې د ژبې د زده کړې څلور مهارتونه ښودل شوي دي. لومړی د اوریدلو په مهارت بحث ترسره شوی، د یو ښه اوریدونکي ځانگړنې یا خواص تشریح شوي او بیا د اوریدلو د مهارت اړین فعالیتونه او ورپسې په ترتیب سره د غور د نه نیولو لاملونه تشریح کيږي، چې ښوونکي او زده کوونکي په دې وپوهیږي، چې د غور د نه نیولو علتونه څه شي دي. د پورتنیو موضوعاتو د تشریح او توضیح په لړ کې به موخې ترلاسه شي.
- هغه ټکي چې د اوریدلو یا غور نیولو په مهارت کې مرسته کوي واضح شوي دي، ښوونکي به وړ، یا لازمه گټه ترې واخلي.
- د ژبې د زده کړې دویم مهارت (خبرې کول یا غږیدل) په لازمه اندازه تشریح شوې، چې لوستونکي به ترې نه یو څه معلومات د تدریس په برخه کې خپل کړي. خبرې کول د اوریدلو یا غور نیولو نه شلیدونکي برخه ده.
- د خبرو کولو هدفونه په ترتیب سره بیانېږي. سمه لوستنه به زده کړې، سم تلفظ او مناسبې جملې به په خپل ځای وکارولی شي. زده کوونکو ته به د خبرو کولو جرّت ورکړل شي او شرایط ورته ښوونکي برابر وي.
- د یو ښه ښوونکي صفتونه به په تفصیل سره ولوستل شي. د خبرو کولو د مهارت دودې په اړه معلومات وړاندې کيږي.

- د خبرو کولو لپاره څو لارې په گوته شوي دي. ورځينۍ محاورې او د هغو گټې بيان شوي دي!

لومړی د اوریدلو مهارت:

اوریدل یا غوږ نیول د ژبې له څلورو مهارتونو څخه گڼل کیږي، د هر مهارت په حاصلولو کې باید لومړی یو داسې سمه فضا شتون ولري، چې د اړوند مهارت په ترسره کولو یا حاصلولو کې مرسته وکولای شي او د زده کوونکو مینه او علاقمندی خپله کړای شي. د ژبې په زده کولو یا حاصلولو کې دغه مهارتونه هغه وخت ښه پیاوړي کیږي، چې اوریدل، لیدل، لیکل او لوستل سره په خپل وار او ځای کې تمرین کړل شي. دغه مهارتونه یو پر بل باندې اغیزې لري. اوریدل، بیانول، لیکل او لوستل د فکري ودې لامل گرځي.

د ژبې په زده کړه او تدریس کې لومړی شرط اوریدل دي. ماشومان لومړی غوږ نیسي. د غږونو سره آشنا کیږي. د آوازونو په وړاندې عکس العمل ښيي. وروسته ماشوم هڅه کوي چې ورته آوازونه ترسره کړي. د اوریدو اصلی موخه تل پوهیدل وي. اوریدل د مقابل لوري د معلوماتو د درک لپاره په ځیرتیا سره پاملرنه او توجه کولو ته وایه شي. اوریدل یو د پوهولو او راپوهولو له مهارتونو څخه اړین خبر گڼل کیږي. که چیرې شاگردان په یوه سمه فضا کې دغه مهارت په دقت ترسره نه کړي، نو د افهام او تفهیم چارې په اغیزمنه توګه نه شي ترسره کیدلې. اوریدل د مفاهمي کولو یو بنسټیزه برخه جوړوي، چې ښه پوهیده رامنځته کوي. که دغه برخه نمیګړې وي نو اوریدل به بشپړ نه شي. په پوهولو او راپوهولو کې دغه لاندې دری اړین عامله شتون لري.

وسيله

ویونکي

اوریدونکي

ویونکي خپلې څرګندونې او معلومات د وسیلې (ژبې) په وسیله بل ته اوروي. اوریدونکي یې اوري او درک کوي یې، اوریدونکي مطالب هغه وخت بشپړ

اخيستلی شی او پری پوهیدلی شي چې د لاندې ښو ځانگړنو، او خواصو درلودونکي وي.

د يوه ښه اوريدونکي خواص:

لومړۍ: ښه اوريدونکی د اړوند مطلب له اوريدو سره مينه او علاقه ښيي.
دويم: يو ښه اوريدونکی (پوهيدونکی) فکرونه څاري.
درېم: يوښه اوريدونکی يا غوړ نيونکی دخپلې پوهې سره سم معقولې پوښتنې مطرح کوي.
څلورم: يو ښه اوريدونکی دغوړ نيولو په لړ کې مهم له ټکي ځان سره ياداشت کوي.
پنځم: يو ښه اوريدونکی د بيان کوونکي سره د سترگو اړيکي ساتي، چې دواړه لور يه اغيزمن کيدای شي.
شپږم: يو ښه اوريدونکی د ټاکلې موضوع په اړه ډيرې څرگندونې او شواهد غواړي.
اووم: يو ښه اوريدونکی يا غوړ نيونکی د ويونکي وينا، خبرې نه قطع کوي په پرله پسې توگه اوريدو ته ليواله وي.
اتم: په غيرې لفظي چينل يا حرکاتو سره د ويونکي وينا (خبرې) منل او تائيدول.
نهم: ښه اوريدونکی د اوريدل شوو مطالبو په پايله کې خپله ارزونه کوي.
لسم: ښه اوريدونکی تل خپل وخت او د نورو وخت ته چې ضايع نه شي پاملرنه کوي.
همدارنگه لاندې ټکي زموږ سره د اوريدلو او غوړ نيولو په مهارت کې مرسته کولای شي.

- هغه مطالب موږ بايد ووايو چې د اوريدلو ارزښت ولري.
- اړونده يا ټاکلې موضوع د زده کوونکو لپاره په زړه پورې وي.
- اوريدونکی ته بايد د غوږ نيولو موخه او هدف څرگند کړل شي لکه: د يوې کيسې له اوريدو څخه څه زده کوو؟
- داسې څيزونه او شيان بايد موږ اوريدونکو شاگردانو، ماشومانو ته ووايو چې د پوهيدلو لامل شي.
- اوريدونکو ته داسې کلمات او مفاهيم واورول شي، چې د هغوی د پوهې او سويې څخه لوړ نه وي.
- دغوږ نيولو يا اوريدلو لپاره مناسبه فضاء او چاپېريال رامنځته کول.

د اوريدلو د مهارت دودې لپاره لاندې ټکي او فعاليتونه اړين دي:

- ښوونکی د يوې کيسې يو تاريخي مطلب، د کتاب يا مجلې څخه د يو متن په اورولو سره د زده کوونکو د اوريدو مهارت ته وده ورکوي.
- زده کوونکو ته د يو متن مفهوم په ساده توگه بيانوي، وروسته د ښوونکي څخه هماغه مطلب چې شاگردانو اوريدلی وي، په هغو بيا بيا تکراروي. ټول زده کوونکي د ښوونکي وينا ته په ځير سره غوږ نيسي.
- د مهمو خبرونو يا نورو خبري پيښو اوريدل له تلويزون، راډيو څخه، هغه بيا په ټولگي کې نورو ټولگيوالو ته ويل.
- د ريکارډ شوی کيسې د کلمو او نورو گړنو اوريدل په ټولگي کې او بيا له هغې وروسته زده کوونکي چې البته په ځيرتيا سره يې اوريدلي وي، ښوونکی د هغو معني پوښتې او اساسي مفهوم يې په خپله ژبه بيانوي.
- ووايه څه دې اوريدلي دي؟

د یوې (لوبې) په ډول یو مطلب یو تن ته اوریدل کیږي. هغه یې وایي او درېم تن یې څو تنو نورو ته هغه مطلب کټ مټ وایي. همدا ډول تر پایه دوام مومي؛ کله چې وروستیو گډونکوونکو ته مطلب ویل کیږي، گورو چې څومره توپیر پکې رامنځته کیږي.

- دوه کسيزه دیالوگ (خبرې - بحث) ته غوږ نیول او بیا وروسته هر تن په خپله ژبه په ټولگي کې هغه بیانول. د سارې په توگه: یو زده کوونکی یو مطلب وایي، نور ورته په دقت سره غوږ نیسي، وروسته بیا ښوونکی د اوریدل شوي مطلب په اړه پوښتنې کوي. دلته د زده کوونکو د اخیستلو او غوږ نیولو کچه معلومیږي،
- ښوونکی دې په داسې ځای کې ودریږي، چې ټول زده کوونکي یې غږ واوریدلی شي او د هغه حرکات او سکانات په خپلو سترگو وگوري.
- داسې تمرینونه په زده کوونکو ترسره شي، چې لومړی یې واورې او که ممکن وي په خپلو سترگو یې وويني، بیا دې هر زده کوونکی ځواب ورکولو ته اړ کړای شي، چې بې برخې او بې تفاوته یا ویده پاتې نه شي.

د غوږ د نه نیولو لاملونه (علتونه):

لومړی: شاگرد د ښوونکي په ژبه او یا هم په هغه گړدود چې ښوونکی پرې خبرې کوي سم نه پوهیږي.

دویم: د ټولگي د شرایطو او فضا د ناسموالي له کبله اوریدونکی غوږ نه نیسي، ځکه چې هغه سم غږ نه ووري.

درېم: د ښوونکي اواز په مناسب ډول (کښته، لوړ) نه وي او جملې یې ورته مفهوم نه لري.

څلورم: ښوونکی داسې ژبه او مفاهیم کاروي، چې اوريدونکي ته ساده او پوهيدونکي نه وي.

پنځم: خبرې ژر ژر او پرله پسې وي، زده کوونکي هغه په لږ زماني واټن کې نه شي اخیستلای او يا تحليل کولای.

شپږم: له موضوع سره د اوريدونکي يا زده کوونکي مینه او علاقه نه درلودل د نه غوړ نیولو سبب کيدای شي.

اووم: کله بيا د زده کوونکو پاملرنه بشپړه نه وي راگرځول شوې، هغه په يوه بله موضوع باندې فکر کوي، چې د ښوونکي وينا ته يې غوړ نه وي نیولی.

اتم: د اوريدونکو يا زده کوونکو لپاره د موضوع تکرار چې هغه اوريدل شوی وي، د نه غوړ نیولو لامل کيدای شي.

نهم: کيدای شي د ځينو نظرياتو او عقايدو د اختلاف له کبله زده کوونکي، اوريدونکي د غوړ نیولو څخه ډډه وکړي.

لسم: کله بيا د ښوونکي د افادې طرز نیمګړی وي، شاگردانوته د ټاکلې موضوع موخه په ښه توګه نه شي څرګندولی، په دې لړ کې اوردونکی يا زده کوونکی د موضوع له اوريدو سره چندان علاقه او مینه نه ښيي، او د ښوونکي خبرو ته غوړ نه نیسي.

یولسم: د موضوع مبتذل والی، د وړ میتود نه کارونه او هم د شاګرد د روحی حالت نه درک کول او په خپله د ښوونکي سلوک، طرز او برخورد چې عیار شوی نه وي، د نه غوړ نیولو لامل کيدای شي.

د ژبې دویم مهارت خبرې کول یا غږیدل

خبرې کول د اوریدلو او غوږ نیولو سره نه شلیدونکې اړیکې لري. څرنگه چې ژبه یوه ټولنیزه کسبې پدیده ده، نو خبرې کول د ژبې له مهمو ځانگړنو څخه گڼل کیږي. همدا ډول له بله پلوه ژبه بیولوژیکي پدیده هم ده، چې نورې دندې هم ترسره کوي. هر څومره چې یو ماشوم وده کوي، ورسره یې په هماغه کچه د زده کړې ځواک او استعداد هم پراختیا او پیاوړتیا مومي.

په لومړي سر کې یو ماشوم څه ډول ژبه زده کوي؟

په دې کې هیڅ شک نشته، چې ماشوم لومړی د خپلې مور د حرکاتو، اوازونو په وړاندې عکس العملونه ښيي له هغې څخه په ډیره ابتدایي بڼه اوازونه تقلیدوي.

لومړی یو حرفیز یا یو هجایي کلمات او گډوډ اوازونه، له خولې څخه راوباسي. بیا وروسته دوه توریز او په همدې توگه د کلماتو نور اوږده جوړښتونه او کلمې د خولې د تلفظ او غږونو په ډول تکرار وي او هغه د مطلوبونو، شکلونو د افاده کولو لامل (سبب) گرځي.

یا په بله وینا په تدریجي ډول د آوازونو او څیزونو یا شیانو تر منځ اړیکې پیژني.

د تجربو له مخې لومړنۍ زده کړې تل ډیرې په ورو او بطني بڼه ترسره کیږي.

د عمر په مختلفو پړاوونو کې دغه زده کړې بیا فعاله بڼه خپلوي.

زده کوونکي لومړی د خبرو کولو هغه طبعي حالت ته چې په چاپېریال کې ورسره مخامخ وي له عادي او معمولي خبرو کولو څخه راپیل کوي. د مور، پلار، ملگرو او دوستانو سره خبرې کوي.

تر څلور پنځه کلونو پورې له خپل چاپیریال (مور، پلار، کورنۍ غړو) څخه ځینې کلمې او لغتونه او جملې په نسبتاً بشپړه بڼه زده کوي. کله چې بیا د ښوونځي او مکتب دورې ته ورشاملېږي، نو بیا ښوونکی ورته نیمگړي تلفظونه او د کلمو بڼې او توري وربښي، خبرې کولای شي، مگر نیمگړتیا او د ژبې بندیدل او ځینې نورې ستونزې لکه جرأت نه درلودل د محیط نابلدتیا په خپله په خبرو کولو باندې مستقیم اغیز درلودلی شي، په خبرو کولو او زده کړه کې د استعدادونو توپیر او د ښوونکو رول یو له بله سره توپیر لري.

د خبرو کولو د مهارت موخې (هدفونه):

۱. خبرې کوونکی د خبرو کولو په واسطه خپله اړتیا، نظر او هیلې څرگندوي.
۲. ماشومان د خبرو په وسیله خپل فکر او درک شوې پدیدې بیانوي.
۳. له خپلې پوهې سره سم په ټولنیزو بحثونو کې ونډه اخلي.
۴. کلمې سم تلفظ او مناسبې جملې او گړنې په خپل ځای وکارول شي او بیان یې کړلی شي.
۵. سمه لوستنه زده کړي.
۶. د نظم او نثر د لوستلو په ډول وپوهیږي، چې هر یو یې څرنگه ویل کیږي.
۷. ښوونکی باید تل په ټولگي کې داسې فعالیتونه او وړ میتودونه وکاروي، چې زده کوونکي خبرو کولو ته چمتو شي. زده کوونکي په وار سره خبرو کولو ته اړ کړي. چې یادو شوو هدفونو ته پراختیا ورکړای شي. کیدای شي ښوونکی د مختلفو عکسونو او منظرو په ښودلو سره د زده کوونکو سوبه لوړه کړي او هغوی په خبرو راولي.
- یا داسې کیسې ورته په ټولگي کې بیان کړي، چې هغوی پرې بحث وکړي او ښوونکی د کړې کیسې په اړه ورڅخه یو لړ پوښتنې وکړي، د خبرو لړۍ په وار سره جاري وساتي. ټولو ماشومانو ته پکې مساوي ونډه ورکړي. هغه زده

کوونکي چې په خبرو اترو کې ونډه نه اخلي هغوی تر نورو لا ډیر وهڅوي، چې په خپله خوښه خبرې وکړي. په ټولگي کې ځينې کيسې په خپله ژبه بيان کړي.

شاگردانو ته مختلف فعاليتونه، درسي تمرينونه ورکړي. کوښښ دې وکړي چې شاگردان جرّت پيدا کړي او خپله مباحثه، سوال ځواب ته اماده شي. زده کوونکي د ويرې او ډار احساس و نه کړي. په ډيرې مينې او شفقت سره له هغوی سره چلند وکړي.

تر څو زده کوونکي خپلې ستونزې د يوه مهربانه دوست او ملگري په ډول له هغه سره مطرح کړي.

چې په پايله کې د خبرو کولو موخې څرگندې او د خبرو کولو طرز ښه او په زړه پورې افاده کول، زده کوونکي ته اسانه شي. هغه زده کوونکي چې د کمي او کهترۍ احساس کوي او ځان له نورو څخه کښته احساسوي او تل شرميرې، ښوونکی بايد هغه ته د خبرو کولو شرايط برابر او د هغه دغه ستونزې ور حل او جدي پاملرنه ورته وکړي، چې يو سالم انسان ټولنی ته تربيه کړای شي.

د يو ښه ويونکي يا خبرې کوونکي صفتونه:

۱. د يو ښه خبرې کوونکي لومړی صفت دادی، چې خبرې په حوصله مندی، نرمۍ او داسې طريقې سره وکړي، چې د اوریدونکو پاملرنه ځانته ور واړوي.
۲. په اړوندې موضوع خپلې خبرې متمرکزي کړي، له حاشيې او څرمه (فرعي) خبرو څخه چې اړتیا یې نه وي ډډه وکړای شي.
۳. د اوریدونکو د پوهې سطح په پام کې ونیول شي.
۴. د موضوع د ښې روښانتیا او توضیح لپاره کره مثالونه وړاندې کړي.
۵. د موضوع لړۍ (تسلسل) په منطقي ډول په نظر کې ونیسي.

۶. د تشریح او وینا په وخت کې پیچلي مفاهیم په ساده ژبه وویل شي، هغه چې باید زده کړل شي.

۷. داسې گړنې (اصطلاح) ونه کاروي، چې د مانا درک ستونزمن او د پوهیدنې وړ ونه گرځي.

۸. اوريدونکو ته د پوښتنې کولو وخت او اجازه ورکړل شي.

۹. خبرې کوونکي باید د اوريدونکو سره که چیرې ممکنه وي د سترگو تماس ولري.

۱۰. د اوريدونکي باور او علاقه جلب کړای شي.

۱۱. بل ښه صفت هغه دی، چې ښوونکی د خبرو په لړ کې د لاس، سترگو او ځینې نور حرکات چې په افاده کولو کې اغیزمن وي اجرا کړي.

د خبرو کولو د مهارت دودې لپاره باید لاندې فعالیتونه ترسره شي:

۱. د ساري په توگه زده کوونکو ته وایو، چې یوه دقیقه د خپلې خوښې موضوع په اړه خبرې وکړي.

۲. د نن ورځ هغه پېښې، چې تاسې د هغو په اړه اوريدلي، لیدلي وي یو څه ووايي!

۳. د ښوونځي په لاره مو د تگ او راتگ په اړه معلومات نورو ته څرگند کړي.

۴. د لاندې کلمو ژر، ژر تکرار، ویل چې د ژبې په رواني حالت او تیزوالي کې اغیزمن کیدای شي:

د ساري په توگه:

- تور تیل په توره تیره ټول ټوی شول.
- څه چې ژر ژر څو، چې هغه راځي.
- لس دهکيپکه، یو دهکيپک... او داسې نورې ورته کلمې او جملې تکرارول چې د ژبې په وده کې رول لري.

يا دا لاندې فعاليتونه:

- زده کوونکي د خپلې کورنۍ په اړه معلومات ورکوي او هغه نورو ته ورپېژني.
 - د راتلونکي په اړه له زده کوونکي څخه معلومات غوښتل، چې غواړي په آینده کې په کومه څانګه کې تحصیل کوي؟ خبرې کول ترسره کړي.
 - د ورځنیو پېښو او مسایلو په اړه معلومات ورکول او خبرې کول، چې نورو ته هم په زړه پورې او د هڅونې وړ وي.
 - لومړۍ دې دغه خبرې کول له ساده پوښتنو څخه پیل کړل شي. په هغه څه باندې دې خبرې وکړي، چې د زده کوونکو ورسره لیولتیا وي مثلاً: د سپورتي لوبو په هکله خبرې کول، د پلار، مور، ملګرو، دوستانو د خپل چاپیریال په اړه، ځینې عکسونه او منظرې یو بل ته ورپېژندل، د سفر او خپلو ورځینو کارونو او کړنو په باب خبرې اترې کول، نه داسې چې محدود زده کوونکي تل په دې فعالیت کې ونډه ولري.
- د درسونو لندې مطلب بیانول، په مختلفو جملو او عبارتونو سره.
- د مختلفو نثري لنډو توتو لوستل او اورول، په وار سره، شعري مقابلي او فعالیت د ټولګیوالو تر منځ له ګټې څخه خالي نه وي.

د خبرو کولو لپاره څو لارې:

۱. په ورځینو خبرو اترو یا محاورې کې تل برخه اخیستنه یا د تیلیفون کارونه او په هغه کې خبرې کول.
۲. اخبار ویل او د راپورونو جوړول او وړاندې کول.

۳. د اعلانونو ترتیبول، ویل، راډیويي خبر، تمثیلي پارچې ښودل او توضیح کول.

۴. داستان لیکنه، ویل او ځینې نورې ټولنیزې پیښې بیانول، او هم ښوونکی د زده کوونکو د علاقې وړ څیزونه، چې د هغوی د پوهې له کچې سره برابر وي زده کوونکو ته چمتو کوي او گډ فعالیت زمینه ورته برابر وي.

د ساري په توگه د تیلیفون کارونه:

د ژر خبر رسولو یا پیغام رسولو لپاره تر ټولو ښه وسیله چې انسانان ترې د مثبتو کارونو لپاره گټه اخلي، هغه د تیلیفون کارونه ده. د تیلیفون غلط استعمال له انساني ارزښتونو څخه نه گڼل کېږي. ښوونکی کولای شي زده کوونکي د تیلیفون په استعمال او د خبرو کولو په داسې طریقه پوه کړي، چې انساني ښه سلوک او ارزښتونه ولري.

ښوونکی په ټولگۍ کې دوه تنه سره یو څه لرې دروي او هغوی ته د تیلیفون د خبرو کولو مناسبې لارې په ژوندۍ او ننداریزه توگه ورنیښي:

ښوونکی: د هغوی عملي لارښوونه کوي: مثلاً: د گوښي یا غوږۍ په اخیستلو سره تر (بلۍ! سلام) ویلو وروسته سم دستي مقابل لوري ته ځان ورپیژني او هم مقابل لوری ځان معرفي کوي او بیا له هغه څخه د نوم او ځان پوښتنه کوي. ښې مناسبې جملې دې وکاروي، د خبرو کولو اداب دې له پامه نه غورځوي. د مقابل لوري خبرو ته دې په وار سره غوږ ونیسي. اخیستل شوی پیغام دې په غور سره واخلی او هغه که اړتیاوي نوروته په هغه شان او پوره امانتداری سره ورسوي په تیلیفون کې د وخت په پام کې نیول او په وار سره خبرې ترسره کول مهم ټکی گڼل کېږي. ښوونکی باید زده کوونکي ورته متوجه کړي، چې دغه ټکي په پام کې ونیسي. د تیلیفون کارول او د هغو اداب ښودل او د وخت مراعات کول د خبرو په مهال زده کوونکو ته اړین او د یادونې وړ بریښي. زده

کوونکي کولای شي، چې د پورته ټکو په مراعات کولو سره د خبرو کولو په وخت کې هغه ښه خويونه او کرکټر خپل کړي.

راپورونه ترتیبول او د هغو وړاندې کول:

په راپور لیکنه او گذارش کې باید لاندې ټکي په پام کې ونیول شي، گذارش په ټولیزه توګه د یو ټولګي، جمعیت، یوکار، یوې پېښې او خبرتیا په مناسبت د یو کس یا څو تنو له خوا جوړېږي.

راپور ترتیبول او وړاندې کول به تل هغه موضوع وي، چې د ترتیبوونکو او اوریدونکو په ګټه وي. د هغو هدفونو لپاره راپور ترتیبېږي، چې له وړاندې هغه اړونده موضوع د اوریدونکو لیدونکو ترمنځ د بحث او څېړنې وړ ګرځیدلې وي. راپورونه کیدای شي د موضوع سره سم نومونې خپلې کړي مثلاً: اقتصادي راپور یا خبر، سیاسي او اطلاعاتي خبرتیاوې یا نور اړخونه یا جنېبې هم لرلې شي. د زده کوونکو لپاره په ځانګړې توګه خبرې گذارشونه په زړه پورې وي، لکه، د فلمونو، سفر، رنګونو، مهارتونو او سپورتي لوبو، منظرو، عکسونو او داسې نورو څیزونو په هکله راپورونه، چې د زده کوونکو او ځوانانو له عمر سره یو منطقي تناسب ولري، ورته په زړه پورې وي.

د راپورونو په وړاندې، د زده کوونکو عکس العملونه یو له بله سره توپیر لري. هر یو د خپلې پوهې او عمر په اندازه د موضوع په رابطه فکر کولای شي او په هغه فکر او ځواکمنۍ سره گذارش جوړوي.

گذارش کیدلای شي په شفاهي بڼه هم وړاندې کړل شي، چې د خبرو په منظم والي او تیزوالي اغیزې لري.

د زده کوونکو د فکر په پراختیا، ښه ویلو او اداکولو په برخه کې مرسته کولای شي.

شفاهي گذارشونه زده کوونکي سمو او گتورو کارونو، د ښو الفاظو کارونې، د اصطلاحاتو پوهیدنې او داسې نورو مثبتو کارونو ته هڅولي شي.

په شفاهي ډول د کیسو او داستانونو ویل:

د دې مهارت د پیاوړتیا لپاره د داستان ویل او لیکل ډیر گټور دي. ښوونکي د یو سوژې یا مضمون په ویلو سره زده کوونکي ورته عمل او داستان ویلو ته چې په کور کلي او باندې کې یې دغه ډول پېښې لیدلې او یا تجربه کړې وي، په خپله ژبه یې نوروته وایي. اوریدونکي ورڅخه برداشت کوي او فکر کوي، چې زه هم باید په دې ډول داستان یا کیسه ووايم. هغه کیسې او داستانونه چې زده کوونکي یې لیکي او نکل یې کوي. د هغوی په فکر، ذوق او شخصي تجربو پورې اړه لري. د لیکوونکي تحلیل او تصور په هغه کې ښکارنده رول لوبوي. دغه ډول کیسې زده کوونکو ته نوي او په زړه پورې وي. دغه کیسې او داستان ویل باید د ښوونکي له خوا د اسې رهنمایي شي چې نور زده کوونکي په وار سره دغه ډول لیکنو او لوستنو ته وهڅوي. د لیکنو موضوعات باید داسې پېښې او لوبې وي، چې زده کوونکي ترې په راتلونکي ژوند کې روزنیزې گټې اوچتې کړي. یا ښوونکي ورته داسې کیسې او ناول ولولي، چې له اوریدو څخه یې زده کوونکو ته یو مفکوره پیدا او یا هغه داستان او کیسه تحلیل کړي او په خپله یې پیغام او نتیجه نورو زده کوونکو ته ووايي. ښوونکي کولای شي د لنډو پارچو په لیکلو، ویلو او اورولو سره زده کوونکي داستان لیکلو ته ولمسوي.

د ساري په توگه: د زړې بودۍ او د پاچا د طوطي کیسه - د پسه او لیوه کیسه، د صلحې په اړه ځنې پارچې او مضامین لیکل چې هنري ارزښت ولري. ځکه

چې هنري ژبه او هنري ليکنې د زلمو ډيرې خوښې وي. داستان ډوله ليکنې زده کوونکي بالاخره حقيقي ناول او داستان ليکنې ته هڅوي.

د هنري ليکنو پيغام او پايله دې په حقيقي ژوند کې د ښوونکي په مرسته زده کوونکي وپلټي او هر تن دې خپله مفکوره په دې اړه په خپله خوله نورو ته بيان کړي.

ډير ابتدايي مضامين، نکلونه، ادبي ټوټې دې د زده کوونکو د خاطر او خيالاتو سره سم په هغوی (زده کوونکو) تجربه کړل شي.

د نکل، ناول، کيسې ادبي ژبه، تخيل او نور ادبي لفظي جوړښتونه او موخه د داستان له مهمو ځانگړنو څخه گڼل کيږي. د کيسې اتلانو، قهرمانانو ته دې پاملرنه وشي، چې هغوی بايد څه ډول ځانگړنې ولري. يو داستاني ليکنه هغه وخت ډيره جالبه او په زړه پورې کيدلای شي، چې د اوريدونکو، لوستونکو ذوق او مينه راوپاروي.

په هر داستان کې چې نوې پيښې، عقيدې او عاطفي مسائل له دودونو سره سم مطرح شوي وي، هغه اوريدونکي خوښوي او ورته جالب يا په زړه پورې وي. داستاني ژبه بايد ساده عام فهمه، پوهيدونکې خوږه، او صيقل شوی وي.

کرکجنې کلمې، لغات او گړنې بايد پکې ونه کارول شي. لفظي جوړښتونه يې ښکلي، خوندور، جملې يې ادبي او په زړه پورې وي. يو ليکونکی بايد د لغتونو ذخيره ډيره ولري، ځکه چې د رنگارنگ لغتونو کارونه د داستان ښکلا او رنگيني زياتوي. د داستان پيل او پای بايد اوريدونکي يا لوستونکي ته داسې نوي څه ورکړي چې هغه ورڅخه اغيزمن شي. د کيسې او داستان لپاره مناسبه نومونه، مهمه خبره ده، په غور او ځيرتيا سره بايد ورته سرليک وټاکل شي. ښوونکی کولای شي د خپلو تجربو په رڼا کې زده کوونکو ته د داستان ليکنې لارې چارې ور زده کړي.

په دې برخه کې خبرې رسمي خبرې اترې د زده کوونکو تر منځ کیدلی شي، چې شفاهي بڼه به ولري او له هغو خبرو څخه به یو هدف هم د گروپونو تر منځ ټاکل شوی وي. په هغه رابطه به موضوعات تشریح کوي او خپل نظریات به له نورو سره د ښوونکي په مرسته او لارښوونې سره شریکوي. دغه ډول خبرې اترې ښوونکي د یوې پوښتنې په لړ کې مطرح کوي، چې همدغه پوښتنه یې د پراختیا او د نظریاتو د گڼوالي سر چینه ګرځي.

کیدلی شي زده کوونکي د سوال ځواب او دیالوګ په بڼه خپلو خبرو ته انکشاف ورکړي.

په دودونو، د ملي او بین المللی مسألو د هغوی د سويي سره سم په داسې مسألو بحث سره وکړي، چې هغو ته جالب وي لکه سوله، بیوزلي، تحصیل د اتلانو په هکله خبرې او نکل کول چې زده کوونکي ور سره مینه لري. د هر یو څخه خوږې، ترخې خاطري پوښتل په دې ډول سره چې ټول زده کوونکي په خبرو اترو کې ونډه واخلي. سپورت او موزیک ته هم پکې برخه ورکړل شي. ددغو فعالیتونو څخه باید د زده کوونکو مور او پلار هم اگاهه کړای شي. که ممکن وي دغه چمتو شوي درسي مواد او کړنې دې نورو ښونځیو ته هم وروښودل شي.

زده کوونکي کولای شي د ځینو هنري فعالیتونو په لړ کې چې ننداريز وي، ځانګړي کالي او جامې واغوندي او بېلګې دې د لیدونکو لپاره نندارې ته وړاندې شي. پورتنۍ یادونې د زده کوونکو په پوهه او تجربو باندې مثبتې زده کړیزې اغیزې ښندلې شي او په تدریجي توګه د هغوی د پوهې کچه لوړ وي.

ورځینۍ محاورې:

په زده کوونکو کې بدلون رامنځته کوي. ورځنۍ محاورې د عادي ژوند او روزګار په لړ کې به له کوم تکلفه څخه ترسره کېږي. دا خبرې تل له دوستانو،

اشنايانو، ملگرو او عامو وگړو سره د ورځيني ژوند د اړتياوو پوره کولو په منظور او مقصد ترسره کيږي.

د سفرونو، کورنۍ ژوند، نورو اجتماعي مناسباتو کې په عادي توگه له دغه ډول خبرو اترو څخه گټه اخيستل کيږي. د نباتاتو، حيواناتو او ځيني جغرافياوي سيمو په هکله د دوو تنو يا څو تنو تر منځ خبرې کيږي. ښوونکي ډير په دغه ډول محاورو کې گډون نه کوي. يوازې د زده کوونکو تر منځ د بحث موضوع او محاورې ته دې ځير وي، چې هغوی ته سمه لارښوونه وشي او له ټاکلې موضوع او بريد څخه بل لور ته گام اوچت نه کړي... د هغوی محاورو ته دې غوږ وي، چې څه سره وايي او پر کومې موضوع او څيز بحثونه کوي. ماشومان دې غوږ نيولو او خبرو کولو ته په خپل وار سره وهڅوي.

د دوهم څپرکی لنډيز

ژبه د زده کړې لپاره څلور مهارتونه لري له هغو څخه غوړنېول يا اوريدل دي. د ژبې په زده کړه او تدريس کې لومړنی شرط اوريدل دي، ماشوم لومړی غوړ نیسی، غوړنوسره اشنایي پيدا کوی. د اوازونو په مقابل کې عکس العمل ښيي. د اوريدلو هدف تل پوهيدل وی. که چيری د اوريدلو چارې په اغيزمنه توگه ترسره نه شي، نو افهام او تفهيم به په ښه ډول تر سره نه شي. د اوريدونکي او ويونکي تر منځ وسيله (ژبه) وي. ويونکې خپلې څرگندونې او معلومات د وسيلې (ژبې) په واسطه بل (اوريدونکی) ته اوروي. ښه اوريدونکی، د اړوند مطلب سره علاقه ښيي، فکر کوي، خپلې معقولي پوښتنې مطرح کوی. مهم ټکی ياداشت کوي. د اوريدونکي سره که ممکن وي د سترگو اړيکي ساتي. يو ښه اوريدونکي شواهد غواړي، د ويونکي د خبرو سلسله نه قطع کوي. په حرکاتو سره د هغه خبرې رد او يا هم تايډوي. د ښه غوړنېولو لپاره بايد ښه چاپريال رامنځته شي، اوريدل معلوماتی وي. موضوع په زړه پوري او زده کونکي، خبرونکي وي. د اوريدلو د مهارت د ودی لپاره بايد مختلف فعاليتونه ترسره شي. د ښونکي، ټولگيوالو له خوا اوريدل، (بحث) خبرې اتري له يو، دوه او يا ډلې له خوا تر سره کول. ښونکي بايد په درسی ځای کې ودرېزی چې ټول يې وويني، غږ يې واورې. د غوړ نه نيولو لاملونه بايد په پام کې ونيول شي. د ښونکي اواز، لهجه، مناسب ځای معیاری لهجه کارول-د زده کونکی علاقه مندي جلبول - د عقايدو او نظر اختلاف، د افادې طرز او درسي نور ميتودونه په پام کې ولري، چی اوريدونکي موضوع په علاقې سره واورې.

د ژبې دویم مهارت خبرې کول یا غږیدل دي. ژبه یوه ټولنیزه پدیده ده، نو خبري کول د ژبې له مهمو ځانگړنو څخه گڼل کېږي. ژبه یوه بیولوژیکي پدیده هم ده چې نورې دندې هم ترسره کوي. په لومړۍ سر کې یو ماشوم څنگه ژبه زده کوي... ژبه له ماشومتوب څخه بیا د ژوند په مختلفو پړاونو او د عمر په اوږدو کې د ودې او انکشاف مرحلې تیروي. د ژبې د زده کړې لومړنۍ مدرسه د مور غیر وي، بیا چاپریال. د خبرو کولو د مهارت هدفونه باید په پام کې ونیول شي. د خبرو اړتیا-درک او بحث په پام کې نیول کېږي. د یوه ښه خبري کوونکي صفتونه کوم دي؟ د خبرو کولو د مهارت د ودې له پاره باید اړوند فعالیتونه ترسره شي. شفاهی کیسې، تکرار، راپورونه او نوری لاری چاری په پام کې ونیول شي.

دویم څپر کې پوښتنې

۱. د ژبې د زده کړې مهارتونه څو دي؟ یوازې نومونه یې ذکر کړئ.
۲. د یو ښه اوریدونکي څو خواص ووايست؟
۳. کوم ټکي د اوریدلو یا غوږ نیولو په مهارت کې مرسته کولای شي؟
۴. د غوږ د نه نیولو یو څو لا ملونه بیان کړئ.
۵. ماشوم لومړی د چا د اوازونو په وړاندې عکس العمل ښيي؟
۶. یو ماشوم لومړي څه او کومې کلمې یا توري زده کوي؟
۷. له چا څخه کلمې، لغتونه او جملې زده کوي؟
۸. د خبرو کولو د مهارت هدفونه په ترتیب سره ووايست؟
۹. هغه زده کوونکي چې په خبرو کې برخه نه اخلي، ښوونکي ته څه کول په کار دي؟
۱۰. د یو ښه ویونکي څو صفتونه په گوته کړئ؟
۱۱. د خبرو کولو لپاره کومې لارې ښودل شوي دي؟
۱۲. د تیلیفون کارونه یا استعمال باید په څه ډول ترسره شي؟ په وار سره خبرې پرې وکړئ.
۱۳. په شفاهي کیسو او داستانونو کې د لیکوال (...) ښکارنده رول لوبوي؟
۱۴. د یو داستان پیل او پای باید اوریدونکي، لوستونکي ته څه ورکړي؟ په وار سره بحث پرې وکړئ.

درېم خپرکی

درېم: د ژبې د لوستلو مهارت

پیلیزه:

- د ژبې د زده کړې درېم مهارت، لوستل ښودل شوي دي.
- لوستل په حقیقت کې د ښوونې او روزنې بنسټ جوړوي. دا مهارت د شاگرد د لوستلو وړتیا لوړوي. په دې مهارت کې کمزورتیا په زده کړه کې نیمگړتیا رامنځته کوي.
- د یو ښه لوستونکي ځانگړنې پیژندل کیږي. په لومړنیو زده کړو کې د زده کړې پړاوونه څرگند شوي دي.
- د پټې خولې او لوړ اواز د لوستنې گټې او زیانونه به لوستونکي درک کړای شي. موضوع څنگه باید ولوستل شي؟
- د چټکې لوستنې لپاره باید څه فعالیت ترسره شي، ښوونکي به ورسره آشنایي ومومي.
- د یوه ښه لوستونکي ځانگړنې به وپیژندل شي.
- د لوستلو دودې لپاره لارښوونې، د لوستلو لپاره چمتوالی څرگندیږي.
- لوستلو ته باید په څه ډول پلان طرح شي؟ په دې اړه ځانگړې څرگندونې شوي دي.
- کیدای شي چې ښوونکي له خپلو تجربو څخه هم په دې برخه کې گټه واخلي او زده کوونکو ته په دې اړه نوې تجربې هم د شرایطو په پام کې نیولو سره ور زده کړي.

د لوستلو مهارت:

د ژبې په زده کړه او تدریس کې بل مهارت لوستل دي. لوستل په حقیقت کې د ښوونې او روزنې بنسټ جوړ وي. که چیرې یو شاگرد په لوستلو کې لایق او وړتیا ونه لري، هغه نه شي کولای چې د خپلې خوښې مضامین ولولي او یا هغه زده کړای شي. په لوستنه کې کمزورتیا د زده کړې د نیمګړتیا لامل کېدا شي. ذهن ته د صوتي سمبولونو، انځورونو او نورو ښوونو په مرسته د مفهومونو لېږدول، هغه په ژبه راوړل او له هغو اوازونو څخه مفهوم اخیستلو ته لوستل وایي.

لوستل په حقیقت کې د خپلواکې زده کړې هغه کونجې (کيلې) ده، چې لوستونکي، زده کوونکي ته په خپلواکه توګه د کتابونو، چاپي آثارو د لوستلو وړ، درې یا دروازه پرانیزي.

پرته له دې مهارت څخه د ښوونیزو او روزنیزو سرچینو څخه په دوامداره توګه ګټه اخیستل ډیر ګران کار دی. که چیرې په دې مهارت کې لوستونکي او زده کوونکي پیاوړی لاس ونه لري، نو د خپلواکې زده کړې څخه به برخمن نه شي. همدا ډول د زده کوونکو د پوهې هر اړخیزه پراختیا په لوستلو سره پیل کېږي. که چیرې یو لوستونکی په لوستلو کې لایق او ماهر نه وي هغه به مختلف مضامین، لکه ساینس، تاریخ، جغرافیه او نور مضامین په خپلواک ډول څرنگه زده کړای شي؟

کمزوري او ضعیف لوستونکي نه شي کولای، چې په ښوونه او روزنه کې بشپړه برخه واخلي.

لوستل یا قرائت د زده کړې یو مهم فعالیت دی، چې ښوونکي یا زده کوونکي د تدریس په برخه کې د زده کړې په غرض، موضوع یا مضمون په مناسب (وړو، کرار، اوچت، لوړ) اواز سره د کتاب، کاغذ له مخې لولي. موضوع باید په مناسب

ډول د کتاب له مخې ولوستل شي. د تورو، کلمو سم تلفظ او د هغو وتوخي (مخارج) په څيرتيا سره مراعات کړل شي. په ځانگړي ډول د هغو تورو تلفظ چې سره ورته او نږدې مخرجونه لري په غور سره ولوستل شي. د جملو، کليمو تر منځ، لارغه (مکت) پيوسته او برابري لوستنې او د ليک نښو پر بنسټ د کلام سمون او لوستلو ته پاملرنه اړينه ده.

يو ښه لوستونکی کوم دی؟

هغه لوستونکی يو ښه لوستونکی گڼل کيږي، چې لاندې څرگندونې په پام کې ونيسي.

- يو ښه لوستونکی هغه دی، چې څه لولي په معنی او مفهوم يې پوهيږي، يوازې د کلمو تلفظ کول د لوستلو مانا او مفهوم نه لري؛ کلمې، گړنې، جملې او عبار تونه بايد ورته مفهوم او افاده شوي وي.
- د ليکوالۍ په ځانگړو نښو او ټکو باندې پوه شي، چې د مطلب او بشپړې مانا، په افادې کې مرسته کولای شي. لکه (؟ - - ! - ،) ... او داسې نوري نښې او علامې.
- يو ښه لوستونکی بايد د کتابونو د لنډيز برخه، گرافونه، او ځنې نور تدريسي مواد وپيژني او هغه تشرېح کړای شي.
- ښه لوستونکي د کتاب په ټولو مفرداتو، سرليکونو، سريزې، مخکنۍ خبرې، لړليک، پايلې او ځېنو نورو تخنيکي اړخونو باندې پوهيږي.
- ښه لوستونکي هغه وي، چې هر متن د خپلو ځانگړنو يا د هغه مضمون د خصوصياتو په پام کې نيولو سره ولولي.
- په ټوليزه توگه يو ښه لوستونکی بايد د لوستلو سره تل مينه ولري.

• په لوستلو کې د تعجبي، ندایي، امري، پوښتنې او نورو حالتونو څرنگوالی اوریدونکي په ښه ډول درک کړای شي. په لوستلو کې د اواز څرنگوالی د مناسبې قیافې نیول، اوریدونکي ډیر اغیزمن کوي. پرته له پورتنیو یادونو څخه دې ښوونکي زده کوونکو ته هغه اغیزمنې طریقې، لارې چارې د لوستلو وړ په گوته کړي، چې د زده کوونکو سره په لوستلو کې ورځ تر بلې مرسته وکړای شي. ۲۶: ۵۰

او د لوستلو ځواک او قوه یې پیاوړتیا او پراختیا ومومي. په لوستلو کې زده کوونکي د رنګارنګ افسانو، کیسو، شعرونو او ادبي ټوټو سره مخامخ کېږي. د هغو د پېښو او تجربو سره آشنا کېږي. د اتلانو په ځانګړنو او کرکټرونو وپوهیږي. د هغو د ژوند د کارنامو له مخې د ژوند ارزښت، ښکلاوې او بدرنگي وپېژني.

د بدیعي او ادبي اثارو سره مینه پیدا کوي. کولای شي، چې د همدې لوستونو په لړ کې، ټولنیز او بشري ارزښتونه ښه درک کړای شي. د ژوند او طبیعت په اړه ذهنیت ومومي، حتی د پېښو وړاندوینه کولای شي.

په لومړنیو زده کړو کې د لوستلو پړاوونه:

ښوونکي دې زده کوونکو ته د یو شمېر اسانه او ساده کتابونو د لوستلو سپارښتنه وکړي. هغوی ته دې دنده ورکړل شي، چې ټاکلي کتابونه، اخبار، مجلې، اوونیزې او نورې چاپي رسالې ولولي. وروسته دې بیا لوستل شوي کتابونه یا ورځپاڼې چې لوستلی یې وي له هغو څخه مهم ټکي، ځینې سرلیکونه او نور جالب ټکي چې زده کوونکي ته مفهوم وي، په ټولګي کې نورو ټولګیوالو ته ووايي، په دې ډول به یې د لوستلو قوه پراختیا او پیاوړتیا ومومي.

د دغو ساده کتابونو، مجلو، اخبارونو لوستنه ښوونکی ځاري، د غلطیو اصلاح او نمونه ښوونکي په عملي توګه ترسره کوي. د جملو نویو لغتونو تلفظ نور

گرامري جوړښتونه، د هغو د کارونې ځای او نور گڼ مفاهيم د ښوونکي تر څارنې لاندې په ټولگي کې تمرین کوي.

د زمان او نوبت په پام کې نیولو سره د زده کوونکو عملي سويه ورځ تر بلې لوړېږي. زده کوونکي فکري تمرکز ته هڅول کېږي.

په لومړنيو زده کړو کې لاندې درې گونې مرحلې په پام کې نیول کېږي.

لومړۍ: د پاملرنې (توجه) او ذوق را بلل:

په داسې تجربو، پېښو، کیسو، انځورونو او نورو په زړه پورې څیزونو په ویلو، ښکاره کولو دې درس پیل کړی، چې د ټاکلې موضوع سره اړه ولري؛ د زده کوونکو احساسات راوپاروی. د هغوی جلب توجه، او پاملرنه هغې لور ته ورواړوی.

دویم: د پټې خولې لوستل:

د پټې خولې لوستل په لوړو ټولگیو کې زده کوونکي دې ته هڅوي، چې مفاهيم درک او ستونزې په نښه کړي. په دې ډول لوستنه کې شاگردان د لوستلو لپاره چمتو کېږي، پرته له ویرې او تشویش څخه د متن لوستنه ترسره کولای شي. په سم تلفظ، جمله ویلو او ارتباط ورکولو کې لا د مخه تمرین ورته کېږي. په دې لوستنه کې یوازې د سترگو په حرکتو، لیدلو او ذهني فعالیت سره لوستل ترسره کېږي.

ځنې بیا په ورو ډول شونډې، خوله ورسره خووځوي، چې دغه خوځونه د لوستونکۍ د ژر خستگۍ او ستړیا باعث گرځي. ښه به دا وي، چې یوازې سترگې او ذهن فعالیت ترسره کړي. په ورو یا پټه خوله لوستنه کې اواز تر خولې نه راوځي.

د پټې خولې لوستل زده کوونکي په آینده کې چټکې لوستنې او مطالعې ته آماده کوي.

هغه څه چې ورته مفهوم نه وي، وروسته يې له زده کوونکو او يا ښوونکي څخه پوښتي.

يا يې له ټولگيوالو څخه د مباحثې په لړ کې يادوي. په پټه خوله له متن څخه مفهوم ژر او ښه ترلاسه کيدای شي.

په کتابخانو کې له دې ډول لوستنې څخه اغيزمنه گټه اخيستل کېږي. د لوړ اواز په نسبت يې تاوان دادی، چې د صحيح او غلط تلفظ توپير پکې گرانيږي. ښوونکي يې نه شي څارلای. ښوونکي په دې ډول لوستنه کې زده کوونکي له متن څخه د پوښتنو ځوابونو موندلو ته هڅوي. لکه د اساسي هدف پيدا کول له متن څخه مطلب موندنه، د اخبارونو لوستل، د جملې توکي (عناصر) او گرامري توکي په متن کې موندل، د نومونو، ضميرونو، صفتونو پيدا کول او نورو ته ورپيژندل او داسې يو لړ نور فعاليتونه ترسره کول مهم دي.

درېم: په لوړ آواز لوستل:

په لوړ اواز لوستل په لومړيو ټولگيو کې د ډير اهميت وړ بلل کېږي. په دې خاطر چې ښوونکي د زده کوونکو تلفظ اوري او هغه اصلاح کوي. صحيح او غلط ورته ښيي. ورسره د لوستلو ډول او طرز هم ورته په گوته کوي. په لوستلو کې برسیره پر دې چې خپله لوستونکي موضوع لولي، نور زده کوونکي د هغه د ويلو طرز او تلفظ هم اوري. دا لوستل د موضوع د مفهوم د پوهيدو لپاره هم د پاملرنې وړ گرځي. په لومړي ټولگي کې د زده کوونکي ډيره انرژي په لوړ اواز سره په لوستلو مصرفيږي.

په لوړو ټولگيو کې بيا د دې ډول لوستنې اهميت دومره نه وي؛ حتی يو بل ته مزاحمت خلق کوي.

ښوونکي نه پوهيږي، چې د کوم يوه تلفظ سم او د کوم يوه ناسم دی. څوک يې لولي؟ د هغه پيژندل يا پيدا کول ورته گرانيږي. په لوړ اواز سره ويل په لوړو ټولگيو کې ممکن نه وي.

دا ډول فعاليت ښوونکو او زده کوونکو ته مطلوب نه وي. مگر په هغه صورت کې چې زده کوونکو (متن) لوستلی وي، ستونزمن لغتونه يې په خپلو کتابچو کې په نښه کړي يا له کتاب څخه رايستلي وي، نو بيا ښوونکي په خپله په لوړ غږ يا په وار سره په څو تنو زده کوونکو باندې هغه ټاکلی سرليک لولي، تر څو چې ټول زده کوونکي سم او نا سم تلفظ واورې او سم تلفظ او لوستنه زده کړي. ښوونکی د اوریدل شوي مطلب مانا او مفهوم پوښتي، لغتونه ورته مانا کوي او هغه چې ليکل او تلفظ يې گران وي، ورته په ډېره يا تخته باندې ليکي او سم تلفظ يې پخپله او په نورو زده کوونکو باندې تکرار وي.

د لوستلو دودې لپاره لارښوونې، د لوستلو لپاره تیاری

ښوونکي په ټولگی کې داسې فعالیتونه، پوښتنې او توضیحات د ټاکلې موضوع د چوپې خولې د لوستنې په لړ کې له زده کوونکو څخه په وار سره غواړي، چې له هغو سره په ژر، ژر او تیزه لوستنه او فکر کولو کې مرسته کوي. په وار سره په لوړ غږ د پټې خولې د لوستنې درک شوي مفاهیم اوریدل کیږي. بحث پري کیږي. په متن کې د یو متل، گړنې او اساسي مطلب پیدا کول په زده کوونکو کې د ټاکلې موضوع پیژندنه او پوهیدنه او ژر لوستنه رامنځته کوي. د ځینو هغو مفاهیمو پوښتنه ښوونکي مطرح کوي، چې له متن سره اړه لري. په شفاهي ډول یې له زده کوونکو څخه څرگندونې په وار سره اوري - د ژر لوستنو طریقې ښوونکي په عملي لوستنو کې په زده کوونکو باندې پرکتیس کوي. مثلاً د اخبار لوستل - د یو اعلان لوستل او تمرین کول. له یوې ټاکلې موضوع څخه مهم ټکي په نښه کول چې له اصلي موخې څخه څرگندونه کوي. له متن څخه د اساسي ټکو ژر موندنه او د شاگردانو تشویق او هڅونې د لوستنې په وده کې مهم او اغیزمن رول لوبوي.

د لوستلو لپاره لومړی چمتوالی په فزیکي ډول او رواني یا ذهني توګه لازمي شرط ګڼل کیږي.

په فزیکي ډول کتاب باید په مناسب ډول سترګو ته مخامخ وي، او ناسته ورته په سمه توګه وي چې کتاب بشپړ ولیدل شي. پر کتاب ډیر سر کوز یا کښته کول مناسب نه دي. ځکه چې د روغتیا او سمه ناسته په پام کې نیول حتمي خبره ده. له ښي لور څخه وچپ لور ته د سترګو غږول باید زده کړل شي. زده کوونکو ته هغه کیسې ورکړل شي، چې دوی ورسره مینه لري او هغه ورباندې ولوستل شي، د ځینو پوښتنو د مطرح کولو په لړ کې هغوی دې ته اړ کړي، چې

سم ځواب په لږ وخت کې له کيسې څخه ومومي. کيسې اوريدونکو ته په زړه پورې او ليدونکې وي.

په لوستنه کې دې هغه کلمې اصطلاح او جملې په سمه توگه ولوستل شي، چې د موضوع سره تړاو لري او له قراينو څخه دې گټه پورته کړای شي، ځکه چې د لوستنې په برخه کې په موضوع او اصلی محتوا پوهيدنه، د لوستلو کار اسانوي. په سم تلفظ، سم لوستلو، ژر ژر لوستلو کې د موضوع پوهيدنه اغيزمنه وي. له اصلي مطلب او هدف سره په اړيکه کې لوستنه مناسبه ولوستل شي، چې اوريدونکي پرې وپوهيږي او مطلب ترې واخيستل شي او په مفهوم يې وپوهيږي. د منفي اغيزو رامنځته کوونکي نه شي. ۲۰:۲۰

د لوستلو لپاره څنگه پلان طرح شي

دا په ښوونکي پورې اړه لري، چې د لوستلو د مهارت لپاره له کومې طريقي او لارې چارې څخه اغيزمنه استفاده کولای شي.

۱. ښوونکي کولای شي، چې د هغو لغتونو چې هم ريښه وي د زده کوونکو پام وړ واړوي او له هغو سره مرسته وکړي. په دې شرط که چيرې ددوی مورنۍ ژبه د کلماتو په ريښو کې د دوهمې ژبې سره گډون او يووالی ولري، د ژبې په تدريس کې کولای شي، چې عبارت، متضادې کلمې، مترادفې کلمې سره شرح کړي. په دې شرط چې هم ريښه کلمې د يوې کورنۍ څخه وي، توضيحات يې لازمي دي. د ساري په توگه: اړتيا، اړکيدل، اړ شوم - روغ، روغتون، روغتيا، روغوالی او داسې نور... يخ، سوړ، وياړ، افتخار، مرسته، کمک... او داسې نورې کلمې.

۲. متضادې کلمې يا لغتونه: لکه درنه، سپکه، کرکه، مينه، خپه او خوشحاله، تور او سپين، شپه او ورځ، دوست او دښمن او داسې نورې کلمې چې سره متضادې وي.

ښوونکي د لویو او کوچنیو کلمو په بیلولو سره هم له زده کوونکو سره مرسته کولای شي:

د ساري په توګه: پوه، پوهنه، ناپوه، پوهه او داسې نور.

همدارنګه ښوونکي کولای شي، چې د مختارو او روستارو په کارولو سره زده کوونکو ته د لوستلو په برخه کې اغیزمنه مرسته وکولای شي. د ساري په ډول: لکه: بې سره، بې عقل، بې کوره، بې کاره، بې پلاره، نابللی او داسې نور د روستارې بیلګې لکه: روغتون، پوهنتون، روزنتون، کلیوالي، ولسوالي او داسې نور.

۳. همدا ډول ښوونکي کولای شي د خپل درسي چاپیریال څخه د زده کوونکو سره د کلماتو مانا د قیاس له مخې یا د نورو کلماتو په مرسته له هغو سره کمک وکړي. ښوونکي باید د زده کوونکو په مورنۍ ژبه وپوهیږي چې په هغه صورت کې ښه مرسته کولای شي، ښوونکي باید زیار وباسي، چې د تدریس په بهیر کې له هر ډول امکاناتو څخه چې زده کوونکو ته ګټور وي کار واخلي. په شعوري توګه هغوی ته ځنې کلتوري او دودیز مسایل چې ورته اړتیا وي، په خپله مورنۍ ژبه ورته شرح کړای شي.

۴. ښوونکي د زده کوونکو په درک او پوهې په مختلفو لارو ځان باوري کوي او هغه لارې ورته ښيي، چې د لوستلو مهارت ته پراختیا او پرمختیا ور ښيي.

۵. ښوونکي په دې لړ کې مختلفې پوښتنې مطرح کوي، چې د هغو په ځوابولو سره د هغه د پوهې کچه لوړېږي او په ژر درک کولو کې ورسره مرسته کيږي.

د ساري په توګه ور څخه پوښتي: ایا زلمی افغان دی؟

پوښتنې باید د استفهام د کلمو په واسطه ترسره کړای شي. لکه: څوک؟، چیرته، ولې، څه، کله، څله، څرنگه او داسې نورې پوښتنېزې کلمې وکارول شي مثلاً: څوک دې ولیدل؟ چیرته ځي؟، ولی ځي؟، څه کوي؟ کله راځي؟ ولې فکر کوي؟ څله خپه یې؟ او داسې نور.

۶. په وروستيو پړاوونو کې دې داسې پوښتنې وکړای شي: (څنگه يا ولې) قیاسي پوښتنې دې د لوستلو په برخه کې ترسره شي لکه: تاسې څه فکر کوئ؟ - تاسې څه کوئ؟ ښوونکي دې داسې سوالونه وکړي، چې زده کوونکي د لوستلو په برخه کې ځوابونه کلمه په کلمه ومومي. ښوونکي د یوې فقري اصلي موخه او مفکوره له زده کوونکو څخه باید وپوښتي، چې د نوموړي شخص خبرې د بیرې او قهر په حالت کې دي یا هغه وضع او حالت چې دی پکې واقع دی درک کړي. همدا ډول ښوونکي زده کوونکو ته غیرې مرتبې کلمې په جملو، فقرو او عبارتونو کې ورکوي، هغوی یې بیا په ترتیب او له قاعدې او ګرامري اصولو سره سم بیرته تنظیم او جوړوي.

څنگه یو ښوونکي د زده کوونکو لوستنه چټکه او تیزه ولی شي:

الف: ښوونکي زده کوونکو ته یو متن ورکوي، چې هغوی یې په ورو یا پټه خوله ولولي، البته وخت د لوستلو ورته ټاکي، به ټاکلي وخت کې ور څخه د هغه محتوا، اصلي ټکي او موخې پوښتي.

ب: دغه وخت په تدریجي توګه په بیا بیا لوستنه کې څو چنده ورته لږ وي او هم یې سم تلفظ ته چې ورباندې یې لولي زده کوونکي متوجه کوي.

ج: زده کوونکي باید وهڅول شي، چې په ورو یا پټه خوله لوستنه کې د شونډو حرکت د لوستلو په مهال کې کم کړي.

د: ښوونکي په یوه ټاکلي موضوع کې د یوې مفکورې، مقصد لپاره درس ورکوي، زده کوونکي باید ضرور په هغه درس کې هغه مفکوره، مقصد د سوالونو په لړ کې چې ښوونکي یې ترې کوي هغه موخه، کلمې او یا مرکزي فکر په ګوته کوي. دغه ډول په پټه خوله او لوړ غږ لوستنه د ویلو او لوستلو په برخه کې مرسته کولای شي.

ښوونکي د ځينو چارټونو او نورو طريقو او امکاناتو په کارولو سره د ښې او ژر لوستنې لارې ښودلای شي. پاملرنه وکړئ د لوستنې د ښوونې په اړه ځينو طريقو او مرحلو ته چې بايد ورڅخه کار واخيستلای شي.

لومړنۍ مرحله يا طريقه:

هغه مواد چې دوی زده کړي، يا يې په یاد کړي دي. بايد هم يې ولولای او هم يې ښه تلفظ کړي.

دغه دلوست يا ديالوگ په ډول ترتيب شي او يا دې د يو لړ عملي جملو په ډول صورت ومومي او يا دا چې يوه ساده تمثيلي کيسه چې د ټولگي په شاوخوا کې چې پخوا زده کوونکو ورباندې بحث کړی وي، په داسې حال کې چې تدریس شوي ترکيبي جملې هم پکې ترتيب او تنظيم شوی وي. زده کوونکي دپته اړکړای شي، چې زده کړای شوي څيزونه، نومونه او کلمي پرته له دې چې ورته وگوري د هغو تلفظ په سم ډول وکړای شي. وروسته بيا د هغه مواد د ښوونکي له خوا په لوړ غږ اواز ولوستل شي. په داسې حال کې چې زده کوونکي ورته په ځيرتيا سره وگوري، ښوونکی لوست څاري، وروسته د ښوونکي تر لوستلو زده کوونکي په گډ اواز سره، په همدې طريقې په لوستلو سره پيل کوي. دا هم ممکنه ده، چې وروسته تر دې په عملي توگه له يو بل گروپ څخه په انفرادي ډول هيله وشي چې ورته عمل ترسره کړي.

دويمه مرحله:

ښوونکي يا د ژبې يوه ډله ښوونکي په ښوونځي کې د يو لړ اشنا کلمو ډول ډول ترکيبونه په يو چارت کې ترتيبوي.

هغه د يو ديالوگ يا سوال ځواب په ډول زده کوونکو ته ښيي، چې له زده کوونکو سره مرسته وشي. نوی ترتيب شوي مواد ټول اشنا او مروج عناصر يا توکي پکې راغلي وي، چې هغوی يې ولولي.

درېمه مرحله:

زده کوونکي دې د داسې موادو په لوستلو پیل وکړي، چې په هغه کې ځنې نامانوسه (نا اشنا) کلمې او ترکیبونه راوړل شوي وي، چې دا ډول مواد د یوې کمیتې له خوا ترتیبېږي. دلته د پام وړ خبره داده، چې په هغه کې به اسانه او ساده متنونه راوړل شوي وي. د زده کوونکو علاقه، د عمر درجه او سويه هم په پام کې نیول شوي وي. تجربو بنودلی ده، که چیرې دیرش (۳۰) اشنا کلمې تدریس شي، نو بایدې دي، چې یوه نوي کلمه پکې راوړل شي. په دې عملیه کې یوه طریقه غوره شوی ده، چې د ګرامري لوستلو څخه یوه برخه د عملي کار لپاره وټاکل شي.

څلورمه مرحله:

ځنې خلک یو ساده او کلاسیک متن او یا د یوې مجلې څخه د لوستلو یو عبارت ټاکي. ځنې ددې نظر یې او طریقې سره مخامخ وي. هغوی وايي، چې زده کوونکو ته ښه او بهتر ماخذونه، بازار او مارکیټونه، د پیرلو او پلورلو ځایونه کیدای شي. په ځانګړي ډول هغه زده کوونکي چې د وي د اصلي متن په لوستلو لاس بری نه وي، هغوی ته د تدریس لپاره مرتب مثالونه کیدلی شي.

پنځمه مرحله:

متحد شوي مواد او د کتابونو ټوله نړۍ باید د زده کوونکو په مخ خلاصه وي. دا چې پنځمې مرحلې ته زده کوونکي څه وخت رسیږي؟ په دې ډول وايي چې: ځنې زده کوونکې شاید هیڅکله دې مرحلې ته ونه رسیږي. ځکه چې دوی په خپله مورنۍ ژبه کې هم دې مرحلې ته نه دي رسیدلي. ځینې زده کوونکي دي چې د عالي ښوونځي په کلني پروګرام کې رسیږي.

څنگه یو ښوونکی د زده کوونکو د لوستلو چټکتیا ته وده ورکولای شي؟
په دې اړه له مختلفو طریقو او موادو څخه ښوونکي کار اخیستلای شي.
ښوونکی کولای شي د لوستلو مهارت دودې لپاره زده کوونکو ته هغه لارې په
گوته کړي، چې د هغوی په اختیار کې وي. مثلاً د اخبارونو دقیق لوستل، ادبي
پارچې او نور هغه متون چې زده کوونکي ورسره مینه ولري. ورځپانې، مجلې
لوستل له هغه څخه مطلب اخیستل او په ټاکلي وخت او زمان کې د هغو له
موخو او بیان څخه پوښتنه کول. همدا ډول په یوه متن کې د نوم، فعل، ضمیر،
صفت او نورو گرامري توکو ژر پیدا کول او په نښه کول د تیزې لوستنې سره
مرسته کولای شي.

ښوونکي کولای شي په مختلفو طریقو سره زده کوونکي تیزې لوستنې او
مفهوم اخیستنې ته وگماري. کامیاب ښوونکي به هغه وي، چې د چاپیریال په
پام کې نیولو سره زده کوونکي چټکې لوستنې ته وهڅوي او په هغو باندې په
عملي ډگر کې ډول ډول تمرینونه ترسره کړای شي.

د دریم څپرکي لنډيز

د ژبې د لوستلو مهارت په تدریس کې بل مهم مهارت لوستل دي. لوستل په حقیقت کې د ښوونې او روزنې بنسټ جوړوی. ذهن ته د صوتی سمبولونو، انځورونو او نورو نښو په مرسته د مفهوم لېږدول، هغه په ژر تلفوظ کول او له هغو اوازونو څخه مفهوم اخیستلو ته لوستل وایي که چیرې لوستونکي په لوستلو کې ماهر نه وي د نورو مضامینو زده کړه هم ورته مشکله وي. په لوستنه کې باید مخرجونه سم ادا شي. د جملو او کلمو لوستنه باید په لازم غږ او ځنډ (مکث) سره تر سره شي.

یو ښه لوستونکي کوم دی؟ یو ښه لوستونکي هغه ګڼل کیږي چې اړوندې لارښوونې په پام کې ونیسي. څه چې لولي په مانا او مفهوم یې پوه شي. د لیکوالی نښې او ګرامري، نحوي توکي کراعات کړي. په لوګړنیو زده کړو کې د لوستلو پړاونه چې اسانه او ساده کتابونه، د پټې خولی لوستل، په لوړ غږ لوستل-توجه جلبول، ذهني فعالیتونه تر سره کول.

د سختو کلمو او تلفظونو لیکل پرتوره درې باندی. د لوستلو د ودې له پاره لار ښوونې، چمنوالی، د ښوونکي له خوا داسې فعالیتونه تر سره کیدل چي ښوونکي په وار سره هغه واورې کتاب او درسي لوازم په یوه داسې خونه کې ایښودل او لوستل چې ټول یې په یو شان وويني. د لوستلو لپاره باید څنګه پلان طرح شي. مترادف لغتونه، متضادې کلمی ورته واضح کړي. ښوونکي د خپل چاپیریال څخه ګټور امکانات زده کوونکو ته برابر کړي. مهمه دا ده چي ښوونکي د تدریس په ژبه ښه مسلط وي. قیاسي پوښتني دی په لوستنه کې طرح شي. له استفهام (څنګه، کله، ولې، څوک) څخه دې کار واخلی. متن دې

په شاگردانو تکرار ولولی. ښوونکي د ځينو چارونو او نورو طريقو او امکاناتو په کارولو سره د ښې او ژر لوستنې لارې ښودلای شي. په ژر لوستنه کې باید هغه پنځه مرحلې ښوونکي وکاروي. څنگه یو ښوونکي د زده کوونکو د لوستلو د تیزولو یا ژر لوستنې ته وده ورکولای شي؟ ښوونکي شاگردانو ته هغه طریقي او لاري ورښيي چي په اختیار کې یی وی. مثلاً: د اخبار، مجلو، ورځ پانو لوستنه یا نور هغه متون چی شاگرد ورسره علاقه لری. له لوستنې څخه ژر مطلب اخیستل البته د یوه ټاکلې زمان او وخت په پام کې نیولو سره لنډه دا چې ښوونکي په مختلفو تمرینونو سره شاگردان چټکې لوستني ته رابلای شي.

د درېم څپرکي پوښتنې

۱. لوستل څه شي ته وايي؟ لوستل د خپلواکې زده کړې (...) بلل کېږي؟
۲. خپلواکه زده کړه څه وخت ترسره کيدلی شي؟ او مناسبه لوستنه به کومه وي؟
۳. یو ښه لوستونکی کومې ځانگړنې لري؟
۴. په لومړنيو زده کړو کې د زده کړې پړاوونه څو دي؟ یوازې نومونه یې واخلئ.
۵. د پټې خولې لوستل په کومو ټولگيو کې ترسره کېږي. او کومې گټې لري؟
۶. په لوړ اواز لوستل څه گټې لري او په کومو ټولگيو کې د ارزښت او اهميت وړ بلل کېږي؟
۷. د لوړ اواز د لوستنې زيانونه بيان کړئ.
۸. یوه موضوع باید د اصلي مطلب او هدف سره په اړیکه کې څنگه او څه ډول ولوستل شي؟
۹. یو ښوونکی څرنگه د یو زده کوونکي لوستنه چټکولی یا تیزه ولای شي؟
۱۰. په لوستنه کې باید د کومو طریقو او مشخصو مرحلو څخه کار واخیستل شي؟ هر یو تن دې یوه مرحله توضیح او تشریح کړی.
۱۱. د څو آشنا کلمو د راوړلو څخه وروسته باید یوه نوی کلمه وکارول شي.
۱۲. په درېمه مرحله کې کوم موضوعات د لوستلو په اړه بیان شوی دي.
۱۳. په پنځمه مرحله کې د لوستلو په اړه څه ویل شوی؟ یو څه رڼا پری واچوئ.

څلورم څپرکی

د ژبې د زده کړې څلورم مهارت لیکل

پیلیزه:

- د ژبې د زده کړې څلورم مهارت لیکل دي، په دې برخه کې په لیکنې او الفبا پورې اړوندې مسئلې راوړل شوي دي. حروف څنگه تدریس شي، څه ډول د هغو ارزښتي ترسره او ښوونکي باید خپل حرکات څه ډول تنظیم کړي؟
- د لیک د رسم الخط د لیکلو په خاطر وړاندیزونه، د ژبې د زده کړې طریقې په درې پړاوونو کې واضح شوي دي.
- د املاء د تدریس او زده کړې په اړه بشپړ معلومات وړاندې کیږي، چې ښوونکي کولای شي له هغو روشونو، او لارو چارو څخه اغیزمنه گټه واخلي. د لیکلو لپاره ځنې مهارتونه چې له پیداگوژیگي پلوه د پاملرنې وړ دي. ښوونکي هغه زده کوي او د هغو له مخې خپل تدریس مخ ته بیايي. د ژبې د ښې زده کړې اصول څرگند شوي دي.
- په عمومي توگه د لیکلو د مهارت لپاره فعالیتونه ښودل شوي دي.
- د املاء د اصلاح کولو، قرائت کولو، د املاء د متن غوره کولو او همدارنگه د کلمو د جوړونې زده کړه ښودل شوې ده.
- د کلمې او جملې جوړونې زده کړه، چې د فعالې لیکنې پیل او جمله جوړونې پیاوړتیا رامنځته کوي. د جملو یا فعالې زده کړې لپاره ډول ډول تمرینونه، تش ځایونه ډکول، او د جملې جوړښت، سمه لیکنه تشریح شوې ده. لنډې جملې او عبارت ته انکشاف ورکول به زده کوونکي زده کړي.

- د ليک په زده کړه کې د املاء اهميت، املاء ليکنه اساسي بنسټ او يوه ښه انشاء، جوړوي. تل ذهني اوريد، ويز، لیده نیز انځورونه د ښې املاء په مټ ترسيمېږي. د پښتو تورو او لهجوي اختلاف ته گوته نيول شوې ده.
- د (ی) گانو ښې سره له بيلگي توضيح شوي دي، چې په املا کې د اهميت وړ توري دي.
- انشاء او د هغې د زده کړې طريقې به زده کوونکي، لوستونکي زده او ښوونکي به يې په ښه ډول تدريس وکړای شي.
- د يو متن لازمي لارښوونې به په ترتيب سره په پام کې ونيسي او زده کوونکو ته به يې توضيح کړي.
- د ښې انشاء صفتونه کوم چې اړين دي، دلته ذکر شوي دي. په ښې انشاء کې د گرامر، فعلونو، استدلال، منطق او آهنگ برخو ته بايد پاملرنه وشي. د ليکوال عقیده، رابښکون يا د کلام ښکلا په پام کې نيول کېږي. نوبت يا ابتکار، تخيل او ذوق د ښې انشاء ځانگړنې وي او هم به د انشاء نورې ستونزې وپيژندل شي.

د ليکلو مهارت:

ليکل د اړوندې ژبې په رسم الخط سره ترسره کېږي. د هرې ژبې لپاره چې ليکني بڼې لري ځانته الفبايي توري، نښې او سمبولونه لري. دغه نښې په قرار دادې بڼه په ټولنه کې د خلکو له خوا رامنځته کېږي. ۳۱:۱۵

د انسانانو له خوا دغه يو شمېر نښې او سمبولونه چې ځانگړې حرکي بڼې لري، ورته ليک يا ليکل ويل کېږي. د هرې نښې لپاره يو انځور (شکل) منل شوی وي. زموږ د ژبې ليک دود هم د عربي ژبې له ليک دود يا رسم الخط څخه اخيستل شوی دی. ۱۰:۹

هره نښه يا سمبول د يوه غږ نمایندگي کوي. پخپله يا د نورو نښو له ترکيب سره د با مفهومه صوتي غږونو، نور واحدونه او بڼې جوړوي. دا کوچني واحدونه کلمې دي. چې د شکلونو له ترکيب څخه يې عبارت او جملې جوړېږي. دغه مهارت د مورنۍ ژبې د لومړي درس څخه د ليکلو په فعاليت سره ترسره کېږي. زده کوونکي د کلمې او د هغو دتورو ليکل پر توره يا سپينه تخته گوري يا ويني او بيا يې په عملي توگه په ښوونځي کې ليکي، چې ښوونځی يې د ليکلو ځای گڼل شوی دی.

دغه مهارت په ښوونځي کې زده کېږي. ماشومان لومړی ځل دغه توري د گوتو په واسطه په هوا کې ليکي، همدارنگه د کلماتو ليکل په شگه، د ميز په سر د گوتو په وسيله ليکي. دا ډول ليکل ډير تکرار وي، وروسته بيا دغه ليکل پر تخته، کاغذ او کتابچو کې د قلم، نۍ او پنسل په واسطه ليکي.

لومړی د الفبا توري چې ساده او اسانه دي، په ترتيب او خپل ځای کې ليکي. ښوونکی ورته لارښوونه کوي، چې کوم توري څنگه او څه ډول وليکي؟ له

کومه ځایه یې په قلم یا مارکر رسم کړي، د رسم کولو طریقي باید ورزده کړل شي، چې وکولای شي په اسانه طریقه د اړوند توري نښه یا انځور وکارې. په عینې مهال کې د هغو غږونه وپیژندل شي. ښوونکي هغه ورته په صفا ډول تلفظ کوي، د تورو مخرجونه په عملي توګه وربښي. د تمرین لپاره په هغو کار کوي، په ډله ایزه توګه او هم په انفرادي ډول د هغوی تلفظ او پیژندنه وربشپړوي.

له دې څخه وروسته بیا د حروفو او اسانه کلماتو په لیکلو پیل کوي. کورنۍ او د ټولګي ځانګړې دندې ورکول کېږي.

ښوونکي د هغو څارنه کوي. پر تخته او کتابچو کې د هغوی دندې ور اصلاح کوي او په دې ډول د زده کوونکو د لیکنې نیمګړتیاوې ورځ تر بلې بشپړېږي او زده کوونکي لاس ته رهنمايي او هڅول کېږي. کله چې یو ښوونکی د تختې، چارتو او فلش کارت پر مخ لیکنه کوي، باید په ښکلي او سم خط سره وي، ځکه چې د زده کوونکو لپاره یې زده کړه او کاپي کول او لوستنه آسانېږي.

د زده کوونکي په هڅونه کې هم د خط ښه والی اغیزمنه ونډه لرلی شي. د ښې املاء او انشاء لیکنه هم اړینه وي، ځکه چې د زده کوونکو لپاره سر مشق وي.

ښوونکی باید په لیکلو کې د زده کوونکي وده او پرمختګ په پام کې ولري. ښوونکی د لیکلو په مهال ماشومان، زده کوونکي پر چوکيو او ځمکې باندې په داسې ډول رهنمايي کړي او کښینوي، چې په اسانه ډول لیکل ترسره کړای شي. د لومړي ټولګي د زده کوونکو عضلات په هغه اندازه چې وړ وي پرمختګ نه کوي؛ نو له همدې کبله حروف او کلمې په ښکلي لیک سره نه شي لیکلای، لازم دي چې ورته مناسب کاغذ چې خط کشي شوی وي برابر او له غټو پنسلونو او قلمونو څخه کار واخلي، چې لیک یې ښکلی او مناسب ولیکلای

شي. ليک د ماشومانو او زده کوونکو لپاره یو تدریجي زده کړه گڼل شوې ده. په یوه اوونۍ، میاشت او حتی په یو کال کې نه زده کیږي.

روحیات پیژندونکي وایي چې: پریږدی چې ماشوم په هر لاس چی زړه یې غواړي خط ولیکي.

هغه دېته اړ نه شي، چې په بني لاس خط ولیکي، او له کین لاس څخه منع کړای شي. دغه ډول اړ ایستنه منفي اغیزې لري، زده کوونکي نه شي کولای، چې په لیکنه کې پیاوړي او ښه تربیه شي. په دې برخه کې د هغو له خواکمنۍ څخه کمېږي.

په هڅونې سره کیدای شي زده کوونکي خپل عادت پرېږدي، چې د زده کوونکو په گټه به وي.

په لیکنې سره کیدای شي لیکوونکي خپل نظر، عقیده او فکر نورو ته څرگند کړي. د لیک په واسطه د بشریت تاریخ را څرگندېږي. که څه هم له لیک څخه وړاندې هم بشري تمدن شتون لري، اما د لیک په واسطه یو څه مستنده بڼه خپلوي. لیک د بشریت د کلتوري شتمنیو په ژغورنه، ساتنه او لېږدونه کې د ارزښت وړ او ټاکونکی رول لري. نامتو لیکوال د خپلو لیکنو په برکت نه یوازې د خپلې زمانې او عصر له خلکو سره خبرې کوي؛ بلکې د راتلونکو نسلونو غوږونو ته هم خپل فکر او پیغام رسولی شي. ۵۰:۳

د ارواپوهانو په نظر باید د لیک په ښودنه او پیاوړتیا کې باید لاندې ټکي په پام کې ونیول شي:

لومړۍ: پریږدئ چې زده کوونکي د خپل ذوق او خوښې سره سم یوه کیسه، ډرامه، مقاله، شعر او یا نور څه ولیکي.

دوهم: د لیک په ښوونه کې دې شاگرد ته ازادي ورکړل شي، له شکلي او فورمالستي لیکنو څخه دې مخنیوی وشي.

درېم: د گرامر، املا ليکنې په برخه کې دې انتقادي او افراطي بڼې نه غوره کوي، چې د مضمون محتوا ته زيان رسوي او د پيغام رسا والی له منځه څخه وړي.

څلورم: د ليک بنوونې ځنې اصول او قاعدې دې د اړتيا په وخت کې په عملي توگه تشرېح کړای شي.

پنځم: د ليکنې اساسي موخه تل د مفکورو ليردول وي. بنوونکي او زده کوونکي بايد دغه اصل له تخنيکي برخو څخه لومړی وگني. شپږم: کوم ليکوونکي چې په ليکنه کې تکره او مهارت لري، هغه بايد وستايل شي، چې لايې ليکنه سمه او په زړه پورې شي.

د ليکلو لپاره ځنې مهارتونه:

د پيداگوژيکي مهارتونو په لړ کې ښوونکي بايد لاندې مهارتونه او ټکي په پام کې ولري، چې په تدريجي او کرار ډول زده کوونکي د خط په زده کولو او ليکلو کې ورځ تر بلې پياوړتيا ومومي.

لومړۍ: د چمتوالي دوره: په دې دوره کې د عضلاتو، حرکت د تورو او کلمو د ليدلو حس رامنځته کېږي.

ښوونکي د حروفو شکلونه په رنگه بڼه وربښي، حرفونه او الفاظ ورته کاپي کوي، قلم نيول (پنسل، نی) د سلايد نيول، په هوا او مخکې ليکنه او داسې نور فعاليتونه ترسره کېږي، تر څو چې د زده کوونکو لپاره ليکل اسانه شي. ښي او چپ يا کين لاس ماشومانو ته ښودل کېږي. که چېرې په دغه دوره کې د ماشوم زده کړې ته پاملرنه وشي؛ نو جوته خبره ده، چې نورې راتلونکي ورپسې دورې به يې هم د کاميابۍ سره مل وي.

دويم: د ليکلو دوره: دغه دوره د چمتوالي له دورې څخه وروسته پيلېږي.

په دې دوره کې ښوونکي بايد حروف په ښه خط د تورې تختې پر مخ چې ټول زده کوونکي يې وليدلی شي وليکي. څه چې ليکي هغه بايد توضيح او تشریح کړي. ښوونکي په عملي توگه د حرف يا توري لفظ ليکل چې له کومه پيل کېږي او څرنگه چير ته پاي مومي وربښي.

د يوه توري او لفظ لپاره څو ځل لاس او گوتو ته حرکت ورکول کېږي، چې زده کوونکي ددې لفظ او توري د له ليکلو سره عادت پيدا کړي. ښوونکي بايد د ا په ياد ولري، چې ټول زده کوونکي يو ډول ليکنه زده کړي، که څه هم د زده کوونکو خطونه به سره توپير هم ولري.

ليکنه يو حركي فعاليت دی، چې په تدريجي توگه زده کوونکي هغه زده کوي. په دې وخت کې بايد ښوونکی د ژبې څلور واړه مهارتونه هم په پام کې ولري.

درېم: په لومړني (ابتدائي) ټولگي (لومړي ټولگي) کې:

ښوونکي په دې ټولگي کې چې حروف تدریسوي خپل حرکات په ځیرتیا سره تنظیموي.

کله چې ښوونکي پر توره تخته څه لیکي باید کټ مټ د کتاب په ځیر وي. د لیکنې پر وخت باید د تختې یو لوري ته ودرېږي، چې زده کوونکي په اسانه ډول تخته ولیدلای شي. د زده کوونکو پاملرنه راوگرځوي چې د ښوونکي د لاس حرکات په سمه توګه وويني.

د زده کوونکو هڅول او تشویق اړین بریښي، کله چې د هغوی لیکنه او خط ارزښتي کوي باید لاندې ټکي په پام کې ونيسي.

۱. د تورو په سمه بڼه لیکل.

۲. د حرفونو کوچنیوالی او غټوالی.

۳. د خط درشتوالی.

۴. د یو حرف (توري) اړیکې له بل حرف (توري) سره.

۵. د تورو تر منځ فاصله.

۶. د خط سموالی، کوروالی (د خط د کرښو کوروالی).

۷. د خط پاکوالی او سموالی.

۸. د خط د لیکلو تیزوالی یا چټکه لیکنه.

دا به مو په یادوي، چې په لومړیو ټولګیو کې باید په پښتو او دري ژبوو کې په نسخ خط سره لیکنه ترسره شي. وروسته کیدای شي، چې په نسخ او نستعلیق خط سره لیکنه په تدریجي توګه وکړای شي. تجربو ښودلې ده، چې د چپ یا کین لاس لیکونکي، د ښی لاس لیکوونکو په ځیر لیکنه کوي؛ مګر ښوونکي باید له هغو سره لازمه مرسته وکړي.

هغه زده کوونکي چې ښه خط لري باید وهڅول شي. د خط زده کړه په تدریجي ډول ترسره کیږي.

د خط په لیکنه کې باید زده کوونکي لاندې لازمه وړتیاوې پیدا کړي:

الف: د ویلو یا لوستلو وړ وي، د خط لیکنې نښې او علامې باید ولري.

ب: د جلا لیکنو او د خصوصي تجارت گذارش ولیکلای شي.

ج: د ساده تشریحاتو لیکنه، پېښې لیکنه، د حالاتو څرنگوالی او د لارښوونو لیکنې.

د: ساده مکتوبونه، وړاندیزونه او نورې لیکنې.

د لیک او لیکدود د لیکلو په خاطر څو وړاندیزونه:

- لومړی باید ماشومانو ته د اړوندې ژبې د تورو شکلونه په مجسم ډول وروښودل شي.

توري باید پر تخته، کارت او یا کتاب کې ور په گوته شي. ورسره د هغو تورو تلفظ وکړي، چې ددې تورو اواز او تلفظ ته کلیدي تلفظ یا غږونه وايي. دا غږونه ځنې لوړ تلفظ کیږي او ځنې په ټیټ یا کښته غږ سره. مثلاً د (ب) غږ په (بادام) کلمه کې په لوړ اواز سره ویل کیږي. دغه توري او بڼې یې چې زده کوونکي په فزیکي یا جسمي ډول وپېژني او په مختلفو رنگونو د کارت پر مخ وښودل شي، نو کیدای شي چې د هغو تورو شکل جسامت او توپیر یې د رنگونو په مرسته وکړای شي. هر توری او غږ یې د اوریدنکي، لیدونکي په ذهن کې ځای ونیسي. کله چې د دې تورو پیژندل او تلفظ بشپړ شي؛ بیا په دویم قدم کې د تورو ترکیب، تړل یا نښلول، د کلمې جوړول او بیرته کلمه په تورو تجزیه کول ور زده کول کیږي.

په درېم قدم کې د لنډو جملو وښودل او زده کول لازم دي، چې زده کوونکي یې باید زده کړي. ۲۴:۲۴

په څلورم قدم کې باید هغه نوي لغات او سپیڅلې کلمې چې په جملو کې راوړل شوي وي، زده کوونکو ته تدریس کړای شي.

وروسته له هغې څخه باید د اړوندې ژبې نظم او نثر، د ژبې قواعد، ادب او تاریخ یې تدریس شي.

په دې مهال کې د لیکلو او لوستلو مهارت یو څه د ماشومانو او لوستونکو بشپړ شوی وي، د جملو مفهوم او مطلب اخیستلای شي، مگر بیا هم اړتیاوي چې له متن څخه د ځینو کلمو او لغتونو مانا او مفهوم پخپله استاد یا ښوونکی شرح کړي.

د ژبې د زده کړې طریقې:

د ژبې زده کړه په لاندې درې پړاونو کې ترسره کېږي:

الف: د حروفو (تورو) لوستل او ډول.

ب: د جملې، عبارت ویل او زده کول.

د: په لوړ اواز یا جهر او پټه خوله مطالعه کول.

پورتني مرحلې هره یوه د ژبې په زده کړه کې ځانګړې ارزښت لري. اصلي هدف ورڅخه مطالعه کول، د متن د پوهیدنې ځواک موندنه ده، چې بنسټ یې د حروفونو زده کړه جوړوي. له دې کبله چې اصلي موخې ته ورسېږو باید لومړی توري زده کړل شي.

د تورو د زده کړې ځینې ازمايل شوې طریقې په لاندې توګه ښودل شوي دي. الف: جوړښتي یا ترکیبي طریقه: په دې طریقه کې ښوونکي له جز څخه د کل لورته درومي.

په دې بڼې سره دوه طریقې شهرت لري: یوه طریقه د هجا توري (الفبا) او بله هم د طریق الصوت بلل شوی ده. په هجايي (الفبا) طریقه کې حرفونه یا توري په عادي توګه باید یاد کړل شي.

یعنی له (ا، ب، پ، ت - ی) توري په خپل نامه سره ور زده کېږي؛ وروسته بیا زیر، زور، پښی او ورپسې بیا دوه حرفیزه، درې حرفیزه لفظونه او بیا ورپسې

جملې او بالآخره عبارتونه ور زده کيږي. د توري د غږ (صوت) په طريقه کې د نوم پرځای په توري يا حرف باندې يا اواز د تورو باندې خج (فشار) ډير راوړل کيږي. د زده کړې طريقه يې د الفبا د تورو په شان وي.

ب: تحليلي طريقه: دا طريقه د لومړۍ طريقې برعکس له کُل څخه د جز لورته ځي، په آخر کې د توري (حرف) شکل ورنښودل کيږي. دلته درې طريقې شتون لري:

۱. د کيسو طريقه: لنډې کوچنۍ کيسې چې له دوه حرفيزه او درې حرفيزه کلمو څخه جوړې او حرفونه وپيژندل شي.

۲. د جملو طريقه: د تورو يا حرفونو پيژندنه د لنډو جملو په واسطه چې له دوه حرفيزه او درې حرفيزه کلمو څخه جوړې وي.

۳. د الفاظو په واسطه د تورو (حرفونو) پيژندنه چې دوه حرفيزه او درې حرفيز وي، او هغه تمرين کړل شي.

ج: مخلوطه يا گډه طريقه: جوړښتي يا ترکيبي او تحليلي طريقې چې د مختلفو پړاوونو څخه رامنځته کيږي، يوازې په خپل چوکاټ کې د ماشومانو لپاره معلومات په بشپړه ډول نه شي وړاندې کولای. يا په بل عبارت: يو طريقه د بلې طريقې لپاره مرستندويه يا متممه پيژندل شوې ده. له همدې کبله په يوې طريقې بسنه کول له اصلي هدف څخه وروسته پاتې والې دي؛ نو وړ ده، چې ښوونکي له مختلفو ميتودونو (طريقو) څخه په مناسبو ځايونو کې گټه واخلي. د تدريس لپاره گډوله طريقې اغيزمنې وي، په داسې ډول چې ښوونکي، ساده اسانه کلمې، نومونه، لفظونه ورته فهرست کوي. د يو چارت او کارتونو پر مخ يې ورته ښيي او په ترتيب سره مطلوب اصلي (حرف) په گوته کوي. د دې تر څنگ د هماغه څيز عکس يا انځور ورته پر تخته رسميږي، د کارتونو پر مخ د حرفونو په ترتيب ايښودلو سره اصلي نوم جوړيږي. د نوم ليکلې ښې او انځور ته سره مطابقت ورکول کيږي.

ددې د تدریس کولو طریقه داسې ده: چې لومړی تصویر ښودل کیږي، بیا یی نوم اخیستل کیږي.

دغه عمل دوه درې ځله تکرارېږي، وروسته بیا په چارت کې د تصویر نوم د هغه لاندې ایښودل کیږي، چې بیا وایي د هغه شي نوم په چارت کې لیکل شوی دی. څو وارې دغه چارت جلا جلا وښودل کیږي او تمرین ترسره کیږي. په دې توګه په مطلوب (توري) زیات فشار راوړل کیږي، وروسته بیا هغه توري په توره تخته باندې په یوازې ډول لیکل کیږي او اواز یې زده کوونکو ته تمرین کیږي. په آخر کې ښوونکي د (توري) نوم اخلي او ماشومانو ته وایي چې دا ددې (حرف) نوم دی. په ترتیب سره اسانه او بیا متوسطه او په آخر کې مشکل توري وښودل کیږي. کله چې حروف په دی ډول تدریس شول، په آخر کې د تورو ترتیب په روایتی، منطقي بڼه تدریس کیږي. اصلي بڼه یې په چارت کې وښودل کیږي. په همدې ډول د الفبا د پیل ترتیب او طریقه وښودل کیدای شي. په دې روش کې (وګوره، ووايه) څخه ګټه اخیستل کیږي. له دې څخه وروسته بیا د ویلو او د متن د درک کولو وار رسیږی.

ژبه د لاندې اصولو په پام کې نیولو سره ښه زده کیږي:

لومړی: له معلوم څخه مجهول ته: په دې صورت کې د کوچنیانو لومړنۍ زده کړه له الفاظو څخه پیل کیږي.

په لومړیو مرحلو کې څیزونه او شیان باید د انځور سره په اړیکه کې و اوسي، هغه چې په خپل کور او یا چاپیریال کې یې زده کړي وي، د هغو په مانا او مفهوم پوه شوي وي. وروسته بیا که په درس کې یو نوی لفظ راوړل شو، چې ماشوم د هغه په مانا پوه نه شي او یا یې هم په خپل چاپیریال کې اوریدلي نه وي؛ ښوونکي ته لازمه ده، چې په آشنا کلمو سره هغه شي یا لفظ زده کوونکي ته داسې واضح کړي چې د هغه شي سره په اړیکه کې وي او زده کوونکي په

خپله وکولای شي هغه بيان کړي. له همدې امله دې ډول زده کړې يا آموزش ته چې دا رنگه اصول پکې وکارول شي د (زده کړې ليرد (انتقال) له معلوم څخه مجهول ته) په نوم ياديږي.

دويم: له اسان څخه و مشکل ته: په دې برخه کې ښوونکي بايد هغه کلمې، لغتونه او الفاظ وکار وي، چې زده کوونکي د هغو په مانا او مفهوم وپوهيږي. هغه په اسانۍ سره لوستلای شي، دې ته اسان وايي. ۱۲۰:۵

هغه چې زده کوونکي يې د الفاظو په مانا نه پوهيږي او نه يې هم په بشپړ ډول په مفهوم پوهيږي دې ته ستونزمن يا مشکل وايه شي.

د بهتره ويلو او درک کولو اصول هغه دي، چې لومړی ښوونکی اسانه الفاظ او کلمي ووايي، د هغو د تکرار او درک کولو په رڼا کې نورې مشکلي کلمې او الفاظ داسې ولولي چې د هغو په درک او پوهيدلو کې اسانتياوي رامنځته شي. همدا ډول ښوونکی د لغاتو ذخيره او کلمات د زنځير د کړۍ په څېر په پرله پسې توگه زيات کړي. تر څو چې د ودې او پرمختيا په علمي کچې کې د زده کوونکو مرسته وشي.

درېم: له مشخص (محسوس څخه پټ (مخفی) ته: د زده کړې دا اصل ډير ارزښت لري.

مطلب دا چې په ابتداء کې ښوونکي هغه الفاظ تدريس کړي، چې د پوهې او علم له نظره زده کوونکو ته مشخص وي.

او هغه الفاظ چې د پنځه گونو حواسو په واسطه د زده کوونکو يا ماشومانو له خوا تلفظ او ادا کړای شي او په هغه هم پوهيږي.

د ساري په توگه: موټر د ماشومانو لپاره يو مشخص او ټاکلی لفظ دی. په دې شرط چې ماشوم هغه ليدلی يا اوريدلی وي. او يا يې په هغه کې سفر کړی وي. مگر د پيښې (حادثې) لفظ د ماشوم لپاره، پټ (مخفی) مفهوم لري، څرنگه چې هغه په ژوند کې پيښه يا حادثه نه ده ليدلې، که چېرې ښوونکی دغه

(پيښه) چې ماشوم ته مفهوم نه دی او نه يې پيژني، غواړي هغوی ته يې وروپيژني، نو ښوونکی بايد دغه پټ (مخفی) لفظ ته چې په ذهن کې دی د موټر د پيښې يا حادثې سره په تړاو کې تشریح کړي، چې د موټر د حادثې په واسطه په دغه مفهوم کوچنی وپوهيږي. معلم ته لازمه ده چې په لومړي قدم کې له مخفي، پټ، او غیري محسوسو الفاظو د کارولو څخه ډډه وکړي. يوازې د شيانو، څيزونو، نومونه زده کوونکو ته وښيي، چې هغوی په اسانه سره هغه درک کړای شي. ۴۱:۲۹

څلورم: د تضاد، ورته والي (تشابه) اصل کارول: د ورته والي (تشابه)، تضاد د اصل په کارولو سره ماشومان د ستونزمنو الفاظو مفهوم ډیر ژر درک کوي، هغه پيژني او په مانا يې پوهيږي. له دې اصل څخه مطلب د متضادو متشابه او مترادفو الفاظو او کلمو په واسطه د زده کړې ترسره کول دي.

د ساري په توگه د رڼا د لفظ ورته، روښانه، متضاد، شپه - ورځ او د نازک، نري په وړاندې د پلن، ډبل کلمې همدا ډول سپين، تور، لنډ، اوږد او داسې نورې متضادې کلمې په ټولگي کې په زده کوونکو او پخپله په عملي توگه وروښيي. په دې ډول د زده کوونکو د فکري توليد ځواک پياوړي کيږي او وده مومي، د تخيل او درک ځواکمني هم رامنځته کوي. مطلب دا چې ښوونکی هغه لفظونه ماشومانو ته وروښيي، چې په فزيکی يا جسمي توگه په خارج يا چاپېريال کې شتون ولري او د هغو ضد پيدا کړي؛ دا د ماشومانو په سرشت کې اخېستل شوي وي، چې هغوی د متضادو، مشابه الفاظو چې په پوهه، زده کړه کې رول لري او د هغو په واسطه په ډیر لږ وخت کې کولای شي نور ستونزمن الفاظ وپيژني، په مانا او مفهوم يې پوه شي. د ماشومانو لپاره په لومړي قدم کې الفباء د ويلو او نوشته کولو په خاطر چې زده کړه رامنځته شي، اړينه ده.

د هرې ژبې الفباء ځانته ښې (شکل)، اوازونه، نومونه او د ليکلو لارې او طريقې لري.

د الفباء د زده کړې لپاره باید څلور اړخونه په پام کې ونیول شي، چې هر یو اړخ یې له بل سر تړلی دی:

الف: د توري (حرف) نوم. ب: د توري بڼه (شکل).

ج: د توري آواز

د: د لیک طرز

په ټولیزه توګه د لیکلو د مهارت لپاره لاندې فعالیتونه اړین دي:

- د لغتونو استعمالول په مناسبو جملو کې، هغه کلمې او لغات چې بنسټونکي ورکړي وي.
- زده کوونکو ته داسې متن ورکول کیږي، چې تش ځایونه ولري. ددې په څنګ کې مقصودې کلمې او لغتونه هم ورته په غیر منظم ډول یاداشت ورکوي، زده کوونکي هغه په مناسبو تشو ځایونو کې لیکي. یا هم زده کوونکي اړوند متن په لوړ غږ لولي، زده کوونکي له هغه څخه مطلوب لغتونه په تشو ځایونو کې لیکي.
- داسې کلمې په زده کوونکو ولیکئ چې دسر توري یې (م، ح او یا ، ل...) وي؟
- زده کوونکو ته ګډې وډې کلمې، ګرڼې او لغتونه ورکول کیږي، ورڅخه غوښتل کیږي، چې له هغو څخه یو متن ولیکي.
- له زده کوونکو څخه غوښتل کیږي، چې څو (درې حرفي، څلور حرفي او دوه حرفیزه) کلمې ولیکي.
- زده کوونکي د (وطن، مور، ازادي، باغ) په هکله څو جملې او پاراګرافونه لیکي.
- یوکیسه په غیرې مرتب ډول زده کوونکو ته ورکول کیږي، هغوی یې په مرتب ډول لیکي.

- ښوونکي زده کوونکي هڅوي، چې د یو انځور، منظري له لیدلو څخه یو څه ولیکي او یا هم له ټولگي څخه بهر یوه ژوندۍ صحنه گوري بیا د هغې صحنې او تصویر په هکله یو څه لیکي.
- ښوونکي زده کوونکو ته یو تمرین ورکوي. زده کوونکو ته وایي، چې د پوښتنو د ځوابولو څخه یو متن یا پارگراف ولیکي.

د ساري په توگه:

۱. مور ولي د ماشومانو لپاره ډیر مهمه ده؟
 ۲. د ماشومانو په روزنه کې څومره زحمتونه په ځان مني؟
 ۳. مور پر ماشومانو باندې څه حقوق لري؟
 ۴. مور باید د خپلو میندو سره څه ډول سلوک وکړو؟
- ښوونکي پر یو موضوع لکه: علم، جهل، خپلواکي او داسې نورو باندې په ټولگي کې بحث کوي.
 - زده کوونکي هم پکې گډون کوي. وروسته له بحث څخه باید زده کوونکي د اړوندې موضوع محتوا پخپله ولیکي.
 - زده کوونکي باید له کتاب څخه متنونه کاپي نه کړي، ښوونکي باید هغوی وهڅوي چې لومړی کتاب په ورو مطالعه او بیا یې منځپانگه یا هدفمند ټکي د فکر کولو په مرسته له خپل ذهن څخه ولیکي. په دې صورت کې د لیکلو مهارت ښه وده موندلی شي.
 - ښوونکي له زده کوونکو څخه د پرون ورځې د کار او فعالیت په اړه لیکلی گذارش غواړي، هغوی یې باید په خپلو کتابچو کې ولیکي.

د املاء اصول او هدف يې

د تورو د تلفظ او اوازونو پر ځای خپله حرف ليکي، چې د اړوند غږ نمایندگي وکړي، په کلمو، جملو، گړنو کې د هغو سمه او صحيح بڼه ليکنه املاء گڼل کيږي. زده کوونکي بايد دې مهارت ته وده ورکړي، ترڅو په دې وتوانېږي، چې: د کلمو د تلفظي بڼې او جوړونکو يا جوړښتي تورو (حرفونو) تر منځ مناسب پيوند رامنځ ته کړاي شي. ددې مهارت د پياوړتيا لپاره په جملو جوړولو، انشاء ليکلو او په کلي ډول د ليکنې د مهارت په وده کې ښې زمينې برابرېږي. د سمې او درستې املاء څخه مفاهيم ژر او بشپړ اخيستل کيدلی شي.

د املاء د ټاکلو اصولو پر بنسټ ليکل د هرې اړوندې ژبې لوستنه، ليکنه او پوهيدنه اسانوي.

هدف يې په هره معياري ژبه کې د کلمو د تورو يوالی، جوړښت او د هغو په واسطه د مفاهيمو افاده کول دي.

په دې مانا چې د کوم اواز لپاره کوم توری او د کومې کلمې لپاره څه ډول جوړښتي بڼه وکارول شي.

په کلمو، گړنو، جملو کې بايد د ټاکلو او منلو شوو جوړښتونو بڼې د مطلب د ښې افادې لپاره کارول کيږي.

املاء د ژبې واحد معياري فونولوژيکي او مورفولوژيکي بڼې جوړوي، چې په نتيجه کې د انشاء په ايجاد او رساوالي کې ستره ونډه لري. په هره ژبه کې د املاء بڼې د هغې ژبې له اصولو سره سمې بايد وليکل شي.

زده کوونکي بايد د املاء د ليکلو په وخت کې هغه ټکي چې ښوونکي يې دغږونو، جملو او کلماتو په چوکات کې اوروي، رعايت وکړي.

لومړۍ: هغه ښه واورې د کلمې دقیق تشخیص وکړي او هغه درک کړي.
دویم: هغه په ځیرتیا سره تشخیص کړي. تصویر په یاد راوړي او هغه مجسم کړي، بیا په ذهن کې هغه کلمه سمه وپیژني.
درېم: هغه صحیح او سمه ولیکي. د کلمې جوړونکي توری سم لیکل او بیا د هغې مناسبې کلمې لیکل. د هر توري (حرف) غږ او ښه یې له ذهن سره په مستقیم ډول اړیکې ولري:

الف: د کلمې درک د اوریدلو او توپیر کولو حافظه
ب: بیا د کلمې پیژن کتونکې یا لیده نيزه، حافظه. چې دوی برخې لري: د تورو جلا جلا صحیح ښه او بله برخه یې د ترتیب لیده نيزه حافظه (بنيایي حافظه)
ج: د کلمې بیا لیکل خوځښتي یا حرکتی حافظه.

په املاء کې د رسم الخط، گړدود (لهجه) یعنې سیمیزو، غږونو جغرافیاوي اغیزې رول لري.

کیدای شي پورتنی اغیزې ناسمې لیکنې او په لیکنه کې گډوډي رامنځته کړي. مثلاً:

د (ښادي - خادي) په کلمو کې مانیز او غږیز توپیر رامنځته شوی دی، چې لوستونکي په شک کې اچوی.

همدغه وجه ده، چې په املاء کې یو لږ صوتي، شکلي محلي، بدلون، حذف، زیاتوالی، کموالی رامنځته کیږي.

دغه ډول ستونزې، د ژب پیژندنې په پوهې (علم) پورې اړوندېږي. دغه پوهه کولای شي. د املاء لیکنې د پوهیدو او سمې املاء سره مرسته وکړي، چې په لیک کې له گډوډیو څخه مخنیوی وشي.

د املاء د تدریس اصول

املاء او ملاء په لغت کې (مهلت ورکولو- ډکولو) ته وايي. په ادبي اصطلاح کې خپلې خبرې او يا د بل خبرې په صحيح ډول ليکل دي.

که څوک له ځانه څه نه شي ليکلای د بل ليک له مخې يې نقل کولی شي دغسې کاپي کولو ته املاء نه شو ويلای. ۱: ۱۶

املاء يو عربي لغت دی، چې د (ډکولو) مانا لري، هغې وينا او تقرير کولو ته هم وايي چې بل يويې وليکي.

هغه مطلب چې ښوونکي يې ووايي او زده کوونکي يې وليکي، همدا ډول د کلمو د ليکلو طريقې او سمو ليکلو ته هم املاء ويل کيږي. په لنډه توگه (د چا د وينا د ليک دود سره سمې ليکنې ته) املاء وايي.

د ليک طرز ته هم املاء وايه شي. يا د آزمويڼې په ډول د بل وئيلي عبارت ليکنې ته املاء وايي.

د دې کلمې جمع (املاگانې) په څير جوړيږي. يا په بل عبارت ((هغه مطلب ليکل دي چې بل يې ووايي يا يې ولولي)).

د املاء دکلمې په څنگ کې په يو شمېر ژبوو کې د (ديکتې يا ديکته) لغت يا کلمه هم کارول کيږي چې اصلي فرانسوي کلمه گڼل شوې ده.

د لومړنيو ښوونځيو د زده کړو په پروگرامونو کې د املاء تدریس لاندې موخې لري:

۱. د پښتو ژبې د کلمو، جملو صحيح بڼه ليکل او زده کول.
۲. د زده کوونکو د املايي ستونزو تشخيص، پيژندنه او د هغو له منځه وړل.
۳. د ليکنې د زده کړې تمرينونه او له مخې (رونويسي) ليکنه ترسره کول.

دا معلومه او طبعي خبره ده، چې املایي غلطۍ په لیکنه کې ستونزې رامنځته کوي.

د ټولنې د افرادو تر منځ ښې ژبنۍ (زباني) اړیکې نه ترسره کېږي. له همدې کبله دې تدریس ته باید جدي پاملرنه وشي، چې د ټولنې د افرادو تر منځ ښه تفاهم او اړیکې په اسانه او سمې واضح ښې سره تامین شي. سرسیره په پورتنیو اهدافو، املا لیکنه زده کوونکو ته د لاندې مهارتونو وړتیاوي هم ور په برخه کوي او مرسته ورسره کوي چې وده ومومي.

لومړۍ: په څیر تیا سره غورځوونکي؛

دویم: تمرکز او پاملرنه کول وپوښتي (ښوونکي) ته؛

درېم: له مخې لیکنې (رونويسي) یا غیرې فعاله لیکنې، جملې جوړونې، انشاء یا فعالې لیکنې ته چمتوالی.

یا په دې ډول: له مخې لیکنه املا ← جملې جوړونې او انشاء

(غیرې فعاله لیکنه) (نیمه فعاله لیکنه) (فعال له خلاقه لیکنه)

د املاء د زده کړې د روش پړاوونه:

لومړۍ پړاو: د املا لپاره یو متن غوره کول، په توره تخته لیکل او د هغه ویل یا لوستل زده کوونکو ته.

دویم پړاو: د املاء ویل (قرائت) د ښوونکي له خوا او زده کوونکي هغه لیکي.

درېم پړاو: ډله ایز یا ګروپي تصحیح کول او د املایي غلطیو فهرست جوړونه.

څلورم پړاو: د املایي ستونزو د حل لپاره ډول ډول یا متنوع تمرینونه ترسره کول.

لومړي پړاو: د املا د متن غوره کول او په توره تخته د هغې لیکل او ویل دي.

په لومړي پړاو کې ښوونکي د اړوند درسي واحد څخه کلمې، جملې او هم د تیرو درسونو مشکلي کلمې په ښکلي خط په توره تخته لیکي. د متن اصول په

پام کې نیسي. لازم دی چې ښوونکي (معلم) د هر متن املاء په غوره کولو کې لاندې ټکو ته پاملرنه وکړي.

الف: هر متن چې لیکو باید د جملې لرونکي وي؛ په یوازې توګه د کلمو له غوره کولو او لیکنې څخه باید ډډه وشي.

ب: د جملو جوړونکي کلمې باید په متن کې له هغو تورو (حرفو) څخه تشکیل شوي وي، چې دمخه تدریس شوي وي.

ج: د املاء لپاره باید د درسي کتابونو څخه بهر په سلوکې له شل کلمو څخه زیاتې ونه کارول شي.

د: د درسي کتابونو د کلمو او جملو څخه پرته چې ویل شوې وي، ځنې نورې جملې هم په پام کې نیول یا کارول لازم دي.

هـ: هغه کلمې او جملې چې لیکل یې یو څه زده کوونکو ته ستونزمن وي، کیدای شي بیابیا راوړل شي. په هره املا کې یې کارول د زده کوونکو لپاره ګټور او هم د زده کوونکو پرمختګ پرې اندازه کېږي.

ښوونکي یو ځل په لوړ غږ سره متن وایي. بیا یې په حسابي توګه زده کوونکو ته د تابلو له مخې تکرار وي. له زده کوونکو څخه غواړي، چې په ځیرتیا سره د تلفظ څرنگوالي ته غوږ ونیسي.

پاملرنه دې وشي، چې زده کوونکي د کاغذ، تختې او میز پر سر لیکنه ونه کړي، یوازې د سترګو په حرکاتو او لیدلو سره د متن جوړونکې کلمې او جملې د تابلو له مخې وګوري او فقط غوږ ونیسي.

په دویم پړاو کې: ښوونکي املا قرائت کوي او زده کوونکي هغه لیکي:

معلم متن له تابلو څخه پاک او یا هم لرې کوي، د زده کوونکو له چمتوالي څخه وروسته ښوونکي په لوړ اواز په حسابي توګه هغه متن ورته وایي؛ تر دوه ځله پورې یې ورته تکرار وي.

د متن اواز په حسابي توگه د کلمې په کلمې له ویلو څخه باید ځان وساتي، د ویلو په وخت کې باید اسمي، فعلي برخې او د جملې نور بشپړونکي توکي په پوره توگه قرائت کړي؛ ځکه چې زده کوونکي د جملې په جوړښت، (بافت) او مانا یې برخو پوهیږي او اشنایي ورسره پیدا کوي. په آخر کې یو ځل بیا املايي متن ښوونکي په مناسب غږ سره تکراروي؛ په دې صورت کې هغه زده کوونکي چې په ورو یا سست ډول لیکنه کوي هم خپلې ستونزې له منځه وړي او ځان رسوي.

درېم پړاو: یا د املاء د اصلاح کولو طرز: د ډله ایزې املايي تصحیح او نورو املايي غلطیو فهرست کول.

ښوونکي د زده کوونکو املاء وې راټولوي، غلطۍ او سهوې یې د لارښود مطابق جمع بندي کوي او غلطۍ یې اصلاح کوي. دغه پړاو د زده کوونکو د بشپړ گډون او مشارکت په واسطه ترسره کیږي.

ښوونکي پرته له کوم نوم اخیستو څخه د هر یوه املاء گوري او څپر نه یې کوي یې. ستونزې په هرې املا کې په گوته کوي او مشکلات راباسي. په دې ترتیب سره د لومړني زده کوونکي املاء په لاس کې نیسي، د بل زده کوونکي په مرسته یادې شوې کلمې له مخې لیکي، په همدې ډول د دویم زده کوونکي او ورپسې درېم... او نورو زده کوونکو، املايي کار ارزوي. د هغو غلطۍ د نورو زده کوونکو په مرسته د تابلو پر مخ په صحیح بڼه لیکي. تکراري غلطۍ د یوې نښې په واسطه ورښودل کیږي.

همدارنگه د املاء د کار په آخر کې د ستونزو او غلطیو په شمېرلو سره زده کوونکي درجه بندي کیږي. په دې توگه د هغو د املاء دودۍ او پرمختگ اسانتیاوې رامنځته کیږي. یا خو زده کوونکي یو د بل کتابچې اخلي او په دقت سره یې املا وې گوري او غلطۍ یې په گوته کوي. بیا ښوونکي خپلې تجربې کاروي.

په څلورم پړاو کې: د لومړیتوبونو پر بنسټ د هغو ډول ډول تمرینونو څخه کار اخیستل، چې املايي پیدا شوې ستونزې له منځه وړي. د هغو تمرینونو څخه کار اخیستل، چې ډیرې املايي ستونزې حلوي لکه د تورو (حرف)، کلمو لیکنه، چې د مخه ورته اشاره وشوه. همدا ډول د کلمو، جملو جوړونه، چې وروسته به بحث پرې وشي، د زده کوونکو د لیکنې د مهارت په ودې پیاوړتیا او ځواکمنۍ کې مرسته کوي.

د کلمې جوړونې زده کړه:

کلمه جوړونه د فعالې لیکنې د پیل مرحله گڼل کیږي. د کلمو جوړولو په تمرین سره کولای شو زده کوونکي د کلمو د داخلي جوړښت سره آشنا کړو. د دې کلمو په آشنایي سره زده کوونکي کولای شي بهتره کلمې په املاء، جمله جوړونې کې په ښه او کامیاب ډول سره ولیکلای شي. د کلمو په جوړونه کې کولای شو د لاندې تمرین له ښې او طرز څخه گټه واخلو:

۱. د کلمو په جوړونه کې د تورو (حرفونو) رول:

الف: د داسې کلمو ویل او لیکل (ښار، گل، میوه، حیوان، غذا، رنگ، ښځینه نوم، نرینه نوم...)، چې په ځانگړي توري پیل یا ختم شي.

د کلمې لومړي توري	ښار	ونه او گل	میوه	حیوان	غذا	رنگ	ښځینه نوم	نرینه نوم
س	...	...	سنگله	سندا	سوکرک (جواری)	سور	سارا	سردار
ش	شبرغان	شفتال، گل	...	شرمین	شورومې شورا	...	شبنمه	شاپور
ب	بلخ	بادام ببری	...	...	مستي	بادامي	بنکه	بابر
آ	...	...	...	...	آشک	آبي	آپنه	ا
م	میدان ښار	...	مڼه	مېښه، ماهي	مکروني	مُشکي	مینه	...

کیدای شي ځوابونه په دې ډول وي: سمرقند، آلبالو، شیر برنج، آش، سوسن، سپین، باور، شرینه او داسې نور نومونه او کلمې راشي.

ب: د کلمو د سرچپه کولو تمرین: لکه: میز - زیم - انور - رونا - کش - شک - ناک - کان - راز - زار - کوچ - چوک...

۲. د صرفي کلمو د جوړونې ځانگړي تمرینونه:

الف: مفرد او جمع: کتاب - کتابونه - مور - میندې - پسه - پسونه - لیوه -

لیوان - میز - میزونه - سړی - سړي - ښځه - ښځې... او داسې نور.

ب: مختاړي او روستاړي: مختاړي (پیشوند) Prefix هغو تارو ته ویل کیږي، چې د

کلمې په سر پورې نښلي او یو نوی مشتق رامنځته کوي.

لکه: مه (نهې) مه کوه، مه خوره، مه کښینه، مه گوره...

نه (نفی)، نه ویني، نه پاڅیږي، نه خوري، نه ځي...

همدا ډول روستاړي لکه: بزگر - ، کرگر، زرگر فاعلي صفات دي.

نسبتي روستاړي لکه: کامه وال، څارنوال، بانډه وال چې یو نوم، قام، ځای،

زمان، جنس او داسې نورو ته نسبت ورکوي. دپته ورته نور صرفي روستاړي او

نور کلمه جوړونکي روستاړي تمرین کولای شي.

د جملو جوړونې زده کړه:

جمله جوړونه په زده کوونکو کې د فعالې لیکنې ځواکمني رامنځته کوي. په

دی مانا، چې لومړی له زده کړې وروسته له مخې لیکنه یا (رونویسي) بیا د

نیمه فعالې لیکنې زده کړه (املاء) او ورپسې بیا د فعالې لیکنې زده کړې یا

خلاقې مرحلې ته د زده کوونکو ځواکمني رسیږي. دغه مرحله چې د جملو

جوړونې په درس سره پیل کیږي، په حقیقت کې د انشاء لیکنې د درس د لړۍ

د پیلیدو مرحله هم ورسره شروع کیږي.

د انشاء د مهارت د ترلاسه کولو سره زده کوونکي کولای شي خپل پیامونه،

لیکنې خبرې تولید او فرضي او یا واقعي مخاطب ته یې وړاندې کړي. جمله

جوړونه په اصل کې د زده کوونکو چمتوالی د انشاء د درس لپاره گڼل شوی

دی، یا په بله وینا د انشاء د درس سریزه ورته وایي.

د جملو د ډولونو سره لکه: امري جمله، خبري جمله، پوښتنيزې جملې او تعجبي جملو سره آشنا کيږي. د جملو جوړولو په لړ کې زده کوونکي د ژبې د نورو برخو سره لکه: نومخري، نومونه، ستاینومونه... د جملې په جوړښت کې تجربه کوي او غیري مستقیم ډول د پښتو ژبې نحوي او گرامري توکي پیژني. په جمله جوړه ونې کې دوه اصله په پام کې نیول کیږي.

//الف: دجملې پیام باید، چې د مانا او هم دژبنيو حقایقو له پلوه سره صحیح او متناسب وي.

ب: د جملې نحوي جوړښت باید د پښتو ژبې د اصولو او جملې جوړونې له قواعدو سره سمون ولري.

له همدې کبله دلته د جملې جوړونې د تدریس او اهمیت په اړه د یو شمېر مطالعاتو او د مورنۍ ژبې او خارجي ژبوو د ماهرینو د تمرینونو د ټولگي یادونه کوو:

د جملې جوړونې د تمرینونو ډولونه:

د جملې جوړونې د زده کړې په اړه مختلف تمرینونه شته، چې له هغو څخه،
ځنې مهم یې عبارت دي له:

۱. شفاهي جمله جوړونه: مخکې له دې چې له زده کوونکو څخه وغواړو، چې
په لیکنې (مکتوبي) توګه جملې ولیکي یا جوړې کړي، باید په هغو کې په
شفاهي تمرینونو سره وړ ذهني، رواني چمتوالی او وړتیا رامنځته کړای شي.
هغه طریقه چې کولای شي په شفاهي جمله جوړونه کې ترې ګټه واخیستل
شي هغه عبارت دي له:

الف: د پوښتنې او ځواب یا سوال او ځواب کولو تمرین: دغه تمرین د پښتو
مطالبو پر اساس او یا هم د انځورونو، تصویرونو په مرسته ترسره کیږي. په دې
طریقه سره زده کوونکي هڅول کیږي، چې د ویل شوي متن یا د ښودلو شوو
انځورونو په اړه سوالونه پوښتنې مطرح کړي. او یا هم د ښوونکي پوښتنو ته وړ
ځوابونه ورکړي.

ب: دویم ځل جوړونه یا دوباره جوړونه: په دې تمرین کې د زده کوونکي څخه
غواړو، هغه جمله چې ویلې یې وي یا ښوونکي ورته ویلی وي، هغه دویم ځل
جوړوي یا یې دوباره سازی کوي، په خپله ژبه یې بیا جوړوي او وایي یې.
ج: په ورکړل شوو کلمو باندې جملې جوړول: په دې طریقه سره له زده
کوونکو څخه غوښتل کیږي، چې له ورکړ شوو کلمو څخه په شفاهي توګه
جملې جوړې کړي. ۳۱: ۷۰

۲. د جملې د سموالي تشخیص: په دې ډول تمرین سره د جملې صحت او
سقم پیژندل کیږي. زده کوونکو ته څو صحیح او غلطې جملې ورکول
کیږي، هغوی یې سمې او ناسمې جملې په نښه کوي، د ښې او مانا له مخې یې
ارزوي.

د ساري په توگه: گلالی مدرسي ته لاړ- مړوند کور ته ځي- اوبښ الوزي- نجار خبرې کول- ځي ته کور ته به- ولی راغلي دي... زه ځم.

۳. د جملې د کلماتو بدلون يا تغيړول: په دې تمرين سره زده کوونکي ليکل شوي جملې داسې بدلوي، چې په جمله کې ښوونکي د ځينو کلمو لاندې، خط ايستلی وي، زده کوونکي کولای شي د هغو کلمو پرځای نورې کلمې وليکي، چې په دې صورت کې د کلمې مانا بدليږي او هم نوې جمله جوړيږي. د زده کوونکو سويه لوړېږي. د ساري په توگه لاندې جملو ته پاملرنه وکړئ:

د تضاد په ډول: نن هوا ډيره سړه وه!- نن هوا ډيره گرمه وه!
راتلونکي زمانه: نن به کندهار ته لاړشم!- سبا به هرات ته لاړ شم

منفي: زما ناک خوښيږي!- زما ناک نه خوښيږي

پوښتنه: زما خپل ښار خوښ دي!- ستا خپل ښار خوښ دي؟

۴. د کلمو ډلگۍ جوړول: ددې تمرين په واسطه د کلمو تر منځ مانايي اړيکي موندل کيږي.

زده کوونکو ته د کلمو او گړنو دوه فهرسته ورکول کيږي. هغوی د کلمو او گړنو تر منځ مانايي او منطقي تناسب او اړيکي په گوته کوي د ساري په توگه:

الف: زه او زما دوست	تور دي - سمه اړيکه
ب: د هغه قلم	يو سفر لرو
ج: پغمان ښکلې	لري - ناسمه مانا يې
د: تور يالی باغ	دره لري
مانايي اړيکې سره پيدا، جمله ترې جوړه کړئ	
الف: افغانستان	راشه
ب: زموږ کره	سپوږشه
ج: په آس باندې	راشي؟

زموږ هيواد دى

د: ته به کله

* * * * *

بل تمرين:

دواړه لاړ شو.

الف: هغه پرون احمد

دې وکړه!

ب: زما برخه هم

ځې او کنه؟

ج: زه او ته به

ته نه ځې؟

د: ورشه خپل کار

څه کار دى؟

هـ: ته هم زما سره

هغه ته ورکړئ!

و: ولې خپل کور

ته گيله کړې وه.

ز: زما سره دې

۵. د جملې خالي ځايونه ډکول: په دې تمرين کې زده کوونکو ته يو شمېر جملې ورکول کيږي. هغوى د خپلې پوهې په کچه په جمله کې مناسبې کلمې په تشو يا خالي ځايونو کې ليکي او جملې بشپړيږي.

مثالونه:

- زرغونې څلور منۍ په..... کيښودې ← (له - کار - ميز - ته).
- اوږى..... کوره..... ته..... لاړه ← (باندي - له - ته - پوهنتون - به)
- ژمى د..... ضد..... دى، ځکه چې..... سره.... ← (وي، موسم، اوږي، هوا - راځى)
- سبزي له..... څخه ... لاسه ← (تر - کيږي - زراعت - يې - به)
- پلار مې..... يو..... له..... څخه راوړ. ← (څخه - بازار - راته - کتاب - له - سره)
- زه سبا پوهنتون..... ځم - (ته - ځو - خورم - نه)
- گل محمد..... سړى..... - (دي - به - دى - ښه)
- ته..... چيرته..... - (چېرې - نن - تللى - وې - دي - تلل)

۶. د گډوډو جملو سره اوډنه او منظم کول: په دې تمرین کې زده کوونکو ته غیرمنظمي جملې ورکول کیږي. هغوی یې د خپلې پوهې له مخې سره اوډنه ترسره کوي، سم او صحیح یې لیکي.

د ساري په توګه: (ولاړم - سره - د - ته - زه - پرون - ملګري - مدرسي - خپل) ناسمه بڼه.

- (زه، پرون، د خپل ملګري، سره، مدرسي، ته، ولاړم.) ناسمه بڼه
- سره - ماله - تا - پروسر - په - کال - غنم - کې - لو - و - لیدلي - سمه بڼه

- (.....)
- ولی - نه - خبرې - کوي؟ - خو - به - ستړی - یې - نه
- (.....)
- له - سره - درس - تا - به - لولم - و
- (.....)

۷. د جملو غزونه (ګسترش): په دې ډول تمرین کې ښوونکي یا زده کوونکي یوه جمله وایي بل زده کوونکي هغې جملې ته ادامه ورکوي، یا په بل عبارت ورکړ شوې لنډې جملې اوږدوي، په هغه باندې نورې جملې ورزیاتوي.

د ساري په توګه:

- ته کور ته ځې او زه
- ښوونکي درس ورکوي او زده کوونکي
- د بزې واینه خوښیږي، د زمري
- که خدای کول موږ به
- د پاکستان هوا توده او د افغانستان
- ښه خلک ښه کارونه کوي او بد

* * * * *

احمد راغی

احمد راغی چې درس ووايي.

احمد راغی چې درس ووايي، ډاکتر شي، چې خلکو ته خدمت وکړي،
احمد راغی چې درس ووايي، ډاکتر شي، چې خلکو ته خدمت وکړي، خدمت
کول خلکو ته ثواب لري، د دنیا او آخرت گټه پکې وي.

۸. په دې تمرین کې جملې لندېږي: د ښوونکي له خوا زده کوونکو ته کلمې او
جملې ورکول کېږي، هغوی دغه ورکړشوی جملې لندوي او په اختصاري بڼه
يې لیکي.

مثلاً:

- زمري او غمی دواړه زموږ کورته راغلل: (هغوی زموږ کور ته راغلل يا
هغوی راغلل).

- سپورت د روغتيا لپاره ډيره گټه لري، هر څوک بايد د خپلې روغتيا
خيال وساتي.

(سپورت د هر چا لپاره گټه لري).

۹. د انځور يا تصوير په مرسته جمله جوړونه: په دغه تمرین کې د کتاب له
انځورونو او يا هم له نورو انځورونو څخه گټه اخيستل کېږي. له زده کوونکو
څخه غوښتل کېږي، چې د تصوير له ليدلو څخه مناسبې جملې جوړي او
وليکي. مثلاً: د تصوير رنگ، ښکلا، ارزښت، قد- څيرې او نورو برخو په اړه
جملې لیکي.

۱۰. په جملو کې د يوې يا ډيرو کلمو وړاضافه کول: له زده کوونکو څخه
غوښتل کېږي، چې په ورکړ شوی جملې باندې يو کلمه ورزياته کړي مثلاً:
زه مڼه خورم. (سره) زه سره مڼه خورم.

يا: پلار مې مسجد ته ځي. (زه هم، د جمعې، په ورځ، ورسره، يم)
د جمعې په ورځ چې پلار مې مسجد ته ځي زه هم ورسره يم.

۱۱. د ساده جملو ترکیب: په دی تمرین کې دوه لنډ عبارتونه یا جملې زده کوونکو ته ورکول کېږي. له هغو څخه هیله کېږي، چې سره یوځای یې کړي. یعنی یوه جمله ترې جوړه کړی.

د ساري په توګه:

۱. هغه سپړی د گل مکی ورور دی ۲. هغه سپړی بزګر دی.

هغه بزګر سپړی د گل مکی ورور دی.

۱۲. د ورکړ شو کلمو څخه جملې جوړول: زده کوونکو ته هغه کلمې او عبارت ورکول کېږي، چې په درسي کتابونو، او ویل شوو مطالبو کې ویلې او ورسره آشنایي ولري. هغوی له ورکړ شوو کلمو څخه مناسبې جملې رغوي.

او یا هم هغوی ته انځورونه او تصویرونه ښودل کېږي، چې د هغو په لیدلو سره هر یو جملې جوړې کړي. او په لیکنې ښه یې وړاندې کړي. دغه تمرین له هغو دودیزو تمرینونو څخه دي چې په هر ټولګي کې په جمله جوړونې کې ترې کار اخیستل کېږي. مګر پام مو وي چې له (۱- څخه تر ۱۰) تمرین پورې د مخه له دې تمرین څخه کار وانخیستل شي او نه دغه تمرین وړاندې شي.

۱۳. د لیکنو (مکتوب) پوښتنو د ځوابونو په چوکات کې جمله جوړونه: دغه تمرین چې د نورو درسونو لکه ریاضي، تاریخ، علوم او نورو برخو په پیاوړتیا او تقوینې کې ډیر اغیزمن رول لري. په دی تمرین سره له زده کوونکو څخه په کتبي توګه سوالونه کېږي، هغوی یې د یوې جملې یا څو جملو په جوړولو سره وړ ځوابونه لیکي، په همدې ترتیب سره د نورو درسونو تعامل د جملې جوړونې له درس سره په ښه توګه ترسره کېږي.

د ليک په زده کړه کې د املاء اهميت

د ليک په زده کړه کې د املاء ليکل ډير ارزښت لري. څومره چې د ليک زده کړه مهمه ده هماغو مره املاء هم په ليک کې د پاملرنې وړ بريښي. په حقيقت کې د ليک او لوست صحيح بڼې املاء جوړوي. که چيرې په ليک کې املايي نيمگړتياوې موجودې وي، نو هغه ليک د املاء له اړخه عيب لرونکی دی. برسیره پردې چې نيمگړي به وي، انشايي خطاوي به ورسره مل وي. که چېرې املاء ته پاملرنه ونه شي او په ځيرتيا سره د مطالبو مفاهيم، بڼې د ټاکلي جوړښت له مخې چې توري يې په خپل ځای او غږ، ونه کارول شي، تيروتنې رامنځته کيږي. د انشاء په درک او پيام کې بدلون پېښيږي.

له همدې کبله په کار ده، چې د کلمو، جملو په ليکلو کې د تورو بڼې او غږونو ته لازمه توجه وشي، ناسمه املا يا غلطه املاء د بل د لوستلو او درک کولو په افاده کې ستونزې پېښوي. د کلمو، جملو او گړنو د مانا د بدلون سبب کيږي. که چيرې موږ د (نړۍ) کلمه د (نړۍ) په بڼه وليکو يا هم د (لرې) کلمه د (لري) په بڼه وليکو، نو مانا يې بدلون به رامنځته شي.

داسې ډيرې املايي تيروتنې په ليکنو کې مادي او معنوي زيانونه رامنځته کولای شي.

دليک په زده کړه کې املا ليکنه اساسي بنسټ د يوې بڼې انشاء جوړوي.

تل ذهني اوريز، ويز او ليده نيز انځورونه د املاء په مټ ترسيميږي.

لاندې کمزورتياوې د املاء په ليکنه کې نيمگړتياوې رامنځته کوي:

۱. د اوریدلو د حس کمزورتيا: لکه: په (ځاله - جاله) کلمو کې

۲. د اوریدلو د حافظې کمزورتيا: لکه: د کلمو په ځای کارونه؛

۳. د ليدنې د حافظې کمزورتيا: لکه: (حيله - هيله) کلمو کې

۴. قرينه ليکنه: لکه: په کتنه ؟

دديد
۵. سرچپه. ليکنه، لکه: په کتنه

۶. د څیر تیا نشتوالی. لکه: په کنډو - کندو

۷. فارسا لیکنه. لکه: رستم - رستم

کیدای شي چې نورې ژبنۍ، لهجوي، محلي، بیولوژيکي ستونزې د املاء په بدلولن او اهمیت کې اغیزې ولري.

د پښتو ژبې د املاء په برخه باید لاندې څرگندونو ته جدي پاملرنه وشي:

۱. څه شي چې لیکي باید د صحیح او سم تلفظ له مخې یې ولیکي، په هره ژبه کې شفاهي او لیکنې، د عوامو او صحیح تلفظ سره توپیر لري. مثلاً: په پښتو ژبه کې (هلک) لیکو او (الک) وایو یا په دري ژبه کې (آب) لیکل کیږي، مگر عوام یې (او) تلفظ کوي، په دی اړه باید توجه وشي.

۲. همدا ډول په املاء کې د گرامر (صرف، نحوی) اصول او قواعد لازمي شرط گڼل کیږي. ځینی جملې په شفاهي ژبه کې دومره لنډې شي، چې د یوې کلمې په بڼه لیکل شوي وي لکه (څیکۍ) چې باید د گرامر له مخې (څه یې کوې) په ډول ولیکل شي یا په دري ژبه کې (مچم) کلمه چې اصلي املايي بڼه یې (من چه میدانم) باید ولیکل شي.

۳. دوې بیلې کلمې باید سره ونه تړل شي. لکه (ټولسپري) - (لویکور) داسې ولیکل شي: (ټول سپري - لوی کور) او یا هم د دوو کلمو څخه چې یوه کلمه جوړه شوي وي، سره نه بیلوو لکه (ټولیمشر) چې یو ځای لیکل کیږي. بله کلمه (ټولواک) په څیر چې (ټول) له (واک) څخه بیل نه شي راتلای. یا هم د (بیلتانه) کلمه د جدایي په مانا داسې (بي له تانه) نه شو لیکلای.

۴. یوه کلمه د بلې کلمې په څیر باید ونه لیکل شي لکه: (پوښتنه) د تپوس په مانا (پښتنه) د پښتون مونه کلمه باید سره توپیر ولري. همدا ډول د (گود) او (گډ) توپیر سره وکړای شي. د کلمو په املاء کې باید د اشتباه او غلطیو مخه ونیول شي.

۵. په پښتو ژبه کې د نفی او نهی توري (نه - مه) له افعالو څخه بیل لیکل کیږي.

لکه: نه ځي، نه کوي، نه ویني - مه وایه - مه کوه - مه ځه - مه غواړه) مگر په (نشي، نشته، مکړه، ناځلي، نکړي) په کلمو کې زیاتره په متصل ډول لیکي.

۶. پښتو توري: په پښتو ژبه کې ځنی توري شته چې هغه بیا په فارسي او عربي کې نشته، د دغو تورو کارول او د کارولو ځای پیژندنه په پښتو املاء کې ډیر ضروري او د اهمیت وړ گڼل کیږي. د پښتو توري د دری ژبې په نسبت ورته خاصی زانگړنی ویلی شو، کله دغه ډول توري د اردو ژبو په لیک کې هم شته.

د (ښ) توري: دا توري په پښتو لهجو کې د (خ - ش) د تورو په څیر هم تلفظ کوي. دغه ډول درې توري مختلف غږونه چې د گړدودونو د اختلاف په وجه د ځینو لغتونو په تلفظ کې شته په لیک کې بیا دغه توپیر له منځه تللی، ټول یې یو ډول لیکي.

دغه توري لکه د (اوبښ، لوبښي، ښه) په کلمو کې گورو، چې څوک یې یو راز او څوک یې بل ډول تلفظ کوي. کومه کلمه چې یوازې د (خ) یا یوازې (ش) اواز لري، هلته دغه توري نه لیکل کیږي. لکه: (خته، خاوره - شگه - شولې) په همدې بنسټ باید (خندل) په (خ) او (شندل) په (ش) ولیکو او (ښندل) په (ښ) باید ولیکل شي، چې د دری واړو ماناوې سره وساتل شي.

د (ړ) توري: دا توري هم ځینې پښتانه لکه (ژ) او ځنې لکه (گ) ادا کوي، نو ځکه په هغو کلمو کې لیکلی کیږي. چې د لهجو د توپیر له کبله دوه اوازونه لري لکه (ړلی، لړ، کوړ) دغه توري هم په پښتو املاء کې د لهجې د اختلاف مخه نیولی ده او د لیک یوالی ساتي. کوم کلمات چې یوازې (گ) یا یوازې (ژ) آواز لري، هلته بیا دا توري نه لیکل کیږي، هماغه (گ) یا (ژ) لیکي، لکه: (مالگه - گوړه - ژبه - ژرنده).

د پښتو (څ) توری: ددې توري آواز د (ز) څخه یو څه دروند غونډی دی. په پښتو ځینو کلماتو کې شته لکه د (څه) چې دتللو امر دی، چې په پښتو (څ) سره لیکل کیږي.

که چیرې دا کلمه په (ز) سره ولیکل شي، نو بیا د مفرد متکلم نومخړی ترې جوړیږي. همدا ډول که د (ځوړ) کلمه په (ز) سره ولیکلو بیا (زوړ) د کلمې سره مشته کیږي، پخوا دا توري په پښتو رسم الخط کې ډیر کاریده، مگر اوس یې ځای (ز) نیولی دی، لکه د (زما- زمری- زوی...) کیدای شي، ددې توري ځای (ز) ونیسي. په دغو بدلونونو کې ډیر واضح توپیر نشته، فقط همدومره چې هر څوک پرې پوه شي او تر یو قانون لاندې راشي، دلته چې کومه قاعده یو څه د تطبیق وړ ده، هغه داده چې: کوم کلمات چې په فارسي ژبه کې په (ج) سره ویل کیږي، هغه په پښتو کې په (څ) سره باید ولیکل شي لکه: جواب- جای- ځای.... ځان، ځنگل، ځوان او داسې نورې کلمې. په هغو کلماتو کې یې هم لیکل اړین دي، چې که په (ز) ولیکل شي، نو له یو بل پښتو لغت سره التباس مومي لکه د (څړیدل- زړیدل) په کلمو کې.

د (څ) توری: دا هم یو پښتو توری دی، چې په عربي او فارسي کې نشته، تلفظ یې (س) ته ورژدې دی. او په ځینو لهجو کې یې د (س) توري پرځای کارول کیږي. که چیرې ددې پرځای (س) توري ولیکل شي، نو مانیز بدلون رامنځته کیږي، لکه: د (څټ- سټ- څوک- سوک) په کلمو سره بدلېږي.

همدا ډول د (ډ، ړ، ټ) دا درې توري هم په پښتو املا کې ډیر کارول کیږي، لازم دي، چې د دې تورو د کارولو ځای او سم تلفظ وپېژندل شي.

که چیرې یو لیکوال په لیکلو کې او ویونکی په وینا کې، (ټ) په (ت) او (ړ) په (ر) یا (ډ) په (د)، بدل کړي دا املاء او دغه تلفظ سم او صحیح نه گڼل کیږي. په ځینو کلماتو کې د مانا د توپیر لامل گرځي. لکه (وړ- ټول، ډار) چې په (ور- ټول، ډار) کلمو سره ونجون مومي او مانا یې بدلون پیدا کوي.

د (ن) توري: دا توري له (ن) څخه دروند ادا كيږي لكه: (منه، بن، تنی) يو شمېر د لرې پښتونخوا ليكوالو دغه توري د (نړ) په بڼه ليكلي دي، چې (ن، ړ) يې سره يوځای ليكلي دي. دغه ډول د (ن) توري ليكل ډيرې ستونزې رامنځته کوي لكه د (کونړ- نړول- نړيدل- نړی) او داسې نورو کلمو کې، دغه توري بايد د (ن) په شکل په بسيط ډول وليکل شي نه د (نړ) په بڼه چې د يو توري نوم دی.

د (و) توري: په پښتو املا کې ځېنې کلمې شته چې (و) پکې کارول كيږي، مگر ويل كيږي نه! لكه: د (غونډې- لونگی) په کلمو کې چې (و) پکې نيمگړی غونډې اداء كيږي، چې د مجهول (و) په نامه يادېږي. لكه: (لور) د طرف په مانا. همدا ډول (و) د معروف (و) څخه توپير لري او كله د يوه لغت مانا لكه: (لور) چې په معروف (و) د دختر په مانا دی او په مجهول ډول د طرف مانا پيدا کوي. همدغه ډول (سور)- (سور) يا (توره)- (توره) چې هر يو جلا لغتونه دي او بيلی ماناوې لري.

د (ی) توري: دا توري په پښتو ژبه کې په پنځه ډوله دی، چې نومونه يې دادي: (ملينه يا، معروفه يا مجهوله يا، تانيثي يا، ثقيله يا). بيلگې په دی کلمو کې: (سړی (مفرد)- سړي (جمع)- مستې- خولۍ- واخلى) ددغو ياگانو په بدلون سره كله يو لغت په بل لغت بدليږي او په ماناوو کې يې بدلون رامنځته كيږي. لكه: په دی کلمو کې: (مېنه، مينه، غړی، غړۍ- شړۍ، شړۍ- وينې، وينۍ). د همدې ياگانو په واسطه په پښتو گرامر کې، مفرد جمع، مذکر، مونث، فعل او نوم، غايب، مخاطب څرگنديږي.

که چيرې همدا ياگانې په ليکلو کې سره توپيرونه لري؛ نو (وړي) او (وړې) به يو ډول ليکو او (راځی، راځي- بنۍ- بنۍ) به په ليکلو کې يو ډول وي.

لنډه دا چې د پښتو ژبې په املا کې بايد د پښتو ټولنی ۱۳۲۱ هـ ش ۱۳۲۷ هـ ش او همدا ډول ۱۳۳۷ هـ ش نيټې پريکړې او هم د وروستيو کلونو د کوزی

پښتونخوا- د (بارېه گلی د سیمینار یا پښتو اکاډیمۍ پریکړې په پام ونيول شي. ددې په خاطر چې د پښتو املاء او لیک دود کې یو راز، تلفظ او ولیکل شي. په دې صورت کې به د الفاظو او کلمو یو راز لیکنه او لیکنی یوالی (وحدت) رامنځته شي.

د لهجو اختلاف باید په لیکنه کې داخل نه شي. سره ددې چې محمد گل خان مومند صمد خان اخکزی او ځینی نورو د پښتو ژبې د الفبا او املاء برخو په لیکنو کې سره بیل بیل سبکونه درلودل. ۳:۲۷

د ساري په توگه: (لمر، نمر، نور، میر مر) یا (خوله، خولی، خولې، خپله، خپلې)- همدا ډول (ژبه، جبه، زبه) د یوه لغت مختلف شکلونه دي، چې څوک یې یو ډول او څوک یې بل ډول وايي. که موږ دغه ډول بڼې په لیک کې ومنو، نو په لیک کې به هیڅکله لیکنی وحدت رامنځته نه شي. له یو ژبې څخه به د وخت په تیریدو سره گڼې ژبې جوړې شي.

د انشاء او د هغې د زده کړې طريقې

دانشاء تعريف: انشاء دايجاد، رامنځته کولو، خلق کولو، روزنې او پيل کولو ماناوې لري.

د انشاء د کلمې ننۍ کارونه په پښتو ژبه کې په لومړنۍ مانا سره د ايجادولو او خلق کولو ماناوې ښندي. کله چې وايو (د يو چا خبره او يا کلام انشاء کوو) مانايې هماغه د کلام ايجادول او رامنځته کول دي. د دري ژبې په کلاسيکو متونو کې د انشاء د کلمې انډول يا معادله کلمه (د بېرې) راوړل شوې ده.

دغه کلمه د منشي گوی، کتاب په مانا کارول شوی ده. د همدې ژبې په لرغونو متونو کې د همدې مفهوم د افادې لپاره دغه کلمه ډيره زياته استعمال شوې، چې برسیره پردې دا کلمه په لرغونو زمانو کې د (دبیرستان) په مانا چې د ماشومانو د ښوونځي (مکتب) مفهوم او مانا لري کارول شوې ده. دغه کلمه د شیخ عطار په تذکره الاولیا، د عروضی سمرقندي د (چهار مقاله) او د ابوالفضل بیهقي په تاریخ کې راغلې ده. په چهار مقاله کې داسې وایي ((دبیری صنعتی است مشتمل برقیاسات خطابی و بلاغي، منتفع در مخاطباتی که درمیان مردم است بر سبیل محاورت و مشاورت و مخاصمت)).

همدا ډول لکه څرنګه چې د مخه یادونه وشوه، انشاء د فعالې (خلاقې) لیکنې یو مرحله ده، چې په خپله د لیکلو د مهارت د زده کړې غاښې هدف هم دی. د لیکلو ټول مخکني پړاوونو له مخې لیکل کلمه جوړونه، جمله جوړونه او املاء دا ټول د یوې فعالې (خلاقې) لیکنې هغه لومړنۍ سريزه (پیل) دی، چې زده کوونکي ورته چمتو کوي.

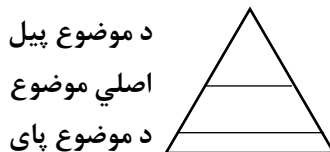
د ښوونځیو په برنامه کې د انشاء رول دادی، چې په لازمو وختونو کې زده کوونکو ته د ډول ډول (متنوع) مهارتونو زده کړه کوي، ددې لپاره چې فعاله لیکنه پرې وکړای شي. لکه توصیفی لیکنه، پېښې لیکنه، خاطرې لیکل او شخصي لیکونه (خطونه) او داسې نور. مګر د یو ښوونځي د زده کوونکي د

پوهې له سطحې سره سم همدغه څلور موخې کافي گڼل کېږي. د خلاقې
لیکنې نور ډولونه لکه: گزارش لیکنه- ژوند لیکنه (بیوگرافي)، یون لیکنه
(سفرنامې) اداري لیکنه- تړونونه، د جلسو بڼې، شکایتونه، نورې ادبي لیکنې؛
(نمایشنامې، فلمنامې، ادبي ټوټې، داستان) او داسې نورې لیکنې د لوړو زده
کړو په صورت کې کیدای شي، د لارښوونو په لړ کې زده کوونکي زده او
ولیکي.

د یو متن د لیکنې لپاره لازمي لارښوونې:

لومړۍ: د انشاء لیکلو یا ایجادولو موضوع باید واضح او روښانه وي.
دویم: انشاء باید له هره پلوه یو ښه پیل ولري.
درېم: په انشاء لیکنه کې باید کلمې تکراري را نه وړل شي.
څلورم: په جملو کې باید مفاهیم په تکراري ډول و نه کارول شي.
پنځم: د کلمو او جملو په کارولو سره باید اساسی یا بنسټیز مفاهیم افاده کړای
شي.
شپږم: په یو متن کې اساسي او اصلي موضوع ته داخلیدل باید په دقت او
مهارت سره وي.
اووم: په انشاء لیکنه کې باید تشبه، او نور ښکلايز صنعتونه چې متن ښکلی
کوي لازم بریښي.
اتم: انشاء باید یوه ښه خاتمه او پای ولري.
هېم: په انشاء لیکنه کې باید اصلي موخه ټاکلې یا مشخصه وي.
لسم: په انشاء لیکنه کې ژبني جوړښت او اصول باید په پام کې ونیول شي او
هم د جملو له پیچلتیاوو څخه ډډه وشي.

د انشاء لیکنې یو مثلث

د انشاء روشونه:

د انشاء د ایجادولو لپاره له لاندې طریقو او روشونو څخه گټه اخیستل کیږي،

البته د کښته سويې یا ټیټو ټولگیو لپاره:

- په چاپیریال کې د صحنو له کتلو، لیدلو څخه برداشت کول او انشاء رامنځته کول.
- له انځورونو څخه گټه اخیستل.
- د تربیتي فلمونو څخه اخیستنه.
- له مختلفو کیسو، حکایتونو څخه استفاده کول.
- له تیت او پرک یا پراگنده کلمو څخه انشاء لیکنه.
- د متن (شعر، نثر) په اړه تبصرې او انشاء لیکل ترسره کیدلی شي.

د ځینو نورو ژوندیو خاطرو او سرگذشتونو په اړه انشاء لکه:

- په لاره کې مو څه ولیدل.
- ستا د کور د حویلی یا سرای په باغچه کې کوم ډول میوه لرونکي او زینتي بوټي شته؟
- څه ډول موضوعات ستاسې د خوښې لامل کیږي؟ او ولې؟
- کومه پېښه مو که په خپل کلي او یا ښار کې لیدلې وي یو څه پرې ولیکي!
- د خپل کوچنیوالي د لوبو د سامان په هکله یو څه ولیکي!
- یه یو مهال کې کومې سندرې پر تاسو ډیره اغیزه کوله؟ او ولې؟
- د خپل ژوند یوه خوږه خاطره ولیکي؟

د انشاء ځينې روشونو ته پاملرنه وکړئ:

۱. دوديز يا سنتي روش: په دې روش کې ښوونکی يوه موضوع غوره کوي، زده کوونکي يې ليکي. وروسته بيا څو تنه زده کوونکي خپل ليکل شوي مطلب لولي. ښوونکي هغوی ته نمرې ورکوي او يا هم يو نيم زړخوړی ښوونکی د هغو کتابچې کورته وړي. د ملاحظه شد يا وکتل شو په ليکلو سره او يا هم د جزيي غلطيو د اصلاح په توگه چې دغه کتنه د ډير قناعت وړ نه شي کيدلی، روش کاروي. په دې صورت کې زده کوونکي د ليکنې کوچنۍ اړتياوې هم نه شي پوره کولای. دغه کمزورتياوې ډير دلايل لري، مگر يو له عمده دلايلو څخه همدغه د انشاء د زده کړې د دوديز يا سنتي روش حاکميت دی، چې په ښه توگه انشاء نه شي ليکلای. ۸۵:۷

۲. ليکني بېلگه يز (نمونه يي) روش: په نمونه يي روش سره چې د بل يا ښوونکي له بېلگې څخه زده کوونکي تقليد کوي، انشاء ليکي. په دې روش کې د زده کوونکي د خپل شوي تفکر څخه کار نه وي اخيستل شوی، يوازې له بېلگې څخه يې نقل کوي، له دې روش څخه زده کوونکی د ليکنې ډول (نوع) نه شي زده کولای. فقط يوازې تقليد کوي.

۳. د جملو ترکيبي روش: زده کوونکي جملې په ترکيبي توگه باندې ليکي، بيا له هغه څخه متن جوړوي مگر په يو واري ډول پېچلو موضوعاتو ته نه ورداخلېږي.

۴. د اړيکو روش: په دې ډول ليکنو کې د زده کوونکو مخاطب تل مور، پلار، او نور دوستان او نږدې کسان وي. چې په دې ډول ليکنو کې ساختگی او ترکيبي جملې او انشاء څرگندېږي. مثلاً زده کوونکي وايي: پلار مې له بازار څخه راغی. بل بيا وايي ورور مې له بازار څخه راغی، څيړونکي په دې باور دي، چې په دې بڼې جملې جوړول بايد په ټولگي کې اصلاح کړل شي؛ تر څو زده کوونکي په آگاهانه ډول يو څه وليکي، چې د هغوی مخاطب نور آشنایان، کليوال خلک،

اهل کسبه، کارگران او یا هم کلیوالي میرمنې وي، چې په دی لړ کې د زده کوونکو ذهنیت پراختیا ومومي.

۵. د نړۍ لید (جهان بینۍ) روش: په دی روش کې زده کوونکي د هغه څه یا مطلب په هکله لیکي، چې له هغه څخه بشپړ معلومات او خبرتیا ولري. په هغه انشاء کې د هغه نظر روښانه او څرگندوي، د خپل قضاوت له مخې یو څه ولیکي. مثلاً: ((زموږ ښار ډیر ښکلی دی)) په دې اړه خپل معلومات او قضاوت د عیني واقعیت پر بنسټ لیکي، چې دا روش ډیره اغیزمنتیا لري، ځکه انشاء لیکوونکي هغه څه لیکي، چې دی یې ویني او درک کړي یې وي.

۶. د انشاء (لیکنې) د پړاوونو روش: دا روش په دې نظر یې باور لري چې زده کوونکي باید د لیکنې او انشاء څخه باخبره وي. دغه خبرتیا یا آگاهی بیا لاندې درې پړاوونه لري:

۱. له انشاء څخه د مخه پړاو

۲. د انشاء پړاو

۳. د انشاء د ترتیب او تنظیم (ویرایش) پړاو

۱. له انشاء څخه دمخه پړاو: په دې پړاو کې زده کوونکي ځان چمتو کوي، چې څه ډول خپل کار تنظیم کړي. له کومه یې شروع کړي او سرچینې باید څه وي؟ څه شی ولیکي، ځان لیکنې ته آماده کوي.

۲. د انشاء پړاو: ښوونکی زده کوونکو ته د گډو، گروپي، خپل منځي سلا مشورو اجازه ورکوي، ورته وایي، چې په ازاد ډول سره بحث وکړي او یو څه ولیکي.

۳. ترتیب او تنظیم (ویرایش) پړاو: په دې مرحله کې زده کوونکي لغتونه، کلمې غوره کوي، جملې جوړوي، پراگرافونه ټاکي، د لیکوالۍ ټکي او نښې کاروي. د زده کوونکو لیکنې ستونزې څرگندېږي، ښوونکي لارښوونې کوي او ډیر تمرینونه ورته ورکوي لیدنې، کتنې په توصیفی او غیرې توصیفی انشاء

ليکنو کې مهم رول لري. زده کوونکي بايد موزيمونو، سير علمي، پارکونو او تاريخي ځايو ته يوړل شي، چې هغوی ته د ښه تفکر او تخيل زمينه برابره شي. هغوی ته د دقيقو ليدنو، کتنو او ښې مشاهدې عادت ورکړل شي، چې همدغه بيا د ښي ليکنې باعث کيدای شي. پرته له ليدنې او کتنې څخه ښه تخيل په انشاء ليکنه کې نه شي رامنځته کيدلی.

ليدنې، کتنې د ښه او معقول تخيل د روزنې لپاره شرايط برابرې. بايد زده کوونکي وهڅول شي، چې په دې برخه کې ښوونکي د ښې انشاء ليکنې لپاره د هغوی استعدادونو ته وده ورکړي، تر څو زده کوونکي له خپلو ليدنو کتنو څخه په خپله يو څه انشاء کړای شي.

د يوې انشاء ليکلو لپاره بايد لاندې ټکي په پام کې ونيول شي:

لکه دمخه مو چې ولوستل د انشاء لغوي مانا ايجاد دی. يعنې د يوه نوي شي رامنځته کولو ته انشاء وايي. په ادبي کړنه کې يو نوی فکر او نوی خيال په الفاظو سره څرگندول انشاء بلل کېږي. د ښو مناسبو کلماتو غوره کول او د الفاظو تاليف د انشاء مهمه برخه وي.

د انشاء ليکلو پيل په درې ډوله سره ترسره کيدای شي:

۱. بې سريزي (مقدمې) په اصلي مطلب پيل کول: ددې لارې ليکوالان اکثره اروپايي گڼل شوی دي. دوی بې له سريزې په اصلي مطلب پيل کوي. که چېرې مطلب لنډ وي او يا په زړه پورې وي، نو د مقدمې ليکنې ته څه اړتيا نشته.
۲. له اصلي مطلب او موضوع څخه دمخه يوه سريزه (مقدمه) ليکل: دغه يوه زړه پخوانی طريقه ده، چې ډيرو ليکوالانو کارولې ده او ځينې يې اوس هم په نظم او نثر کې کاروي. دې سريزې په پخوانيو ليکنو کې دومره دود درلود، چې په شخصي او رسمي مکاتيبو، فرمانونو کې هم ليدل کېږي.

ليکوالو او شاعرانو به پرته له سريزې څخه انشاء نه رامنځته کوله، خپله انشاء (کتاونه، ديوانونه) به يې په جالبو سريزو سره چې د لوستونکو پام وروگرځوي ښکلي کول. په مقدمه کې به يې اسباب او علل بيانيدل. کله به له اصل مضمون څخه سريزه اوږده شوه، مگر اوس که سريزه هم ليکي له پخوانيو سره توپير لري.

مقدمه بايد لنډه په زړه پورې او له اصلي موضوع سره نژدې اړيکې او مناسبت ولري، چې د لوستونکو د پاملرنې وړ وگرځي.

۳. په انشاء ليکنه کې درېمه طريقه داده، چې پرته له مقدمې څخه او همدا ډول مضمون او موضوع له سره هم نه پيلوي، بلکې د يوه داستان منځ يا پای (آخر) د پيل (شروع) لپاره غوره کوي. وروسته له نتيجه څخه د داستان متن ليکي. لومړی يې زړه وړونکې (جذابه) برخه را اخلي او بيا نوره کيسه تماموي. په دې طريقې سره نثر ليکنه ډيره تجربه او مهارت غواړي. که چېرې په ماهرانه توگه او په منطقي تناسب سره ونه ليکل شي، پايله (نتيجه) به يې ښه نه وي او اغيزې به يې لرې وي. ليکوال بايد موضوع تر ليکلو دمخه وټاکي او په دی وپوهيږي چې څه ليکم؟ د څه لپاره يې ليکم؟ او د چا لپاره يې ليکم؟ کله يو ډير څه د ليکوال په ذهن کې موجود وي. گډې ودی خبرې يا يو تن انځور يې په ذهن کې وي. ددې لپاره چې هغه په ښکلي بڼه ترسيم کړي بايد تر هر څه دمخه په هغه ځان ښه پوه کړي.

د همدې پوهې او ټاکلي هدف پر بنسټ کولای شي، نور هم پرې وپوهوي. د موضوع د حد او حدود له ټاکلو څخه وروسته دې په داسې طريقه خپل بيان او څرگندونې وکړي، چې په هغه کې د نورو د پوهولو خاطر په پام کې نيول شوی وي. د ترسيم او ادا طرز يې بې خونده نه وي، يعنې انشاء يې خوندوره او ښکلي وي.

د پوهې او ادب څېړونکو د ښې انشاء لپاره ځينې اصول او مقررات ټاکلي دي. چې په ليک او وينا کې بايد له هغو څخه پيروي وشي. هغه په لاندې توگه مطالعه کولای شو.

ښه انشاء:

د ښې انشاء لپاره الفت صاحب لاندې صفتونه په گوته کړي دي
وضاحت: د يوې ښې انشاء يو مهم صفت دادی، چې په ليک او وينا کې بايد هيڅ ډول ابهام، التباس او پېچلتيا نه وي. دا کار هلته کيدای شي، چې د کلماتو دلالت په خپله مانا باندې واضيخ او څرگند وي.

په جمله کې بايد ډير آدات، اړيکې او عوامل را نه وړل شي، نه پکې د نومخړو تشت او ډير تعدد وليدل شي. د جملو سبک بايد جلي وي. عبارات داسې سره اتصال او اړيکې ولري، چې هيڅ راز تعقيد او التباس پکې نه وي. معترضه جملې بايد ډيرې نه شي؟

صراحت: صراحت دادی، چې په انشاء کې د تاليف او ترکيب ضعف نه وي. الفاظ له موخې او مانا وو سره بشپړ تناسب ولري. د صراحت او وضاحت توپير دادی، چې هر صريح واضيخ وي، مگر هر واضيخ بيا صريح نه وي. د عوامو کلام واضيخ وي، مگر صريح نه وي. ځکه چې د ترکيب او تاليف ضعف پکې وي.

صراحت هغه وخت په کلام کې موندل کيږي، چې الفاظ فصيح وي. د بيان طرز داسې وي چې معاني يو په بل بار نه وي. هره معنا ځانته حيثيت ولري. د فصل او وصل مراعات په ښه ډول شوی وي. د عطف او استيناف ځايونه معلوم وي.

ضبط: ضبط په لغت کې (انتظام، قابو، پابندي) ته ويل کيږي. په اصطلاح کې ترتيب او تنظيم ته وايه شي.

ضبط څخه دلته مقصد دادی، چې په کلام کې زياتې او بې اړتيا برخې نه وي. د کلام د لنډوالي مراعات په ښه ډول شوی وي. تقديم او تاخير د څيرتيا له

مخې وي. د حذف () او اضمار په واسطه د کلام تمکين او متانت په ښه شان ساتل شوی وي.

طبیعت: په کلام کې له تکلف او تصنع څخه کار نه اخیستل: څرنگه چې په معنا کې فصاحت ښه دی، او تفحص (په تکلف سره - فصاحت ښوونه) ښه نه ده، ادبي صنعت هم باید په طبعي بڼې سره وکارول شي، نه په تصنعي ډول سره مقصد دا چې په انشاء کې به صنعت، ښکلا او رنگ اميزي په داسې ډول وي، چې هر چاته په طبعي ډول څرگنده شي، نه دا چې صنعت او ښکلا به پکې بیخي نه وي او ادبي رنگ به نه لري.

(۲). حذف: لري کول - د یو توري ایسته کول، غورځول.

اضمار: د ضمیر پتوالي یا پټول.

تمکین: دروندوالی - درناوی - مرتبه - غاړه ایښودنه - ځواک ورکونه

متانت: دروندوالی، سنجیده گی، د خیالاتو درست والی، مضبوط والی

د الفت صاحب د وينا پر اساس: د ادب گرانوالی هم په همدغسې دقيقو مراعاتو کې دی، چې سرې بايد د هر شي اندازه وساتي او د هنر باريکۍ په نظر کې ونيسي. ادبي ذوق ډير نازک مزاج لري، خوښونه يې (خوشحالتيا) گران کار دی.

د هنر خاوندان د عوامو په شان نه دي، چې يوازې په شنو او سرو رنگونو وغولېږي، هغوی کمال او جمال ته پاملرنه کوي.

سهولت: اسانتيا ته وايي. په انشاء کې د سهولت مراعات کول او په اسانه لار تلل په کار دي. اسانه لار پر ښودل او په گرانه لاره تلل ښه کار نه دی.

د انشاء ليکونکی بايد کوښښ وکړي، چې د ژبې اسانه او بې تکليفه لاره خپله کړي، په پېچومو، کنډو کېږو، لوړو، ژورو سر نه شي. ځينې بلغاء وويلي دي! پام کوئ چې په خپلو خطابو او ويناوو کې له ډيرو عميقو الفاظو ستونزمنو تعبيراتو نه، کار وانخيستل شي. د لفظ او معنا حس په اسانۍ کې ولټوئ او د لاس غوټه په خوله مه خلاصوئ.

انسجام: انسجام په لغت کې د اوبو جريان ته وايي. د بلغاوو په نظر هغه کلام منسجم دی چې لفظي او معنوي غوټې او پېچلتيا وې پکې نه وي، د اوبو په څير رواني ولري. د يوه او بل انشاء د روانۍ او انسجام له مخې سره توپير لري. هغه انشاء زړونو ته لاره پيدا کوي چې پورتنۍ ټکي پکې په نظر کې ونيول شي. عام مقبوليت همدا ډول انشاء پيدا کوي.

اتساق: په لغت کې ترتيبولو او منظم کولو ته وايي، د معانيو ټينگ اتصال، اړيکو او ارتباط ته (اتساق) وايي. که د کلام تناسب ښه وساتل شي، جملې يو له بل سره ښې و اوډل شي او بې ربطه نه وي، نو په انشاء کې دغه صفت پيدا کېږي او د انشاء ښکلا زياتېږي.

جزالت: په لغت کې: ښه والی، ستر توب، لويډو او د الفاظو محکم والي، د خبرو قضاوت او روانۍ ته وايي. په اصطلاح کې ښې ماناوې په مناسبو الفاظو سره ادا

کولو ته (جزالت) وايي. د مانا او مقصد د افاده کولو د پاره مختلفې لارې موجودې دي.

ځينې تعبيرات سپک او رکيک وي. ځينې ښه او مهذب وي. سړی کولای شي، چې يو مطلب په رکيک او ناوړه تعبير هم پوره اداء کړي، چې هيڅ خفاء او اشتباه پکې نه وي. مگر د ادب او قلم له ژبې سره دغه راز تعبيرات نه ښايي. اديب او ليکوال بايد ښه عبارات پيدا کړي او د معنا شرافت وساتي.

ساده گي: کوم صفتونه چې د ښې انشاء لپاره په کار دي، هغه دا لازمي، چې بايد ليکوال د ساده سبک پيروي وکړي. شعر او ادب دې د خلکو فکر او فهم ته نژدې کړي. په ساده ډول دې انشاء وليکي. د پخوا په څير دې ډير معنوي او لفظي ضايع بې توله نه کاروي چې، عالم لوستونکي يې له پوهيدو څخه عاجزوي، ښکلې انشاء هغه وي، چې پوهيدونکي وي، نه داسې چې د عوامو له سويې څخه پورته وي او يوازې يو څو تنه يې په انشاء وپوهيږي.

الفت صاحب په دې اړه ليکي: ((ځنې وايي هغه انشاء چې ډيرې قلقلي پکې وي او ډير جليل لري يعنی لکه رعدو برق، ځليدل او غريدل يې زيات وي د ليکونکي عجز او تصنع ښيي، دا راز هنر ښودنه دواعظانو کار دی، په شعر او ادب کې سادگي لوی صفت دی، نه کاکه توب او طمطراق، څومره چې د چا فکري او معنوي پانگه زياته وي، هغومره يې سبک ساده او روښانه وي. مغلق او پيچيده ليکل غالباً د ليکونکي له علمي او معنوي فقر څخه پيدا کيږي)) هغه څوک چې د عبارت په ډول او سينگار پسې گرځي او د لفاظۍ څخه کار اخلي هغوی خپل معنوي فقر په الفاظو کې پوښي. نو په لنډه سره ويلی شو، چې سادگي په کلام کې ښکلا زياتوي او سرچينه يې گڼل شوې ده.

په انشاء کې له گرامر څخه پيروي کول:

په انشاء کې بايد گرامري تيروتنې نه وي، کلمات، عبارت او جملې بايد د ژبې د قوانينو سره سم وکارول شي. په انشاء ليکنه کې هم د يو ليکوال په گرامري

کارونه کې اختلاف موجود دی، چې د پریکړو له مخې باید منل شوې بڼې وکارول شي. ځینې کلمې لکه (راډیو، موسیقي، موضوع...) د ځینو په لیک کې په مذکر ډول او د ځینو په لیک کې بیا د مؤنث په توګه ګڼل شوي دي.

همدا ډول چې مبتدا او خبر د تذکیر او تانیث له پلوه موافق نه وي، نو هلته د جملې په آخر کې څوک (دی) راوړي او څوک (ده) لیکي، لکه په دې جمله کې: دا دنیا د ځینو لپاره دوزخ دی، (ده) یو د جملې مبتداء ته اعتبار ورکوي او بل خبر ته.

حتی د یوه لیکوال په اثارو کې هم دواړه مختلف او مخالف صورتونه موندلی شو.

په ځینو داسې جملو کې: زرغونه ووژل شوه (ووژله شوه) - خبره ومنل شوه، (ومنله شوه) د لیکوالو په لیکنو کې یو ډول نه دي.

د اړونکو تورو په لحاظ هم ځینې اختلافي جملې شته، چې د ژبې د قوانینو له پلوه پریکړه (فیصله) غواړي. د ساري په توګه یو لیکي: (د پښتون په کور کې) او بل بیا لیکي: (د پښتانه په کاله کې) د یوه په لیک کې ګورو، چې: (وریجې یې پخ کړي دي)، (ډوډۍ یې پخ کړې ده) بل لیکي: (وریجې یې پخې کړې دي، ډوډۍ یې پخه کړې ده) په صرفي لحاظ هم د ځینو اختلافاتو لپاره منل شوي اصول باید په پام کې ونیول شي او سمه بڼه غوره کړای شي.

لکه (ونیوه، ونیسه، واوونښت، واوړید، بیولی دی، بوتللی دی...) ۲: ۲۸

همدارنګه د لغتونو په کارونه کې هم باید د پښتو خپل لغات راوړل شي. بې له اړتیا څخه پردۍ کلمې ونه کارول شي. موخه دا نه ده، چې لیک دې په سوچه پښتو کلمو ولیکل شي، ځکه چې دا کار په دایمي او ټولیزه توګه ممکن نه دی، که چیرې ممکن هم وي خو ګټور به تمام نه شي.

د پښتو له مړو او متروکو لغتونو څخه د پردۍ ژبې هغه لغتونه چې له ډیری زمانې څخه په پښتو ژبې کې کارول شوي وي، ډیر اسانه او په مانا یې عوام هم

پوهیږي، ښه دي نسبت هغو پښتو لغتونو ته چې یوازې په لرغونو متونو کې شتون لري او مانايې ټولو لوستونکو، اوريدونکو ته ستونزمنه وي. مگر د ځینو پر دیو لغتونو کارول هم لازم نه بریښي، چې مانا یې عوامونه معلومه نه وي، بلکې په خپله لیکوال هم د هغو د جمعې په اصولو نه پوهیږي او په پښتو ژبې کې غلطۍ رامنځته کوي او سپری پری تیروي. هغه پر دي لغتونه چې په پښتو کې کارول کیږي، که د جمع په ښه یې ولیکو باید د پښتو ژبې په قانون جمع کړای شي. مثلاً: عالم، عالمان، کتاب، کتابونه، درس، درسونه، درخت، درختي، زلف، زلفي، زورور، زورورو، غلطی، غلطۍ...

که چېرې دغه ډول لغتونه د پښتو ژبې په قانون جمع نه کړو او عربي لغتونه د عربي ژبې په قانون جمع کړو، نو ممکن دی، چې ډیرې غلطۍ رامنځته شي او یا هم کیدای شي، چې د ماناو بدلون پېښ کړي. لکه: په یو کتاب کې لیکل شوي دي چې:

(د پتی خزانی د نثر جملې وړې دي او (عواطف هم پکې لږ شوی دي) په دې عبارت کې د لیکونکي موخه (عطفونه) دي چې، عربي جمع یې (عطف، عطفه) راځي او عواطف د عاطفې جمع ده.

په انشاء کې د فعلونو کارونه: په پښتو ژبه کې ځنې فعلونه شته، چې په بسیط او مرکب ډول دواړو ښو کارول کیږي. لکه: ښکاره کول (څرگندول) - پیدا کول (موندل) - ښه کول (تبیتیدل) په داسې مصدرونو کې لکه: کښېناستل، کښېناستیدل لومړی صورت د افعالو د اشتقاق لپاره بهتر دی. د افعالو ډیر تکرار هم د نورو کلمو د تکرار په څیر انشاء یې خونده کوي.

په انشاء کې منطق او استدلال: په انشاء کې باید د منطق او استدلال ځواک (قوت) شتون ولري. په همدې ځواک سره د انشاء متانت او معقولیت وساتل شي، مگر په ادبي او شاعرانه مضامینو کې استدلال او منطق هم باید شاعرانه ښه ولري.

ایجادونکي باید د ځای (محل او مقام) سره سم مناسب دلیل پیدا کړي، که چېرې څوک شاعرانه او ادبي مضامین په ملایي منطق او ځانگړي علمي استدلال تحلیل او وړاندې کړي نو هغه ده، چې د ادب دنگه مانی به یې نړولې وي.

آهنگ: په انشاء کې د آهنگ مراعات کول هم اړین بریښي، ځینې توري او کلمات شته، چې د اوریدلو (سماع) له پلوه بې خونده وي او د کلام لفظي او صوتي خوند او آهنگ له منځه وړي.

د یوه ښه لیکوال هنر به دا وي، چې د کلماتو په غوره والي او تألیف کې د روانۍ او ښه آهنگ لحاظ وساتل شي.

د لفظ او مانا تول يا (تلل): لکه لیکوونکي سره باید یوه حساسه (تله) موجوده وي، چې د لفظ او مانا تول په ښه ډول وکړي، او خبره یې په کنډه برابره وي، یعنی لفظ او مانا باید مساوي وي.

په کلام کې د برابروالي (مساوات) خاطر په پام کې نیول شوی وي. مثلاً یو تن لیکلي دي چې:

(خلکو پخوانی ملا له ملا یې څخه وویست) دلته د (ملایي) کلمه دومره ښه نه ده، لکه چې د (امامت) کلمه مناسبه ده. (ملایي) که څه هم د ځینو په محاوره کې د (امامت) مانا لري، مگر په اصل کې د (امي) په مقابل کې کارول کیږي. خلک کولای شي چې یو (ملا) له (امامت) څخه لرې کړي، مگر له (ملایي) څخه یې (په هغه اصلي معنې) نه شي ایستلی. په یوه جمله کې زایده کلمه چې په لرې کولو یې مانا ته زیان نه رسیږي د انشاء ارزښت کموي. یوه لیکوال په یوه ځای کې لیکلی وو: (رسم گذشت شروع شو او مونږ یې د تیریدلو ننداره کوله).

دلته د تیریدو کلمه هماغسې ده لکه چې څوک دلیلة القدر شپه ووايي. یا لکه:

نه پوهېږم چیرته مې په کوم کتاب کې ولیدل: (مونږ ددې حقیقت له پیژندلو سره نا آشناوو) په دغسې ځایونو کې باید همدومره وویل شي: (مونږ له دې حقیقت سره نا

آشنا وو) یا مونږ دغه حقیقت نه پیژانده - دا حقیقت مونږ ته معلوم نه و.

په *املا* کې د مضمون *رانبکون*: په انشاء کې لیکوال باید په داسې ډول سره خپله انشاء پیل کړي چې د ښکلو جملو او الفاظو په لیکلو سره د لوستونکي مینه د هغه مضمون له لوستلو سره زیاته کړي او د ښو کلماتو د رانبکون په وجه لوستونکي تر پایه د ځان سره بیایي، لوستل نه قطع کوي او زیاته تلوسه یې د هغه مضمون پایلې او نتیجې ته وي.

د *لیکوال عقیده*: په انشاء کې د لیکوال عقیده او نظریه د اهمیت وړ ګڼل کیږي. څه چې لیکي هغه باید د هغه د زړه او ضمیر اواز وي او ټینګه عقیده پرې ولري. یو لیکوال هغه وخت نور خلک د خپلو افکارو او احساساتو تر اغیزې لاندې راوستلی شي، چې دی په خپله د عقیدې او ایمان څښتن وي، په لیک کې یې صمیمیت او صداقت موجود وي.

هغه څه چې د زړه له پاسه له یوه ساړه زړه څخه راوړي او لیکوال پرې خپله باوري نه وي، د یوه بې روحه جسد مثال لري. که هر څومره ښکلی وي د چا ورسره مینه او علاقه نه پیدا کیږي. د انشاء ژوند او مرګ په همدې (باور) پورې تړلی وي. ژوندی اثر هماغه دی چې د ایمان او عقیدې څرګندوي وکړي.

د انشاء نظم او اوډنه:

په انشاء کې اوډنه او ترتیب ستر ارزښت لري. لیکوال باید یوه موضوع په داسې نظم او ترتیب پای ته ورسوي، چې د مضمون لړۍ یې نظمه او بې اوډنې نه وي. د تألیف مانا هماغه ده، چې د موضوعاتو او مطالبو تر منځ مناسبت او اړیکې شتون ولري. هغه افکار چې ګډوډ لیکل شوي او یو له بله سره اړیکه ونه

لري، هغه د تاليف ارزښت نه لري او هم د يوې ښې انشاء سم مفهوم نه شي موندلای.

هغه ترتيب او نظم چې ناظران يې د لفظ په اعتبار په يوه منظوم کلام کې ساتي؛ د انشاء ليکونکي يې بايد په نثر کې د مانا او مضمون له پلوه وساتي. د مطالبو تر منځ اړيکې په پام کې ولري، او يوه خبره له بلې سره اړخ ولگوي، يو مطلب له بل سره نا اشنا او بې علاقې نه وي.

نوبت (/ابتکار): په انشاء کې د نوبت موضوع تل مطرح وي. نوی فکر او نوی مضمون پیدا کول یا په نوي طرز سره يوه موضوع انشاء کول د ليکوال په ابتکاري ځواک پورې اړوندېږي. هغه شاعر او ليکوال چې په نوی طرز سره موضوعات ليکي خپل فکر او نظر لوستونکو او اوریدونکو ته نوی ښيي او هغوی يې نوی تخليق یا ایجاد گڼي، چې همدې انشاء ته تخليق هم وايي. د همدې نوبت په وسيله له خپلو لیدنو، کتنو څخه نوي فکرونه پیدا کوي او له عادي پېښو نه فوق العاده پایلې ترلاسه کوي.

که چیرې په چا کې دغه ځواک نه وي، هغه نوی ماناوې نه شي خلق کولی، نو هغه ليکوال ته بیا مقلد او نقال ویل کېږي. نوبت د انشاء معنوي برخه ده او په معاني پورې اړه لري. یو نوی لفظ، نوی ترکیب یا نوی استعاره، تشبه د نوي فکر او نوي مضمون ځای نه شي نیولی، همدغه وجه ده چې نوی فکر او نوی مضمون ته بکر ویل کېږي.

تخیل: دغه ځواک د نوبت تومنه بلل کېږي، څومره چې د یوه ليکوال تخیل پیاوړی وي، هغومره يې د ابتکار ځواک غښتلی او زیات وي. د همدې ځواک په مرسته سړی هغه څه په خپل تصور کې اخیستلای او مجسم کولای شي، چې په سترگو يې نه وي لیدلي او نه يې په غوږو اوریدلي وي، کله چې د تخیلی قوت سره عقل هم مل شي، نو داسې ادبي آثار ترینه پیدا شي، چې زمانه يې

نه شي محوه کولای. وایي چې: د شعر او ادب نړۍ یوه خیالي نړۍ ده، او تل په خیال ودانه وي. د همدغه خیال په مرسته لوړ فکرونه رامنځته کولای شي. شاعرانه تخیل هغه خواږه خوندور خوبونه نه دي، چې یو شاعر او لیکوال یې په وینښه ویني او نور یې په خوب کې هم نه شي لیدلای. دوق: د ادب ګرڼه هغه ځواک دی، چې د لطف او ښکلا ادراک کوي، دغه قوه په انسانانو کې په توپیر سره شتون لري او هم ورته اړوي. څرنگه چې د خولې په وسیله د خواږي څیزونو خوند معلومېږي، همدا ډول دغه ځواک د کلام خوند او ښیځنې معلوموي.

د فن او صنعت خاوندان د دې قوت په واسطه په خپلو هنري ایجاداتو او آثارو کې زیبا یي او ښکلا پیدا کوي. تر ټولو ښه هنر بیا هماغه وي، چې له سلیم ذوق څخه پکې کار اخیستل شوی وي. رسامي، نقاشي، معماري، موسیقي، شعر او ادب د انسان د ښه ذوق په مرسته پرمختګ کوي. همدا راز په نړۍ کې ښکلا او ښایست زیاتوي. په شعر او ادب کې ځینې داسې ښیځنې او عیبونه شته، چې یوازې د ښه ذوق په مرسته معلومېږي. پرته له سلیم ذوق څخه بل معیار نه لري. همدغه لامل دی چې ادبي پوهه په زده کړه او ډیر تعلیم نه ترلاسه کیږي. ذوقی برخه د ذوق لارښونه غواړي.

حافظه: هغه څه چې انسان یې احساس او ادراک وکړي، نو بیا یې حافظه ځان سره ساتي. د اړتیا په وخت کې بیرته انسان ته وریادوي، نو ځکه دې قوې ته حافظه یا ډاګره وایي. دا قوه په انشاء لیکلو کې د لیکوال سره ډیره مرسته کوي. یعنی د انشاء مواد، همدا ځواک برابر وي. که دا قوه نه وي، نو څوک له خپلو لیدنو، کتنو څخه معنوی ګټه نه شي اخیستلای او د پوهې پانګه به یې ضایع کیږي.

حافظه تل ځیرتیا (دقت) ته اړتیا لري. څومره چې د یوه لیکوال حافظه د یوې موضوع جزئیات په ډېر دقت سره ثبت کړي، هغومره یې په لیک او انشاء کې د هغې موضوع بشپړ او دقیق انځور موجود وي.

څرنگه چې د یوه رسام پوره مهارت دادی، چې یوه منظره په خپل رسم کې هماغسې وښيي، چې ډیر واړه او کوچني څیزونه او جزئیات په پام کې نیول شوي وي، د باریک بینۍ برخه زیاته وي، د یوه لیکوال هنر هم په دې کې دی، چې خپلې لیدنې، کتنې یې په پوره ډول او پوره ځیرتیا سره په خپل لیک او یا انځور کې ځای کړي وي، په حافظه کې یې دقت موجود وي.

د شخص برداشت او احساس د لیدنو او کتنو څخه توپیر لري. هنرمند چې څه اوري، ویني او پری پوه شي، نو اغیز پرې کیږي، په حال کې یې بدلون راځي، خپه کیدل، خوښي، او تعجب کوي. د همدغه اثر پایله وي چې کتلي، اوریدلی یې وي. څومره چې یو لیکوال له یوه اثر یا پېښې څخه غمجن شي، هغومره نور هم غمجن کولای شي. په هغه اندازه چې دی خوښ او حیران شي په هماغه کچه په نورو انسانانو کې هم تعجب او خوښي پیدا کولای شي. همدا وجه ده، چې شاعر او لیکوال تر نورو عادي خلکو ډیر حساس وي. په ډیر لږ څیز خوشحاله او خپه کیږي او د تعجب برخه یې هم زیاته وي.

ذکاء: چې ذهن هم ورته وایي د انسان استعداد دی، چې د علومو او معانیو ادراک کوي. د لیکوال باید دغه برخه هم نیمگړې نه وي. ددې په وسیله باید له علومو او معارف څخه ښه برخه موندلې وي. دغه ډول معنوي ځواک او استعدادونه چې په یوه لیکوال کې شتون ولري او ښه کار ورڅخه واخلي، د هغه لیک او انشاء په انساني افکارو او احساساتو ډیره اغیزه کوي، د یوه ملت په زړه او دماغ حاکمیت مومي.

دغه ډول کسان هماغه خلک دي، چې له مړينې وروسته هم د دوي معنوي واکمني او نفوذ په انساني ټولنو کې تر پيريو پورې پاتې کېږي او اثر يې نه محوه کېږي.

په انشاء کې د ليکوال شخصيت:

په انشاء ليکنه کې د ليکوال اهلېت، شخصيت او مېړانه ډېره اغيزه لري. هغه ليکوال چې ځانته په درنده سترگه گوري او ځان ورته کوچنی نه ايسي، هغه خپل مسؤليت او دنده د ليکوال په توگه ښه پيژني او د ټولنې په وړاندې ورته خپله وظيفه ډېره درنه معلومېږي. د همدغه احساس پر بنسټ هغه د ناپوهانو له نيوکې او ملامتيا څخه نه ويرېږي، په ډاگه د ټولنې عيबونه او ښيگڼې پخپلو انشاوو کې څرگندوي.

د ليکوالو همدغه لوړتيا او شهرت د ذکر شوو صفتونو له کبله په ټولنه کې خوندي کېږي.

همدا لوړ شخصيت دی، چې د هغه په انشاء کې خپل عظمت او جلال ښيي او په خلکو کې ځای نيسي.

د ادبي آثارو مطالعه: که چېرې غواړو چې انشاء مو پياوړی او تقرير مو پرته له ځنډ څخه وي، نو بايد دې چې د نړۍ د لويو ليکوالانو آثار مطالعه کړو. دغه مطالعه د زده کوونکو لپاره ډيره گټوره ده. ځکه چې ښه انشاء او د ادب ښيگڼې څوک چا ته په درس او تعليم نه شي ښودلې، دا پوهه تر ډېره بريده د ادبي آثارو په لوستلو او مطالعه کولو سره ترلاسه کېږي.

سړی بايد د نظم او نثر ادبي متون په ځيرتيا سره ولولي، د همدې مطالعې په وسيله د ادب په باريکيو، رمزونو او ذوقي کيفيتونو ځان پوه کړي. دا پوهه د ادبي اصولو او قوانينو په زده کړه نه حاصلېږي.

دا زده کړه بايد داسې نه وي، چې ليکوال يې له يو بل څخه راواخلي او خپله انشاء يې وگڼي. د انشاء معنا داده چې نقل او غلا به نه وي. د ادبي آثارو مطالعه

لکه غذا داسې رول لوبوی، له همدې انرژۍ څخه لیکوال تغذیه کیږي، قوت اخلي، د شننو او تحلیل په نتیجه کې معنوي ځواک پیدا کیږي، چې د همدې معنوي ځواک په مرسته لیکوال فکر کوي له هغې څخه نوي او تازه فکرونه را پیدا کیږي، په ذهن کې د نوي انشاء لپاره مواد رامنځته کیږي.

د فکر/ازادي: په انشاء کې د فکر ازادي مهم توکې گڼل کیږي. څومره چې یو لیکوال یا شاعر ازاد فکر کولی شي او له ذهني اسارت څخه خلاص وي، په هماغه کچه یې انشاء پیاوړې، له تقلید او ابتذال څخه خوندي پاتې کیږي. څوک چې مقید او محتاط روزل شوی وي، د هغه په انشاء کې ازاد خیال او تصور نه موندل کیږي. په انشاء کې باید حریت، شهامت شتون ولري. د لیکوالۍ او ښې انشاء لپاره باید د پرمختیا، دیموکراسۍ چاپېریال برابر وي. د فکر او عقل سترگې نه وي تړلې. د ژبې قلم او عقیدې ازادي موجوده وي.

د انشاء لیکنې ستونزې:

۱. د ټولنې څخه لږه پېژندنه: مثلاً یو کوچنی چې د سفر په هکله پېژن او معلومات ونه لري، نه شي کولای یو څه ولیکي.

۲. د خپلو افکارو په سازمان ورکولو کې کمزورتیا: ځنی زده کوونکي په دي قادر نه وي چې خپل پیام په صحیح توګه طبقه بندي کړي. د لیکنې پراګرافونه سره منظم نه شي تړلی او په یو مطلب لیکلو کې د ګډوډۍ او پراګندګۍ سره مخ کیږي. ددې لپاره چې دغه ستونزه له منځه لاړه شي، ځانګړي انفرادي تمرینونه ورته په کار دي چې ترسره شي.

۳. د افکارو په بدلون کې کمزورتیا: دغه ډول زده کوونکي په دي قادر نه وي، چې په خپله لیکنه کې د لیکنې اصول او قواعد مراعات کړي. بشپړ مفاهیم او ګرڼې په دې اړه نه لري. چې علت یې د مطالعې نشتوالي دی. نه شي کولای چې لازمي وړ کلمې په خپل ځای کې وکاروی او یو څه ولیکي.

۴. گرامري او ليکوالۍ غلطۍ: د زده کوونکو په ليکنو کې گرامري سهوې او خطاوې شتون لري:

مثلاً: گرامري اصول او د جملو جوړښت په پام کې نه نيسي. ليک نښې پر ځای نه کاروي يا په هغو باندې چې سمې يې وليکي قادر نه وي. لازمي کلمې حذفوي، غيرې ضروري کلمې ورزياتوي، د فعل او فاعل مطابقت نه مراعاتوي. زمان او مکان په جملو او همدارنگه جملې سره نه هم آهنگه کوي. په متن کې حتی رسم الخط او د سمو ليکلو نښې په پام کې نه نيسي، دا ځکه چې په يادوشوو برخو کې د زده کوونکو پوهه او زده کړه لږه وي، د نښې سمې انشاء ليکنی لپاره يې پوهه نا بشپړه وي.

د پورتنیو ستونزو د حل لپاره د ښوونکي له خوا زده کوونکو ته بايد زمينې برابرې شي چې د شته او چاپېريال له اېزارو څخه په عملي توگه له تمرينونو څخه گټه واخلي او دغه تمرينونه بايد په انفرادي او گروپي شکل د نښې انشاء د وړتيا پيدا کولو په خاطر ترسره شي.

د څلورم څپرکي لنډيز

د ژبې د زده کړې له پاره څلورم مهارت لیکل یا نوښته کول دي. هره ژبه د ځانته قرار دادي سمبولونو او نښو لرونکي وي يعنی ځانته الفبا لري. هره نښه د يوه انځو په بڼه د يو ټاکلي غږ لپاره منل شوی وي. دغه صوتي واحدونه چې په ساده او ترکیبی بڼه لیکل کېږي. دا کوچني واحدونه کلمی څرگندوی د شکلونو له ترکیب څخه يې جملې عبارتونه جوړېږي.

دغه د لیکلو مهارت په اسانه توگه په ښوونځي کې زده کېږي. لومړی د الفبا توري په ترتیب سره له ساده شکل څخه شروع کېږي. ښوونکي يې په تخته لیکي په شاگردانو يې تکراروی. د تورو تلفظ او مخرجونو په ډله ايزه او انفرادي ډول ورباندی تکرار وی. ښوونکی له یوی ورځې څخه بلې ورځې ته د ماشومانو یا زده کوونکو ودې ته پراختیا ورکوي. پرېږدی چې ماشوم يې په هر لاس لیکنه کوي، اختیار لري، باید مجبور نه شی چې په دغه یا هغه لاس يې ولیکه. د خط لیکنه باید يوه تدریجی پروسه وي. کیدای شی په میاشت او ونی او یا هم په یو کال کې زده کړای شی. په لیکلو کې دې د ارواپوهانو نظریات په پام کې ونیول شي. پیداگوژیکي مهارتونه دي ښوونکي په پام کې ونیسي. ښوونکی دې د شاگردانو خطونه له هره پلوه ارزيايي کړي. په لیکلو کې دي د رسم الخط او لیک وړاندیزونه په نظر کې ولري.

هر توری په خپل نامه سره وربښودل کېږي. د تورو ازمايل شوی طریقی يعنی جوړښتی، تحلیلي، گډوله، طریقو څخه چی د کل او جز په بڼه ښوونکی تدریس کوي.

د ژبې د زده کړې لپاره هغه اصول چې منل شوي لومړي له معلوم څخه مجهول ته-له اسان څخه و مشکل ته-له مشخص (محسوس څخه پټی (مخفی) ته-د تضاد، ورته والی (تشابه) اصل کارول اړین دي. په عمومي توګه د لیکلو د مهارت له پاره باید هغه فعالیتونه وکارول شي چې ورته ټاکل شوی دی. مثلاً: خانه خالي یا تش ځایونه ډکول، ګډې وډې کلمي او حرفونه سره ترتیبول-د یو شی له لیدو څخه او یا هم د مور، وطن، کار په باره کې یو مطلب لیکل... او داسې نور عملی فعالیتونه ترسره کول اړین دي. د املاء د لیکلو اصول او هدف په پام کې نیول. املا په لغت کې (مهلت ورکولو-ډکولو) ته وايي. د املاء ارزښت او اهمیت ته پاملرنه وشي. د انشاء د زده کړې طریقې: د یوه متن لپاره لازمی لارښوونې باید عملی کړای شي. د انشاء لیکنی یو مثلث او د انشاء روشونه له پامه و نه غورځول شي. په انشاء کې له ګرامرې، صرفي او نحوي برخو څخه د ټاکل شوو اصولو سره سم لارښوونه ترسره شي.

د څلورم څپر کې پوښتنې

۱. ښوونکی باید د الفبا توري يا د ليک سمبولونه څه ډول تدریس کړي؟ څو تنه پرې بحث وکړئ.
۲. د ارواپوهانو له نظره د ليک په ښودنه او پياوړتيا کې بايد کوم ټکي په نظر کې ونيول شي؟
۳. د ليک يا خط د ارزيايۍ په وخت کې ښوونکي بايد کوم د هڅونې (تشويق) ټکي په پام کې ونيسي؟
۴. د ژبې زده کړه په کومو درې پړاوونو کې ترسره کيږي؟ په درېيم پړاو يې درې تنه خپل نظر څرگند کړئ.
۵. د املاء د زده کړې د روش څلور پړاوونه کوم دي؟ په لنډه توگه يې ووايست.
۶. د کومو اصولو په پام کې نيولو سره ژبه ښه زده کيږي؟ هر تن دې يو اصل په گوته کړي.
۷. غيرې فعاله ليکنه کومې ليکنې ته ويل شوې ده؟
۸. له درسي کتابونو څخه بهر په سلو کې بايد څو کلمې وکارول شي؟
۹. د املاء د اصلاح کولو طريقه تشریح کړئ.
۱۰. اوږۍ کور ... ځي. (باندې، ته، را) تش ځای په مناسبه کلمه ډک کړئ.
۱۱. زه سبا پوهنتون... ځم (ځو، خورم، نه، ته) مناسبه کلمه ذکر کړئ؟
۱۲. کومې کمزورتياوې د املاء په ليکنه کې نيمگړتياوې رامنځته کوي؟
۱۳. د پښتو په کومو تورو کې لهجوي اختلاف او يووالی رامنځته کيدلی شي؟
۱۴. د پنځه ډوله (ی) گانو شکلونه د يو يو مثال په راوړلو سره وښايست.

۱۵. په انشاء ليکنه کې کوم روشونه کارول کېږي؟ خو تنه دې يو يو روش تشرېح کړي.
۱۶. د انشاء لغوي مانا څه ده؟ د بې مقدمې انشاء لیکوونکي څوک بلل شوی دي.
۱۷. د بڼې انشاء ليکنې لپاره الفت استاد کوم صفتونه ذکر کړي دي؟
۱۸. په انشاء کې رابښکون، د لیکوال عقیده څه مانا او تفسیر لرلی شي؟
۱۹. ادبي پوهه په ډیر تعلیم سره نه حاصلېږي. ذوقی برخه د (...) لارښوونه غواړي.
۲۰. په انشاء ليکنه کې د فکر په ازادۍ او اهمیت باندې په وار سره بحث وکړئ. او د انشاء ستونزې په گوته کړئ.

پنځم څپرکي

په زده کړه کې د سمعي او بصري توکو اهمیت

پیلیزه:

- په زده کړه کې د سمعي او بصري توکو اهمیت، کارونه او اړوندې لارې چارې په ګوته شوي دي. په زده کړه او یادونه کې د حواسو رول او اغیزې پېژندل کېږي.
- د زده کړې د اغیزمنتیا له پلوه درسي مواد او وسایل په پنځو ډولونو ویشل شوي دي. هغه به لوستونکي زده کوونکي وپېژني.
- د یو ادبي اثر په اړه د پام وړ ټکي او لارښوونې، منځپانګه، ډولونه او د هغو د تدریس لارې، چارې پېژندل کېږي. د ادبیاتو محتوا، ډولونه او د هغو د تدریس په اړه معلومات وړاندې کېږي.
- د ادبیاتو بڼې، د منځپانګې له پلوه د کیسو د موضوعاتو په اړه څرګندوي چې، د لوستونکو د تفریح، فکري لوړتیا، اخلاقي او مذهبي معلوماتو د زیاتوالي لامل ګرځي، تشریح شوي دي.
- د موزون کلام یا د شعر د تدریس په باب لازمي لارښوونې زده کېږي، تدریس کوونکي ښودل شوي قواعد د تدریس په وخت کې په عملي توګه ترسره کوي. د شعر او شاعر سبکي ځانګړنې زده کوونکو ته راسپړي.
- یو نثري متن باید څنګه تدریس شي د ښوونکي د درسي پلانونو په اړه معلومات وړاندې کېږي.
- د پلان ډولونه په ګوته کېږي او ګټې یې پېژندل شوی چې زده کوونکي به د ښوونکي په مرسته له هغو څخه اغیزمنه استفاده

وکړي. د ورځني درس د برابرولو پړاوونه ښودل شوي دي. د اوږدې او لنډې مودې پلانونه او د هغو د موخو ټاکل تشرېح شوي دي. د درسي موادو، وسایلو او فعالیتونو په اړه به لوستونکي، ښوونکي یو څه معلومات ترلاس کړي.

- لنډه کیسه د یو درسي واحد (څپرکي) په توګه لوستل، د اهدافو او فعالیتونو په اړه معلومات او د هغو په ترتیب سره ترسره کول به زده کوونکي وپېژني او ښوونکي به د هغو په باب لازم معلومات هم څرګند کړي. د عملي کار او فعالیت ګروپونه به ښوونکي جوړ او په زده کوونکو به یې عملي کړي.
- د منځنۍ مودې د درسي پلان مهمې ځانګړې به په ګوته شي.

په زده کړه کې د سمعي او بصري توکو اغیزې:

په زده کړه او آموزش کې د سمعي او بصري توکو کارونه، د مختلفو درسي پرګرامونو، او زده کړیزو موخو ترسره کولو په خاطر ډیر اغیزمن وي. په مختلفو مضمونونو کې له دې توکو څخه کار اخیستل کېږي. په ژبه او ادبیاتو کې هم د تعلیمي او تربیتي فلمونو، تلویزوني نندارو، پروجکتورونو، کمپیوټري او انټرنټي برنامو څخه ډیرې اغیزمنې استفادې کیدای شي. له دې وسایلو څخه په ګټې اخیستنې سره لومړی ښوونکی څو پوښتنې مطرح کوي. له نندارې څخه وروسته بیا ښوونکی له زده کوونکو څخه د هغو ځوابونه ترلاسه کوي، په همدې توګه خپله ښوونکی بیا په عمومي ډول د نندارې له موضوع څخه نتیجه اخیستنه کوي. په بصري یا لیده نیز میتود کې هغه زده کوونکي چې ډیر زیرک او فکر مند وي لاندې ځانګړنې لري:

۱. د انځورونو (تصویرونو) د کالډ په اړه فکر کوي او هغه په خپل ذهن کې مجسم کوي.

۲. کیدای شي چې د تجسمي هنرونو، طرحو و انځورگرۍ او مجسمه جوړونې څخه ډیر خوند واخلي، کولای شي، چې په بصري روشنو کې اغیزمن واقع شي.

۳. همدارنگه، رنگونه، انځورونه او هغه بڼې (شکلونه) چې په ذهن کې رامنځته کېږي، د بصري میتود اجزاوې گڼل شوي دي.

همدا ډول په سمعي روشنو کې چې وزن، آهنگ، عاطفي ځواک، د موسیقیت غږ او اوازونه شامل دي، چې هر یو یې په خپل ځای کې اغیزمن دی. په دې روش کې ښوونکی باید مدونه، انځورونه، ننداريزي ښودنې چې د دې روش سره لازم وي چمتو کړي.

هغه له تدریس څخه د مخه او یا وروسته په عملي ډول زده کوونکو ته وښيي. دغه روش د زده کوونکو خبرتیا زیاتوي، له یوه خاص مفهوم پوهیدو څخه د هغه پوهه نوره هم پراخوي. دغه ښیوه د ټینګې او ژورې پوهې او یادونې لامل ګرځي؛ ځکه چې ۷۵٪ یادونې په دې روش کې له کتلو، لیدلو څخه حاصلېږي.

۳۰:۲۵

د هرې موضوع د تدریس لپاره د تدریس کولو یو روش یا میتود بسنه نه کوي، لازم دی، چې ډول ډول د تدریس کولو روشونه له یو بل سره ترکیب کړای شي. د ښوونکي هنر په دې کې دی، چې د موخو (هدف)، موضوع سره متناسب روشونه په یوه منطقي هندسه کې یو له بله سره ترکیب کړي.

سمعي او بصري روش د تدریس ډولونه راپیژني، د دې په وسیله د زده کوونکو، فهم، درک، د عیني مشاهدې پر بنسټ او همدارنگه د ژوندیو او غیږې ژوندیو موجوداتو درک، احساس او روزنه پراختیا مومي. سمعي او بصري اصطلاح په اصل کې د عیني واقعیتونو او حقیقتونو اساسي مفهوم افاده کوي. دغه پرنسپ لومړی ځل یو (چکي) پوه کومینسکي رامنځته کړ. هغه د (دیداکتیکی طلايي قواعد) تر سر لیک لاندې داسې ولیکل: ((ټول حسي غږي

باید په کار واچول شي، او د خپل چاپیریال د شیانو په درک کې خپل رول ترسره کړي.))

د باصري حس د لیدلو، کتلو- د ذایقي حس د ذایقي د پیژندلو- د شامي حس د بویولو د درک لپاره او د سامعي حس د اوریدلو په خاطر کارول کیږي. مگر دا باید ووايو چې د باصري پرنسیپ نه شي کولای د نړۍ د پیژندنې او د زده کړې د بهیر یوازینی وسیله وپیژندل شي. د فکر د پراختیا او د زده کړې د بهیر لپاره باید له ګڼو پرنسیپونو څخه ګټه واخیستل شي. د ستونزو په حل کې باید د سمعي او بصري پرنسیپونو څخه کار واخیستل شي، ځکه چې دا مسئله د زده کوونکو د زده کړې د موضوع او زده کوونکو د دماغي پراختیا او ځانګړنو پورې مستقیمې اړیکې لري، چې زده کوونکي په کومه ذهني او رواني سطح کې واقع دي، کوم میتود به درک کړای شي. د یو ځواکمن مسلکي ښوونکي دنده ده، چې د ملي او مسلکي رسالت په پام کې نیولو سره زده کوونکو ته پورتنی یاد شوي موضوعات او مفاهیم د هغو د اړتیا او علاقمندی سره سم د سمعي او بصري موادو په مرسته وروپیژني.

د سمعي او بصري وسيلو په واسطه زده کړه:

د تدريس په بهير کې کيدای شي، چې د فلم، سلايدونو، تلويزون، انټرنټ او نورو وسايلو څخه استفاده وشي. مگر پټه دې پاتې نه وې، چې له حد څخه زياته تکيه کول په ننداريزو پورټنيو توکو باندې کيدای شي. د ښوونې په بهير باندې منفي او نا مطلوبې اغيزې وښندي.

له همدې کبله بايد پورتنی ياد شوي لوازم د يو منظم پلان له مخې چې پرمخه ترتيب شوي وي، په کار واچول شي.

د کوچنيانو د روانشناسۍ تجربو ښودلې ده، چې ماشومان مادي څيزونه چې محسوسوي، نسبت معنوي (ذهني) چارو او څيزونو ته ژر پيژني او ورباندې پوهيږي. له دې امله د تدريس کلي قواعد په دې باندې ټينگار کوي چې کوچنيانو ته ښوونه او تدريس بايد په محسوساتو باندې پيل شي، نه په معنوي او ذهني شيانو پر همدې بنسټ په تدريس کې د سمعي او بصري وسايلو شتون لازمي گڼل شوی دی. د کارولو په وخت کې ورسره د زده کوونکو مختلف حواس هم مهاله فعاليت کوي، زده کړه اسانوي او هم د زده کړې کچې ته پراختيا ورکوي او زياتوي يې. ښوونه او روزنه هغه وخت اغيزمنه وي، چې لاندې ټکي په پام کې ونيول شي:

۱. د زده کوونکو لپاره مختلفې زده کړيزې تجربې شتون ولري.
۲. زده کوونکي وهڅول شي او ورته لارښوونه وشي، چې فکري او عملي روش تازه او زده کړي.
۳. زده کړيز مواد بايد د زده کوونکو د وړتياوو (قابليت) اړتياوو او علاقمندۍ او خپل چاپيريال پورې اړوندوي.
۴. هر زده کوونکی بايد د جلا يو فرد په توگه په پام کې ونيول شي.

په زده کړه کې د سمعي او بصري وسیلو مرستې:

د اوسني (ارواپوه) کور نباخ له نظره: زده کړه (د سلوک او روش بدلون څخه عبارت دی)، دا چې زده کړه څه ډول ترسره کېږي او آموزش څنگه صورت نیسي او د زده کړې عملیه څنگه آسانه کېږي. نوموړی پوه اووه توکي (عنصره) د زده کړې د عملیې، مرستندوی بللي، هغه په لاندې توګه یادوي:

۱. زمینه یا دریغ (موقف).
 ۲. شخصي ځانګړنې (خصوصیات).
 ۳. موخه (هدف).
 ۴. تعبیر.
 ۵. کړنه (عمل).
 ۶. پایله (نتیجه).
 ۷. د ماتې (مغلوبیت) په وړاندې عکس العمل.
۱. زمینه یا موقف: د ټولو څیزونو، اشخاصو او سمبولونو په ګډون چې د زده کوونکي په چاپیریال کې موجود وي.
۲. شخصي ځانګړنې: د یو شخص طبعي ځانګړنې او وړتیاوې دي، چې نسبت نورو ته له ځانه ښيي. دا وړتیاوې په جسمي کیفیت پورې اړوندې وي لکه: توانايي، حرکت، ذهني او دماغي ځواکمني.
۳. موخه (هدف): زده کوونکي شاید د یو یا، څو موخو لرونکي وي. یو هدف وي، چې ممکن هغه ته ورسېږي. او یا یو لړ نور هدفونه ولري چې د هغو په لاسته راوړلو سره په تدریجي توګه اصلي هدف ته ځان ورسوي. شاید هغه وغواړي اول نمره شي، د لوړو زده کړو سرچینه ولري، او له هغه ځایه چې سمعي موخې د شخص کړنه رهبري کوي، نو دا د ښوونکي دنده ده چې زده کوونکي وهڅوي. د هغوی د تولید، انتخاب او اهدافو لپاره وړ زمينې برابرې کړي.

۴. تعبیر: عبارت د دریغ (موقف) له رهبري کوونکې عملیې څخه دی، چې په تیرو تجربو پورې اړوند وي، او ددې وړاند وینه، چې هر کله بعضې اقدامات ترسره شي، پایله به یې څه شي وي.
۵. عمل (کړنه): د یو شخص حرکات او وینا وې دي، او هم هغه عکس العملونه دي چې په سترگو لیدل کیږي، یو شخص د هغو عملونو څخه غوره کوي، چې ورته اړتیا لري، په بشپړه کچه هغه اقتناع کړای شي.
۶. د ماتې یا مغلوبیت عکس العمل: دغه ماتې او مغلوبیت هغه وخت رامنځته کیږي چې یو سړی هدف یا موخې ته د رسیدو په لاره کې د ناکامۍ سره مخامخ شي. که چېرې د هغه کونښنې په لومړي پړاو کې نتیجې ته ونه رسیږي، نو بیا خپل عمل ته تغیر ورکوي. ډیره هڅه او کونښنې کوي، چې له ډیرو لارو څخه شاید هغه خپل هدف ته ځان ورنژدې کړي.
۷. پایله (نتیجه): د پېښو او حوادثو تائید او تکذیب چې د یوې کړنې او عمل څخه وروسته د زده کوونکي له لوري د عمل د پایلې په توګه ګڼل کیږي.

د حواسو رول په زده کړه او یادونه کې:

د څیړنو پایلو ښودلې ده، چې مختلف حواس په زده کړه او یادونه کې ځانګړی رول لوبوي.

لاسته راغلي نتایج د هغو توپیرونه او تفاوتونه په لاندې توګه راښیي.

۱. د باصري حس (بینایي) له لارې زده کړه په سلو کې: ۷۵٪ ترسره کیږي.
۲. د سامعي حس (اوریدنې) له لارې زده کړه په سلو کې: ۱۳٪ ترسره کیږي.
۳. د لامسې حس (لمسول) له لارې زده کړه په سلو کې: ۶٪ ترسره کیږي.
۴. د ذایقې حس (څکل) له لارې زده کړه په سلو کې: ۳٪ ترسره کیږي.
۵. د شامې حس (بويايي) له لارې زده کړه په سلو کې: ۳٪ ترسره کیږي.

د همدې څپرڼو له مخې زیاتره زده کړه (۷۵٪) د سترگو یا بینایي حس له طریقه نسبت نورو ته ترسره کیږي. همدا ډول ۱۳٪ د سامعې یا اوریدنې د حس له طریقه منل شوې. هغه څپرڼې چې په دې اړه ترسره شويدي موږ ته په دې برخه کې دغه خبرتیاوې راکوي:

تقریباً (۶۰٪) په منځنیو ښوونځیو کې په پوهنتونو کې صرف د غوږ نیونې یا اوریدلو له لارې زده کړه کوي. ممکن یوه ناڅیزه برخه یې چې اوریدلې وي، خپل خاطر ته وسپاري. شاید په حدود د یو پر پنځم ۵/۱ تر یو پر درېم ۳/۱ حتی بالغ اشخاص تر پنځوس ۵۰ فیصدو پورې په متوسط ډول په دې قادر وي، چې اوریدل په ذهن کې تر دوو میاشتو پورې وساتي او کیدای شي دغه اندازه بیا تر نیمایي پورې لږ والی ومومي. په همدې اساس اوریدل یوه لږه اندازه د یادولو په برخه کې اغیزمن وي. په داسې حال کې چې مختلف حواس په زده کړه کې اغیز لري، خو تر ټولو د لیده نیز او بینایي حس تر ټولو ښې پایلې لرلی شي.

د زده کړې د اغیزمنتیا له پلوه د درسي موادو او وسایلو ډلبندي:

ټول ښوونکي باید په دې باور ولري، چې د زده کړې وسایل په یوه اندازه اغیزمنتیا نه لري، د وسایلو کارونه یو تر بله سره توپیر لري. اغیزې هم سره متفاوتې وي – ځنې اغیزمنې او ځنې بیا ډیرې اغیزمنې او ځنې بیا لږ اغیز لري او ځنې بیا چندان اغیزمنې نه وي. ددې وسایلو د اغیزمنتیا اندازې او درجې د ښوونې او څپرڼو ماهرینو او پوهانو په گوته کړي دي. د درسي وسایلو او موادو د هر څیز د کارونې فیصدی او ځانگړنې ځانته سره جلا اغیزې لري. د ښو توپيرونو او اغیزو له مخې درسي مواد په لاندې پنځو ډولونو ویشلی شو:

۱. لوستونکي او اوریدونکي او درسي مواد.
۲. لیدونکي او انځوریز (تصویري) درسي مواد.
۳. لیده نیز (مشاهده یي) درسي مواد.

۴. ننداريز (تمثيلي) مواد.

۵. تجربوي او عملي مواد.

د اغيزمنتيا له پلوه د درسي موادو درجه بندي په لاندې جدول کې په ښه ډول کتلی شئ.

د زده کړيزو موادو د اغيزې درجه	له درسي موادو څخه د استفادې لارې چارې	د درسي موادو ډول (نوعيت)	گڼه
۲۰٪-۱	لکه: کتاب، مجله، اخبار، راډيو، ټيپ، گرامفون، انټرنېټ يا جال	لوستونکي او اورېدونکي درسي مواد	۱
۶۰٪-۲۱	ساکن انځور لکه: رسمونه، عکسونه، خوځند انځور لکه: فلمونه، سينما، تلویزون	لیدونکي، انځوریز (تصویری) مواد	۲
۶۰٪-۴۱	د اصلي څيزونو لیدونکي تجربې په مجرد ډول، د اصلي څيزونو (آشیا) لیدونکي (مشاهده يي) تجربې په مشخص ډول.	لیدونکي (مشاهده يي) مواد	۳
۸۰٪-۶۰	ننداريز خوځښتونه (حرکتونه) په متحرکو وسيلو سره لکه: نازکې، تمثيلي کار تونه، څيرې (نقاب) يا ماسک کارونه	ننداريز (تمثيلي) مواد	۴
۱۰۰٪-۳۱	په زده کوونکو باندې تجربې کول د څيزونو په مودل، باندې، شاگردانو باندې تجربې کول د څيزونو په اصل باندې.	تجربوي مواد	۵

د یو ادبي اثر د تدریس په اړوند د پام وړ ټکي:

۱. ښوونکي باید د یو ادبي اثر د متن په لوستلو کې که شعر وي که نظم او یا نثر د کلمو سم تلفظ ته پام وکړي. په زده کوونکو باندې ګرڼې (اصطلاحات)، لغتونه سم زده کړي.

۲. د لیکوال زمانې، هغه مهال او طرز تفکر (نړۍ لید) په هکله له چاپیریال سره سم معلومات ورکړل شي.

۳. د ادبي نوعې (ژانر)، شعر د فورم له پلوه، ادبي ایجادیات زده کوونکو ته باید توضیح کړای شي.

۴. ادبي نوعې شعر او د هغو منځپانګه، پیغام او موخې چې په هغه متن کې څرګندې شوي او راغلې وي، زده کوونکو ته شرح شي، چې زده کوونکي وړ معلومات حاصل کړي.

۵. ادبي (بدیعي، بیاني) صنعتونه له ادبي پلوه واضح شي، چې زده کوونکي هغه وپیژني او د کارونې یا استعمال ځایونه یې په ښه توګه درک کړای شي.

۶. په متن کې راغلې متضاد، مترادف، همانیز او ډیر مانیز لغتونه او ګرڼې (اصطلاحات) وپیژنی او د هغو تر منځ توپیرونه له املايي او معنوي پلوه په بشپړه توګه درک کړای شي.

۷. متن له ګرامري، نحوي اړخه ښوونکي په عملي توګه زده کوونکو ته په ګوته کوي، سمونې، او عیبونه یې ورته ښيي، د درس په پای کې ښوونکي د ارزیابي د اصولو سره سم په ګروپي ډول د زده کړې درجه او نتیجه ترلاسه کوي، زده کوونکو ته کورنۍ کار ورکوي او خپل درس پای ته رسوي.

د ادبیاتو منځپانګه (ماهیت)، ډولونه او د هغو تدریس:

د ادبیاتو په تدریس کې چې عبارت له متن څخه دی (نظم، نثر، شعر) او ددې برخو ډولونه راځي، چې زده کوونکو ته تدریس کیږي. د دې برخو په تدریس

کولو سره زده کوونکي د هرې نوعې یا فورم په ماهیت، پیام، ژبنۍ ښکلا، مفاهیمو او ځانگړو فنونو او ادبي گړنو پوهیږي.

د ادبي ډولونو څخه خبرتیا مومي، د ادبیاتو له لرغونتیا، اوسني حال چې څه پکې منعکس شوي، او منعکس کیږي، معلومات ترلاسه کوي. ادبیات د زده کوونکو د عملي، فرهنګي، ذهني او فکري ودې او روزنې لپاره تدریس کیږي. د هیواد د لرغونو او اوسنیو (معاصرو) آثارو سره ځوانان او کوچنیان بلدتیا پیدا کوي.

د ادبیاتو په اړه ډیر تعریفونه شوي دي، خو لنډ پیژن یې د/دي چې: ادبیات یو کلامي (ژبنی) هنر دی چې د ښکلا او زیبایي، احساس، عاطفي او انساني فکر لپاره کارول کیږي.

دغه کلام د تخیل په ملتیا د واقعي نړۍ سره معنوي اړیکې لري. د پورتني تعریف سره سم ادبیات چې د نورو هنرونو څخه رابیلوي او د هغو هنرونو په لیکه کې یې دروي، چې د هغو د جوړونې ابزار او وسایل له کلام (ژبې) څخه عبارت دي. همدا ډول دا تعریف ادبیات د نورو ژبنيو ډولونو (نوع) سره یې توپیر روښانه کوي. په ښکلی او زیبا ډول سره گړنې، جملې د ژبې په ښایسته طرز سره اوډل کیږي. په دې توگه ژبه په ادبیاتو کې د احساس، عاطفي او انساني اندیښنې د څرگندتیا په موخه خدمت کوي. د ښکلا او ذوق په ملتیا د واقعي نړۍ سره معنوي اړیکې لري. نو ځکه وایو چې:

۱. ادبیات یو کلامي هنر دی؛

۲. ادبیات د انساني فکر، احساس او عاطفې د څرگندتیا لپاره کارول کیږي.

۳. ادبي ډول (نوع) ښکلې وي؛

۴. د ادبیاتو توپیر له نورو هنرونو سره د هغې ابزار یعنی (ژبه) ده؛

۵. د نورو ډولونو سره د ادبیاتو توپیر لکه د محاورې ژبه، یا د علم ژبه، دادی، چې هغه لوړه او ښکلي وي.

۶. ادبي اثر له واقعي نړۍ سره معنوي اړیکې لري.

۷. ادبي اثر له واقعي نړۍ سره معنوي اړیکې لري.

ادبیات په ټولنه کې ژبنۍ فرهنګي پانګه ګڼل کېږي. ژبه په حقیقت کې د ټولنې د افرادو تر منځ د اړیکو یوه وسیله ده او هم دا ژبه د اړوندو ټولنو د فرهنګ ستره تکیه ګاه ده. چې په پراخې مانا سره د نورو عناصرو ترڅنګ ادبیات هم په خپله ارته لمن کې رانغاړي.

همدغه ادبیات په خپل وار سره (د انساني فکر کیفیت) لوړ وي. د ټولنې د لوړ فکر او عقل لوی څښتنان هغه کسان ګڼل شوي دي. چې د ادبي پانګې څخه برخمن وي او ادبي مطالعه ولري.

د ادبیاتو ډولونه:

ادبیات په عمومي توګه په دوو برخو ویشل کېدای شي (شفاهي، تحریري). شفاهي هغه ادبیات بلل کېږي، چې په یوه ټولنه کې له یوه نسل څخه بل ته سینه په سینه په شفاهي توګه لېږدول کېږي.

روایت، افسانې، قصې او نورې ټولنیزې پېښې خوله په خوله یو بل ته ویل شوي راپاتې وي.

له بله پلوه بیا ادبیات په (ادب تاریخ، ادب تیوري، ادبي نقد) باندې ویشل کېږي.

لنډه دا چې ادبیات ادبي پوهانو د غرض او موخې له پلوه په ډیرو ډولونو ویشلي دي.

د متن له پلوه ادبیات په (نثر، نظم) او د هغو په ډولو باندې ویشل کېدلی شي. د زمانې له پلوه ویش - د موضوع له پلوه ویش - د لویانو ادبیات، د ماشومانو ادبیات - فولکلوري ادبیات او داسې نور ډولونه لري. د تدریس په لړ کې باید پورتنی نومونې د ښوونکي له خوا زده کوونکو ته شرح کړل شي.

د ادبي اثر فورم (بڼه) او محتوا پیژندل:

ادبي نوعې او ډولونه خورا زیات دي. دغه ادبي فورمونه د نظم او یا هم دنثر په بڼه ایجاد شوي دي. په نثر کې اکثراً (داستاني) برخه تشریح کېدلی شي، په نظم کې بیا د شعر فورمونه او کالېونه په ګوته کېږي.

داستاني ادبیات: عبارت له کیسې - لنډې کیسې، رمان او نندارې څخه دي. نورې ادبي بڼې ځنې بیا (داستاني) منځپانګه لري، مګر د داستاني ادبیاتو برخه نه ګڼل کېږي.

دغه ګرځنه اصطلاحات لکه، کیسه، افسانه، حکایت، سرگذشت، پېښې (ماجره)، متل خیالونه، مثل، اسطوره، کرکې، کړنې، خرافه، تعبیرونه، احوال او

څرگندونې د حالاتو سره سمې، ټول په مترادف ډول په اکثرو فرهنگونو کې راغلې دي. لنډه دا چې دلته به په کیسه (قصه) او داستان باندې یو څه خبرې وکړو.

۱. قصه: دغه کیسې چې په شفاهي توګه د خلکو تر منځ دود وي، یوازې د فولکلوریکو ادبیاتو برخې ګڼل کیدای شي. دغه ډول عامیانه کیسې د وزرګارتیا په وخت کې د اوریدونکو د سرګرمیو لپاره ویل کېږي. کومې تاریخي زمانې ته اړوندې نه وي. په دې کیسو کې د عبرت لپاره اتلوالی، ښه خوښونه، اخلاق او زړورتیا، د ټولنې د رواني حالت سره په تړاو کې موضوعات بیانېږي. په ولسونو کې د تفریح او ساعتۍ لپاره هم ویل کېږي. په دې کیسو کې هغه پېښې چې انسانان د تاریخ په اوږدو کې ورسره مخامخ کېږي. په کیسه کې اتل او د هغه ځواکمن، غمیزي، دردونه او یو لړ هغه هیلې او ارمانونه چې انسان تل هڅه کوي، هغو ته ځان ورسوي مطرح کوي. د دې کیسو جوړښت ډیر ساده او په محاوره یي ژبې سره ترسره کېږي. ساده متلونه، دودیزې کلمې او ګرڼې پکې کارول شوي وي د منځپانګې له پلوه دغه کیسې مختلف ډولونه لرلې شي.

د منځپانګې له پلوه کیسې:

۱. هغه کیسې چې د بهایمو (حيواناتو) له خولې یې روایت کېږي. ګرڼې او عمل یې د انساني احساساتو څرګندوي کوي. مثلاً: ګیدړه دمکر، حیلې، پسه: دنیکی او زمري د زړورتیا له پاره، په سمبولیک ډول په دې ډول کیسو کې بیان کوي. دغه ډول کیسې ننداريزې او سمبولیکې دي لکه د کلیله و دمنه، اسب الحکیم، د قصه خوانۍ ګپ او داسې نورې کیسې چې د افسانو بڼې لري او په لنډه توګه بیانېږي. په دې کیسو کې اخلاقي ټکي خوندي وي. حیوانات حتی جمادات د انسان په څیر خبرې کوي او هغسي کړه وړه ترسره کوي.

۲. هغه کیسې چې په عامیانه ژبه ویل شوی وي، منځپانګه یې تر ډیره پهلواني، زړورتیا او حماسي وي. په دې کې د پاچایانو، سردارانو تیرې شوې پیښې، سرگذشتونه، د تجارانو او نوم ورکو سپاهیانو حال او احوال د حکمت او عبرت په خاطر بیانېږي.

۳. هغه کیسې چې په هغو کې دستانه وو، عارفانو، بزرګانو دیني او مذهبي حالات او روایات خوندی شوي وي لکه اسرارالتوحید - او تذکره الاولیاء.

۴. بل هغه فلسفي ټولنیز، عرفاني او دیني کیسې چې په قرآن کې شته، چې د پیامبرانو قصې دي، چې په تفسیر د قران او د قصو په کتابونو کې راغلي دي لکه: قصص الانبیا او داسې نور کتابونه.

۵. بل هغه کیسې دي، چې واقعي تاریخي اړخ لري او هم اخلاقي موضوعات، پیښې د پند او عبرت لپاره پکې بیان شوي وي.

۶. د ښوونې او روزنې په هکله کیسې، روایات چې په هغه کې به د علمي مسایلو تر څنګ، سیاست، طب، ستوري پېژندنه، د هیواد اداره، حکمت، شجاعت، عفت، عدالت او ځني نورې پیښې مسایل او مطالب پکې ترسیم شوي وي. دا چې د ادبیاتو د فن په اړه رنګارنګ تعریفونه شوي دي همدا ډول د دې ژبني هنر په وسیله ډیر موضوعات او ټولنیز، سیاسي، اقتصادي مسایل په خوږه ژبه او ښو الفاظو چې زړه وړونکي وي راوړل کیدلی شي. بله برخه د داستان ده چې په لنډه کیسه، منځنۍ کیسه او اوږده کیسه چې د تدریس په وخت کې پورتنۍ یادونې د ادبیاتو او په ټولیز ډول د (متن) په هکله تشریح او توضیح کولای شو.

په وار سره له اوریدل شوې یا لوستل شوې کیسې څخه الهام اخیستل، تحلیل یا شننه. په موخو د متن په وار سره خبرې کول، پیام، برداشت چې متفاوت وي، ګډونوال حق لري چې په اړوندې موضوع نظریات سره شریک کړي او یوه

منطقي پايله چې د اکثريت د درک او برداشت يوالی څرگند کړي، ښوونکي به بيا په آخره کې د پايلې د لاروښانه کولو په خاطر خپله لازمه تبصر هم وکړي. د ادبي نوعې، فورم، ډولونه او يا د شعر فورم ډولونه په خورا دقت سره وښودل شي او هم د ژبي څلور واړو مهارتونو پورې اړوندې برخې په متن کې په عملي توگه تشرېح او راوسپړل شي.

گرامري قاعدې، اصول، نحوي لغوي برخه، فنون، استعارې، کنايې، انشاء برخه، ښه لوستل، اورېدل او د سمو ليکلو او ليکوالۍ اصول په گوته کول د متن او ادبياتو (شعر، نظم، نثر) په تدريس کې ډير اړين دي.

د ساري په توگه: د الفت په نثرونو کې د هغه د (ښه حاکم) او يا (د زيارت ديوې)، د اجمل خټک (جومات او قبر) او يا د (خاندان خولۍ) چې د بينوا نثري ليکنه ده، کولای شو پورتنۍ يادونې هره يوه په عملي توگه په دې نثرونو کې مطالعه کړو. ادبيات دغه ژبنی هنر د ژوند د ټولو اړخونو د پياوړتيا او لوړتيا په برخه کې ښکارنده رغونکي، بشپړونکي ونډه لري. ادبيات که له يوې خوا د سرگرميو، خوند او رنگ د زړه او ذهن د تسکين لپاره اړين خواږه گڼل کيږي له بله پلوه د فکري ودې، د احساس او کنجکاوي، د ټولنيزو پيښو، تاريخ، فرهنگ د پيژندلو څرگندولو د بيان او ښکاره کولو سرچينې هم دغه ادبيات گڼلای شو.

پاملرنه وکړئ د يوه شعر تدريس ته!

شعر په ادبي ژبه کې د ادبي مطالعې يو طبعي پيل گڼل کيږي، ځکه چې د ژبيپژندنې د بل هر کالب څخه شتمن او ژبني کارونه يې په فرد پورې اړوندېږي. شعر د ادبياتو د لوستلو صرفه کوونکی لاره پيژندل شوی ده. دا جمله څه معنالری واضح شی.

شعر په مختلفو سطحو سره لوستونکي او اورېدونکی حساس روزي. په ټولنه کې د ټولو طبقو لپاره خوږ زړه وړونکی او خوندور ژبني کلام دی. شعر يو

موزون کلام وي، چې د محاوره يي ژبې او علمي ژبې په څير اطلاعات په داسې شکل سره وړاندې کوي، چې لوستونکي ته جدي تجربې وړاندې کوي.

هغه يادوي هر لوستونکي ته دغه موزون کلام په زړه پورې او ژر زده کيدونکي وي. پاملرنه وکړئ دې لاندې شعري بيلگې ته:

د موسکا ساحل ته!

لاله په يوه پنبه دۍ ولاړ د دامانونو په سر
لکه چې پيغلې وي ختلې د ماينونو په سر
گلپانو غيږې سره ورکړې پاچهۍ شوه دگل
نسيمه والوزه د غوڅو غوڅو زړونو په سر
مين بلبل د هجران غشو په سينه ويشتلی
خوب يي حرام شو د غوتو د بالبنتونو په سر
دوزخي تندې ته مې کلکوتو بوماته ورکړه
ساقې سپرلۍ دۍ راځه تاوشو د خمونو په سر
زگېروو کې ځکه نوم د ښکلي په وار وار يادوم
د عشق سرود يي ماليکلۍ د زخمونو په سر
داستان د زلفو راته وايي د چوپتيا په ژبو
هغه گيدۍ گيدۍ بېرې د ديوالونو په سر
راځئ منگلولو کې غنچې، گلونه ورکړو
هغوی چې کاني وروي د بهارونو په سر
خدايه! کاروان مې د موسکا ساحل ته ورسوه
خپې خپې شو د سرو اوښکو د سيندونو په سر

۱. تر ټولو د مخه د شعر لوستنه په لوړ غږ باید ترسره شي، د کلماتو تلفظ په دقت سره او هم هر نیم بیتي په شمېرلي توگه دانه دانه ولوستل شي چې اوریدونکي ترې مطلوب او مقصود انځورونه درک او احساس کړای شي. سمه لوستنه د مفاهیمو او تصویرونو په درک کې ښه او لازمه مرسته کولای شي. د شعر مانا وې ښې پوهیدل کیږي.

۲. زده کوونکو ته باید وروښودل شي، چې یو شعر څو ځل ولولي، هر ځل لوستل د شعر مانا وې او د انځورونو درک او پیژندنه اسانه کوي. د شاعر اصلی پیغام او د کارول شوو مفاهیمو او الفاظو ژورې ماناوې لوستونکي پیژندلی او درک کولای شي. شعر باید لږ تر لږه دوه، درې یا څو وارې تکرار شي. په تکرار لوستنه کې ژبني مسایل ښه پوهیدونکي وي.

۳. زده کوونکو ته لارښوونه وکړئ چې د شاعر خبرو ته ښه ځیر شي، د شعر له مانا وو څخه غافل نه شي، له حده زیات د شعر په وزن ځان بوخت او مشغول نه کړي.

۴. د شعر تمرین کوونکي زده کوونکي باید په لوړ غږ سره لاندې قواعد هیر نه کړي:

الف: په طبعي رنگ او خوند باید شعر ولوستل شي، او له یو رنگ لوستنې (یکنواختی) څخه ډډه وشي؛

ب: په داسې انداز شعر ولوستل شي، چې په شمېرلي ډول اوریدونکي د شاعر خبرې واورې او پاملرنه ورته وکړي.

ج: په شعر کې د لیکوالی (لیک نښو) ته پاملرنه وشي او هغه مراعات کړي، په کوم ځای کې چې لارغه (مکث، ځنډ) لازم وي، هغه په لارغه سره ولولي او په کوم ځای کې چې ځنډ لازم نه وي، لوستلو ته دوام ورکړي، دا ډول لوستنه د ماناوو، او له اوریدونکو سره د مفهوم په درک کې بشپړه مرسته کوي.

د پورتنیو یادوونو په پام کې نیولو څخه وروسته ښوونکی بیا یو لړ داسې اړینې پوښتنې له زده کوونکو څخه مطرح کوي، چې د شعر بڼه، منځپانګه؛ لنډه دا چې د شاعر سبکي ځانګړنې راسپړي او په پر له پسې توګه اړین معلومات زده کوونکو ته وړاندې کېدای شي.

د ساري په توګه:

- شعر څه ډول کلام ته وایه شي؟
 - دا شعر څه ډول فورم یا کالب لري؟
 - په غزل کې څه ډول اندینېنې ځای شوي یا انځور شوي وي.
 - د پورتنی شعر منځپانګه (محتواء) ستاسې له نظر څه ده؟ په وار سره په بحث کې ګډون حتمي وي.
 - د هر بیت تفسیر او مانا په نوبت سره زده کوونکي شرح کوي، ښوونکی ورسره مرسته کوي.
 - عمومي پیام په دې شعر کې څه شی دی؟
 - ژبني لفظي او معنوي ښکلاوي (فنون) په متن کې په ګوته کړئ.
 - ګرامري یا صرفي توکي پکې څه ډول کارول شوي دي؟
 - ستونزمن لغتونه مانا کړئ – مترادف یا همانیزې کلمې، ضد لغتونه، ګرډودیز جوړښتونه یا ترکیبونه پکې وښیاست؟
- په آخر کې ښوونکی خپلې تجربې او خبرې د موضوع د پوره سپړلو په موخه له زده کوونکو سره شریکوي او پاتې وړ توضیحات وړاندې کوي. د ادبیاتو په تدریس کې چې ټولو مهارتونو ته پکې د پرمختیا زمينې برابرېږي، ښوونکی باید زده کوونکي، د چاپي رسنیو، اخبار، مجلې ادبي رسالو او نورو ننداریزو لیدلو، لوستلو ته وهڅوي.
- په آخر کې د ارزیابي په موخه له زده کوونکو څخه پوښتنې او ناویل شوي اړوند موضوعات له زده کوونکو څخه یو له بله بشپړوي او لازم تشریحات

بنوونکی هم ورکوي. مثلاً: په راغلو معلوماتو کې د لوړ شعر په اړه دا څرگنده نه شوه چې دا ذکر شوی شعر په کوم زماني، مکان او د کوم شاعر په څه ډول انديښنو پورې اړوند گڼل کېږي او د څه ډول شرايطو زېږنده يا محصول يې گڼلی شو؟ کيدای شي په دې اړه وروستی خبرې ترسره شي او د شاعر د ويلو انگيزه څه نا څه څرگنده شي.

د نثر د تدريس په برخه کې يوه کوچنۍ بېلگه:

په وار سره په ټولگي کې لوستل کيږي. هر مهارت ته پکې يو څه دودې ورکولو شرايط او زمينې د ښوونکي له خوا برابرېږي. د ساري په توگه:

بيگناه بندي

پر پردۍ دا بيگناه بندي پر پردۍ.
مه ويريږئ، د ده په آزادولو کې هيڅ خوف او خطر نشته، فساد او شرارت له ده نه پيدا کيږي. د ده بندي کول لويه گناه ده.
دا هغه يوسف دی، چې د بې گناهی په سبب په زندان کې لويديلی دی.
که دی له زندانه را ووزي، ستاسې آينده سنجولی شي او ستاسې د بلې ورځې غم خوري. پر پردۍ دا بيگناه بندي پر پردۍ.
که دی خلاص شو ستاسې انتظام به په ډير ښه شان وکړي.
ستاسې وړي به ماړه کړي، ستاسې بربنډ به پټ کاندې.
تاسې دغه ښکلی موجود په تورو ځاگانو کې مه غورځوئ.
په زندانو کې يې مه اچوئ.
په ليوانو او پرانگانو يې مه خورئ،
پر پردۍ دا بيگناه بندي پر پردۍ.
دی به ستاسې دگډوډو او پریشانو خوبونو صحيح تعبيرونه وکړي.
ډيرې سختې مبهمې او مجملې غوټې به پرانيږي، دی د راتلونکې حال پيشبینی کولی شي.
د طبيعت په رمزونو او اسرارو پوهيږي. د جوي او فلکي اوضاعو اقتضات ور معلوم دي. پر پردۍ! دا بيگناه بندي پر پردۍ.
د ده په آزادۍ باندې علم او پوهه زياتيږي، وطن رڼا کيږي، رانده بينا کيږي. ۴:

۱۱۰-۱۰۹

دی له خپلو جفا کارو وروڼو سره هم ښه سلوک کوي، دی ډیر پیچومي اوارولی شي، ډیرې کړې لارې سمولی شي او ډیر مشکلات حل کولی شي. ما خوب لیدلی چې دا بندي خلاصیږي، او د سلطنت په کُرسی کېښي. ښه فکر وکړئ، دا بندي څوک دی؟ پس له ډیره فکره وایم! فکر دئ فکر!

د پورتنۍ ادبي پارچې په لوستلو سره چې اوريدونکي ورته غوږ نیسي، مفاهیم درک کوي، د تلفظ ډول پیژني او زده کوي یې، د کلمو، لغتونو، گړنو او جملو په لوستلو او سم ادا کولو په وار سره د ښوونکي په مرسته زده کوونکي هغه څلور مهارتونه په عملي بڼې سره تمرین کوي چې د مخه مو د هغه تیوريکي او نظري برخې تشریح کړي دي.

د غوږ نیولو څخه بیا د انشاء تر پیاوړتیا او ودې ورکولو پورې، په مختلفو پړاونو کې راوړل شوې ادبي ټوټه او یا دې ته ورته نورې ادبي نثري برخې د ښوونکي په لارښوونه د شاگرد محوړۍ د میتود پر بنسټ راسپړل کیږي او د خپل درس ټاکلې موضوع ته انکشاف ورکول کیږي. د هر پراگراف د متن تفسیر او مانا کیږي.

هنري راوړل شوی نثر تحلیل کیږي. ژبنۍ هنري اړخ، سیاسي او ټولنیز اړخ او لیکوال یا د ایجادونکي موخې او پیام چې لوستونکو اوريدونکو ته یې ورکوي خپرل کیږي.

ښوونکي ازاد بحث ته زمینه برابروي او انگیزه لرونکې پوښتنې ترسره کوي. تر لازم او گټور بحث او شننې وروسته ښوونکي باید په خپل وار سره په لاندې ټکو رڼا واچوي.

- د اړوند هنري ادبي پارچې د ټولنيزو او سياسي شرايطو درک: په کوم وخت او کوم ټولنيز سياسي نظام، چاپېريال او شرايطو کې رامنځته شوی دی؟

- د ادبي اثر اړیکې د ټولنيز ژوند سره: آیا د هنري اثر پیل، او مختلفې برخې او پای د خپل وخت د ټولنيز ژوند سره اړخ لگوي آیا د هغې ټولنې هنداره کيدای شي يا له هغې ټولنې سره سمون لري؟

- د ادبي اثر هدف او پيغام: ليکوال يا هنرمند څه وایي، له څرگندونو څخه هدف څه شی دی. په هنري ادبي آثارو کې اکثراً د هدف او پيغام برخه یو څه تته او په هنري ژبه بيانېږي. لکه په پورتنی راوړل شوي متن کې چې د ازادۍ او خپلواکۍ پيغام مطرح شوی دی. په دې برخه کې ښوونکی یو لړ ارزيايي کوونکې پوښتنې مطرح کولای شي، چې دغه پوښتنې کيدای شي څو اړخيزې گټې ولري.

د متن يانثر په تدريس کې ښوونکی بايد د څلورو وارو مهارتونو برخې په لازمو شیبو کې په عملي توگه په زده کوونکو ترسره او انشاء، تلفظ، لوستنه او ليکنه ورباندې تمرین کړي. په انفرادي او گروپي ډول هغوی ته دنده ورکړي، او بیا يې په ټولگي کې د ټولگي تر مخ څرگندونې ترسره کړي. دغه ډول تمرین او مشق به له گټې خالي نه وي.

د ښوونکي درسي پلانونه

درسي پلان:

پلان په لغت کې تدبير، سنجش او هڅې هوډمنتيا ته ويل کيږي، چې د يوه کار سرته رسولو په خاطر يې يو شخص ترسره کوي. په اصطلاح کې هڅې ذهني نقشي، پلان او طرحې ته وايي، چې يو ښوونکی يې د خپل تدريس د منظم والي او د خپل کار د پراونو لپاره مخکې له تدريس کولو څخه په پام کې لري او يا د هغو مطالبو او موضوعاتو چې له پروگرام سره يې سمون ولري يوه ليکنۍ نقشه او پلان جوړوي. درسي پلان لاندې ډولونه لري!

الف: ورځنۍ، ساعت وار درسي پلان.

ب: اونيز (هفته وار) درسي پلان.

ج: مياشتنۍ درسي پلان.

د: کلنۍ درسي پلان چې د هر سمسټر لپاره (تعليمي نصاب او ښوونيزو مفرداتو) له مخې ترتيب او جوړيږي.

د يو درسي پلان گټې:

لومړۍ: د پلان له مخې د پېچلو او مغلقو مفاهيمو تشرېح او توضيح کول.

دويم: د تدريس لپاره د اغيزمنو مختلفو روشونو ټاکنه.

درېم: د زده کوونکو برخمن کول په درسي فعاليتونو کې او د هغو لارې چارې.

څلورم: د ښوونکي يا آموزگار سره د درس د هدف په ترلاسه کولو کې مرسته.

پنځم: د ښوونکي سره د درسي موادو د اړتياوو په چمتو کولو او برابرولو کې مرسته.

شپږم: زده کوونکو ته دښه اوگټور درس پرېنست دښوونکي باور او اطمینان حاصلول.

همدارنگه د کار پلان، د درسي پلانونو ليکل، ياداشتونه، طرحې او داسې نور چمتوالی د اوږدې مودې يا دوري لپاره بشپړ آموزشي يا تدريسي پلانونه وي.

دا هم بايد ووايو، چې هر درسي پلان يوه انفرادي طرح وي، چې د يو درس او يا درسي ساعت لپاره جوړيږي.

هر درس معمولاً د يوه څپرکي يوه برخه وي. همدا ډول هر فصل په څو برخو او سرليکونو او (درسي ساعتونو) باندې په جلا ډول ویشل کېږي. هر درس د ځينو عنوانونو لرونکی وي، چې د يو ټاکلي واحد برخې به وي، او د يو لړ استعدادونو او مهارتونو لرونکی وي چې زده کوونکی بايد هغه ترلاسه کړي. د ثانوي دورې ښوونکي بايد خپل د کار پلانونه د اصلي مضامينو له رشتې سره سم او فرعي مضامين د تدریسولو په بهیر کې ورته برابر کړي. د درسي پلانونو چمتو کول يوازې د تدریس کوونکو دنده نه وي، بلکې د ټولو ښوونکو له دندو او وجايو څخه گڼل کېږي. ښوونکي بايد ټول ترتيب شوی پلانونه د اړوندو ټولگيو او مضامينو له مخې چې په جلا جلا توگه دلبندي شوي وي، په دوسيو کې کښيږدي. دغه پلانونه چې په دوسيه کې ايښودل شوي، تل د تدریس آموز (Teacher Educator) لارښود (رهنما) (Mentor). مدير، د مکتب آمر او يا ادارې له خوا چک او کتل کېږي او بيا يې اړوند ښوونکی يا تدریس آموز کاروي. درسي پلانونه کيدای شي په يوه فورمه کې ترتيب او په آسانه توگه وکارول شي او آموزگاران بايد له هغو سره آشنایي او عادت پيدا کړي. درسي پلان د هغو فعاليتونو، او زده کړيزو موخو، درسي محتوا او د زده کوونکو ځواکمنۍ سره سم په يو ټاکلي زمان کې د يو مشخص مضمون لپاره جوړېږي. يا په بل عبارت سره درسي پلان د ښوونکي لپاره د يوه لارښود په توگه چې ټول درسي فعاليتونه د اړوند درس په اړه پکې خوندي شوي وي او د يو مرستندوي حيثيت لرلی شي.

د درسي پلان په هکله ډيرو علماوو خپل نظريات او تعريفونه ترسره کړي دي. پاملرنه وکړي يو څو په لاندې ډول وړاندې کولای شو: ۳: ۲۳

a: د کازول (Caswell) تعريف: (تعليمي پلان او پروگرام عبارت له ټولو هغو کړنو او فعاليتونو څخه دی، چې د آموزگارانو او څارونکو له خوا ترسره کېږي).

b: د سايلو او الکساندر تعريف: ((پلان عبارت له هغو فعاليتونو څخه دی، چې د مکتب تر څارنې لاندې د مطلوبو پايلو (نتيجو) په ترلاسه کولو سره په داخل او بيرون له مکتب څخه اجراء کېږي)).

د يوه درسي پلان په جوړولو کې بايد لاندې ټکو ته پاملرنه وشي:

۱. ښوونکی باید د یو نظام او سیستم اړتیا وپېژني، چې د هغې له مخې کولای شي خپل اغیزمن تدریس وکړي او خپله درسي مطلوبه ځواکمني له زده کوونکو سره په تماس او تدریس کې څرگنده کړي.
۲. ښوونکي به ددرسي پلان د چوکات توکي (عناصر) او دهغو کارونه او تطبیق زده کړي.
۳. ښوونکي به ددې ځواکمني ومومي، چې د درسي پلان مختلف توکي د هغو اړیکې، طرح، درسي پلان پلی (تطبیق) او تعریف کړي.
۴. ښوونکی به ددې ځواکمني او وړتیا (قابلیت) ولري، چې د اوږدې مودې، او لنډې مودې د تدریس پلان طرح، وړاندې او معرفي کړي.
۵. ښوونکي به ددې توانایي ولري. چې (درسي واحد) د درس تنظیم او ترتیب د میکانیزم په توګه وپېژني.
۶. ښوونکی به ددې ځواکمني ولري، چې په یو (درسي واحد) کې د عناصرو تر منځ اړیکې تشخیص کړي.
۷. ښوونکی به ددې توان ولري، چې د ورځني پلان په طرح او جوړولو کې لاس ولري او هغه تعقیب کړي.
۸. ښوونکي به ددې ځواکمني ولري، چې په درسي پلان کې ځای شوي توکي او پدیدې چې د یو لړ زده کړیزو فعالیتونو اجراء کول دي چې د زده کوونکو لپاره سنجول شوي هغه ترسره کړي او له هغو څخه ګټه واخلي لکه څنګه چې په دې لاندې درسي پلان کې لیدل کیږي:

درسي پلان

درسي واحد (خپرکی)

د درس سرليک (عنوان).....

مضمون يا موضوع:..... د ښوونکي نوم:

نېټه:.....

۱. د عمومي هدف څرگندول.....

۲. د درس خصوصي هدفونه.....

۳. بنسټيز مطالب شايد په سريزه کې شامل وي او يا د يوې ضميمې په توگه

راوړل شي.

۴. د ښوونکي د فعاليتونو لړۍ:

۱.

۲.

۳.

۴.

۵.

۶. د زده کوونکو د فعاليتونو لړۍ:

(۱)

(۲)

(۳)

۷. د اړتيا وړ موادو معرفي کول:

۸. د درس د ارزولو کړنلاره:

۹. د اوږدې مودې ارزول (ارزيابي):

۱۰. لنډيز شايد دلته راوړل شي او يا هم د يوې ضميمې په ډول راوړل شي:

۱۱. د درسي موادو سرچينې او اخځونه:

ورغنی درسي پلان

نېټه () / ۱۳۸۹

د ښوونکي نوم: (.....) موضوع: (.....)
مضمون: (.....) خت: (.....)
د زده کوونکو شمېر: (.....) هدف: (.....)

موضوع	موخې	فعالیتونه	درسي مواد	ارزونه یا (ارزایی)	وخت
د خوشحال بابا پیژندنه	زده کوونکی وکولای شي، چې د خوشحال بابا په هکله معلومات، او څرگندويې وکړي.	- د درس ورکولو لپاره د ښوونکي چمتووالی - ښوونکي له زده کوونکو څخه پوښتنه کوي چې د خوشحال بابا په اړه څه پوهیږي؟ - د زده کوونکو له خوا سم ځواب ورکول.	تخته، تېاشیر، درسي کتاب، چارټونه او رنگه مارکونه	- د زده کوونکو له توضیحي ځوابو څخه ارزونه. - په ځواب ورکولو کې د زده کوونکو برخه اخیستنه. - له زده کوونکو څخه لنډې پوښتنې کول.	۲۰ دقیقې
د هغه مختلف شعرونه	- زده کوونکي وکولای شي د خوشحال بابا د شعر مختلف فورمونه شرح کړي.	- د یوې شعري بېلگې ورکول او د هغې پیژندنه د یو ډله زده کوونکو یا ګروپ له خوا... - زده کوونکي وروسته له مطالعې او ګروپي بحث څخه د اړونده شعرونو سره په ګوته کوي او څرګندوي يې. - ښوونکي په دې اړه بشپړونکي توضیحات وړاندې کوي.	چارټونه او د هغه د کلام یا شعر بیلګې وړاندې کول	- د فعالیتونو ارزونه په ګروپي بحثونو کې د زده کوونکو برخه اخیستنه	۲۰ دقیقې
د درس د موضوع لنډیز	- د درس موضوع په ذهن کې ځایول او هغه سم زده کول	- د ښوونکي لنډ لیکلې او د لنډو پوښتنو طرح کول له	- تخته - تېاشیر - او یا نور وسایل	- د پوښتنو او ځوابونو په لړ کې ارزښاتي کول	۱۰ دقیقې

	يا ضبطول	زده کوونکو او گډونوالو څخه		
کورنۍ دنده ورکول	- د خوشحال بابا ښه پیژندنه او د هغه د غنايي شعر په هکله معلومات لړل	- د خوشحال بابا د سبک په اړه خبرې چې د (۳) صفحو په شاوخوا کې وې	- د اړتیا سره سم نور فعالیتونه	د مقالو او لیکنو ارزځای په راتلونکي ورځ کې د ښوونکي له لوري تسره کیږي.

د ورځني درس د برابرولو پړاوونه:

د ورځني درس د برابرولو پړاونه او ځینې ټکي:

لومړۍ: د درس د موضوع ټاکنه.

دویم: د یو درس ورکول د یو درسي ساعت لپاره او د هغه زده کړیز فعالیتونه او ځانګړې موخه ټاکل.

درېم: په ټولیزه توګه د موضوع او مفاهیمو شننه او د مطالبو څرګندتیا چې د جزیي یا څرمه هدفونو او تدریس د سلوک سره مرسته کولای شي.

څلورم: په ترتیب سره د راوړل شوو سرلیکونو د موخو څرګندول.

پنځم: د جزیي او کلي هدفونو بیانول د پوهې د کچې، شرایطو او ظوابطو سره سم په منظم ډول له ساده څخه د ستونزمن په لور برابرول او څرګندتیا.

شپږم: د زده کوونکو پرمختګ سلوک او د پوهې څپل.

اووم: د زده کوونکو د واقعي ارزونې او د زده کړیز نوي فعالیت او د زده کوونکو

د ځواکمنۍ لپاره د نوی درس د پوښتنو برابرول او ترتیبول.

اتم: شننه او وړاندوینه د لومړۍ زده کړې ګام او د پایلو د ارزښتونو یا (د درس

د پیل نقطې).

نهم: د ارزښت له مخې د پړاوونو برابرول، وړاندوینه او د محتوا وړاندې کولو

لپاره لاندې ټکي په پام کې نیول کیږي.

الف: د چمتوالي مرحله:

په دې مرحله کې لاندې برخې شاملېږي:

- د ښوونکي چمتوالی: دا طبیعي خبره ده، چې د هر کار په سرته رسولو کې یو لړ آماده ګي او تیاری ته اړتیا وي. د تدریس چارې هم له دې آماده ګي او قانون څخه مستثنا نه دي. ښوونکي مجبور دی چې دغه تیاری ولري. ښوونکي باید په دې وپوهیږي چې څه؟ په کوم

ټولګی کې تدریس کوي. ۸۰:۱۳

هغه باید څه ووايي له کومې یې را پیل کړي. کومو هدفونو ته تحقق ورکړي. څه ډول په ټولګي کې یوه انگیزه رامنځته کړي، چې د درس ترپایه د تدریس بهیر اغیزمن کړي، چې په یادونه او زده کړه کې مرسته وکولای شي. څنګه خپل درس پای ته ورسوي؟

- د تدریس وسایل باید برابر کړل شي: ښوونکی لږ و ډیر د تدریس په بهیر کې ځنو توکو ته اړتیا لري پرته له هغو څخه درس په اغیزمن ډول صورت نه نیسي. دغه وسایل ممکن تباشیر، تخته، مارکر، کاغذ، کمپیوټر، فلم، ټیپ ریکارډر، پروجکتور او داسې نور وسایل وي، چې په تدریس کې مرسته کولای شي. د هغو د شتون په صورت کې زده کړه اغیزمنه کیږي. د ساینس د مضمون د پاره شاید لابراتوار او ځنې نور پرمخ تللي وسایل وکارول شي.

ب: د زده کړې د ښکاره هدفونو د پېژندنې پړاو:

ښوونکی وروسته له دې چې ښه ډاډمن شو، د زده کوونکو چمتوالی ویني او بیا له هغو سره د نوي درس موضوع شریکوي او د درس د معرفۍ په لړ کې هغه غوښتنې او هیلې چې له درس څخه یې لري په ښکاره ډول توضیح کوي. د

درس معرفي بايد د زده کوونکو د پیژندنې سره په اړیکه کې ترسره شي، درس زده کوونکي د پراخو تجربو او هدفونو سره آشنا کوي.

په دې شرط چې د درس زده کړيزې موخې (هدف) په ساده، په روښانه او مشخص ډول د هغو لپاره څرگندې شي.

ج: د درس ورکولو پړاو:

په دې پړاو کې ښوونکی بايد د خپلې ټاکلې درسي منځپانگې د وړاندې کولو ډول په گوته کړي.

هغه بايد درس له کوم ځايه څنگه پيل او په کوم ځای او چيرته يي ختم کړي. په دې مرحله کې هغه څه چې ښوونکی يي بايد په پام کې ولري، هغه دادي، چې: له زياتو غيری ضروری او گډو وډو خبرو څخه ډډه وکړي. ښوونکی بايد زده کوونکو ته دا وخت او فرصت ورکړي چې هغوی په خپله د درس په انکشاف کې برخه ولري او د زده کړې په بهير کې فعال وي.

د: د لنډيز (خلاصه) او نتيجه اخيستنې پړاو:

په دې مرحله کې ښوونکی دا معلوموي چې ويل شوی مطالب د زده کوونکو په ذهن کې ځای شوی او هم يوه ټولنيزه جمعبندي کوي چې زده کوونکي به هم په دې نتيجه اخيسته کې برخه لري. ښه به دا وي، چې په دې نتيجه اخيسته کې په خپله زده کوونکي ونډه ولري او په آخره کې ښوونکی د هغوی نظريات د خپل نظر په وړاندې کولو سره بشپړوي. ښوونکی دا هم معلوموي چې ټاکلو موخو ته زده کوونکي رسيدلی دي او کنه!

ښوونکی د خپل تدريس اغيزې ارزوي، چې اغيزمنه زده کړه زده کوونکو ترلاسه کړې ده؟ آیا خپلو وړتياوو او موخو ته په عملي توگه رسيدلی دي؟
ه: د کورنۍ دندې د ورکړې او درس وروستۍ پړاو:

په دې پړاو کې ښوونکي د زده شوو مطالبو اړیکې د زده کوونکو د واقعي ژوند سره په اړیکه کې د نورو تمرینونو په ورکولو سره چې له مدرسې څخه بهر وي، د کورنۍ دندې په توګه ورکوي.

پاملرنه وکړئ دې لاندې جدول ته:

ساعت	۱	۲	۳	۴	۵	۶
ټولګي						
مضمون						
درسي موضوع						
د درسي حجم						
درسي فعاليتونه	لومړني فعاليتونه: سلام اوله زده کوونکو سره د احوال پوښتنه کول: ۱. د زده کوونکو د ټولګي نظم او تر تريب او کتابونو ليدنه! ۲. د حاضري اخيستل! ۳. د کورني دندې کتنه! ۴. د تير درس ارزونه او نوي درس سره اړيکي! مرکزي فعاليتونه: ۱. د تختي پر سر د درس د سرليک (عنوان) ليکنه په روښانه توگه. ۲. د کتاب له مخي د ښوونکي له خوا د درس لوستل يا قرائت کول. ۳. په اهدافو کې درس بايد د پوښتنې په ډول وليکل شي اوله زده کوونکو څخه پوښتنې تر سره شي. وروستي فعاليتونه: ۱. د ښوونکي له خوا د لکچر لنډيز. ۲. د موخې سره سم د نوي درس ارزونه. ۳. کورني دنده او په پلان کي بدلون.	زده کوونکي بايد په آخر د درس کې وپوهيږي ياد شوي فعاليتونه ۹۰٪ ۸۰٪ ۷۰٪ سم تر سره کړي	مېتود يا اصول	درسي مواد		
تېخنيک، ټولنيز، کار تونډه، ډول ډول مالګو، تقسيمه او يا مرستندويي توکي او انځورونه.						

مؤلف د ورځنی درس لپاره په پلان جوړولو کې د بیلگیزو (الگو) روشونو او فنونو څخه کار اخلي.

اړینه او مهمترینه برخه د تدریس کولو په مدیریت کې د یو لیکلي درسي پلان لرل دي، چې ورځنۍ درسي چارې پرې په منظم ډول ترسره کېږي. ورځنۍ درس هغه برنامه وي، چې د ښوونکي سره مخکې له تدریس څخه ترتیب او جوړه شوې وي او د ټاکلي وخت لپاره د هغې برنامه سره سم خپل تدریس عیار وي. د ښوونکي سره باید د لاندې لاملونو له کبله یو درسي برنامه شتون ولري:

- د ورځنۍ درس طرح ددې لامل کېږي، چې ښوونکي اړین زده کړیز فعالیتونه یو په بل پسې په منظم ډول ترسره کړای شي، پرته له دې چې وخت وېشل شي. په ټاکلي وخت او زمان کې پراوړنه پراوړنه په منطقي توګه خپل درسي فعالیت پرمخ بیایي او لاسته راغلې نېټې په راتلونکو درسي فعالیتونو کې د زده کړې لپاره کاروي.
- نوي او تازه کاره ښوونکي نه شي کولای د تدریس په بهیر کې، ذکر شوي پراوړنه د ټولو جزئیاتو سره خپل ذهن ته وسپاري. د یو درس د طرحې درلودل دغه ستونزه بیا له منځه وړي:
- هغه ښوونکي چې پرته له مخکنې چمتوالي او یوې درسي برنامه او پلان څخه ټولګي او درس ته ورځي ممکن له ناکامۍ سره مخامخ شي.
- څرنگه چې د یو درس طرح د اصولو او معیارونو له مخې برابرېږي، نو ښوونکي باید د درس بنسټیزو عواملو او د درس طرح د ښوونکي پاملرنه د مناسبو روشونو، فنونو، نمونو ته د مختلفو درسونو د تدریس لپاره راوړي.
- د درس د برابرولو په بهیر کې ښوونکي کولای شي هغه احتمالي ستونزې د مخه درک کړي، چې دی ورسره په ټولګي یا صنف کې مخامخ کېږي.

- د درسي طرحې شتون کولای شي، چې د درس ارزښتونه څرگند او د لارښودونکو د لارښوونې ستونزې را کمې او په آسانه توگه لارښوونې ترسره کړای شي.

د مهال له مخې درسي پلانونه

د اوږدې مودې درسي پلان:

هر درسي پلان د لاندې موادو او برخولرونکي وي:

د موخو ټاکنه: هرښوونکي د تعليمي کال لپاره د اوږدې مودې درسي پلان د اهدافو په ټاکلو سره پيل کوي. دا هغه موخې دي، چې يو ښوونکي غواړي د يوه کال او يا په يوه سمسټر کې دا موخې ترلاسه کړي.

اهداف مختلف ډولونه لري، چې دهغو موخو اړتيا دمخه د ښوونکي له خوا مشخص کيږي.

مگرمهمه دا ده، چې ښوونکي بايد د لنډې مودې د درسي پلان موخې د منځنۍ مودې د درسي پلان، او هم د اوږدې مودې د درسي پلان ترمنځ اړيکې ټينگې کړي.

د دې مقصد لپاره چې د لنډې مودې د درسي پلان موخې د منځنۍ دورې د درسي پلان هدفونه بشپړ کړي. همدا ډول به د منځنۍ دورې د درسي پلان هدفونه د اوږدې مودې د درس پلان د هدفونو بشپړتيا ترسره کړي.

ښوونکي په خپل درسي پلان کې له هغو کليمو څخه کار اخلي، چې د زده کوونکو په سلوک کې بدلون رامنځته کوي. د هغو هدفونو څخه لست جوړوي چې غواړي د اوږدې مودې په درسي پلان کې يې ترلاسه کړي. دې ته دې هم پام وکړي او ارزيايي دې وکړي چې هغو هدفونو ته چې لست کړي يې دي، وررسيدلی شي اوکنه؟ همدا شان دې ښوونکي تل د خيالي اهدافو له ټاکلو څخه ځان وساتي.

ښوونکی وروسته د موخوله ټاکلو څخه بیا تعلیمي وسایل انتخابوي، د مضمون محتوا، په مضمون پورې اړوند د زده کړې فعالیتونه، د درسي موادو لوازم د درس ورکولو وسایل او اصول او داسې نور ښوونیز وسایل دي.

مضمون: ښوونکی چې کومه موضوع زده کوونکو ته تدریس کوي، دا موضوع (مضمون) دی. یا په بل عبارت هر څیز (شي) چې د ښوونکي له خوا زده کوونکو ته ور زده کول کېږي هغه (مضمون) دی. د مضمون په منځپانگې پورې اړوند رښتیني معلومات، هنرونه، عادتونه او مهارتونه پکې شامل وي.

د مضمون غوره کول د (منځپانگې) له مخې په تعلیمي پلان جوړونه کې بنسټیز عامل گڼل کېږي.

ښوونکی نه یوازې دا باید په پام کې ولري، چې هر مضمون (ساینس، ریاضی، تاریخ، جغرافیا) او نور د محتوا او پراختیا له مخې څومره پکې سهیم دي، بلکې دا هم په نظر کې باید ولري، چې څه ښوونیز هدف لري؟ آیا زده کوونکي ددې مضمون زده کولو ته چمتو دي؟ مضمون ته اړتیا لري، مینه یې ورسره شته که نه؟!

ښوونکی دې د مضمون په غوره کولو کې دا معیارونه په پام کې ولري:

آیا زده کوونکي د مضمون زده کولو ته لیاواله دي؟ زده کوونکي دې مضمون ته اړتیا لري؟

آیا مضمون زده کوونکو ته دومره معلومات ورکولای شي چې اوسنی وضع درک کړي، او د یوه وطن پالونکي په توگه خپل مسؤلیتونه سرته ورسوي. زده کوونکي ددې مضمون سره مینه او علاقه لري؟

ښوونکي د خپل مضمون لپاره غواړي په یوه سمستر او یا یوه تعلیمي کال کې درس ورکړي، یو ازمايښتي فهرست جوړوي، عنوانونه - د چارتنو مختلف ډولونه، مفاهیم او اساسات، کړنې، ذهنیتونه، عادتونه، اصلاحات، او هغه حقایق او واقعیتونه چې د هغوی په باب فکر کوي، په دې فهرست کې رانغاړي.

وروسته بیا خپل مضمون په څپرکو یا فصلونو او یا درسي واحدونو باندې ویشي. څپرکي داسې ترتیبيوي چې له دوو څخه نیولې تر شپږو اوونیو پورې تدریس کړای شي.

مطلب دا چې ښوونکی سمه او سنجول شوې پریکړه کوي، چې په هر درسي واحد باندې څومره وخت مصرفوي. په دې هکله ټولې هغه ستونزې چې د موادو په برابرول او زده کوونکو د چمتوالي او پوهې له مخې رامنځته کیږي. ښوونکی په پام کې نیسي. ښایي ښوونکي ووايي، چې د تعلیمي نصاب لارښود او یا د ادارې دستور ټول شیان ټاکلي او معلوم کړي دي، مگر د ښوونکي خپله پریکړه ډیره مهمه ده، بله مهمه خبره داده، چې د مضمون او د هغه د درسي پلان په ترتیبولو کې د مضمون ښوونکی د موسسې (مکتب) له امر، سرښوونکي، مدیر او یا نورو هم مسلکانو څخه سلا، مشورې اخلي.

درسي فعالیتونه:

درسي فعالیتونه د زده کړې ټولې هغه تجربې دي، چې په مستقیم ډول د ښوونکي له خوا برابرېږي. په دې برخه کې عملي او نظري فعالیتونه ترسره کیدای شي.

ځنې بیا د مختلفو ډولونو د فعالیتونو څخه کار اخلي لکه: علمي سفرونه، په کمېټو او نندارو کې برخه اخیستنه هم پکې شامل وي. ځنې د زده کړې فعالیتونه د پروژې په بڼه وي، ټولې هڅې او کوښښونه چې ترسره کیږي، زده کوونکي پکې ښکارنده (فعاله) ونډه لري او د هغو له خوا فعالیتونه ترسره کیږي لکه: د کتاب لوستل د موډل جوړول، د ټوکې (فکاهې) برابرول یا د یوه رپوټ لیکل ټول د پروژې ډولونه دي.

زده کوونکو ته دنده ورکول کیږي چې دا پروژې په ګروپي او یا په انفرادي ډول اجراکړي.

د فعالیتونو څخه یو ازماينېستی لست جوړوي، چې د اوږدې مودې درسي پلان د یوه جز په توګه ورسره مرسته کوي، ترڅو چې ښوونکي موخو (هدفونو) ته ورسوي.

د ساري په توګه: د ادبياتو یو ښوونکي د خوشحال بابا په تاریخي، سیاسي او ادبي شخصیت باندې خبرې کوي، نو پکار ده، چې د خپلو زده کړیزو فعالیتونو په لست کې د نوموړي شخصیت یو انځور او که ممکن وي د خوشحال بابا مزار ته تګ په خپل لست کې ځای کړي. ددې فعالیت په ترسره کولو سره به زده کوونکي لا وهڅول شي او د ادب سره به یې مینه لازیاته شي.

په دې ډول به ښوونکي د ډول ډول تجربو څخه ګټه اخلي او خپل اوونیز فعالیت ټاکي، چې د زده کوونکو د خوښۍ او ذوق سره سمون ولري.

درسي توکي (مواد) وسایل او لوازم:

ښوونکي هڅه کوي، چې د هغو درسي موادو او وسایلو څخه لست جوړ کړي، چې دې هدف ته رسوي. لکه درسي توکي، کتابونه، روزنیز فلمونه، مجلې، ورځپاڼې، چارټونه، توره تخته یا سپینه تخته، تباشیر، مارکر، پروجکتور، ټایپ ریکارډر، او نور لوازم لکه: جمنازیوم، ادیتوریم، تربیتي تلویزون، سټډیو او نور اړین توکي او وسایل یادولی شو. ښوونکي د درسي موادو لست د دیپارټمنټ امر، د کتابخانې مدیر، د سمعي او بصري څانګې آمر او د ښوونځي د مدیر یا آمر په مشوره جوړوي. دا ځکه چې ښوونکي پوه شي، چې په عملي توګه کوم مواد او وسایل ورته برابریدلی شي او کوم توکي ورته نه شي چمتو کیدلی؟ دا کار چې هر څومره ژرکیدونکي وي او یا ژر ترسره شي د ښوونکي په ګټه به وي.

د ارزيايي کولو لارې چارې:

د هدفونو لپاره چې کوم فعاليتونه او اجرات ترسره کيږي، د هغو زياته برخه وخت پر وخت تر څارنې او ارزيايي لاندې نيول کيږي، چې وکتل شي، چې ښوونکي تر کومې کچې خپلو هدفونو ته رسيدلى او يا ورنژدې دي، ځکه ښوونکي مجبور دي، چې لومړى د اوږدې مودې د درسي پلان هدفونه وټاکي او بيا دې هغه واقعي، رښتني او حتى ځانگړي خيالى ميتودونه او اصول په گوته کړي، چې هدفونو ته د رسيدو په خاطر يې ټاکلي دي.

ښوونکى د ارزيايي کولو په خاطر د زده کوونکو پروگرامونه او فعاليتونه گوري. ازموينه اخلي، د زده کوونکو سره کنفرانسونه داېروي. زده کوونکي هڅوي چې رپوټونه جوړ کړي. زده کوونکو ته وظيفه ورکوي، چې د تدريس شوې موضوع لنډيز وليکي. يا په دې ډول نورې لارې چارې شته، چې د هغو په واسطه زده کوونکي ارزيايي کړي او دا معلومه کړي، چې چارې سمې پر مخ ځي او که څنگه!؟

د موخو (هدفونو) ټاکل:

ښوونکى د اوږدې مودې درسي پلان د هدفونو څخه د لارښود په توگه کار اخلي نو ځکه د هغوى له مخې د هر څپرکي هدفونه ټاکي. ښوونکى د منځنۍ مودې د درسي پلان هدفونه چې دى يې غواړي په هماغه موده کې چې ورته ټاکلې يي ده هدفونو ته رسيدلى دى او که نه؟ مضمون: ښوونکى يو ډول فهرست برابروي، چې په هغو کې معمولاً هغه مفاهيم، حقايق، اساسات، گړنې (اصطلاحات)، مهارتونه، ذهنيتونه، عادتونه او هغه ځانگړې (مخصوص) کړنې (عمليات) درج کيږي، چې ښوونکي غواړي په دې څپرکى کې درس ورکړي. د ځانگړو څيزونو، له نوې گړنې، نېټه (تاريخ)،

نومونه او داسې نورو څخه لست جوړوي. ښوونکی د اوږدې مودې په درسي پلان کې ټاکي، چې د خپل مضمون فصلونه یا څپرکي د منظم او مرتب تسلسل له مخې تدریس کړي. په دې مانا چې ښوونکي ته دا څرگنده وي چې کوم څپرکی لومړی، کوم دویم او کوم څپرکی درېم ... تدریس کړي. او دا معلومه وي، چې دا څپرکي په کوم مهال (وخت) تدریس کوي. دا هم ورته څرگنده وي چې د مهارتونو، سرلیکونو (عنوانونو) د تدریس لپاره څومره وخت ځانگړی شوی دی.

درسي فعالیتونه: یو څپرکی په بري سره تدریس کول په هغو هڅو او د فعالیتونو په ډول پورې اړه لري، چې د ښوونکي له خوا ترتیب شوی او همدارنگه په دې پورې اړوندېر چې دا فعالیتونه په څه ډول ترسره کېږي. له دې کبله هر څپرکی درې ډوله فعالیتونه غواړي:

۱. هغه هڅې او فعالیتونه چې د سريزې (مقدمې) په بڼه وي.
 ۲. هغه فعالیتونه چې پراختیا ورکول کېږي.
 ۳. د فعالیتونو څخه نتیجه اخیستل.
- مقدماتي فعالیتونه ځکه اړین دي، چې د هغو په وسیلې سره د زده کوونکو اړتیا، علاقه، تشخیص کېږي او هغوی هڅول (پارول) کېدای شي. هغه فعالیتونه چې د پراختیا په حالت کې وي، زده کوونکو ته دا فرصت ورکوي او د پته یي چمتو کوي، چې هغه مهارتونه تمرین کړي، چې د دوی لپاره گټور وي او ښه نتیجه ترې واخلي.
- د فعالیتونو څخه نتیجه اخیستل زده کوونکو ته دا ځواکمني ورکوي، چې څه شی یې چې لوستلې او ویلې دي سره ټول را یو ځای او لنډ کړي. په ځانگړې ډول زده کوونکي د پته چمتو کوي چې وروستي مهارتونه څنگه ارزیابي کړي.

په ټولگي کې د فعاليتونو د اجراء کولو اساسي لارې:

ښوونکی په ټولگي کې خپلو زده کوونکو ته د فعاليتونو د اجرا کولو لپاره چې هر ډول لارښوونه وکړي (که په انفرادي ډول وي، او که په گروپي) د زيات اهميت وړ ده. خو دا بايد په ياد ولرو چې د دې د ترسره کولو لپاره دوې لارې شته. يو ډول هغه اجرات دي، چې د امر او هدايت له لارې سرته رسېږي. او بل هغه ډول اجرات دي، چې د سلا مشورې له لارې وي او يوازې مشوره ورکول کيږي.

په هغو اجرااتو کې چې د امر له لارې ترسره کيږي، ښوونکی خپلو زده کوونکو ته هدايت ورکوي، امر ورته کوي، چې کار او فعاليت په دې ډول اجرا کړي، داسې وکړي او يا داسې مه کړي.

په دې بل ډول کې ښوونکي يوازې د مشورې ورکولو ترڅنگ لومړی د موضوع په اړه معلومات ورکوي او ورپسې زده کوونکي خپل کار پيلوي، چې ښوونکی په دې صورت کې د يو سلا کار حيثيت لري. دا بيل بيل اجرات په خاصو ځايونو کې د اهميت وړ دي، خو هيڅکله داسې نه شي کيدای، چې د اجرااتو د دواړو ډولونو څخه په ټولو ځايونو کې په مساوي توگه استفاده وشي.

د ساري په توگه: ښوونکی زده کوونکو ته د گندلو او سکڼلو لارې چارې ښيي، چې دغه ښودنه به يو امري بڼه ولري. مگر که چيرې د يو ځانگړي موضوع په اړه لکه (د يو سپرک يا پله) جوړونه وي، نو بيا په دې برخه کې د گڼو خلکو څخه معلومات او مشورې بايد ترلاسه کړای شي. چې دغه طرز العمل بيا د مشورې په ډول وي.

لاندې ځنې فعاليتونه دي، چې له هغو څخه په انفرادي يا گروپي ډول په زده کړه کې گټه اخيستل کيږي.

له دې فعاليتونو څخه د منځنۍ مودې درسي پلان د هدفونو د ترلاسه کولو په موخه په ټولگي کې د يوې فعالې او په زړه پورې طريقې په توگه کار اخيستل

کېږي. ټوکې ټکالی (فکاهیات) له هغو څخه یو ځای استفاده کول، معماري، متقاطع جدولونه چې زده کوونکي ډیر فکر کولو ته هڅوي، راز راز لوبې چې درسي مطلوب رقابت زیاتوي، غیرې مرتبې کلمې چې باید مرتب شکل ورکړل شي. جوړه یې کارتونه، گردی میز جوړول څو تنه زده کوونکي د ټولګي په وړاندې په ګروپي ډول معلومات وړاندې کوي. (مناظره او مباحثه کول، ذهني مسابقي، شعر جنگي، د انتقادي او توصیفي مقالو لیکل او داسې نور زده کړیز فعالیتونه ترسره کېږي.

ښوونکی دې د درسي پلان د جوړولو په وخت کې د زده کړې تجربې په احتیاط سره غوره کړي.

په مهال ویش کې دې لازم وخت او مناسب ځای وټاکي. ښوونکی دې تل دا په یاد ولري چې فعالیتونه دې د فعالیتونو په غرض نه اجرا کوي؛ بلکې فعالیتونه دې د زده کړې په موخو ترسره کړي.

درسي مواد، وسایل او لوازم: ښوونکی دې د اوږدې مودې درسي پلان د جوړولو په وخت کې ټول هغه درسي مواد، لوازم او وسایل او ټول هغه امکانات چې ترلاسه کیدای شي په څیرتیا سره وټاکي او ځانته دې معلوم کړي.

بیا هغه مواد، لوازم او وسایل چې ښوونکی د څپرکي یا فصل د تدریس په وخت کې لست کوي، ښوونکی مواد، لوازم او وسایل د جلا جلا طبقو لاندې لست کوي. د ساري په توګه: ټول چاپي مواد چې د اڅخونو په توګه کارول کېږي، د یوې طبقې لاندې لست کوي. سمعي او بصري مواد د بلې ډلې لاندې راوړي. پاتې نور مواد ممکن د متفرقه ډلې یا طبقې لاندې لست کړای شي.

د ارزیابي کولو لارې چارې:

ښوونکی په هغه لست کې چې د منځنۍ مودې د درسي پلان اهداف یې لیکلي دي، د خپل بریالیتوب او نه کامیابۍ او یا هدف ته د رسیدو، او نه

رسیدو د معلومولو په مقصد هر وړو ارزښتي کولو لارې چارې هم سنجوي او یابې یاداشت کوي. ښوونکی باید تل په یاد ولري چې یوازې د څپرکي په آخر کې ارزښتي نه عملي کیږي، بلکې د فصل د درس ورکولو په لړ کې دې هم په حتمی توګه هره ورځ وګوري چې درسي بهیر په څه ډول دی، اجراءات په مطلوب ډول ترسره کیږي او که بدلون پکې راوستل شي یا بدلون راوستل غواړي.

د درسي میتود ټاکل: ښوونکی هر وړو د هر فصل او څپرکي لپاره د هغو درسي میتودونو څخه فهرست جوړوي، چې دی غواړي له هغې څخه د تدریس په مهال کې استفاده وکړي. هر څپرکي او موضوع لپاره یو مناسب میتود په ګوته کوي چې البته هماغه میتود به د اړوندې موضوع او مضمون د تدریس لپاره اغیزمن او ګټور وي.

میتودونه ډیر ډولونه لري او علماوو په مختلفو ډولونو سره ویشلي دي د Brenice.L.

د لیکنې پر اساس میتودونه لاندې ښې لري: Smaslis

۱. شفاهي میتود: اساس او بنسټ یې لکچر جوړوي. هدف درلودل - د موضوع

پراختیا - د معلوماتو یو ځای کول. د کارونې ځایونه.

۲. مهارتي میتود: د مهارتونو څخه کار اخیستل.

۳. اکتشافی میتود: دا میتود د زده کړې مناسب حالت او چاپیریال شرایط

برابر وي. ددې پواسطه مفکورې او مفاهیم معلومیږي، چې زده کوونکي ورته

اړتیا لري. په احتیاط سره ښوونکی پلان گذاري کوي. چې دا برخې لري: طرح

شوی پلان - د موضوع څېړنه - د کارونې ځایونه - د معلوماتو لیږدول.

۴. انکشافی میتود: موضوع ته پراختیا ورکول او معلومات بشپړول.

ځینو بیا په لاندې ډول ښودلي دي، چې البته ډیر اړین ګڼل شوي دي:

۱. د شفاهي تدریس میتودونه:

۲. د عیني تدریس میتودونه:

۳. د علمي تدریس میتودونه:

پورتني ډولونه هر یو بیا جلا اقسام او د پلي کیدلو اړخونه لري، چې دمخه یې ذکر شوی دی.

همدا ډول د (کلیات روش تدریس) په کتاب کې د تدریس میتودونه په لاندې توگه ذکر شوي دي:

۱. شفاهي میتود:

۲. پوښتنیز میتود:

۳. د بحث او بیان میتود:

۴. د بررسی او ارزبایي کولو میتود:

په یو درسي پلان کې باید مناسب او وړ میتود په گوته شي، چې د تدریس چارې پرې سمې سمبال کړل شي.

درسي میتودونه د مخه هم په خپل ځای کې تشریح شوي دي، دلته هم یو ځغلند نظر پرې اچول شوی دي، چې لوستونکي، ښوونکي ورته یو ځل بیا پاملرنه او د موضوعاتو سره په عملي توگه ارتباط ورکړای شي.

د منځنۍ مودې د درسي پلان بېلگه:

(د یو درسي واحد - څپرکي د تدریس لپاره د پلان جوړول)

که څه هم چې یو ښوونکی په دې پوهیږي، چې هر درسي پلان د موخو، فعالیتونو، موادو، او ارزبایي له عناصرو څخه جوړ شوي، خو ممکن د اړیکو او تسلسل له مخې ددغو توکو په تنظیمولو کې ستونزې ولري. د یوه درسي واحد پلان جوړښت ممکن په دوو ډولونو د اوټالین د (فهرست بڼه) او یا د یوه لست په شکل جوړ شي.

پاملرنه وکړئ یو بیلگې ته:

د رسي واحد (لنډه کيسه)	(درېم څپرکي)	
ښوونکي:	مضمون:	پښتو ادبيات
ښوونځي:	نېټه:	--- ۱۳۹ ---

— ۱۳۹ پوري

د ښوونکي يادونه: لنډه کيسه يوه خيالي ژبنۍ هنري اثر دی، چې يوه ټاکلي موضوع لري.

د خپل جوړښت له مخې پېښې پکې په ډراماتيک ډول رامنځته کېږي. هره لنډه کيسه په يوه ټولنيزه پېښې راڅرخي.

د چاپيريال، زمان او وخت سره سم په هغه کې د يوه يا دوه يا زياتو اتلانو او يوې بنسټيزې منځپانگې (محتوا) څرگندونه کېږي. ددې واحد په پرمختيا سره به موږ ځنې لنډې کيسې هم چې نامتو ليکوالانو به ليکلي وي، ولولو، زيار وباسو، چې د دوي هغه ځانگړنې او عناصر او پېښې تحليل کړو، چې له دوی څخه لنډې کيسې جوړوي. هم به زيار وباسو، چې له خپله ځانه لنډې کيسې وليکو. د نوموړي فصل يا درسي واحد د تدريس په وخت کې بايد په دې هڅه کې واوسو. چې يو داسې معيار ته ورسېږو، چې د هغه په واسطه د هرې لنډې کيسې ارزښت او اغيزمنتيا ارزيايي کيدای شي.

هدفونه:

الف: عمومي موخې:

۱. د يوې ادبي گړنې (اصطلاح) او يوې ادبي نوعې په توگه د لنډې کيسې پېژن ته وده ورکول.

۲. د ښو ليکل شوو لنډو کيسو ستاينې ته وده ورکول.

۳. د ښې لنډې کيسې د ليکلو لپاره د تخنيکونو پوهيدنې ته وده ورکول.

ب: ځانگړي (خاص) هدفونه:

۱. د لنډې کيسې په اړوندو گړنو (اصطلاحاتو)، موضوع، اتل، پيښو، وخت، چاپيريال او طرحې باندې د پوهيدلو هڅې.
۲. د بينوا (خاندان خولې) د اثر د سبک او پيغام ستايلو، تقديرولو او نمانځلو ته وده ورکول.
۳. د پروگراف په کيسه ايز سبک باندې ښه پوهيدلو ته وده ورکول.
۴. د الفت د دوو جنازو د سبک او مانا تقديرولو او تفسيرولو ته وده ورکول.
۵. د امکان تر کچې پورې د نکلونو د ليکلو په لور د شخصي هيلو او ارزوگانو هڅول.
۶. د توافق او هدف لپاره د کيسو د عاقلانه او پرځای نيوه کو (انتقاد) ته گړنديتوب وربښل.
۷. په کيسه کې د هدف د پوهيدنې لپاره هڅونې.
۸. د (بې گناه بندي) په اثر باندې د هدف د ارزښت څرگندول.
۹. د (زيارت ډيوې) په اثر باندې د څيړنې د تقديرولو او نمانځلو گړنديتوب.
۱۰. د لنډې کيسې د تعبيرولو او ارزيايي لپاره معيار ته وده ورکول.
۱۱. د کيسو يا نکلونو په ويلو او همدا ډول په بنسټيز اثر باندې د ارزيايي کوونکي معيار په کار اچول.

درسي فعاليتونه:

- الف: د (خاندان خولې) څپرل چې په موضوع او اتل پورې د اړوندو پوښتنو پوهيدنه له ځان سره ولري.
- ب: په دې برخه کې د يوه پراگراف ليکل، چې که ځوان په پوهې او زده کړې پسې تللی وايي نو څه به پيښ شوی وای.
- ج: (دوه جنازې) ولولئ.
۱. زموږ په ځوانانو باندې د موضوع د تطبيقولو قابليت درلودل.

۲. د یوې ادبي اصطلاح په توګه (مبالغه) وڅیړئ او په کیسه کې د هغې مثالونه پیدا کړئ.

۳. په کیسه کې د اتلانو، د طبیعت یا څرنگوالي او پېښو د ډولونو د څیړلو قابلیت درلودل.

د: په کیسه ایزه لیکنه کې د هدف او توافق لپاره (د اوسني لیکوال) د (ډاکتر صاحب) کیسه له (۷۷۴) مخ څخه ولولئ او ویي څیړئ.

هـ: د خپل ځایي تجربې او چاپیریال پر بنسټ یوه لنډه کیسه پخپله ولیکئ. و: د بې ګناه بندي کیسه بیا ولولئ! د هدف او ځانګړنو له مخې کیسه وڅیړئ او یا له شخصي ځاني تجربو سره اړیکې ورکړئ.

ز: د کیسه ایزو لیکنو ځنې ټاکل شوې بیلګې په لوړ اواز ولولئ او د هدف اغیزمنتیا په شفاهي توګه انتقاد او برسي کړئ.

ح: د یوه سړي د ژوند په اړه یو څه ولیکئ - زده کوونکو ته یې په ټولګي کې ولولئ، د هغې د ځانګړنو او اغیزمنتیا په برخه کې د خپلو ټولګیوالو او زده کوونکو نیوه کې ترلاسه کړئ.

ط: د زده کوونکو د کورني ژوند لپاره د موضوع د اغیزمنتوب خصوصیت او اهمیت له مخې د (زیارت ډیوي) کیسه ولولئ او بحث پرې وکړئ.

ی: د یوې لنډې کیسې د لیکلو لپاره اصول - لومړی په شفاهي او بیا یې اوتلایڼ یا طرحه په تخته ولیکئ.

ک: یوه اساسي لنډه کیسه ولیکئ.

ل: د لنډې کیسې د تعبیرولو - ارزیابي کولو د اصولو د لنډیز د فلم سکرېپټ وښیئ او د زده کوونکو څخه وغواړئ چې په هغو کیسو باندې یې تطبیق کړي چې دوی خپله لیکلي او لوستلي دي.

درسي توکي (مواد):

الف: د پېښو او تقدیرولو کیسې (پورتني لیکل شوې کیسې).

ب: پښتو ژبې گرامر او انشاء.

ج: د (بی گناه بندي) جلا لیکل شوې پانې.

د: د لنډې کیسې د تعبیرولو او ارزیابي د فلم سکریپټ ریکاپ.

ه: د زیارت ډیوي نمانځل شوې کیسه: د الفت اثر.... له اوسني لیکوال څخه.

و: د زده کوونکو اساسي اثر.

ارزیابي:

الف: په صنفی بحثونو کې گډون کول.

ب: لیکلی کار سر ته رسول.

ج: د زده کوونکو تر منځ سوال او ځواب ترسره کيږي.

اڅځونه: دگل پاچا الفت (غوره نثرونه) یا اوسني لیکوال - لومړې - دویم او درېم ټوکونه.

یادونه: کیدای شي دغه، اوږدې مودې او منځنۍ مودې او یا لنډې مودې درسي پلانونه د جدول په بڼه په لنډه توگه وړاندې شي. د ساري په توگه پاملرنه وکړئ دې لاندې جدول ته چې د یو کلن درسي پلان بڼه راښيي.

د کلي درس طرح

درس:			واحد:	تحصیلی کال:	عمومي موخې (هدف):	
پاشتي	اوونۍ يا (هفتې)	ورځ او ناستی نېټه	څپرکي يا (فصلونه)	د درس موضوع او سرليک (عنوان)	د درسي ځانگړی موخې (هدفونه)	نور فعالیتونه
وزی (حمل)	لوړۍ اوونۍ	لوړۍ ناسته (جلسه)				
		دویمه ناسته				
	دویمه اوونۍ	درېمه ناسته				
		څلورمه ناسته				
	درېمه اوونۍ	پنځمه ناسته				
		شپږمه ناسته				
	اوونۍ څلورمه	اوومه ناسته				
		اتمې ناسته				
نور	پنځمه اوونۍ	نهمه ناسته				
		لسمه ناسته				
	شپږمه اوونۍ	یولسمه ناسته				
		دولسمه ناسته				
	اوونۍ اوومه	دپارلسمه ناسته				
		څوارلسمه ناسته				
	اوونۍ اتمه	پنځلسمه اوونۍ				
		شپاړسمه اوونۍ				
چیزا	اوونۍ نهمه	اوولسمه اوونۍ				
		اتلسمه اوونۍ				
	اوونۍ لسمه	نولسمه اوونۍ				
		شلهمه اوونۍ				
	اوونۍ یوولسمه	یوولسمه اوونۍ				

				دوه وېشتمه اوونۍ		
				دروېشتمه اوونۍ	دولسمه اوونۍ	
				څلور وېشتمه اوونۍ		

کیدای شي پورتنۍ بېلگه د نورې مودې يا زياتې مودې لپاره وغځول شي.

د لنډې مودې د درسي پلان بېلگه د جدول په بڼه:

مضمون: (.....)
(.....)
موضوع: (.....)
(.....)
ټولگي: (.....)
(.....)
نيټه:

د زده کړې ډول - فعاليتونه - درسي مواد او درسي توکي:

وخت	هغه څه چې تدريس کيږي	څه ډول تدريس کيږي د تدريس ډول	مواد	ارزونه

يا په دې ډول ورته جدول جوړېږي او اړوندې برخې پکې په گوته کيږي.

لازم آدرس: مضمون – موضوع، وخت، ټولگي،...

وخت يا مهال	د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	مواد
مکال ۳ د ټيکي	په عمومي ډول د ټولگي کنټرول او د حاضري کتنه.	زده کوونکي غواب وايي د ښوونکي د پوښتنو په وړاندې مناسب عکس العمل ښکاره کوي.	د حاضري کتاب اخبار – راډيويي ورځنۍ معلومات او نور.
۵ د ټيکي	د تير درس سره تماس او د اوسني درس سرريزه له موضوع سره په اړيکه کې څرگندوي.	د نورو پيښو په باره کې معلومات وړاندې کوي. د تيرو موضوعاتو په اړه هم معلومات څرگندوي.	کتاب مجلې، ورځپاڼې، راډيو، تلويزون، او نورو خپرونو څخه معلومات.
۲۰ د ټيکي	اصلي موضوع په غيرتيا سره په منظم ډول تشرېح کوي.	زده کوونکي په غور سره غوږ نيسي، په مصاحبه کې گډون کوي، د اړتيا سره سمه پوښتنه کوي.	د موضوع په اړوند ريفرنس ورکوي. يا يې په عيني توگه وړاندې کوي.
۱۰ د ټيکي	د ويل شوی موضوع په اړه ښوونکی سوال او غواب کوي.	په دغه بحث کې زده کوونکي پرته له استثنا گډون کوي.	له سمعې او بصري وسايلو څخه لازمه گټه اخلي. په شفاهي توگه هم څرگندونې کيدلا شي.
۷ د ټيکي	د موضوع لنډيز جوړول	ټول شاگردان د موضوع د لنډيز په جوړولو کې ونډه اخلي. کورنی دنده ورته سپاري	درسي کتاب او نور مدد درسي مواد.

پورتنی جدول او پلان د بېلگې په توگه وړاندې شو، کيدای شي، چې د اړتيا سره سمه بله بڼه او اغيزمنه بېلگه چې تر دې هم لا بشپړه وي، چې د ښوونکو سره اغيزمنه مرسته وکړلی شي، ورته وړاندې کړي.

د حجم له پلوه د درسي پلان بڼه

د اوږدې مودې درسي پلان
(د ټول درسي کال يا سمسټر لپاره درسي پلان)

د منځنۍ مودې درسي پلان
(د څپرکي يا هر درسي واحد لپاره درسي پلان)

د لنډې مودې درسي پلان
(ساعت وار درسي پلان)

د پنځم څپرکي لنډيز

د مختلفو درسي پروگرامونو او زده کړيزو موخو لپاره د سمعي او بصري توکو اهميت په پام کې اړين دي. په مختلفو مضمونونو کې له دې توکو څخه کار اخيستل کېږي. په ژبه، ادبياتو، تعليمي او تربيتي فلمونو، تلویزوني نندارو، پروجکتورونو، کمپيوټري او انټرنټي برناموکې له دې توکو څخه اغيزمنه گټه اخستل کېږي.

د هري موضوع د تدريس له پاره يو روش يا ميتود د تدريس کولو کفايت نه کوي، لازم دی چې ښوونکی ډول ډول د تدريس کولو روشونه سره ترکيب کړای شي. د چکي پوه (کومينسکي) له نظره، د سمعي او بصري توکو په واسطه بايد ټول حسي غړي په کار واچول شي. په زده کړه کې، اوريدل، ليدل ډير مهم رول لري. د تدريس د نوعې په پيژندنه کې له ښوونکي سره مرسته کوي.

د سمعي او بصري وسيلو په واسطه زده کړه کې بايد ټاکلی لارښوونې لکه: مختلفې تجربې، فکري عملي روش هڅول، شاگردانو قابليت يا وړتيا، د هر شاگرد په پام کې نيول له ياده ونه ايستل شي.

په زده کړه کې د سمعي او بصري وسيلو مرستې چې په تدريس کې اغيزمني دي، د (اروا پوه) (کوربناح) له نظره هغه اووه مرستندويه توکي (عنصره) هير نه کړای شي.

د حواسو رول په زده کړه او يادونه کې، د څيړنو له مخې پنځه واړه حواس ځانگړی رول لري.

۷۵ فيصد د سترگو يا بينايي حس، ۱۳ فيصد د سامعي حس او تقريبا (۶۰) فيصد د غوږ نيونې له لارې زده کړی صورت نيسي. د زده کړيز وسايلو ډلبندی کول لازمی دي. په جدول کې د موادو او وسايلو درجه بندی کول اغيزمنتيا

لري. يوادبي اثر د تدريس په مورد کې د پام وړتګۍ، که شعر وی او که نثر ځانګړي اصول بايد په کار واچول شي. د ادبياتو منځپانګه (ماهيت) ډولونه او د هغو د تدريس روش او د هغو فنونو چې ورڅخه کار اخلي ښوونکي ورباندې و پوهيږي. د ادبي اثر فورم (بڼه) او محتوا پيژندنه اړينه وي. د نثر په برخه کې ځانګړي روشونه او د نظم په برخه کې ځانته کړنې ترسره کيږي.

د ښوونکي درسي پلانونه او د هغو ګټې درسي پلان: په لغت کې تدبير، سنجش او هغې هوډمنتيا ته ويل کيږي چې د يوه کار سر ته رسولو په خاطر يې يو شخص ترسره کوي.

پلان ورځنۍ، ساعت وار، او نيزه، هفته وار، مياشتنۍ، کلنۍ درسي پلان جوړيږي.

ښوونکي بايد ځانګړې ټکۍ په يو درسي پلان کې هم په پام کې ونيسي. د ورځني درس پړاوونه برابرول، ډير مهم دي. د مهال او وخت له مخې د درسي پلان پړاوونه برابرول او په هغو اصولو عمل کول په تدريس کې کاميابه پايله لري. په ټولګۍ کې د فعاليتونو د اجرا کولو اساسي لارې هغه چې تدريس اغيزمن کوي، هغه بايد له پلان سره سم ښوونکي په سمه توګه وکاروي.

د پنځم څپرکي پوښتنې

۱. د ارواپوه (کورنباخ) له نظره کوم توکي (عناصر) د زده کړې په عملیه کې مرستندوي بلل کېږي؟
۲. په زده کړه او یادونه کې حواس څه رول او اغیزې لري؟ څو تنه دې په دې اړه خپل معلومات نورو ته څرگند کړي.
۳. د ذایقې (ځکلو) له لارې څو فیصده زده کړه ترسره کیدلی شي؟
۴. د نسبي توپیرونو او اغیزو له مخې درسي مواد په کومو ډولونو ویشل کېږي؟
۵. د یوه ادبي اثر د تدریس په برخه کې د پام وړ ټکي کوم دي؟ هر یو تن دې په وار سره تشریح کړي.
۶. ادبیات څه ډول هنر دی؟ هر یو تن دې په دې اړه خپل نظر څرگند کړي.
۷. ادبیات په ټولنه کې (...) پانگه گڼل کېږي.
۸. داستاني نثر کوم نثر ته ویل کېږي؟ د څو ډولونو نومونه یې ذکر کړئ؟
۹. په شپږمه گڼه کې د منځپانگې له پلوه کیسې څه موضوعات، پېښې او مسایل په گوته کوي؟
۱۰. یو موزون کلام یا شعر باید په څه ډول سره تدریس شي؟ څو شاگردان دې په دې اړه خپل نظر څرگند کړي.
۱۱. د سبکي ځانگړنو په را سپړلو کې د شعر په اړه کومې پوښتنې مطرح کیدای شي؟ یو له بله څخه پوښتنې وکړئ. ښوونکي دې له هر شاگرد سره مرسته وکړي.
۱۲. یو نثري (متن) باید د کومو ټکو په پام کې نیولو سره ښوونکي تشریح او هغې موضوع ته څنگه پراختیا یا وده ورکولای شي؟ څو تنه دې په دې رابطه خبرې وکړي.

۱۳. پلان په لغت او اصطلاح کې څه ته وايي؟ او کوم ډولونه لري؟
۱۴. د ورځني درس د برابرولو پړاونه په ترتيب سره هر يو تن بيان کړئ؟
۱۵. هر څپرکی يا درسي برخې (واحد) کوم فعاليتونه ايجابوي؟
۱۶. د يو مضمون په ټاکنه کې ښوونکی، اداره، مدير يا امر د مکتب کوم ټکي او اهداف بايد په پام کې ولري؟
۱۷. کوم درسي میتودونه شتون لري، يوازې نومونه يي ذکر کړئ.
۱۸. د لنډې کيسې په درسي واحد کې بايد کوم فعاليتونه ترسره شي؟ هر زده کوونکي دي يو فعاليت په گوته کړی.
۱۹. ښوونکی دې په شاگردانو باندې - د کلنۍ مودې، منځنۍ مودې مياشتې او د يوې اوونې درسي پلانونه د کورنۍ دندې په توگه هغو ته ورکړي، بيا دې د وخت په پام کې نيولو سره په وار سره د نورو تر مخ په ټولگي کې د چارت په بڼه کې توضيح او تشریح کړي.

اخځليکونه

۱. الفت، گل پاچا. ۱۳۳۹ هـ ش کال. ليکوالي املا او انشاء، دويم چاپ. کابل: پښتو ټولنه. دولتي چاپخونه.
۲. الفت، گل پاچا. ۱۳۳۶ هـ ش کال. غوره نثرونه. کابل: پښتو ټولنه. دولتي چاپخونه.
۳. باوري، محمد رسول. ۱۳۶۶ هـ ش کال. د اجتماعي علومو مجله ۲ ګڼه. کابل پوهنتون. د پوهنتون چاپخونه.
۴. بينوا، عبدالروف. ۱۳۸۸ هـ ش کال. اوسني ليکوال. کندهار، علامه رشاد خپرندويه ټولنه.
۵. ترين، نوراحمد. ۱۳۵۹ هـ ش کال. اساس هاي آموزش. د تعليم او تربیې مطبعه.
۶. حبيبي، عبدالحی. ۱۳۵۰ هـ ش کال. تاريخ خط و نوشته هاي کهن. کابل: انجمن تاريخ ادب افغانستان، اکاډمي.
۷. د افغانستان لپاره د بي بي سي، تعليمي پروژې. (۲۰۰۶ م) کال. د راديويي تعليمي پروگرامونو لپاره، رساله.
۸. د افغانستان له پاره د اساسي تعليماتو پروگرام ۱۳۸۶ هـ ش کال. د فني مرستو اداره (GTZ). د معارف وزارت د ښوونکو د روزنې لوی ریاست. کابل: د ښوونې او روزنې مطبعه.
۹. رشاد، عبدالشکور. ۱۳۸۷ هـ ش کال. د پښتو پخواني الفباء. کندهار، علامه رشاد اکاډمي.
۱۰. رضايي، عابدين. ۱۳۵۰ هـ ش کال. دانستنيهای نوین. پيرامون ميتودولوژی، بخش اول، کابل: نشرات اکاډمي تربيه معلم.

۱۱. رښتيا، سيد قاسم. ۱۳۴۶ هـ ش کال. افغانستان در قرن نزه. دولتی مطبعه.
۱۲. رڼا، رڼا گل. ۱۳۵۶ هـ ش کال. وږمې مجله، دريمه گڼه. کابل پوهنتون. د ادبياتو او بشری علومو پوهنځی، پښتو خانگه.
۱۳. زندی، بهمن. ۱۳۸۲ هـ ش کال. روش تدریس زبان فارسي، چاپ ششم. تهران: چاپ سازمان انتشارات، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي.
۱۴. زریر، تاج محمد. ۱۳۸۸ هـ ش کال. میتود تدریسی زبان دری. کابل: د ښوونکي د روزنی لوی ریاست. معارف مطبعه.
۱۵. زیور، زرغونه ریښتین. ۱۳۹۲ هـ ش کال. لیک دود پوهنه. کابل پوهنتون، د ژبوو او ادبیاتو پوهنځی، پښتو خانگه.
۱۶. سویدن کمیته. ۱۳۷۱ هـ ش کال. دویم جلد، د ښوونکو لپاره روزنیز سیمناز. معارف مطبعه.
۱۷. صافی، محمود او محمد آقا شیرزاد. ۱۳۸۶ هـ ش کال. د ژبی د تدریس اصول. د ښوونې او روزنی پوهنتون، پښتو خانگه.
۱۸. غبار، غلام محمد. ۱۳۴۷ هـ ش کال. افغانستان در مسیر تاریخ. طبع اول. کابل: دولتی مطبعه.
۱۹. فردینان، دسوسور. محمد رفیق رفیق ژباړه. ۱۳۹۳ هـ ش کال. (ژبه او وینا). کابل مجله، ۲ گڼه. د افغانستان د علومو اکاډمي، د ژبو او ادبیاتو مرکز.
۲۰. فروتن، خوشبخت. ۱۳۸۵ هـ ش کال. روش های نوین تدریس، چاپ دوم. مطبعه معارف.

۲۱. کاروان، پیر محمد. ۱۳۷۱ هـ ش کال. له ماښامه تر ماښامه. د ازاد افغانستان د لیکوالو ټولنه (وفا). پېښور، چاپ: ټاپ پرنټرز.
۲۲. ګڼ شمیر لیکوال. ۱۳۸۶ هـ ش کال. د ښوونکو لپاره د مطالعې مواد. د پوهنې وزارت. د ښوونکو د روزنې لوی ریاست. معارف مطبعه.
۲۳. ګڼ شمیر لیکوال. ۱۳۸۶ هـ ش کال. د ښوونکو لپاره د مطالعې مواد. د پوهنې وزارت. د ښوونکو د روزنې لوی ریاست. معارف مطبعه.
۲۴. ګڼ شمیر لیکوال. ۱۳۸۶ هـ ش کال. د ښوونکو لپاره د مطالعې مواد. د پوهنې وزارت. د ښوونکو د روزنې لوی ریاست. معارف مطبعه.
۲۵. لطف، محمد الله. ۱۳۵۹ هـ ش کال. اساس های آموزش. کابل: مطبعه تعلیم و تربیه.
۲۶. محمد علی. ۱۱۳۵۴ هـ ش کال. تاریخ آموزش و پرورش باختر. تهران: چاپخانه، خرمی.
۲۷. مومند، محمد گل خان. ۱۳۱۷ هـ ش کال. د پښتو ژبې لیاره یا پښتو صرف او نحو، د صافی عبدالعظیم په اهتمام. لاهور چاپ.
۲۸. نیکیار، محمد نادر شاه. ۱۳۸۳ هـ ش کال. د تدریس اصول او میتود. دریم چاپ. کابل پوهنتون. د ښوونې او روزنې پوهنځی، پوهنتون چاپخونه.
۲۹. نیساری، سلیم. ۱۳۴۴ هـ ش کال. کلیات روش تدریس. ایران: تهران، چاپخانه وزارت اطلاعات.
۳۰. هیوادل، زلمی. ۱۳۹۳ هـ ش کال. د افغانستان د فرهنگ تاریخ. کابل پوهنتون، د ژبو او ادبیاتو پوهنځی. پښتو خانګه.
۳۱. یمین، محمد حسین. ۱۳۸۴ هـ ش کال. دستور زبان فارسی (دری). کابل: پوهنځی زبان و ادبیات. دیپارتمنت دری. انتشارات میوند.

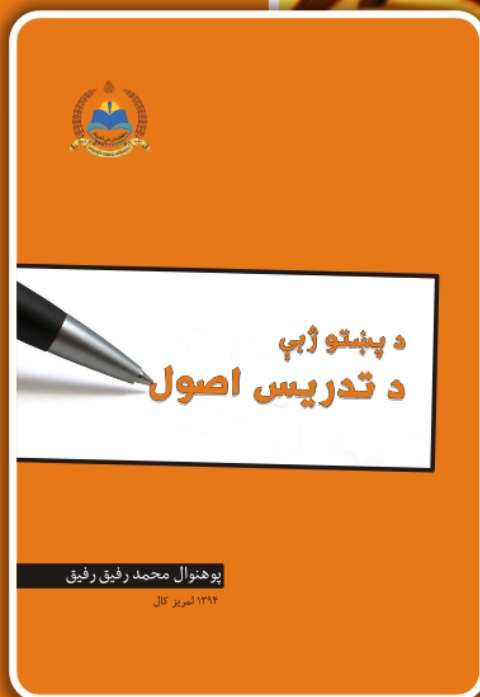
مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنگپال شخصیت
بناغلي (عبدالوکیل وفا) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر
چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویارې چې د علمي اثارو د چاپ
لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو
څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د
کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا ددې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو
چې ددې اثر د لیکلو او چاپولو جوگه شول.

په فرهنگي مینه

د افغانستان ملي تحریک

د افغانستان ملي تحریک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۸۳

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library